

ВИЛЬЯМ ШЕКСПИР
ТАНЛАНГАН АСАРЛАР

ВИЛЬЯМ ШЕКСПИР

ҚИРОЛ ЛИР
ЮЛИЙ ЦЕЗАРЬ
ҚИИҚ ҚИЗНИНГ ҚУИЛИШИ

ВИЛЬЯМ ШЕКСПИР

ТАНЛАНГАН АСАРЛАР

Беш жилдлик

Иккинчи жилд

Тошкент

Фафур Фулом номидаги адабиёт ва санъат нашриёти
1981

И(Анг)
Ш 42

Таҳрир ҳайъати:

САРВАР АЗИМОВ, КОМИЛ ЯШИН, ВОҲИД ЗОҲИДОВ, УЙҒУН,
ҲАМИД ФУЛОМ, АСҚАД МУХТОР, ТУРОБ ТЎЛЛА

Тўпловчи ЖАМОЛ КАМОЛ

Рассом И. КИРИАКИДИ

Ш 70404—160
M352 (04)—81 14—81 4703000000

ҚИРОЛ ЛИР

ҒАФУР ҒУЛОМ
таржимаси

ИШТИРОҚ ЭТУВЧИЛАР

Лир — Британия қироли.

Француз қироли.

Бургунд герцоги.

Корнуэль герцоги.

Альбан герцоги.

Граф Кент.

Граф Глостер.

Эдгар — Глостернинг ўғли.

Эдмунд — Глостернинг никоҳсиз хотинидан бўлган ўғли.

Куран — сарой аъёнларидан бири.

Кекса — Глостер хизматидаги ижарабчи.

Табиб.

Сарой масхабабози.

Освальд — Гонерильянинг саройида эшик оғаси.

Эдмунд қўл остидаги бир офицер.

Корделия атрофидаги аъёнлардан бир оқсуяк.

Худайчи.

Корнуэль герцогининг хизматкорлари..

Гонерилья — } Регана — } Лирнинг қизлари..

Корделия — }

Лир аъёнларидан рицарлар, лашкарбошилар, чопарлар, ҳарбийлар, сарой кишилари, хизматкорлар.

I ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Кирол Лирнинг саройида таҳт зали.

Кент, Глостер, Эдмунд'кириб келади.

Кент

Менга аввал шундай туюлган эдики, қирол герцог Корнуэлга қараганда, герцог Альбанига кўпроқ майл кўрсатмоқда деб.

Глостер

Ҳаммамизга ҳам шундай туюлган эди. Аммо энди, қироллик тақсим қилинар чоғда, қирол бу икки герцогдан қайси бирини ортиқ кўрганини аниқлаш мумкин бўлмай қолди. Ўртадаги текисликка шунчалик риоя қилинганки, ҳар иккови ҳам бундан ўбданроқ бўлакни танлаб ололмас эди.

Кент

Бу сизининг ўғлингизми, жаноб?

Глостер

Мен бунинг тарбиясини ўз устимга олганман, жаноб. Менга шу тўғрида гапиравериб кўл қизаришга тўғри келган, аммо энди чиниқиб кетдим.

Кент

Сўзларингизни тушуна олмадим.

Глостер

Боки йўқ, аммо бунинг онаси менга жуда яхши тушунар эди: шу тушуници сабабидан ҳам унинг қорни дўмпайиб қолди. Демак, у ўз ётогида эрга эга бўлишдан илгари, бешикда ўғилга эга бўлиб қолди. Бу ҳодисада андаккина гуноҳнинг ҳиди бурқсиганин сезган-дирсиз?

Кент

Модомики ўртада шундай жонон бир мева пайдо бўлган экан, ўша гуноҳ содир бўлгани учун қитти қайғирмайман.

Глостер

Аммо менинг бундан бир ёш катта бошқа ўғлим ҳам бор, у тамоман қонуний, лекин унинг қонунийлиги кўз ўнгимда бўлган қадриний бунга нисбатан баландроқ қилмайди. Гарчи бу маккор ёруғ дунёга ҳали чақирилмасдан бурун, бир оз беадаблик билан шошилиб келган бўлса ҳам, онагинаси гўзал нарса эди. Биз буни каттакон ҳузур-ҳаловатлар билан тайёр қилганмиз: шунинг учун ҳам бу қасангини ўғлим деб иқрор қилишга мажбурман. Эдмунд! Сен бу олижаноб арбобнинг ким эканликларини биласанми?

Эдмунд

Йўқ, жаноб.

Глостер

Бу киши — лорд Кент, ёдингда тут, бу киши менинг энг қадрли дўстим бўлади.

Эдмунд

Мен жаноб олийларнинг хизматларига доим тайёрман.

Кент

Мен сизни бора-бора севиб қолишимга ишонаман. Шунинг учун сизни яқинроқ таниб олишни истар эдим.

Эдмунд

Жаноб, мен муҳаббатингизга сазовор бўлиш учун тиришаман.

Глостер

Бу чет элларда тўққиз йил юриб келди, яқинда яна жўнайди. Қирол шу томонга келмоқда.

Фанфарлар

Лир, Корнуэль, Альбани, Гонерилья, Регана,
Корделия ва аъёнлар чиқиб келадилар: уларнинг орқасидан Лирниг тожини келтирмоқдалар.

Лир

Француз қироли, Бургунд герцоги,
Марҳамат қиласинлар, чақир, Глостер.

Глостер

Хўп, подшоҳим.

Глостер билан Эдмунд чиқиб кетадилар.

Лир

Ҳалигача яширин тутган андишамизни
Очмоқчимиз. Қани менга картани беринг!
Билиб қўйинг: уч тақсимга баравар бўлдик
Биз ҳукмрон бўлиб турган шу қиролликни,
Шу қариган елкамиздан давлат ташвишин
Улоқтириб ташламоққа айладик қарор.
Ўлим томон оғир юксиз судралиш учун
Барчасини ёш кучларга топширмоқчимиз.
Альбани, сен ўғлимизсан, сен ҳам Корнуэль,
Бизга бўлган муҳаббатинг ундан кам эмас,
Биз қизларга бермак бўлган меросимизни
Шу топдаёқ эълон қилиб қўймоқ истаймиз
Токи сўнгра бошбоштоқлик бўлиб юрмасин.
Французлар, бургундларнинг иккита шоҳи,

Бизнинг икки ёш қизимиз севгисин топниб,
 Меҳмон бўлиб яшамоқда саройимизда,
 Икки ошиқ жавобимиз кутиб мунтазир.
 Қани энди айтиб беринг менинг қизларим,—
 Модомики биз сизларга давлат, еру сув
 Ҳукмронлик иродасин берар эканмиз,
 Қай бирингиз бизни ортиқ севасиз, айтинг?
 Шунга қараб, кимда-кимнинг табиий қадри
 Юксак бўлса, биз беражақ мукофотлар ҳам
 Шу кишига улгуржироқ — кўпроқ бўлади.
 Гонерилъя, бош қизимиз, сен олдин гапир.

Гонерилья

Отажоним!

Сизга бўлган муҳаббатимни
 Қандай қалиб айтиш мумкин оддий сўз билан,
 Кўзда нуру олган нафас, озодлигимдан
 Нимаики қиймат, ноёб ва гўзал бўлса
 Ҳаёт, соғлақ, ҳусну номус барчасидан ҳам
 Бир қиз киши ўз отасин севолганича,
 Бир севгики айтмоқ учун сўз етишмайди,
 Барчасидан юксак қўйиб сизни севаман.

Корделия

(бир чеккага)

Бундан ортиқ қандай қилиб изҳор қиласман?
 Сўзлар билан айтиш қийин муҳаббатимни.

Лир

(Гонерильяга)

Шу ўлкани, бу қирғоқдан у қирғоққача
 Соя-салқин ўрмонлари, ерлари билан
 Жўшқин дарё, алвон-алвон қирлари билан
 Бутуничা, бир умрга сенга топширдим.

Бўғин-бўғин авлодларинг яйраб-яшнасин,
 Қани энди ўртанчи қиз, тантиқ Регана
 Бизга айтар гапларингни айт-чи, тинглаймиз.

Р е г а н а

Олам билан икковимиз бир металлданмиз,
 Қимматимиз баб-баравар. Дил сўзин айтсам,
 Олам айтди сизга бўлган муҳаббатимни.
 Мен ҳам унинг сўзларига бир оз қўшаман:
 Менинг ҳиссим орзу қилса эҳтимол бўлган
 Барча шодлик менинг учун тамом бегона.
 Сизга бўлган муҳаббатим қалбимга роҳат,
 Мана сўзим, шаҳаншоҳим!

К о р д е л и я

(*бир чеккага*)

Вой мен бечора!
 Иўғ-э, нега мен бечора бўлар эканман;
 Муҳаббатим айтадиган сўзимдан устин.

Л и р

(*Реганага*)

Сенга, сенинг авлодингга умрбод мерос
 Мамлакатнинг учдан бирин тортиқ қиласмиш.
 Сенга теккан бу ҳиссанинг уфқи кенглиги,
 Гўзаллиги ва қиммати зарра кам эмас
 Гонерильянинг ҳиссасига теккан бўлакдан.

(*Корделияга қараб*)

Қани сен-чи, қувончимиз, кенжатойимиз
 Катталардан кам бўлмаган овунчогимиз,
 Бургундларнинг қаймоғи-ю, фараанг шароби
 Ўртасида ишқ можаро боиси бўлган
 Қалб эгаси, қани айт-чи, сен нима дейсан?

Опаларинг ҳиссасидан ошиб тушарли,
Қандай сўзинг бор?

Корделия
Ҳеч қандай, шоҳим!

Лир

Ҳеч қандай.

Корделия
Ҳеч қандай.

Лир

Ҳеч қандайдан, ҳеч қандайнин нарса чиқмайди.
Яхши ўйлаб, сўнгра гапир.

Корделия

Афсус кучсизман,
Юрагимни тил учига қўя олмайман...
Сизга менинг жуда қаттиқ муҳаббатим бор,
Бу муҳаббат фарзандлигим бурчидир, холос.
Ана шундан ё зиёда ва ё кам эмас.

Лир

Нима?! Нима! Корделия! Жавобинг тузат,
Иўқса бутун тақдирингни бузиб қўясан.

Корделия

Шаҳаншоҳим,
Менга ҳаёт берган ўзингиз,
Боқиб-кўриб, эркалаган, севгаян ўзингиз.
Мен буларинг барчаси-чун сизга миннатдор,
Хурмат қилиш, жондан севиш менинг вазифам.
Опаларим нима учун эрга тегади,

Модомики сизни шунча яхши кўраркан?
 Ахир, мен ҳам бирор эрга тегмақчи бўлсан,
 Ўз ишқимдан, шафқатимдан анча қисмини
 Ўша ҳаёт йўлдошимга бағишилашим шарт.
 Мен, ҳойнаҳой опаларим сингари фақат
 Сизнигина севиб туриб, эрга чиқмайман.

Л и р

Шу сўзларни чин қалбингдан айтмоқдамисан?

К о р д е л и я

Чин қалбимдан, шаҳанишоҳим.

Л и р

Шунчалик ёш-ку,

Қалби шунча қотиб кетган.

К о р д е л и я

Ёшликка ёшдир,
 Аммо қалби ҳаққонийлик билан лиммо-лим.

Л и р

Шундай бўлса бўла қолсин; нима қиласди,
 Ҳаққонийлик сенга сеп ҳам, бисот ҳам бўлсин.
 Онт ичаман офтобнинг эзгу нуринга,
 Қасам бўлсин ой шуъласи Гекат Маъбудга
 Ойдин кеча сирларига ва кўкда кезиб
 Бизнинг ҳаёт-мамотимиз тақдирин ешган
 Машъал каби порлаб турган сайёralарга:
 Оталикнинг бор меҳридан инкор қиласман,
 Бундан кейин ишқим, сен ҳам менга бегона —
 Бир умрга бегонасан! Ваҳший скифлар
 Ё бўлмаса очлигига таскин бериш-чун
 Ўз боласин тажиб егаи бошқа қабила

Менга қанча меҳрибону ва яқин бўлса,
Сен ҳам шундай менга яқин ва меҳрибонсан,
Қачонлардир менинг қизим аталгувчи шахс.

Кент

Подшоҳим!

Лир

Бир оғиз сўз айта кўрма, Кент!
Аждар билан ғазабининг оралиғига
Кира кўрма, йўқол ҳозир!

Уни ҳаммадан

Ортиқ кўриб севар әдим, унинг меҳрига
Такия қилиш менга ҳордиқ берар деярдим.
Жўна, йўқол! Қора гўрда насиб бўлажак
Истироҳат ҳурматига қасам ичаман:
Мен бу қизни юрагимдан юлқиб ташлайман.
Французлар қиролини тездан чақиринг!
Хўш, нимага ағрайганча туриб қолдингиз?
Бургундларнинг герцогин ҳам чақиринг бунда.
Альбани ҳам Корнуэлнинг герцоглари, сиз
Бу учинчи ҳиссани ҳам бўлишиб олинг.
Ва бу қизнинг куёви-чи, мерос ўрнига
Қизнинг ўзи ҳаққоният деб атаб юрган
Гурурини топиб олсин, хўжайн бўлсин.
Иккингизга топшираман ҳокимиятни,
Барча ҳуқуқ, шаҳаншоҳлик устунлигимни.
Менинг билан юзта аъён — рицарь қолади.
Ва уларнинг харажатин сизга юклайман.
Шу юз киши ўзим бошлиқ бир ой-бир ойлаб
Иккингизда навбат билан яшаб туради.
Мен қироллик унвонини, шараф-шонини
Ўзим билан қолдираман, аммо бус-бутун
Келимларни, мамлакатнинг идорасини
Иккингизга топшираман, ўғилхонларим;

Ва сўзимнинг тасдиқи-чун бошда тожимни
Бўлиб олинг, мана.

(Уларга тожини топширади.)

К е н т

Улуғ Лир,

Шу ном оша ҳурматлардим доим қиролни,
Отам каби севар эдим, соҳибқироним,
Ҳамма амри-фармонига бош билан тайёр,
Дуо чорги шу ном эди тилимда такрор.

Л и р

Қамон таранг тортилгандин, ўқидан сақлан!

К е н т

Қамалакни майли бўшат, ўз ўқинг билан
Юрагимни илма-тешик қилиб қўя қол.
Лир тентаклик қиласверса, Кент ўжар бўлар.
Айт-чи ўзинг, не қилғулик қилмоқчисан, чол?
Ҳокимият мақтовларга талтаяди деб,
Вазифалар қўрқиб сўёсиз қолар дейсанми?
Улуғворлик телбаликдан валақлаганда
Ҳақиқатни сўйламаклик бизнинг бурчимиз.
Эсингни йиғ! Тожи-тахтни қўлингдан берма,
Ғазабингни тизгинлаб ол! Шу жоним кафил,
Кенжা қизинг сени ҳаддан знёда севар:
Тид жимлиги, дил бўшлигин белгиси эмас:
Қайта, ичи бўш ерларда шовқин кўп бўлур.

Л и р

Ҳаётингни қиммат билсанг, тилингни тий, Кент!

К е н т

Ҳаётимми, бу ҳаётни доим сен учун
Гаров қилиб қўйилган деб ҳисоблаганман,

Ёвларингга қарши, сени қўриқлаганда
Хаётимни йўқотишидан ҳеч қўрқмаганиман.

Л и р

Кўзимдан йўқол!

К е н т

Кўзингни оч, фақат менга ижозат бер, Лир,
Фазабингга нишон бўлай умрим борича.

Л и р

Қасам бўлсин Аполлонга, ишқ тангрисига...

К е н т

Аполлонга мен қасам ичаман, қирол
Бўлар-бўлмас чорлайверма маъбудларингни.

Л и р

Мушрик югурдак!

(Қиличини сүғуради.)

Альба́ни ва Корнуэль

Тўхтанг, шаҳаншоҳ!

К е н т

Майли, чопа қол.
Беомон дард музди учун, табибингни сўй!
Бундан кейин, танамда жон, товушим борича
Сенга, ёмон иш қилиб қўйдинг, деб қичқираман!

Л и р

Сен фитначи, сўзларимга яхши қулоқ сол.

Менинг айтган сўзларимни тинглаш — вазифанг.

Ваъдамизни бузмоқликка чорлайсан бизни;
 Бундай аҳвол бу даргоҳда рўй берган эмас.
 Шаҳаншоҳлик, унинг ҳукми оралигига
 Суйканчиқлик қилиш билан суқулиб кирдинг:
 Бу қилиққа чидай олмас завқу рутбамиз.
 Бу ерда мен қирол! Мана сенга мукофот!
 Тупроққа хос оғатлардан сақланиш учун
 Тайёргарлик кўришингга беш кун ижозат.
 Олтинчи кун бўлганида ирганч елкангни
 Менга қарам ўлкаларга ўтиришинг шарт;
 Ӯнинчи кун мен қироллик қилган ерларда
 Қадамингдан из топилса, дарҳол ўласан.
 Қани жўна! Маъбудларга қасам ичаман,
 Бу қарорим ғоят қатъий, зарра ўзгармас!

Кент

Хайр, қирол; сен шунаقا экансан-а, Лир.
 Бунда қувғин, у ерда-чи, ҳур — эркин олам.

(*Корделияга*)

Ёмонликдан омон берсин сенга тангрилар,
 Фикрларинг барчаси ҳақ, сўзинг рост эди.

(*Регана ва Гонерильяга*)

Тантанаю дабдабалик севги сўзларин
 Ишлар билан тасдиқлашга ҳаракат қилинг.

(*Герцогларга ва сарой ходимларига қараб*)

Ҳаммангизга хайр энди, сизнинг Кентингиз
 Кекса умрин яшар бўлди ўзга юртларда!

(*Чиқиб кетади*)

Бурги овози
 Глостер, у билан бирга француз қироли,
 Бургунд герцоги ва аъёнлар кирадилар.

Г л о с т е р

Шаҳаншоҳим, қирол билан герцог шу ерда.

Л и р

Айтар сўзим аввал сизга, Бургунд герцоги.
Икковингиз, сиз француз қироли билан
Кенжা қизга уйланишга талашардингиз.
Қани айтинг; раъйнингиздан кечмаслик учун
Сизга қанча сепу бисот берилиши шарт?

Б у р г у н д г е р ц о г и

Шаҳаншоҳим,
Ваъдангиздан ортиқчасини
Сўрамайман, чунки уйдан камин бермайсиз.

Л и р

Аслзод герцог,
Қизга қиммат баҳо қўйғаи экамиз аввал:
Энди ўша нархи пасайиб кетди.
Мана ўзи, шу риёкор вужуд ичидан
Бирор нима тополсангиз, унинг устига
Менинг бутун ғазабимни жамбаст қилсангиз
Шу йиғиндиқ завқингизга мос кела олса,
Мана ўзи, бутунлайн сизники бўлсин.

Б у р г у н д г е р ц о г и

Нима жавоб беришни ҳам билолмай қолдим.

Л и р

Айб иш қилган ва ҳамманинг кўзидан тушган,
Бизнинг чексиз қарғишларга гирифтор бўлган,
Унинг сели отасидан теккан лаънатлар,
Ҳаммамизнинг меҳримииздан четга қоқилган
Ушбу қизни олиш-қўйиш ҳихтиёргиз.

Бургунд герцоги

Шаҳаншоҳим, кечирасиз, шунча шарт билан
Мен бу қизга уйланишдан бўйин товлайман.

Лир

Майли, қўйинг. Онт ичаман парвардигорга,
Мен бу қизнинг бойликларин сападим, холос.

(Француз қиролига)

Сизга эса улуғ қирол, эп тополмайман.
Ёмон кўрган кишим билан бирга бўлмоқни.
Ахир, сиз ҳам шу маҳлуқдан бошқа бирорта
Муносиброқ қизгинани яхши кўрарсиз.
Табиат ҳам ўкинади яратиб қўйиб.

Француз қироли

Бу гапларни эшитишим жуда таажжуబ!
Ҳалигача энг севимли бўлиб келган қиз
Қариликнинг овунчоги, мақташга лойик,
Ҳаммадан ҳам яқинроғу, ҳаммадан қиммат,
Бирданига шундай ёмон қилғилик қилиб,
Бутун меҳру шафқатлардан ажралиб қолса?
Сизнинг унга қўйганингиз шунча муҳаббат
Бирваракай йўққа чиқиб кетгандан кейин
Гуноҳи ҳам жуда мудҳиш, зўр бўлса керак.
Аммо қизнинг гуноҳига менинг зеҳнимни
Ишонтириш учун кучли мўъжиза керак

Корделия

Аммо сиздан, подшоҳим, сўрар эдимки,
Менда йўқdir тилёғлама сўзларни айтиб
Бирвларни ёлғондакам мақташ санъати.
Охирида қилган ишим мос келадиган

Тил билан дил бирга сўзни айтаман, холос;
 Бошқаларга айтиб қўйинг: отамни мендан
 Ранжитгану муҳаббаттин совутган нарса
 Ахлоқсизлик, пастгарчилик. одам ўлдириши,
 Беадаблик, бежо қадам каби гуноҳмас;
 Бир камчилик (шу камчилик менинг давлатим)
 Ялнинчоқ кўз, хушомад сўз менда топилмас.
 Отам мендан муҳаббатин олса оларки,
 Шу хислатлар йўқлиги-чун ҳеч ачинмайман.

Л и р

Менинг раъим ва кўнглимни топмас экансан,
 Шу дунёда туғилмассанг яхшироқ эди.

Француз қироли

Шу холосми? Үз табиий хижолатидан
 Дил сўзини айтолмаслик бутун айбими?
 Нима дейсиз, сиз муҳтарам Бургунд герцоги,
 Маликага айтадиган сўзингиз йўқми?
 Бирор илинч ё манфаат кўзда тутилган
 Ҳар қандайин муҳаббат ҳам муҳаббат эмас.
 Истайсизми, маликага уйланишликни?
 Ҳеч нимасиз унинг ўзи каттакон давлат.

Бургунд герцоги

(Лирга қараб)

Шаҳанишоҳим,
 ўша аввал ваъда қилинган
 Ҳиссасини берсайдингиз, Корделия ҳам
 Бургундларнинг маликаси бўларди шу чоқ.

Л и р

Йўқ! Ҳеч нарса! Ичган онтим — роятда маҳкам.

Бургунд герцоги

(Корделияга)

Демак, афсус, отангизни йўқотиш билан
Эр бўлажак йигитдан ҳам ажраб қолдингиз.

Корделия

Майли, герцог бундан буён хотиржам бўлсин.
Унинг ишқи даромадни кўзда тутаркан,
Мен албатта унга хотин бўла олмайман.

Француз қироли

(Корделияга)

Камбағаллик билан бойсан, жононгинасан,
Ҳамма сени ташлагандা, яна қимматсан,
Назарлардан тушиш билан дидимга ёқдинг,
Мен оламан сени бутун борлигинг билан,
Ҳамма четга улоқтирди, эгаллаш ҳақим.
Ё тавбай! Шу умумий ҳазарнинг ўзи
Унга бўлган ишқим ўтин алангалатди.

(Лирга)

Сен қизингни шуңдай ожиз, гадо ҳолида
Улоқтирдинг менинг меҳру шафқатларимга.
Франция қаби кўркам — гўзал ўлкада
Менинг севган қироличам бўлиб қолади.
Туман босгани Бургунддаги бутун герцоглар
Энди менинг жононимни сотиб ололмас.
Сен буларнинг муз қалбига «хайру хўш» деб қўй.
Гарчанд бунда йўқотибсан, унда мукофот.

Лир

Сен ола қол, бу қиз тамом сеники бўлди.
Бизнинг бундай қизимиз йўқ ва бўлган эмас,

Улинг билан сўнгги дафъа кўришишимиз.
 Вақт ўтказмай йўлга тушинг. Сизларга атаб
 Қиласиган дуон хайр, шафқатимиз йўқ.
 Кетдик, герцог.

Бурғи чалинади. Ли́р билан бирга герцог, Корнуэль,
 Альбани. Глостер ва аъёнлар чиқиб кетадилар

Француз қироли
 Опаларинг билан хайрлаш.

Корделия

Сиз отамнинг қиммат баҳо хазиналари,
 Корделия сизни ташлаб кетар, кўзи ёш.
 Мен сизларни жуда яхши танийман, аммо...
 Бир туғишгай опаларим бўлганингиз-чун
 Сизда бўлган нуқсонларни айтиб турмайман.
 Отамизни яхши кўринг, уни сизларнинг
 Маҳмадона қалбингизга топширмоқдаман.
 Аттагинанг, назаридан тушмаган бўлсам
 Унинг учун соз бошпана топган бўлардим.
 Хайр опалар.

Регана
 Сен бизларни ўргатмаёқ қўй.

Гонерилья

Ундан кўра, раҳми келиб ёнига тортган
 Қайлифингнинг кўнглини топ, яхши бўлади.
 Маъқул галга қулоқ солмай, ўжарлик қилиб,
 Уз-ўзингга жабру жафо ортдириб олдинг.

Корделия
 Вақти келиб барча ёмон ният фош бўлар,
 Охирида уялади яширин фитначи.
 Бахтли бўлинг опаларим!

Француз қироли

Кетдик, жонгинам.

Корделия билан француз қироли чиқиб кетадилар.

Гонерилья

Синглим, ҳар иккимизга тегишли бир иш тўғрисида сен билан гаплашиб олишим жуда зарур эди. Отамиз бу куннинг ўзидаёқ кетишга қарор берганга ўхшайди.

Регана

Шунаقا, у сизлар билан бирга кетмоқчи, келаси ой бизларникига келиб турар экан.

Гонерилья

Ана кўрдингми, у кексайганда айнаб, товланиб турадиган бўлиб қолган. Бу гапни шу топдаёқ ўз кўзимиз билан кўрдик, ишондик. У ҳалигача синглимизни ҳар икковимиздан ҳам ортиқ кўриб севар эди. Тўсатдан айнаб ўнгу терисини ўйлаб кўрмай, уни оқ қилиб қўйди, ахир, шунга ҳайрон қолмай бўладими.

Регана

Ҳамма касал қарилигида, мияси ачиб қолган. Ундаидеса илгарилар ҳам у ўз-ўзини яхши танимас эди.

Гонерилья

У тетик, соғ-саломат замонларда ҳам жуда серзарда, ўжар эди, энди бўлса сен билан биз унинг феълига ўрнашиб қолган бу ярамас кулки ахлоқлардан тоза ҳам жабр-жафо тортсамиз керак, унинг устига кексалигидан келадиган гап кўтаролмаслиги, асабийлигини, бўлар-бўлмасга бадгумон бўлаверишини айтмайсанми?

Регана

Рост айтасан, сен билан биз, Кентни ҳайдагандаги-
га ўхшаган унинг тутқаноқдай тентаклигини, бемаъни-
гарчиликларини ҳали кўп бошимиздан ўтказамиз.

Гонерилья

Ё бўлмаса француз қироли билан хайларашган чоғ-
даги муомаласига қара. Кел, ҳали ҳам иккаламиз ба-
маслаҳат гапни бир ерга қўйиб ҳаракат қилайлик:
агар у шу аҳволида ҳам ҳокимиятни ўз қўлида тутиб
турмоқчи бўлса, таҳтдан кечганидан фойда йўқ. Қай-
тага не-не кунларни бошимизга солади.

Регана

Иккаламиз қиласар ишни яхшилаб ўйлашиб оламиз.

Гонерилья

Ишқилиб, вақт ўтказмасдан, нима билан бўлса
ҳамки, бўлар ишнинг олдини олиш керак.

Чиқиб кетадилар.

ИККИНЧИ САҲНА

Граф Глостернинг саройида бир зал. Қўлида бир хат билан

Эдмунд чиқади.

Эдмунд

Яратилиш! Менинг тангрим сенгина холос,
Сенинг ҳамма қонумингга хизмат қиласман.
Ўз акамдан бир йил ёки икки йил кейин
Туғилган-чун мерослардан маҳрум эмишман.
Бу одатга, бу хилдаги бидъат зулмига
Одамларга расм бўлган риёкорликка,
Нега хўй деб, бўйин эгиб қолар эканман?

Қонунсизмиш? Бу гап ўзи нима дегани?
Нега мен паст бўларканман, менинг вужудим,
Билак кучим, тетик рухим, роса қоматим
Ор-номусли эр-хотинлар туғдириб қўйган
Болалардан заррагина камлиги йўқ-ку.
Нега бизга ким кўринган таъни сўз билан
«Паст», «қонунсиз» лақабини тамға қиласди?
Биз, «қонунсиз», «зоти пастлар»— «зоти

Аммо бизни яратышда жонига теккан
Ухлайвериб ялоқ бўлган кўрпа-тўшакда,
Уйқусираб бўйда бўлиб, туғилиб қолган
Жинни-санги каллаларга нисбатан, кўпроқ
Ихтиросли яширин ишрат завқи аралаш
Катта кучлар, алангали зўрлик сарф бўлган!
Сенга мерос тегадиган еру сувларни
Мен оламан, билиб қўйгил, қонуний Эдгар:
Отамизга сен қонуний ўғлидан кўра
Мен қонунисиз кам қимматга эга эмасдир.
«Қонуний-а!» Жаранглашин эшитиб қўйинг.
Бурунда бил, ҳай қонуний акам, мабодо
Хат орқали қилган макрим ўринлай қолса,—
Ҳалигача камситилган уканг Эдмунд
Қонуний деб танилади. Усиб-унаман.
Қонунисизлар иши учун худо мададкор.

Глостер киради.

Глостер

Кент қувланди. Француздар қироли эса
Фазаб билан бизни ташлаб кетиб ҳам қолди.
Лир ҳам таҳтдан воз кечдию оқшом жүнади.
Бундан бүён қызларига боқим яшайди...
Бирваракай юз берди-я шунча ҳодиса!
Сен ҳам шундамидинг, Эдмунд? Қандай хабар

Э д м у н д

Ҳеч қанақа, жаноби олий.

(Битта хатни яширади)

Г л о с т е р

Нега мунча эҳтиёт билан бу хатни яширяпсан?

Э д м у н д

Мен ҳеч қандай янги хабар эшитганим йўқ, жаноби олий.

Г л о с т е р

Қандай қоғозни ўқиб турган әдинг?

Э д м у н д

Ҳеч нима ўқиётганим йўқ эди, жаноби олий.

Г л о с т е р

Ҳеч нима дедингми? Шошилиб-пишилиб чўнталингга суқаётган нарсанг нима эди? Агар у қофозда ҳеч нима бўлмаса, шошилиб яширишнинг ҳам ҳожати йўқ эди. Бу ёққа бер-чи... Қани! Агар қофозда ҳеч нима ёзилмаган бўлса, кўзойнак ҳам тақиб ўтирумайман.

Э д м у н д

Ёлвораман, жаноб, мени кечиринг. Бу хат акамдан. Мен ҳали охиригача ўқиб ҳам чиққаним йўқ. Шунчаки устидан бир кўз югуртирдим. Фикримча, сиз ўқимаганинг маъқул.

Г л о с т е р

Хатни менга беринг деяпман, жаноб.

Э д м у н д

Хатни сизга берсам ҳам, бермасам ҳам барибир, сизни ҳақорат қилган бўламан. Хатнинг мазмуни, менинг фаҳмимча, кишининг нафсини койитади.

Г л о с т е р

Кўрсат деяпман, қани кўрсат!

Э д м у н д

Мен ўз акамни оқлаш учун у бу хатни ёзища менинг кўнгли тозалигимни синамоқчи бўлган бўлса керак, деб айта оламан.

Г л о с т е р (Ўқиёди)

«Ана шу қонуни билан ёритилган ҳурматга лойиқ кексалик ҳақи, умримизнинг энг кўркам йилларида ҳаётимизни заҳарламоқда. У бизни ўз бадавлатлигимиздан фойдаланиш имкониятидан маҳрум қилмоқда. Қачонки ўша қариллик бизга халақит беришдан тўхтамагуича, биз ўз бойлигимизнинг ҳузур-ҳаловатини тата олмас эканмиз. Мен, қарилликнинг кишини эзib юборгувчи ана шу зулми қанчалик мақсадсиз ва аҳмоқгарчиликдан иборат эканлигини фаҳмлаб қолдим. Қарилликнинг бу зулми ҳақиқатан қудратли ва эўр бўлгани учун эмас, балки биз чидаб берганимиз учун устимиздан ҳукмронлик қилмоқда. Бу тўғрида аниқроқ гаплашиб олиш учун менинг олдимга кел. Агар бизнинг отамиз узун уйқу билан ухлаб, то мен уйғотмагунча уйғонмай турган бўлганда эди, отамиз даромадларининг тенг ярми сенга тегар эди ва сен ҳам умринг борича Эдгарнинг севган укаси бўлиб қолар эдинг».

Ҳмм... бу сунқасд!.. «Мен уйғотмагунча уйғонмай турган бўлганда эди, даромадларнинг тенг ярми сенга тегар эди...» Менинг ўғлим Эдгар! Наҳотки унинг қўли қалтирамай шуларни ёзолди? Унинг қалби ва фикри шу хаёлларга боролди? Бу хатни сен қачон олдинг? Буни ким олиб келди?

Э д м у н д

Ҳеч ким олиб келиб бергани йўқ. Қизиги ҳам шунда-да. Хатни хонамнинг дарchasидан ташлаб кетишибди.

Г л о с т е р

Сен ҳам бу хатни акангнинг ўз қўли деб билдингми?

Э д м у н д

Агар бу хатда бирор маъқул гап ёзилган бўлса, акамнинг ўз қўли деб қасам ичишим мумкин эди. Аммо бу хилдагини шундай эмасдир, деб ўйлашни истар эдим.

Г л о с т е р

Бу унинг қўли.

Э д м у н д

Ха, бу унинг қўли, жаноб. Аммо мени ишонмоқчи бўламанки, бу хатни ёзар чоғда қалби билан қўли бир фикрда бўлмаса керак.

Г л о с т е р.

Илгарилар ҳам бирор гал сен билан шу фитна гапларни гапиришган эдими?

Э д м у н д

Ҳеч қачон, жаноб. Аммо ундан, чунончи, ўғил балоттага етиб, ота деган кексайгандан кейин, ўша ота ўғлининг қарамоғига ўтмоғи керак, ўғил эса бутун даромадларни ўз қўлига олмоғи керак,— деган фикрларини бир неча бор эшитганим бор.

Г л о с т е р

Аҳ, ярамас, ярамас! Бу ёзган хатида ҳам шу фикрларнинг ўзгинаси. Жирканч, ярамас! Иўлдан тойган, манфур ярамас! Ваҳший ҳайвон! Ваҳший ҳайвондан

ҳам ёмон! Бор, уни топиб кел. Мен уни қамаб қўяман.
Ирганч, ярамас! Қаерда экан?

Э д м у н д

Билмасам, жаноб. Агар сиз акамнинг ўйлаган ўйларини аниқ билиб олгунча, унга қарши бўлган ўз ғазабларингизни босиб туролсангиз эди, тўғри йўл тутган бўлардингиз: агар сиз унга қарши адолатсизлик қилиб тўсатдан кескин чоралар ишлата бошласангиз, балки бу чоралар сизнинг шахсий ҳурматингизга ҳалал етказиб, акамнинг сизга бўлган ўғиллик итоатини тубдан сўндириб қўйиши мумкин. Мен ўз жонимни кафил қилиб айта оламанки, балки у бу хатни ёзишда ҳеч қандай ёмон ниятни ўйламай, менинг сиз ҳурматлимизга бўлган садоқатимни текшириб кўрмоқчи бўлгандир.

Г л о с т е р

Сен шундай деб ўйлайсанми?

Э д м у н д

Агар сиз ҳурматлимиз бир маслаҳатни маъқул кўрсангиз, мен у билан бир суҳбат уюштирадим. Ҳамма гапларни ўз қулогингиз билан әшитиб, тасдиқ қиласар эдингиз. Хўп десангиз бу суҳбатни шу кечдан қолдирмай ташкил қилиш мумкин.

Г л о с т е р

У бунчалик ёввойи, ёвуз махлуқ бўлмаса керак,
токи...

Э д м у н д

Албатта бўлмаса керак.

Г л о с т е р

Уз отасига қарши-я. Уз меҳрибон, жондан севган
отасига қарши-я? Осмону заминга қасам ичаман!

Эдмунд, уни қаердан бўлмасин топ! Дилидаги гапларни рўёбга чиқар. Зеҳнинг нимани маслаҳат кўрса, шундай ҳаракат қил. Мен ҳақиқий гап нима эканини билиб олиш учунгина дунёдаги ҳамма нарсани ҳадя қилишга тайёрман.

Э д м у н д

Мен уни қаердан бўлмасин излаб топаман, жаноб. Бор ҳаракатимни қилиб кўраман, кейин келиб ҳамма гапни ўзингизга баён қиласман.

Г л о с т е р

Бу ҳалигача кўрилмаган хусуф-кусуфлар. Қуёшнинг, ойнинг тутилиши бизлар учун ҳеч қандай бир яхшиликдан дарак бермайди. Табиатшунослар бу ҳодисаларни турли-туман йўллар билан тушунтироқчи бўлсалар ҳам, ҳар ҳолда кулли мавжудот бу ҳодисаларнинг оғир таъсиридан шикаст топмоқда: муҳаббатлар совиб бормоқда, дўстлик емирилмоқда, оға-инилар бир-бирларига қарши қўзғалмоқда, шаҳарларда, қишлоқларда олаговур, сарой доираларида хиёнатлар, отоналар билан фарзандларни бир-бирига боғлаган иплар узилмоқда. Менинг ярамас ўғлим устидаги фол айниқса тўғри чиқмоқда, ўғил отага қарши қўзғалган қиролнинг ўзи табиат қонунларини бузмоқда, ота ўз гўдакларига қарши исён қилмоқда. Яхши замонлар ўтиб кетди; турли-туман макру ҳийлалар, кўнгли қаттиқлик, хиёнат, барбод қилувчи ўзбошимчалик — ана шулар энди бошимиз гўрга киргунча бизга азоб беради. Топ, ўша ярамасни, Эдмунд; топсанг афсус емайсан. Аммо жуда эҳтиёткор бўл. Аслзот ва вафодор Кент эса қувғинда! Унинг бутун гуноҳи — садоқати. Ҳаммаси ҳам таажжуб ҳодисалар! (Чиқиб кетади).

Эдмунд

Одам болаларининг ҳайрон қоларли аҳмоқликларини қаранг! Кўпинча ўз гуноҳимиз билан баҳт биздан юз ўгириб қолса, бу фалокатларга сабаб қилиб қуёшини, ойни, юлдузларни гуноҳкор қила бошлаймиз. Гўёки тиз муттаҳам, ярамас бўлган бўлсак, ноиложликдан аҳмоқ бўлиб қолган бўлсан — бу осмон ҳукмидан, алдамчи, ўғри, хиёнаткор бўлган бўлсан, бунга ҳам фалак таъсир қилган, ичувчи, ёлгончи, фоҳиш, бузуқи бўлган бўлсан — кўкдаги юлдузларнинг нури тушган, хуллас, биздаги ҳамма расвогарчиликларда тангри таоллонинг иродаси бор, тақдирга тан беришимиз керак. Зоти бузуқ одамлар учун жажжигина баҳона; ўзингдаги саёқ майлларга жавобгарликни юлдузларнинг гарданига афдарасан холос. Менинг отам менинг онам билан аждар юлдуздари туркуми қиронида йўли-қишиган бўлса, мен Дубби Акбар, яъни Катта Айиқ юлдузлари туркуми қиронида туғилганман: шунинг учун ҳам мен золим, бузуқи одам бўлишим керак эди! Бўлмаган гап! Осмон гумбазидаги энг ювош қиздай мулойим юлдуз бешигим устида мўлтираб турганда ҳам мен ҳозир қандай бўлсан ўшандай бўлиб қолаверардим.

Эдгар келиб киради.

Ана, ўзи ҳам келиб қолди. Бу эски комедия ҳам ора очиқ бўладиган бўлди. Бедлам жиннихонасидан чиқсан жинни, Томга ўхшаш ўзимни анқов, ярамасликка солиб тураман. Аҳ, бу, кун тутилиш, ой тутилишлар бизга бошбошдоқликлардан хабар беради.

Эдгар

Салом, укам, Эдмунд! Нима тўғрида мунча чуқур ўйланиб қолдинг?

Э д м у н д

Шу ой, кун тутилишлари натижасида рўй бериши мумкин бўлган ҳодисаларни олдиндан айтиб ёзилган ҳапларни яқинда ўқиган эдим, шуни ўйлаяпман.

Э д г а р

Сен шу гапларга қизиқасаними?

Э д м у н д

Сени ишонтиришим мумкинки, баҳтсиз ҳодисалар рўй бериши тўғрисида илгари айтилган гаплар тўғри келяпти. Масалан, ота-оналар билан болалар ўртасидаги муомалаларнинг дуруст бўлмаслиги, ўлим-етим кўплиги, қимматчилик, қадим дўстларнинг бир-биридан жудо бўлиши, ҳукумат ишида олағовур, сарой аҳлларининг қиролга қарши дўқ уриши ва лъянатлар ёғдириши, бекорчи гумон ва андишалар, дўстларнинг қувғунилиги, қўшин ичидаги интизом тушкунлиги, эру хотинлар ҳортасида бевафолик ва бошқа ва бошқалар.

Э д г а р

Қачондан буён мунажжимлар маслагига кириб олдинг?

Э д м у н д

Ҳа, майли, буни қўйдик. Отам билан энг охирги ҳал қачон кўришган эдинг?

Э д г а р

Кечаке кечқурун.

Э д м у н д

У билан гаплашган эдингми?

Эдгар

Ҳа, икки соат тўла-тўқис.

Эдмунд

Яхшилиқча ажрашганмидиларинг? Сен унинг галидами, юзидағи имою ишорасидами бирор норозилик аломатини сезмаганмидинг?

Эдгар

Хеч нима сезғаним йўқ.

Эдмунд

Ёдингга тушир, сен бирор бало қилиб қўйиб ранжитган бўлмагин. Ҳам сендан сўрайман, сал жаҳлидан тушиб, тапти босилгунча кўзига кўринмай тур. Шу топда у шунаقا ҳам ғазаб билан тўлқинланиб турибдики, кўрина қолсанг сўкиш, койишнинг ўзгинаси билан унинг қўлидан чиқиб кетолмайсан.

Эдгар

Нима бало, биронта ярамас мени унга ёмонлаб чаққанмикин.

Эдмунд

Шунаقا бўлган деб қўрқяпман. Сендан сўрайман, унинг ғазаби босилгунча ўзингга эҳтиёт бўл. Юр, менинг хонамга кирамиз. У ерда мен сени бирор ўнғай ерга жойлаштираман, сен у ердан сенинг тўғрингда нималар деяётганини эшитасан. Марҳамат қил, мана менинг калитим. Агар ташқарига чиқмоқчи бўлсанг, ўзинг билан яроғ ола чиқ.

Эдгар

Яроғ ола чиқ?

Э д м у н д

Ака, мен ахир сенинг фойдаиг учун маслаҳат беряпман. Майли, агар сенинг тўғрингда бирор ёмонлик ниятим бўлса, виждонсиз киши бўлай. Мен сенга ўз кўрганим ва эшитганимни шипшитиб қўйяпман, холос. Бор бутун даҳшатни, чин гапни сенга ҳали айтганимча йўқ. Сендан сўрайман, бу ердан кет.

Э д г а р

Мен, ахир, тездан ҳамма гап нима эканини сендан билиб оламанми?

Э д м у н д

Менга орқа қиласавер.

Э д г а р чиқиб кетади.

Отам содда, ҳар нарсага ишонаверар,
Акам эса асл йигит, унинг вужуди
Ҳар қандайин ёмонликдан жуда ҳам тоза,
У, буларга ишонмайди. Тўғриликда-чи
Аҳмоқларча тўғри. Майли, у билан ишни
Жуда енгил ҳал қиласман. Масала равшан.
Туғилишим — фарзандлигим бермаган билан
Ақлим берар менинг ҳақим бўлган меросни,
Шу мақсадим йўлидаги ҳамма чора хўп!

УЧИНЧИ САҲНА

Герцог Альбанининг саройида бир хона. Гонерилья, Освальд ва бошқарувчи кирадилар.

Гонерилья

Наҳотки отам ўз масҳарабозини сўккани учун менинг мулозимларимдан бир аъённи тутиб олиб урган бўлса?

О с в а л ь д

Шундай бўлди, маликам.

Г о н е р и л ь я

Кечакундуз менга озор бергани-берган.
Дам ўтмасин бир сўкишга чидаб берамиз.
Бундан ортиқ тўзолмайман, тоқатим битди.
Шовқин-сурон қиласар унинг мулошимлари,
Ўзи эса ҳар бўлмағур гапга сўкади.
Овдан қелсин, мен у билан сўзлашмайман ҳам,
Сен — касал деб қўя қолгил мени сўраса.
Аввалгидай сертавозе бўлабермагил.
Бир гап бўлса, ўзим унга жавоб бераман.

О с в а л ь д

Товуши келди, маликамиз, келишяпти.

Саҳна орқасидан бурғи овози

Г о н е р и л ь я

Сен ҳам, бошқа мулошимлар хизмат қиласкан
Истаганча ўзингизни диққатсиз тутиңг.
Пала-партиш ишингизни ўзи ҳам сезсин.
Ёқтириласа, кета қолар синглимникига.
Биз у билан гаплашганимиз. Жавоб бермаймиз
Устимиздан ҳукмронлик қиласверишга.
Бу тентак чол, ҳукуматни топшириб қўйиб.
Аввалгидай эга бўлиб қолиш истайди.
Кексалар ҳам бола феъл бўлиб қолади.
Дағдаға ҳам қилиш керак эркалаб туриб,
Бу давара ўзларига фойда қиласди.
Буйруғимни ёдинга тут.

О с в а л ь д

Маъқул, маликам.

Гонерилья

Мулозимлари билан ҳам оддийроқ бўлинг.
 Нима бўлса бўла қолар. Қолганларга айт!
 Мен чол билан бир гаплашиб қўймоқчиман
 Қулай фурсат келишин кутиб турибман.
 Синглимга ҳам хат ёзаман, орқаворатдан
 Бамаслаҳат иш қиласиз.— Овқатланайлик!

Чиқиб кетади.

ТУРТИНЧИ САҲНА

Ҳалиги ерда бир зал.
 Ўзга кийим-бош кийган Кент чиқади.

Кент

Усти-бошни қойил қилиб ўзгартиргандай,
 Товушимни ҳам ўриилатиб ўзгартиrolсам,
 Мўлжал қилган мақсадимга, зарра қийналмай
 Етар эдим, қани, қувғин Кент!
 Айборлик вақтингда ҳам хизмат тополсанг,
 Жуда севган хўжайнинг, сенинг ҳойнаҳој
 Шунча сидқу ихлосингга қойил қоларди.

Саҳна орқасидан бурғи овози.
 Ли р. рицарлар ва мулозимлар чиқади.

Лир

Овқатни бир минут ҳам кутишга тоқатим йўқ.
 Дарров дастурхон ёзилсин.

Хизматчи чиқади

Бу нима гап? Кимсан ўзинг?

Кент

Битта одамман!

Лир

Сенинг қиласынан ҳунаринг нима, ҳам биэдан сенга нима керак?

Кент

Менинг ҳунарим ўз-ўзимни әвлаб юриш, кимки менга ишонч билдирса, ўшанга садоқат билан хизмат қилиши. Кимнинг дили тоза бүлса ўшани севиш, кимки доно-ю камгал бүлса, ўшанинг ёнидан ажралмаслик; қиёматдан құрқиши; керак бүлганды жангта кириш ва балиқ емаслик.

Лир

Ахир, ўзинг кимсан?

Кент

Мен, дилида кири йўқ, маъқулгина одамман, аммо қиролдай камбағалман.

Лир

Уша қирол қироллар ичида камбағали бүлгандай, сен ҳам фуқаролар ичида камбағал бүлсанг, чинданам бадавлат бўлмаганинг бўлади. Қани энди, сен нима истайсан?

Кент

Хизмат қилиш.

Лир

Кимга, ахир, хизмат қилишни истар эдинг?

Кент

Сизга.

Лир

Сен мени танийсанми, ошна?

К е н т

Танишга танийман, чунки чөрткизда, сиэни хўжайиним аташга арзийдиган қандайдир ёқимлилик бор.

Л и р

Нима? Қанақа нарса бор дединг?

К е н т

Хукмроилик.

Л и р

Сен қандай хизматларнинг уддасидан чиқа оласан?

К е н т

Садоқат билан сир сақлашни, отда юришни, чопишни, ўзимнинг айтадиган ҳикояларим билан чигал жанжалли воқеаларни бузиб юборишни ва унча ҳам чигал бўлмаган топшириқларни бажаришнинг уддасидан чиқаман. Росмана одамлар қила оладиган ишларни бажаришга менинг ҳам кучим етади. Менинг яхши фазилатларимдан бири шуки, жуда тиришқоқман.

Л и р

Неча ёшга кирдинг?

К е н т

Хотинларнинг ялласинигина эшитиб ошиқ бўлиб қоладиган даражада ёш ҳам эмасман, жаноб. Аммо ҳеч қандай сабабсиз уларга мафтун бўладиган даражада қари ҳам эмасман: елкамда қирқ саккиз йиллик умрнинг юки бор.

Л и р

Менга әргашавер. Сен менга хизмат қилиб қоласан; агар овқатдан сўнг ҳам ёқтирганимча тураверсан,

сен билан бу яқин орада ажралишадиган кўринмайман.
Овқат тайёрми? Ҳой, овқат! Менинг масхарабозим
қаерда қолди! Масхарабозим! Тез боринг, масхарабо-
зимни чақириб келинг!

Хизматчилардан бири чиқиб кетади. Освальд киради.

Ҳой, йигитча, менинг қизим қаёқда?

Освальд

Сизнинг ижозатингиз билан... (кетади)

Лир

Нима деяпти у? Бу тўнгни қайтариб келинг!

Рицарлардан бири кетади.

Масхарабозим қаерда деяпман? Нима, ҳаммангиз
ухлаб қолдингизми?

Рицарь қайтиб келади.

Ҳа, қани, ҳалиги мангровни олиб келдингми?

Рицарь

У, айтятники, подшоҳим, қизингиз касал экан.

Лир

Нега у ярамас мен чақирганимда қайтмабди?

Рицарь

Мен сўрасам, подшоҳим, у менга жуда дағаллик
билан истамаслигини айтди.

Лир

Истамас эмиш?

Рицарь

Подшоҳим, мен нима гап эканини билолмадим, аммо менга шундай кўриняптики, сиз ҳазрат олийлари билан, одат бўлиб кетган садоқат; иззату ҳурмат билан муомалада бўлмаяптилар. Битта хизматчиларниг ўзигина эмас, балки герцог ҳам, ўз қизингиз ҳам илгаригидай хушмуомала эмаслар.

Лир

А! Сен шундай деб ўйлаяпсанми?

Рицарь

Утиниб сўрайман, подшоҳим, агар хато қилаётган бўлсам, мени кечиринг, аммо менинг вазифам сиз ҳазрати олийларига беадаблик қилинаётганини кўриб турив жим қолишга ижозат бермайди.

Лир

Сен, менга сезилиб юрган нарсани тасдиқ қиляпсан, холос. Сўнгги вақтларда баъзи бир нўноқликларни пайқаб юрибман. Мен бу гапларни ўзимнинг ҳаддан зиёда бадгумонлигимдан кўриб, ярамас андишаларга ишонишни истамаган эдим. Энди бу ҳолатга айрича ёътибор беришга тўғри келади. Менинг масхарабозим қани ахир?.. Мен уни икки кундан буён кўрганим йўқ.

Рицарь

Кенж маликамиз Францияга жўнаб кетганларидан буён масхарабоз жуда қайғириб, мунгланиб қолган.

Лир

Бу тўғрида чурқ эта кўрма. Мен ҳам буни пайқаган эдим, бор, қизимга айтки, мени у билан гаплашмоқчиман.

Сен бориб менинг қизиқчимни айтиб кел.

Яна бир хизматчи кетади.

Освальд киради

Қани, ҳе, қани, жаноб! Бери кел-чи! Мен ким бў-
ламан, жаноб?

Освальд

Маликанинг отаси!

Лир

Маликанинг отаси? Вой падарингга... ярамас жа-
ноб-эй, тубан, кўппак, қулвачча, ит!

Освальд

Бўлмаган гап, жаноби олий, кечирасиз.

Лир

Ҳали сен кўзимга тик ҳам қарайдиган бўлдингми,
ирганч. (*Уни уради.*)

Освальд

Мен, ўзимни уришга ижозат бермайман, жаноб!

Кент

Юзтубан йиқитишга ижозат берасанми, паст одам?
(*Оёғидан олиб йиқитади.*)

Лир

Раҳмат, биродар, бу хизматинг менга маъқул
тушди.

Кент

Қани, мугомбир, бир ўрнингдан туриб жўнаб қол!
Мен сенга одамларни бир-биридан фарқ қилишини ўрга-
тиб қўяман! Йўқол! Йўқол деялман. Агар ўз ифлос

гавданг узунлиги билан ерни қайтадан ўлчаб кўришни орзу қилмаётган бўлсанг жўнаб қол! Яхшиликча кет! Жўна! Тушундингми? (Освальдни туртиб.) Мана! Мана, бўлмаса.

Л и р

Балли, менинг яхши хизматчим, ташаккур айтаман. Мана буни хизмат ҳақингга, мукофот учун ол. (Кентга пул беради.)

К и з и қ ч и киради.

М а с х а р а

Бўпти, мен ҳам буни ўз хизматимга ёллайман. Мана, сенга менинг аҳмоқлик қалпоғим. (Кентга ўз қалпоғини беради.)

Л и р

Ҳа, салом, азизим! Ҳолу аҳволлари қалай?

М а с х а р а

Дўстим, сен менинг шу аҳмоқлик қалпоғимни ола қолсанг-чи.

К е н т

Нега энди, масхара?

М а с х а р а

Нега дедингми? Ҳа, шунинг учунки, бу қалпоқ назардан тушиб қолган одамларга жуда ярашади. Агар сен шамол қай томонга эсаётганини фарқ қилмасанг, жуда тез тумовлаб қоласан. Ол қалпоғимни, ола қол! Ўзинг, ахир, ўйлаб кўр, мана бу азamat ўзининг иккисизини ҳайдаб, учинчисига беихтиёр фотиҳа берганини билмай қолди. Агар сен унга астойдил хизмат қилмоқчи бўлган бўлсанг, аҳмоқлик қалпоғимни киймай иложинг дўйқ. Қани, хўш, бунга нима дейсан, амакижон? Эҳ,

қани энди менинг иккита қалпоғиму, иккита қизим бўлса!

Лир

Сенга улар нимага керак эди, масхара?

Масхара

Агар, мен, бор буди-шудимни қизларимга бериб юборганимда ҳам, қалпоқларим ўзимда қолар эди. Биттасига меникини ола тур, иккинчисини қизларингдан сўраб оларсан.

Лир

Эҳтиёт бўл, жонгинам, қамчи бор-а!

Масхара

Тўғри гап — бу ҳовли қўриқлайдиган кўпнакка ўхшайди, уни қамчи билан ҳайдайдилар, аммо ҳурматли тоэиларчи, сасиб қетганларида ҳам, иссиқ уйда, гулхан ёнида ётишлари мумкин.

Лир

Бу гаплар менга аччиқ ништардай ботади.

Масхара

Дўстгинам, мен сенга чўпчак боши ўргатайми?

Лир

Ургат.

Масхара

Бўлмаса, ёдингда тут, амакижон,

Бори-йўғин гумдон ошир,

Билганинг айтмай яшир.

Мулкинг улашаверма,

Отга мин, яёв юрма,
Билмагани билиб тўй.
Вино-ю хотинни қўй,
Топсанг, елиб-юурма.
Икки ўндири бу йигирма.

Кент

Бу гапларнинг ҳаммаси ҳам ҳеч нимага арзимайди,
масхара.

Масхара

Бу гапларнинг ҳаммаси, хизматига ҳақ тўланмаган
адвокатнинг нутқига ўхшаган гаплар, сиз ҳам, ахир,
менга ҳеч нима берганингиз йўқ-ку. Айт-чи, амакижон,
сен ҳеч нимадан бирор нима қила оласанми?

Лир

Йўқ, дўстим, ҳеч нимадан ҳеч нима чиқмайди.

Масхара

(Кентга)

Сендан сўрайман, сен унга тушунтириб қўй, у ҳам
ўзи шудгор қилган ерларидан худди ҳалигига ўхшаш
даромад олади. Шу гапни айтсам у менга — масхара-
бозга ишонмаётиди.

Лир

Баджаҳл аҳмоқ экансан!

Масхара

Сен менга айт-чи, азизим, баджаҳл аҳмоқ билан
бежаҳл аҳмоқ ўртасидаги фарқни биласанми?

Лир

Билмайман, билмайман, менга ўргат, барака ғонкур!

Масхара

Барча мулкинг қизларингга улаш деб
 Маслаҳатни сенга бергувчи кимдир?
 Шу одамни дарров менга топиб бер
 Е ўрнига ўзинг келиб бунда тур.
 Ким бежаҳл, ким бежаҳл аҳмоқлигин
 Бу гапдан сўнг тезда топса бўлади,
 Биттаси бу аҳмоқлик қалпоғида,
 Ва биттаси — рўпарада туради!

Лир

Сен бизни аҳмоқ деб айтяпсанми, дўстгинам?

Масхара

Сен ўзинг, ахир, бошқа ҳамма отларингни улашиб
 бўлдинг. Бу от билан эса онадан туғилгац эдинг.

Кент

Аҳмоқ-ку унчалик аҳмоқ эмас, жаноб.

Масхара

Йўқ, худо урсин, бу лордлар, аъёнлар битта ўзим
 аҳмоқ бўлиб қолишинга қўйишишмайтибди. Агар мен бу-
 тун аҳмоқгарчиликларга якка ўзим хўжайнин бўламан
 деганимда эди, улар тўш-тўшдан ёпишиб, унинг бир
 қисмини юлқиб олар эдилар, хотинларни айтмайсизми,
 улар ҳам менинг якка ўзим аҳмоқ бўлиб қолишинга
 қўймаётидилар. Ҳар биттаси шу аҳмоқликдан бир
 бўлагини юлиб олмоқчи бўлади. Амакижон, сен менга
 битта тухум бер, мен унинг бадалига сенга иккита тож
 бераман.

Лир

Бу ҷанақа тож бўлди?

Масхара

Жуда ўнгай, мен тухумни баб-баравар икки палла қилиб кесаман, ўртасини ейман, қолган тухум пўчоридан иккита тож бўлади. Қачонки сен ўз тожингни икки бўлакка ушатиб ҳар икки бўлагини ҳам топшириб юбординг. Бу қилган ишинг ботқоқдан ўз эшагингни ўз елкангда олиб ўтиш билан баравар бўлди. Олтик тожингники бошингдан олиб бирорвга берганингдан кейин, бу кал «тожингда» ақл камроқ эканини кўрсатади. Мен бу гапларни аҳмоқлигимдангина гапирганимни кимки исбот қила олса майли, ўша одамни қамчинлай қолсинлар.

(Куйлади)

Бу йил аҳмоқларнинг омади кетган,
Аҳмоққа айланди ақли расолар.
Тентаклик ҳисобичувалиб битган,
Маймуналлик қилмоқда бутун донолар.

Лир

Сен дайди, қачондан буён ашулачи бўлиб қолдинг?

Масхара

Ўз қизларингни ўзингга она қилиб олганингдан буён, амакижон. Сен уларнинг қўлига хипчин бериб, ўзинг орқа ўгириб, иштонингни тушириб турадиган бўлганингдан буён.

(Куйлади)

Қувонгандан йиғлар эдилар,
Мен қайгириб қўшиқ айтардим,
Еш ўслирин болалар каби
Аҳмоқ бўлиб қолгач қиролим.

Сендан илтимос қилардим, амакижон, сен ўз масхаранг учун битта ўқитувчи ёллаб бер. У меңга ёлғон

гапиришдан дарс берсин: жуда ҳам ёлғон гапиришни ўргангим келяпти.

Лир

Сен саёқ, ёлғон гапирадиган бўлсанг буюрамиз,
сени калтаклайдилар.

Масхара

Мен тушунолмай қолдим, сенинг ўз қизларинг билан
қандай қариндош-уруғчиллик алоқанг бор? Улар мени
рост гапирганим учун калтакламоқчи бўладилар. Сен
эса ёлғон гапирганим учун. Баъзи-баъзида мени инда-
маганим учун ҳам калтаклайдилар. Майли, мен ким
бўлсам ҳам бўлаверар эдим-у, аммо сенинг ўрнингда
бўлишни истамас эдим. Сен ўз ақлингни икки баравар
тақсим қилиб улашдинг, ўзингга ҳеч бало олиб қолма-
динг. Ана ўша яримталардан биттаси келаётиди.

Гонерилья киради.

Лир

Нима дейсан, қизим? Қовоқларинг солиқ, қошинг
чертилган, бу нима дегани? Нима учундир сўнгги вақт-
ларда жуда тез-тез қовоқ соладиган бўлиб қолдинг.

Масхара

Илгарилар сен жуда маъқул киши эдинг. У қовоқ
солганда парво қилмас эдинг, ҳозир-чи, рақамсиз нул-
нинг ўзисан. Мен сендан дурустман, негаки, масхараман,
сен-чи, ҳеч нимасан. (Гонерильяга.) Дарвоқе тилимни
тияман: сизнинг чеҳрангизга қараганда шундай қилга-
ним маъқулроқ кўринади, гарчан бу тўғрида сиз бирор
гал айтганингиз йўқ.

Тўқ эдинг-у, нон бурдага боқмасдинг
Пушаймонлар қилсанг керак, дўстгинам.

(Лирга ишорат қиласы)

Мана бу эса бўш қиринди, қовузгоқ.

Гонерилья

Биргина бу тийик билмас масхарангизмас,
 Сизнинг орсиз талайгина мулозимингиз
 Куни бўйи тиним билмай жанжаллашади,
 Шовқин-сурон кўтарида, ҳазрати олий.
 Мен бу гапни сизга айтиб, сизнинг томондан
 Бир ҳимоят топарман деб ишонган эдим.
 Сиз қайтага сўзингизу ишингиз билан
 Ушаларнинг бу бемаъни қилиқларига
 Баракалла деяпсиз, деб чўчимакдаман.
 Агар шундай бўла қолса баҳона тайёр:
 Бирор жазо чораси ҳам пусиб қолмайди,
 Яхшиликни кўзда тутган ушбу чоралар
 Сизга бир оз қаттиқ тегиб ранжитса мумкин.
 Чин вазифа талаб қилган бу зарурият
 Уят билан андишага ўрин қўймайди.

Масхара

Ана шунинг учун-да, кўрмайсанми, амакижон:
 Чумчуқ шўрлик узоқ муддат ҳаккани боқди
 Ҳакка ўсиб, шу чумчуқнинг миясин қоқди,—
 деганлар.
 Ана шундай. Шам ёниб бўлди. Бизлар эса қорон-
 филикда қолдик.

Лир

Ва шу бизнинг қизимизми?

Гонерилья

Бу гапни қўйинг!
 Сиз, саломат фикрларни ёдга туширинг,
 Мен биламан, улар сизда ҳали мукаммал.

Бу бачкана қилиқларни итқитиб ташланг,
Ажва бўлманг, булар сизга муносиб эмас.

Масхара

Юкни от тортиб кетаётганини эшак ҳам фаҳмига
боради. Чуҳ, ҳе азамат! Сенга қойилман.

Лир

Мени бунда ким танийди? Йўқ, мен Лир эмас!
Наҳотки Лир шундай сўзлаб, шунаقا юрса?
Қани унинг аввалгидай кўрар кўзлари?
Ёки унинг эси ҳуши чарчаб қолдими?
Унинг ақли рагисакта бўлдими? Қандай?
Ухлайманми? Ким айтади, менинг ўзим ким?

Масхара

Лирнинг сояси.

Лир

Мен буни аниқлаб олишим керак, мен ҳалигача
ўзимнинг қироллик иқтидоримга, илмим ва ақлимга
эътимот қилиб, ёлғон тасаввур билан қизим бор деб
юрад эканман.

Масхара

Қайсики у қиз ўзи учун муте ва фармонбардор ота
қидиради.

Лир

Сизнинг исмингиз нима, гўзал хоним?

Гонерилья

Бу ҳам янги тантиқликка жуда муносиб,
Менга ахир қулоқ солинг, сиздан сўрайман.
Сиз ҳурматга лойиқ бўлган бир мўйсафидсиз,
Ёзингизга донищмандлик қўп ярашади.

Амриигизда бўлган юзта мулозим — рицарь
 Шундай бебош, дағал, бузуқ кишилардирки,
 Таъсиrlари ўтиб бизнинг хизматчиларга
 Ўрда ичи карвонсарой каби тўполон.
 Бузуқилик, айшу ишрат, тарааллабедод,
 Худди битта қовоқхона, шодлик уйидай
 Булғатмоқда пок-покиза саройимизни.
 Бу гапларга энди барҳам беришлик керак,
 Сизга битта илтимос шу, ўтинар эдик,
 Йўқ десангиз ўзимиз ҳам қила оламиз,
 Шу аъёнлар саноғини бир оз қисқартинг,
 Ўзингизга ёшдош, лойиқ кишилар қолсин.
 Ўзини ҳам ва сизни ҳам ҳурмат қилолсин.

Л и р

О, зулматларнинг мунгли руҳи, сиз э иблислар!
 Аъёнларни тездан йигинг, отни эгарланг!
 Ҳаромзода! Оғирлигим сенга тушмайди.
 Сендан бошқа яна битта қизим бор, ахир.

Гонерилья

Сиз ўзингиз савалайсиз хизматкорларни,
 Орқангизга эргашган бу галалар эса
 Ўзларидан яхшиларга қун бермайдилар.

Альбани киради.

Л и р

Оҳ, сўнгги пушаймон.

(*Альбанига*)

Сиз бундамисиз?

Бу барчаси сизнинг амру фармонингизми?
 Жавоб беринг!

Қани, отлар тез эгарлансан.

Яхшиликни билмайдиган ношукур банда,
 Сен мармардай совуқ қалбли қора Демонсан!

Сен қайтадан болаликка айланар чоғи
 Сен қизимнинг кўкрагига тирмашар чогинг
 Денгизларнинг махлуқидай яна жирканчсан.

Альбани

Тинчланинг!

Лир

(Гонерильяга)

Елғонлайсан, лаънати калхат!
 Енимдаги кишиларнинг барчаси тоза,
 Уз бурчини биладиган асл одамлар
 Ва рицарлик ҳурматини муқаддас сақлар.
 Корделия қилиб қўйган арзимас гуноҳ
 Кўзларимга жуда катта даҳшат кўриниб,
 Қалбимдаги унга бўлган муҳаббатимни
 Сафроларга айлантирган эди.

О, Лир, Лир, Лир!

(Уз бошига уради)

Ақл кетиб, тентакликлар кирган бу уйнинг
 Қопқасини қоқавер! Ҳей, қани одамлар!
 Кетдик.

Альбани

Подшоҳим, бу ишларда ҳеч гуноҳим йўқ,
 Ва билмайман нега бунча ранжиб қолдингиз.

Лир

Балки шундайдир!

Қулоқ сол эй, менга табиат.
 Э, маъбуллар, ўзгартиринг ўз ҳукмингишни,
 Бу махлуққа фарзанд насиб қилган бўлсангиз,
 Бефарзандлик ўти билан пуштин қуритинг.
 Тухми ўчсин, ич-ичидан ўртаниб кетсин,
 Қувонмасин, бир тирноққа зор бўлиб ўтсин!

Туғар бўлса, болалари зардоб туғилиб,
 Шодлик бетин кўрсатмасин ўз онасига.
 Ва уларнинг қийноғидан сўлим бетлари
 Фижим-фижим ажин бўлсин ва кўз ёшлари
 Ариқ очиб чеҳрасини барбод қилсинлар,
 Оналарин муҳаббати, эркалашига
 Мазах қилиб, ҳазар билан жавоб берсинлар.
 Ана шунда болаларнинг ота-онага
 Қиладиган ҳар беадаб, ношукурлиги,
 Илонларнинг тишидан ҳам ўткир эканин
 Пайқаб олар!
 Йўқол, йўқол, қўзимдан.

(Чиқиб кетади)

Альбани

Э қудратли парвардигор! Ўзи нима гап?

Гонерилья

Бу тўғрида диққат бўлма, парво ҳам қилма.
 Болалиги қўзгаяпти, чол тушмагурнинг.

Лир яна киради.

Лир

Ҳа, шундай де! Аъёнларнинг текис ярмига
 Икки ҳафта ичидәёқ жавоб берайми?

Альбани

Шаҳаншоҳим, айтсангиз-чи, ўзи нима гап?

Лир

Нима гап деб сўрайсанми? Ҳозир айтаман.

(Гонерильяга)

Қасам ичиб айтаманки, бу менга уят,
 Сен эркаклик журъатимни сустлатиб қўйдинг.

Эҳтиёрсиз қайноқ ёшлар кўзимдан оқар.
 Вабо, қуюн битмайдиган яра оғриги
 Ва оталик қарғишилари сенга ёғилиб,
 Ништар каби санчиб ўтсин ҳиссиётингни.
 Сиз ҳам энди йиғлайсизми, аҳмоқ кўзларим!
 Мен сизларни юлиб олиб ерга ташлайман,
 Майли тупроқ балчиқ бўлсин!

Бўлар иш бўлди.

Бисотимда ҳали менинг бошқа қизим бор:
 Мехрибон қиз, албатта, у мени овутар.
 Шу ишингни билиб қолса, тирноғи билан
 Юзларингни тимдалайди, урғочи бўри!
 Сен бир умр ташлади деб ўйлаб юрганинг
 Ҳокимият тизгинини қўлга оламан.
 Кўриб қоларсан, кўриб қоларсан, биллоҳи қасам!

Лир. Қент ва аъёнлар чиқиб кетади.

Гонерилья

Гапларини эшитдингми, эрим жонгинам?

Альбани

Сенга бўлган муҳаббатим ўбдан бўлса ҳам,
 Буғилари унча маъқул дёёлмайман...

Гонерилья

Сўрайман, бас! Освальд, ҳой, Освальд!
 Сиз-а, ҳали, масхарабоз эмас, ҳийлакор.
 Эгангизнинг орқасидан жўнаб қолинг-чи!

Масхара

Амаки Лир, амаки Лир, ҳо, Лир, тўхта, масхарангни ҳам ўзинг билан ола кет!

Қўлга тушган тулки деган беюзни,
 Е бўлмаса бунақа беюз қизни
 Хўш, нима қилмоқ керак?

Бўғиб ўлдирмоқ керак.
 Бўғган арқони учун
 Қалпогим бермак бўлдим.
 Мен аҳмоқ изинг қувиб
 Шошиб югурмак бўлдим.

(Чиқиб кетади.)

Гонерилья

Ростанам-а, чакки ўйланган эмас:
 Уз тушлари, гумонлари, ифвоси,
 Тентаклигин ҳимоя қилмоқ учун,
 Сену бизнинг ҳаётимизни доим
 Уз раъига қарам қилиб сақлашга
 Юз рицарнинг дағдағаси керакмиш.
 Освальд!

Альбани

Сенинг мунча қўрқувларинг ўринисиз.

Гонерилья

Ута лақма бўлганликдан шу яхши;
 Таҳлиқанинг олдин олиб қўйишлик
 Хавф ичидагандан маъқулроқ
 Мен отамнинг одатларин биламан.
 Айтганларин синглимга хатда ёздим,
 Шу хатимни ўқиб, қани кўрамиз
 Юз рицарни қандай кутиб оларкан...

Освальд қайтиб киради.

Айт-чи, Освальд,
 Синглимга ёзган хатни,
 Узинг билан олганмисан?

Освальд

Балли, маликам.

Гонерилья

Узинг билан одам олиб отга мин!
 Менинг бутун ташвишимни унга айт.
 Гапларимни тасдиқлашга, ўзинг ҳам
 Билганингни бир сидирға айтиб бер.
 Дарров жўна, тезлик билан қайтгил!

Освальд кетади.

Иўқ, йўқ, жаноб, тортинчоқлик одатингиз бор,
 Бунинг учун сиздан унча гина қилмайман,
 Аммо шунча камчиликнинг олдин олишда
 Керагича ақл ишлатмай, бўшлик қилди — деб,
 Сиздан ўпка қиладилар, мақтамайдилар.

Альбани

Мен билмадим: сен узоқни ўйлагандирсан,
 Лекин баъзан холис хизмат қилмоқчи бўлиб,
 Яхши ишнинг чатоғини чиқариш мумкин.

Гонерилья

Ундей бўлса...

Альбани

Қолганини кейин кўрамиз.

БЕШИНЧИ САҲНА

Герцог Альбани саройи олдидағи майдон.
 Лир, Кент ва Масхара чиқади.

Лир

Мана шу хатни олиб Глостернинг олдига бор.
 Қизим хатни ўқиб, ўзи сендан бирор нима сўрамагунча,

ўзинг ҳеч нима айтма. Агар сен шошмасанг, сендан олдин ўзим етган бўламан.

К е н т

Хатни олиб бориб топширмагунча ухламайманам, подшоҳим. (*Кетади.*)

М а с х а р а

Агар одамзотнинг ақли товонида бўлганда эди, бунинг ақли аллақачон қадоқ бўлган бўлмасмиди?

Л и р

Ҳа, дўстим.

М а с х а р а

Шундай бўлгандан кейин, ўйнаб-кул, барака топкур. Сенинг ақлинингга туфлида юриш тўғри келмайди.

Л и р

Ҳа, ҳа, ҳа!..

М а с х а р а

Ана кўрарсан, бу қизинг сени астойдил туғишганлардай кутиб олади, чунки бу икки қиз бир-бирига ёввойи олма билан пайванд олма қандай ўхшаса, шундай ўхшаб кетади. Мен бир гапни биламан дегандан кейин биламан-да.

Л и р

Қани, сен нималарни биласан, дўстгинам?

М а с х а р а

Мен шуни биламанки, уларнинг иккита ёввойи олмадай маза-матралари бир хил. Сен ўзинг нега бурун юзнинг қоқ ўртасида эканини биласанми?

Лир

Йўқ.

Масхара

Чунки буруннинг ҳар икки ёнбошида биттадан кўз бўлиши учун: Киши бирор нарсани ҳидлар экан, кўриб туриши ҳам керак!

Лир

Еки мен қизимга ножўя муомала қилдиммикан...

Масхара

Сен шиллиқ қурт қандай қилиб ўз қобигини ясанни биласанми?

Лир

Билмайман.

Масхара

Мен ҳам айта олмайман. Лекин шиллиқ қуртнинг нима учун уйи бор эканини биламан.

Лир

Нима учун?

Масхара

Бу уй, ўз шоҳини қинсиз қолдириб, қизларига топшириш учун эмас, балки ўшангага бошини суқиш учун керак бўлади.

Лир

Шунчалик қўли очиқ оталик! Мен ўз табиатимни инкор қиласман! Отлар тайёрми?

Масхара

Сенинг эшакларинг отларни олиб келишга кетди.
Шу жумбоқни топ-чи? Нега Қатта Айиқ деб аталган
юлдузлар атиги еттита, холос.

Лир

Саккизта бўлмагани учунми?

Масхара

Топдинг. Сендан дуп-дуруст аҳмоқ чиқади.

Лир

Е бўлмаса ҳокимиятни зўрлик билан қайтариб ол-
саммикин? О, даҳшат даражада нонкўрлик, ношукур-
чилик.

Масхара

Агар сен менинг аҳмоғим бўлганингда эди, амаки-
жон, мен сени bemavrud, вақтидан илгари қартайиб
қолганинг учун дўпослар эдим.

Лир

Хўш, нега энди?

Масхара

Ақл тўлиб кирмагунча, қартайишлик бўлмайди-да.

Лир

Парвардигор, ақлим жўйма, ўзинг бер омон,
Куч-қувват бер, тентаклиқдан сақла, осмон.

Мулозим киради.

Лир

Қани, отлар тайёр бўлдими?

Мулозим

Тайёр, шаҳаншоҳ!

Лир

Кетдик, дўстгинам.

Масхара

Қизлар мени масхаралаб кулишса кулар,
Қачонгача қиз қолади, бир бало бўлар.

Парда

II ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Граф Глостернинг сарой қўраси.
Икки томондан Эдмунд билан Куран чиқиб келади.

Эдмунд

Салом, Куран.

Куран

Сизга ҳам, жаноб. Ҳозиргина мен отангизнинг ҳузурларида бўлган эдим. Бугун кеч герцог Корнуэль билан малика Регана бу ерга ташриф буюрар эканлар; шунинг хабарини олиб қелган эдим.

Эдмунд

Нима муносабат билан келишар экан?

Куран

Билмадим. Сиз янги хабарни эшитдингизми? Ҳозирча бу хабарни шивирлашиб гаплашмоқдалар, шунинг учун ҳам уни қулоққагина айтиш мумкин.

Эдмунд

Ҳеч нима эшитганим йўқ. Үзи нима гап?

Куран

Эшитдингизми, ҳойнаҳой герцог Корнуэль билан Альбани ўртасида уруш бўлар эмиш.

Эдмунд

Бир оғиз сўз эшитганим йўқ.

Куран

Хўп, ҳали эшитиб қоларсиз. Хайр, жаноб.
 (Кетади...)

Эдмунд

Герцог бунга келар эмиш? Яхши, жуда соз!
 Ишларимнинг ўринлаши учун шу керак.
 Уз акангни қамагил — деб отам буюрди:
 Бу машаққат вазифани бажариш керак.
 Эй, тақдиру қудрат, ўзинг менга ёрдам бер!
 Икки оғиз сўзим бор, ҳой, aka пастга туш.
 Тинглайсанми aka?

Эдгар чиқади.

Отам пайингга тушган.
 Вақт ўтказмай, бу ерлардан дарров қочиб қол.
 Унга кимдир қайдалигинг айтиб қўйибди:
 Жўнаб қол, бутун кўча ихтиёрингда.
 Корнуэлни сўкканмидинг, ростини айт-чи?
 Нима учундир, шошиб оқшом бунда келармиш,
 Ва хотини Регана ҳам у билан бирга.
 Сен уларнинг Альбани билан жанжалларини
 Бирор кимга тасодифан айтмаганмидинг?
 Едингга сол.

Эдгар

Едимда бор, чурқ этмаганман.

Эдмунд

Отам бунда келяпти. Мени кечиргин,
 Ёлғондакам қиличимни яланғочлайман;
 Сен сақланган бўлиб кўрин, ундан кейин қоч.
 Таслим бўл!.. у сени кўрса ҳам майли!
 Чироқ!
 Қоч aka.
 Ҳой, машъал ёқинглар.
 Хайр!

Акам билан олишганим чын бўлсин учун
Бир озгина қон чиқарай.

(Ўзини яралайди.)

Битта мастни танир эдим, кулги бўлиш-чун
Ўз ўзини яралайди.

Ота!

Ота!

Вой ёрдам беринг!

Глостер, хизматчилар қўлларида машъаллар билан
кирадилар.

Глостер

Эдмунд, у ярамас қани ўзи, қаёққа кетди?

Эдмунд

Шу ердайди, қоронғида, қўлида қилич.
Сўкинарди, лаънатларди, ҳаттоқи ойни
Ёрдам бер, деб чақираварди.

Глостер

У ўзи қани?

Эдмунд

Ия, ия, қои-ку!

Глостер

Қани, қани ўша бадбахт, Эдмунд?

Эдмунд

Мени бунга кўндиришга кўзи етмагац
Қоча қолди.

Глостер

Тезроқ бўлинг, изидан қувинг.

Бир неча хизматчилар қувлайди.

Нима дединг? Нима ишга кўндира олмади?

Э д м у и д

Мени сизни ўлдиришга кўндиրмак бўлди,
 Унамадим, чунки ҳар бир ота ўлдирган
 Худойимнинг ғазабига гирифтор бўлиб,
 Бош устига ҳатто тоғлар қўпарилармиш.
 Чунки ота-ўғилларнинг орасидаги
 Боғланишлар жуда маҳкам ва муқаддасдир.
 Унинг бундай жиноятли суиқасдига
 Менинг ғоят зид ғазабим ошкор эди.
 Шуни дарров тушунди-ю, эпчиллик билан
 Ҳалигача тайёр турган қиличин олиб,
 Мен қуролсиз бўлган ҳолда, қўлимга чопди.
 Қарасаки, мен ҳам ортиқ чидаб туролмай
 Ҳақ иш учун курашишга ҳужум бошлайман,
 Еки менинг қичқиришим уни қўрқитиб,
 Бирданига қочиб қолди.

Г л о с т е р

Қайга қочса ҳам,
 Барибир у бу ерларда биқина олмайди,
 Қўлга тушди — иши тамом. Бу оқшом бизнинг
 Аслзода гердогимиз, пушти-паноҳим
 Бу ерларга келмакчиидир. Унинг номидан
 Эълон қилиб айтаманки: агар кимда-ким
 У бадкорни топиб, тутиб ҳукмга берса,
 Бизнинг чексиз ташаккурга сазовор бўлур.
 Ким яширса, ўша одам ўлимга маҳкум.

Э д м у и д

Аввал уни ўз қасидан қайтармоқ бўлдим,
 Заррача ҳам ён бермади, кейин қўрқитдим.
 Ҳамма гапни отамизга айтаман, десам,
 Менга жавоб бериб «эҳ-ҳе ҳароми»— деди.
 «Ҳали шундай ўйлайсанми, ҳуқуқсиз инсон,

Сенинг билан ади-бади айтишмак бўлсан,
 Сенинг бутун ихлосингга, тўғрилигингга,
 Сўзларингта бирор киши ишонардими?
 Иўқ, барчасин рад қиламан, ҳатто хатимни
 Ҳужжат қилиб кўрсатсанг ҳам, инкор қиламан.
 Булар бари сенинг менга қилган бўхтонинг
 Ва макрингдир, деб уқтираман. Сен ўйлайсанки:
 Ҳамма одам — аҳмоқ бўлган, тушунмайди — деб,
 Ахир менинг йўқолишим, ўлиб кетишим
 Сенинг учун қанча зарур, қанчалик фойда
 Сен бу гапни ич-ичингдан истамайсанми?»

Г л о с т е р

Вой, ашаддий муттаҳам-эй, шундай дедими,
 Ҳатто инкор қилармишми? У ўғлим эмас!

Саҳна орқасидан бурги овози.

Ҳап, герцогнинг бурғиси бу! Нега келдийкан?
 Қочолмайди; бекитамиз қалъя қопқасин.
 Бунинг учун герцог менга ижозат берар
 Ҳамма ерга суратини тарқатдираман,
 Қиролликда ҳамма кўриб уни танисин.
 Ер-сувимни, содик ўғлим, ишонган ўғлим,
 Сенгагина мерос қилиб берганим бўлсин!

Корнуэль, Регана ва уларнинг аъёллари кирадилар.

Корнуэль

Салом бўлсин, аслзода қадрдонимиз.
 Келар-келмас таажжуб бир хабар эшитдик.

Регана

Чиндан бўлса, қанча жазо берилса ҳам кам.
 Ярамасга жазо керак! Соғмисиз, граф?

Г л о с т е р

Кекса қалбим парчалаиган,

Дабдала бўлган.

Регана

Уз ўғлингиз ўлдирмакчи бўлдими, қандай?

Ўша ахир, Эдгарингиз менинг отамнинг
Чўқинтирган ва тутинган ўғилчасими?

Глостер

Уялгандан яширмоқчи эдим, маликам.

Регана

У, отамнинг хизматида бўлган бир тўда
Бебошбоқлар билан таниш-билишмасми?

Глостер

Билолмадим, маликамиз, машаққат, қайғу.

Эдмунд

Улар билан яқин таниш эди, маликам.

Регана

Демак, унинг ёмон хулқи таажжуб эмас,
Эдгарга ўз отангни ўлдир деб қистаб
Бойликларни баҳамжиҳат совуришмоқчи.
Ва опам ҳам шу тўғрида менга ёзибди.
Ушаларнинг хатаридан сақлангил, дебди.
Агар улар биз томонга келишмоқчи бўлса
Үйни ташлаб кетаману.

Кориуэль

Мен ҳам сен билан.
Эдмунд, сенинг бу кўрсатган қаҳрамонлигинг
Ўғилларнинг оталарга чин садоқати.

Эдмунд

Бу иш менинг бурчим эди, муҳтарам жаноб.

Г л о с т е р

Акасининг сунқасдин фош қиласман, деб
Олишаркан, яхшигина яраланди ҳам.

К о р н у э л ь

Орқасидан қувдиларми?

Г л о с т е р

Юбордик, жаноб!

К о р н у э л ь

Уни топиб келсинлар-чи, у ортиқ сизга
Зиён-захмат етказа олмас ва бундан буён
Унга қандай жазо бериш ихтиёргизда,
Мен бу ишда сизга тўла ҳуқуқ бераман.
Сен, Эдмунд, шу жасорат, итоат билан
Мақтовларга сазоворсан, шунинг учун ҳам
Бизга хизмат қилмоғинг шарт. Бизда айниқса
Сендай содиқ кишиларга эҳтиёж катта.
Ва биз сени биринчи деб ишга оламиз.

Э д м у н д

Ҳар аҳволда, садоқатли бўла оларман.

Г л о с т е р

Ўғлим учун сизга чуқур ташаккурим бор.

К о р н у э л ь

Сабабини биласизми, биз нега келдик?

Р е г а н а

Дабдурустдан, тим қоронги шундай кечада!
Фоят муҳим битта сабаб бизни қўзғатди.
Биз маслаҳат сўраб келдик, азиз Глостер.
Отамдан ҳам, опамдан ҳам икки хат олдик,

Икковларин ўртасида жанжал чиқибди.
 Уйдан четда, бундан жавоб берганим яхши.
 Икки чопар жавоб хатин кутиб турибди.
 Бир озгина тинчланинг-да, кекса қадрдон;
 Мана шу иш юзасидан маслаҳат беринг.
 Бундай ишни кечиктириш ҳеч ярамайди.

Г л о с т е р

Бошим усти, маликамиз,
 Қани марҳамат.

Чиқиб кетадилар.

ИККИНЧИ САҲНА

Г л о с т е р н и н г қасри олди.
 Бир томондан К е н т, иккинчи томондан Освальд
 чиқади.

О с в а л ь д

Тонг отаринг қутлуғ бўлсин, оғайни.
 Сен шу ерликмисан?

К е н т

Ҳа.

О с в а л ь д

Отларни қаерга қўйсак экан?

К е н т

Ҳов, анов кўлмакка.

О с в а л ь д

Сўрайман, ошиалик қил, тўғри айт.

К е н т

Мен сенга тубдан ошина эмасман.

О с в а л ь д

Бўлмаса, мен ҳам сени танимаганим, билмаганим бўлсин.

К е н т

Сен менга Липсбери яйловида йўлиқмадинг-да.
Бир татифингни бериб, ким эканимни кўрсатиб қўяр
эдим!

О с в а л ь д

Нега сен мен билан бундай қўрс муомала қиласатипсан?
Мен ахир сени танимайман-ку.

К е н т

Сен танимасанг, мен сени танийман, жонидан.

О с в а л ь д

Хўш, бўлмаса сенингча мен кимман?

К е н т

Сенми? Сен ёлғончи, муттаҳам, яллақихўр, даюс, суй-канчуқ, тубан гадой, кўски, ифлос, исқирт, қўрқоқ, шикоятчи, шум, жилпанг, хира олифтасан, сандиқча қўлтиқлаган малай, лаганбардорлик юзасидан қўшма-чилик қилишни ҳам хоҳлайсан, ҳақиқатда эса, ғирром билан қўрқоқ, гадой билан қўшмачининг аралашмасидан пайдо бўлган, пойлоқчи қанжиқнинг ўғли ва меросхўрисан. Агар сен шу мен айтган рўйхатдан бирорласини инкор қилсанг, шундай дабдалангни чиқараман-ки, вангиллаб қоласан.

О с в а л ь д

Ҳай, сен қанақа ярамассан, сен уни танимаган, у сени танимаган бир одамни шунақа ҳақорат қилаверасанми?

К е н т

Сен мени танимайман деяпсан, уятсиз, муттаҳам?
 Қирол олдида мен сени тойдирис, йиқитиб, адабингни берганимга икки кун ҳам ўтгани йўғ-у. Қиличингни суғур, ифлос! Ҳали қоронғиликка-ку қоронғи, ойнинг нури ҳам бўлаверади. Мен сени ойдан аралашган қўймоққа айлантириб юбораман. Қиличингни суғур, ҳой, тубан маҳлуқ, ярамас олифта.

О с в а л ь д

Йўқол! Менинг сен билан заррача ҳам ишим йўқ.

К е н т

Қиличингни суғур деяпман, ҳой, шумшук. Сен қиролга қарши ёзилган мактуб билан бу ерга келгансан. Сен ўз шаҳаншоҳ оталарига қарши қўзғалган ўша шуҳратпаст қўғирчоқларнинг тарафдорисан. Сенга қиличингни суғур деяпман, ҳой, тубан, мен сени қийма-қийма қилиб ташлайман. Қиличингни суғур, бемаъни олиш.

О с в а л ь д

Войдод, ёрдам беринглар! Үлдиряпти, ёрдам!

К е н т

Ботир бўл, ожиз банд! Ўзингни мудофаа қил, ҳийлагар, сақлан! Сеними, ҳу... кичик югурдак... олиш деяпман! (*Уни уради*).

О с в а л ь д

Ердам беринг! Войдод! Үлдиряпти!

Қўлида ялангоч қилич билан Эдмунд чиқади, орқасидан Корнуэль, Регана, Глостер ва мулозимлар.

Эдмунд

Нима говга? Нима гап бу? (Уларни ажратади.)

Кент

Хизматингизга тайёрман, ҳурматли ўспирин.
Марҳамат, сени ҳам қўноқ қилиб қўйишим мумкин.
Яқинроқ кел, гўдаккина.

Глостер

Бу қиличлар! Бу қуроллар! Нима гап ўзи?

Корнүэль

Ҳаётини қадр қилган — дарров тўхтасии.
Ким қайтадан қилич янса, ўшанга ўлим.
Хўш, нима гап?

Регана

Опам билаи қиролдан чопар.

Корнүэль

Нима учун жанжал чиқди? Қани айтингиз?

Освальд

Ҳансираоб қолдим, жаноб.

Кент

Бўлмасам-чи! Сен ахир бу курашда охириги нафасингача сарф қилиб олишдинг. Ирганч, қўрқоқ, сени ҳатто табиат ҳам инкор қилади. Сени дўзанда баҳиялаб тикиб яратган.

Корнүэль

Сен қанақа тентаксан, одами ҳам дўзанда баҳиялаб яратса оладими?

К е н т

Албатта-да, буни тикувчи дўзанда яратган, жаноб.
Бўлмаса истаган тошчақар ҳам, бўёқчи ҳам ёппасига
икки соат уринганда ҳам бунчалик расво буюнни яра-
та олмас эди.

К о р н у э л ь

Бу жанжалнинг чиқишига сабаб нимада?

О с в а л ь д

Ҳаммасига сабаб бўлган манов дағал чол,
Оқ соқолин сийладим-у, саломат қолди.

К е н т

Вой, разил махлуқ-эй, сот-зотларга ўхшаш алиф-
бодаги кераксиз ҳарф. Жаноби олий, ижозат беринг,
мени бу эланмаган қабиҳни эзив упа қилайин, кейин у
билин бадрафнинг деворини бўяйман. Менинг оқ соқо-
лимни сийлаган эмиш-а! Вой, сен жиблажибон-эй!

К о р н у э л ь

Жим бўл, разил, ирганч банда, нима деган гап.
Унутдингми, лозим бўлган таъзим, ҳурматни.

К е н т

Унутмадим, жаноб олий. Аммо ғазаб ҳам ўз ҳақи-
га эга, ахир.

К о р н у э л ь

Ғазабинг нега?

К е н т

Шундай орсиз бандаларга қилич тутқазган
Кишилардан кўп хафаман. Бу суйканчуқлар,

Узиш ғоят мушқул бўлган алоқаларнинг
 Қутлуқ ипин каламушдай кемирадилар,
 Ва ўзлари хизмат қилган хўжайнинларин
 Расво хулқин — фазилатдай мақтайдилар ҳам,
 Алангага ёғ қуийиш-у, совуқлиқча кор,
 Лаббай, йўғ-эй, тарозидай ғоят риёкор
 Тумшуғини елга туттган куркунаклардай
 Эгаларин раъйин излаш буларга хислат.
 Эгасининг орқасидан итдай эргашар.
 Қинғир, майриқ, ҳу... бетингни кулгина боссин.
 Масхарадан кулган каби қағ-қағлайсан-а?
 Бирор қирда қўлгинамга тушмадинг, сен ғоз,
 Бир қағ-қағлаб қочишингни кўрган бўлардим.

К о р н у э л ь

Хой, мўйсафид, сен девона бўлган ўхшайсан!

Г л о с т е р

Бу жанжалнинг чиқишига сабаб нимади?

К е н т

Жаҳонда мен-у манов маккор сингари
 Яна икки зид кишилар бўлмаса керак.

К о р н у э л ь

Уни маккор деяпсанми, хўш, нима учун?

К е н т

Башарасин кўрсам жуда ҳазар қиласман

К о р н у э л ь

Шундай дегин, балки менинг ва бу срдаги
 Бошқаларнинг башарасиям сенга манзурмас?

К е н т

Хурматли зот, мен чин гапга одат қилганман:
 Ўз умримда, бугун бунда ўнгимда турган
 Елкаларга пайванд бўлган юзлардан кўра,
 Кўп ёқимли чеҳраларни кўриб тўйганман.

К о р н у э л ь

Қачонлардир тўғри айтган бир сўзи учун
 Мақтov олган кишилардан кўринади бу,
 Шундан буён ўша дағал филофга кириб,
 Жўрталикка кеккайди; гёё у содик,
 Мақтov билмас, тўғри сўзу чин кўнгил одам;
 Ишонсалар — яхши, йўқса — ўжар бўлади...
 Мен бундақа айёрларни яхши танийман:
 Саройларда эртаю кеч чин таъзим билан,
 Хизмат қилган ўн-ўн бешта хушомадгўйдан,
 Бундайларнинг ғирромлиги ортиқ бўлади.

К е н т

Жаноб олий, шу мукаммал виждони билан
 Осмондаги ярқираган сайёralарнинг
 Нуридаги шағшали оташ чамбарлар
 Ва мунаvvар чеҳраларга Фейба аксидек...

К о р н у э л ь

Бу қанақаси?

К е н т

Мен сизга унчалик ҳам ёқмайдиган содда тил услубимни ўзгартиromoқчиман. Мен ўзимни яхши биламан, жаңоб, хушомадгўй эмасман. Мабодо бирор киши сизни содда сўzlари билан лақиллатиб кетган бўлса, у

оддий алдамчилардан бири экан. Менга ғазаб қиласангиз, қила қоларсиз, аммо мен ўшандака одамлардан бўлишни истамайман.

Корнурэль

Сен буни ранжитганимидинг?

Освальд

Менми? Ҳеч.

Шу яқинда қирол, яъни бунинг хўжаси
Бир янгилик сабаб бўлиб мени урганди.
Шунда бу-чи, тўполондан фойдаланди-ю,
Орқа ёқдан келиб чалди, мени йикитди,
Тозза сўкли, тозза кулди. Шу қилган иши
Гўё унга қаҳрамонлик обрўсин берди,
Қиролдан ҳам анчагина мақтov эшилди.
Мен чидадим, ўша топда шу керак эди.
Қарабисизки, бу ерда ҳам ёлғон ботирлик,
Эсга тушиб, қиличини суғуриб қолди.

Кент

Вой ярамас,вой қўрқоқ-эй, сенинг олдингда,
Аякс деган паҳлавон итнинг боласи.

Корнурэль

Қани боринг, дарров битта кунда келтиринг,
Бу мақтанчоқ, ўжар чолга таълим берайлик.

Кент

Қариб қолдим, таълим олиб нима бўлардим.
Кунда нега? Мен қиролнинг хизматкориман.
Унинг зарур фармойишин сизга келтирдим.
Агар унинг элчисига кунда солсангиз
Бу қиролга ҳурматсизлик, таҳқир бўлади.

Корнүэль

Кунда беринг! Виждон билан ичаман қасам,
Кун оғгуинча шу кундада ўтириб турсин.

Регана

Кун оғгуинча? Иўқ, йўқ. Оқшом, бутун кечаси!

Кент

Мабодо мен отангизнинг ити бўлсанм ҳам
Менга шундай ёмон кўзла қарамасангиз.

Регана

Унинг ҳар бир қули билан муомалам шу.

Корнүэль

Ҳойнаҳой бу опам мени огоҳлантирган,
Гардани ғовус йигитларнинг оломонидан.
Қани ахир, кунда қани, келтирмайсизми?

Кунда келтирадилар.

Глостер

Жаноб олий, бу жазони қўйинг, сўрайман.
Бу гуноҳкор, аммо унга лойиқ жазони —
Марҳаматли қирол ўзи топиб беради.
Бу хил жазо, бадбахтларга, муттаҳамларга
Саёқларга, ўғриларга муносиб жазо.
Элчисига шундай жазо берилганини
Қирол билса, анчагина қаттиқ ранжийди.

Корнүэль

Бунинг учун якка ўзим жавоб бераман.

Регана

Хўш, опам-чи, у ҳам жуда қаттиқ ранжийдик.
У ҳам ўзин элчисига, хизмат вақтида
Шундай оғир ҳақоратлар бўлганин билса.
Қараб турманг, дарров буни кундага солинг.

Кентни кундага соладилар.

Қани кетдик, эрим, жоним.

Глостер билан Қентдан бошқа ҳамма чиқиб кетади.

Глостер

Ачинаман, азиз дўстим; герцогнинг амри:
Ҳамма билар, ўз раъидан қайтариш қийин.
Сенинг учун ҳимоячи бўлганим бўлсин.

Кент

Керак эмас, жаноб олий. Йўлда уриндим,
Ухламадим, дам оламан, тўйиб ухлайман.
Ундан кейин ҳуштак чалиб, эрмак қиласман.
Омад келса кундада ҳам бизни топади.
Ҳозирча хайр, омон бўлинг.

Глостер

Аммо герцогнинг
Иши чакки, оқибати ёмон бўлади.

(Кетади.)

Кент

Марҳаматли қиролимиз — «аввал бой эдим,
На қоқсанда қозиқ қолди ва на хурмача»,
Деган содда бир мақолнинг, рост гаплигига
Ўз тажрибанг билан энди ишонгандирсан.
Э, осмон гумбазининг ёруғ машъали,

Яқинрсқ жел, шу ҳаётбахш нуринг туфайли
 Битта хатни ўқиб олай. Шу аниқ бўлди,
 Мўъжизалар түғилармиш қайгу чоғида!
 Мен биламан, Қорделия ёзган бу хатни,
 Кимдир унга менинг қайда яширганимни
 Хабар берган бўлса керак, у ҳам ҳойнаҳой,
 Шундай оғир аҳволларда бизларни йўқлаб
 Ердам бермак бўлса керак.— Қўзларим толди.
 Оғирлашган қовоғларим, энди юмилинг,
 Шум босган шу хонадонга қарамаёқ қўй.
 Бахт тангриси, Ҳефуртуна, хайрли кеч бу!
 Биз томонга бир озгина табассум қилиб
 Толеларнинг ғилдирагин чаппа айлантир.

(Ухлади)

УЧИНЧИ САҲНА

Ўрмон

Э д г а р чиқади.

Э д г а р

Мен қонундан ташқари деб эълон бўлибман,
 Бир дараҳтнинг кавагига кириб яшириниб,
 Қувловчилар назаридан қутулиб қолдим.
 Қалъанинг ҳам қопқоқлари тамоман бекик.
 Қоровуллар қидирмаган бурчак қолмади.
 Қутулишим мумкин, фақат яшириниш керак.
 Жуда ожиз, ҳайвонсифат, ҳазар қилгудай
 Бир нотавон қиёфага киришим керак:
 Юзларимга балчиқ-қурум сурис ташлайман.
 Соchlаримни тўзғитаман ва эгнимга-чи
 Дағал, йиртиқ латта-путта боғлаб оламан.
 Бундан кейин бўронлару қуюн, тўфонга

Ширяланғоч яғрин билан туриб берамай
 Юртимизда санқиб юрган, Бадламдан келган
 Гадо — саққо оз әмас-ку, ана ўшалар
 Тентакларча фифон тортиб, уюшиб қолган
 Құлларига игна, хипчин, михларни тиқиб,
 Күринганга даҳшат солиб, тентиб юрарди.
 Қишлоқларда, чайлаларда, тегирмонларда,
 Бир күрсангиз аллакимга лаънат ёғдириб,
 Бир күрсангиз дуо ўқиб садақа йиғар,
 Вод шүрлик — Том!

Том аталсам, бу-ку баҳарнов.
 Аммо Эдгар отим билан — бу энди йўқлик.

ТҮРТИНЧИ САҲНА

Глостернинг саройи олди.
 Кентнинг оёғида кунда.

Лир. Масхара ва аъёнлар киради.

Лир

Жуда қизиқ, менинг учун чопар қолдирмай,
 Ҳаммалари бирваракай кетишиб қобди.

Аъёнлардан бири

Орқаворотдан эшитишимча, ҳатто кеча ҳам
 Кетишлари тўғрисида сўз бўлгани йўқ.

Кент

Салом бўлсин, шаҳаншоҳим!

Лир

Бу нимаси!
 Бу пастликни кулги бўлиш учун қилдингми?

К е н т

И ўр-эй, ундаимас!

М а с х а р а

Ха, ха, ха, қаранглар-а, жуда ҳам дагал боғичбоғ билан зийнатланибсан-ку. Отларни бошидан боғлайдилар, ит ва айиқларни бўйинларидан, маймунларни белларидан, одамларни эса оёқларидан боғлар эканлар. Агар одам боласининг оёғи жуда ҳам югурик бўлса, унга ана шундоқ ёғоч пайпоқ кийгизиб қўяр эканлар.

Л и р

Кимдир ўзи, сенинг олий рутбангга боқмай,
Бу кундага солиб қўйган?

К е н т

Улар иккови,
Куёв ўғил ва қизингиз.

Л и р

Йўқ-эй!

К е н т

Шундай!

Л и р

Йўқ-эй, деяпман!

К е н т

Шундай деяпман!

Л и р

Йўқ, йўқ, улар бу қилиқقا ботинмайдилар.

Кент

Ботинадилар.

Лир

Юпитерга қасам бўлсин, бу мумкин эмас.

Кент

Юнонага онт ичаман, бу мумкин экан.

Лир

Улар бундай қилиқларга ботинмасдилар,
 Қиммасдилар ва қилолмас эдилар. Чунки
 Бизни бу тарз менсимаслик — ўлимдан оғир!
 Тезроқ айт-чи, сенинг қилган гуноҳинг нима?
 Улар қандай журъат билан менинг элчимга
 Шундай тубан муомала қила олдилар?

Кент

Шаҳанишоҳим, сиз амир этган мактубни олиб,
 Мен уларнинг саройига етганимдан сўнг
 Одат ҳукми тизза чўкиб, дарров толширдим,
 Бу таъзимдан туриб боқсан яна бир чопар
 Терлаб кетган, ҳансираиди, усти-боши чанг.
 Гонерилья номидан у салом топширди,
 Мендан кейин у ҳам битта мактубни берди.
 Улар дарров ўқидилар, минут ҳам ўтмай
 Аъёнларни йиғдилар-у отга миндилар,
 Менга эса совуқ, қатъий; бизлар билан юр,
 Хатга жавоб олгунингча кутгин — дедилар.
 Бунида ўша чопар билан яна учрашдим.
 Ўша келиб, совуқликка дуч бўлдим, балки.
 Қарасамки, у, тунов кун жанобингизга
 Дағалликка ботина олган азамат экан.
 Жаҳлим чиқиб, эсу ҳушдан устинлик қилди,

Қиличимни ширр... суғурдим, у номард эса
 Қўрқанидан дод солди-ю, бутун уй турди.
 Күёвингиз ва қизингиз менинг бу қилган
 Қилиғимни шу уятга лойиқ топдилар.

Масхара

Еввойи ғозлар ҳали ҳам шу томонга учишларига
 қараганда, ҳали қиши келмаган экан. (*Куйлади.*)

Жулдуровоқи тўрва кўтарган ота
 Болаларга маъқулмас.
 Оталарнинг ғазнаси бўлиб катта,
 Давлатлари бўлса бас.
 Тақдир-чи, равшан нарса,
 Унинг қўли ҳеч қачон
 Силашга чўзилмайди
 Камбағал боши томон.

Бу гапларнинг ҳаммасидан шу маълум бўлиб турибдики, сен ўз қизингдан ҳали кўп совға-салом олар экансан, уларнинг ҳисобига бир йилда ҳам ета олмайсан.

Лир

Қандайдир бир оғриқ келиб қалбимни тутди.
 Бир тугунчак юқорига ўрмаламакда.
 Сенинг ўрнинг у ердамас, қуйироқقا туш.
 Қани ўша менинг қизим?

Кент

Граф қасрида.

Лир

Сиз орқамдан бора кўрманг.
 Шу ерда қолинг.

(Чиқади.)

А ъ ё н

Шундан бошқа ҳеч қанақа гуноҳинг йўқми?

К е н т

Йўқ.

Нима учун аъёнлар кам, қирол ёнида?

М а с х а р а

Агар сени мана шу саволинг учун кундага солғанларида эди, тамоман ҳаққоний иш қилган бўлардилар.

К е н т

Нима учун, аҳмоқ?

М а с х а р а

Биз сени чумолининг мактабига ўқишига берамиз: у сенга қишида ишлаш мумкин эмаслигини ўқитади. Қимнингки думоғи ҳид билса, қайси томонга юриш кераклигини кўзи билан кўриб билади; лекин кўр бўлмаслиги шарт. Сасиб ётган мурда олдидан ўтган йигирмата буруннинг ичиди шу ҳидни анқимаган бирор бурун то-пилмайди. Тоғдан пастга фидириб келаётган фидиракка ёпиша кўрма, бўйнинг узилади. Аммо бирор катта фидирак пастдан тоққа ўрмалаётган бўлса, ана унга ёпиш, чунки у сени ҳам ўзи билан баландликка олиб чиқади. Агар бирорта ақлли киши чиқиб қолиб, сенга бундан яхши маслаҳат берса, меникини ўзимга қайтариб бер: агар шу маслаҳатни бирор аҳмоқ киши бера турган бўлса, майли унга алдамчилар эргашсинлар.

Қимки пулга хизмат кўрсатса,

Узин ишда кўрсата олар.

Юқин боғлар сал ёмғир ёғса

Бўронда-чи зўр ташлаб кетар.

Мен қоламан — бу гапим аниқ;
Ақллилар қочар боякбор.
Маккор, аҳмоқ бўлиши мумкин,
Аммо аҳмоқ, бўлмайди маккор.

Кент

Сен қаердан ўргаигансан бу гапни, аҳмоқ?

Масхара

Кундаларга солинмасдан ўргандим, нодон.

Лир билан Глостер киради.

Лир

Кўришолмас эмишларми ҳозир мен билан?
Чарчагану қасалмишлар? Бутун қечаси
Юравериб толганимишлар! Бу барчаси важ!
Бу бир исён — қўзғолоннинг ўзгинаси-ку!
Дарров бориб бошқа маъқул жавоб олиб кел.

Глостер

Шаҳаншоҳим,

Биласизми, герцог сержаҳл,
Бир қарорга келиб қўйса, ундан қайтариш
Жуда мушкул, ўжар одам, тўнг бўйин одам.

Лир

Улим! Қасос! Вабо билан лаънатлар бўлсин!
Сержаҳл одам? Нима ўзи?

Глостер, Глостер,
Мен шу топда кўрмоқчиман
Герцогни ҳам, хотинини ҳам!

Глостер

Мен уларга буни айтдим, соҳибқироним.

Лир

Сен айтдингми? Үзинг мени тушуна олдингми?

Глостер

Балли, шаҳаншоҳ!

Лир

Қирол орзу қиласиди, кўрса — герцогни;
 Ота эса ўз суюмли қизчаси билан
 Сўзлашмоқчи. Итоатин кутиб турибди.
 Буни ахир сен айтдингми? Жоним, қоним у!
 Герцог эса сержаҳлми? Ўша сержаҳл
 Күёвимга айтиб қўйки... Йўқ керак эмас;
 Балки касал, вазифасин бажара олмас,
 Соғ кишига муқаддас бурч бўлган ишларни
 Бажаришда баъзан касал халақит берар.
 Ва табиат жонимизни танимиз билан
 Бирга қўшиб қийнаганда, бизлар — биз эмас.
 Мен кутаман, ўзимдаги бу ўжарликни
 Хўп коййман; касал киши билан соғлардек
 Муомила қилиш ахир мумкин ҳам эмас.

(Кентга қарайди.)

Бошимизга ўлим, оташ-жаҳаннам ёғсин!
 Нима учун бу кундага солинди, ахир?
 Шу қилиқнинг ўзи равшан айтиб турибди;
 Ўша ердан жўнашларин ўзи бир ҳийла.
 Буни дарров бўшатинглар! Сен бориб айтки,
 Мен шу соат ҳар икковин кўрмак истайман.
 Тезлик билан, ушбу ерга етиб келсинлар,
 Йўқ эса-чи ўзим бориб эшикларини
 Муштлайвериб уйқуларин қочиришим рост.

Глостер

Икки ўрта тотувчилик бўлса яхши-да.

(Чиқади.)

Лир

Тағин ўша тугун, юрак томон келмоқда!
Пастроққа туш!

Масхара

Ха, ҳа, қичқиравер, амаки, ошпаз хотин илон балиқларга қичқиргандай қичқиравер. Ўша хотин сомсаға тирик балиқларни сола туриб, уларнинг бошига урад эди «жим туринглар, ярамаслар, жим туринглар!!» Ўша ошпаз хотиннинг укаси чавандоз эди. Отларини шундай севар эдики, пичанга сариф мой қўшиб боқар эди.

Глостер, Корнуэль, Регана ва мулоэимлар киради.

Лир

Иккингизга салом бўлсин!

Корнуэль

Салом, шаҳаншоҳ!

Кентни бўшатадилар.

Регана

Сизни кўриб кўп қувондим, ёруғ юзлигим.

Лир

Ишонаман, Регана бу ишончимга ҳам
Сабаблар бор, агарда сен қувонмасайдинг
Мен онангнинг тупроғини сўккан бўлардим,
Бир сатангнинг ҳоки ётган мозор ушбу деб.

(Кентга қараб)

Ха, ҳа, ахир, бўшадингми? Бу гап кейинроқ.
Сенинг опанг — ёвуз экан, дўстим Регана!
У шунчалик қаҳри қаттиқ, кўрнамак экан.
Юрагимга калхат каби чангалин солди.

(Юрагини кўрсатади.)

Айтаверсам сўз етмайди, сен ишонмайсан,
У шунчалик жирканч ғазаб билан... Регана!

Регана

Сўрар эдим, тинчлансангиз. Менинг фикримча,
Опам сизга ҳурматини унутмасданоқ
Сиз опамнинг қийматини унумоқдасиз.

Лир

Нима дединг, бу нима гап?

Регана

Ишонаманки,
Опам зарра бўлса унуганча йўқ.
Фақатгина, яхши ният, муроса учун
Аъёнларнинг тўс-тўполон қилиқларини
Босмак бўлиб шундай чора кўрган эҳтимол.
Шундай бўлса, бу туҳматлар унга ўринисиз.

Лир

Унга лаънат!

Регана

Отажоним, қариб қолдингиз,
Ешиңгиз ҳам маррасига бориб тақалди:
Энди сизни етакловчи, йўлга солувчи
Истагингиз нима бўлса, сиздан яхшироқ
Шу истакни тушунувчи ғамхўр, меҳрибон
Ва донороқ кишиларнинг ёрдами керак.
Сўрар эдим, дарров опам олдига бориб,
— Биздан ўтди,— деган бўлиб кечирим сўранг.

Л и р

Кечирим сўраш? Ота бориб — ўз қизидан?
маъқул маслаҳат!
— «Қизим, жоним, қариб қолдим, қариллик
қурсин,
Тизза чўкиб ўтинаман, шу нотавонга
Қийим-бош бер, бошпана бер, озиқ-овқат бер!»

Регана

Бас, етарлик! Бундай ҳазил сизга эпмас.
Дарров қайтинг!

Л и р

Иўқ, Регана, мен ҳеч қачон қайтиб бормайман.
У тепла-тенг қисқартирди аъёнларимни,
Қора булат каби қараб, илон тил билан
Найзасини қоқ қалбимга санчиб олди у.
Эй осмон қасослари, у кўрнамакнинг
Бош устида уввос солинг, гулдурос солинг.
Вабо билан заҳарланган ҳаво, сен унинг
Бутун наслин дўзахларга гирифтор қилгил.

Корнуэль

Уят, уят, шаҳаншоҳим!

Л и р

Эй, чақинлар, сиз оташин нурингиз билан
Унинг ўткир кўзларини ўйиб туширинг!
Қуёш нури чуқурликдан кўтариб чиқсан
Эй сиз ботқоқ туманилари, унинг ғурурин
Ва жамолин несту нобуд қилинг, оғулланг!

Регана

Вой худойим! Фазабингиз чиқсан минутда
Бизларни ҳам шундай қарғаб қоларсиз, балки?

Л и р

Йўқ, Регана, йўқ, йўқ, қизим, сени ҳеч қачон!
Нозик таъбинг бу қаргашга муносиб эмас.
Унинг кўзи-қошлари ҳам ғоятда даҳшат.
Сеники-чи кўнгилларга берар тасалли.
Сен, албатта, менинг эркин турмушим бузиб,
Аъёнларим сонини ҳам қисқартмас эдинг,
Сўзда чақиб, харжимни ҳам шунча қисқартиб,
Энг охири юзимга ҳам эшик ёпмасдинг.
Узинг яхши тушунасан, табий тортим,
Ота, қизлик муҳаббати боғланишлари,
Ўз бурчига назокатни талаб қиласди;
Сен, албатта, унутмайсан, ахир, мен сенга
Подшоликнинг бутун ярмини бериб қўйибман.

Р е г а н а

Сўрар эдим, муддаога яқинроқ келинг.

Л и р

Ким кундага солди менинг мулозимимни?

К о р н у э л ь

Кимнинг бурги овози бу?

Р е г а н а

Опам келгандир.

О с в а л ь д қ и р а д и .

Езган эди, Маликангиз бирга келдими?

Л и р

Мана бу қул! Хўжайнилар унга кўрсатган
Кўп ишончсиз марҳаматдан шишиниб кетиб,
Шу омонат ғууррга ҳам эга бўлибди.
Қоч кўзимдан, тубан малай.

Корнуэль

Бу нима ўзи?

Лир

Кундага ким солди дейман мулозимимни?
Сен, Регана, бу ишлардан бехабардирсан?
Келаётган ким?

Гонерилья киради.

Эй осмон, қариларга шафқатинг бўлса,
Жорий бўлса, мутеъларга меҳрибон ҳукминг,
Агар сенинг қадимлигинг барқарор бўлса
Бир имою ишорат қил, менга ҳоми бўл!

(Гонерильяга.)

Тагин менга қарайпсан, уялмайсанми?
Сен Регана, нега унга қўл беряпсан?

Гонерилья

Нега ахир қўл бермасин? Гуноҳим нима?
Эсдан жўйган кишиларга гуноҳ кўринган
Ҳар қандай иш ҳақиқатда гуноҳ бўлмайди.

Лир

Оҳ, юрагим, сен шунчалик бевафомисан?
Шунча оғир гапларга ҳам бардошинг борми?
Ким, деяпман, хизматчимни кундага солган?

Корнуэль

Мен солганман, шаҳаншоҳим! Қилган гуноҳи
Бундан оғир жазога ҳам сазовор эди.

Лир

Сен сојдингми? Сен-а?

Регана

Қўйинг энди, отажон!
 Бедармонсиз, ўзингизни унча урнатманг.
 Аъёнлардан бир қисмига ижозат бериб,
 Шу ойгина олам билан яшаб турингиз.
 Ундан кейин бизникига кела қоларсиз.
 Ҳозир эса, уйдамасмиз, қабул қилмайман,
 Ҳурматингиз бажо қилиб кута олмайман.

Лир

Аъёнларнинг қоқ ярмига ижозат бериб,
 Яна унинг даргоҳига қайтиб борайми?
 Йўқ, яхшиси бу шафқатнинг баҳридан кечиб
 Бошим олиб кетажакман дала-тузларга.
 Бойқушларга, бўриларга улфат бўламан.
 Мұхтоҗликнинг ўткир тиши! Қайтар эмишман?
 Ундан кўра кенжак қизни гадо ҳолида
 Олиб кетган ўша ўжар француз томон
 Дарров бориб, қуллар каби тизимни букиб,
 Ушбу аянч ҳаётимда эҳсон сўрайман.
 Яна унинг даргоҳига қайтиб борайми?
 Ундан кўра қул бўлишни афзал кўраман.
 Шу ифлоснинг жонивордай юкин ташийман.

(Освальдни кўрсатади.)

Гонерилья

Ихтиёргиз!

Лир

Ҳой қиз, мени қутуртирма! Ва бундан кейин
 Озорим йўқ. Болаларим, хайр!
 Бундан кейин кўришмаймиз, учрашмаймиз ҳам,

Ҳар ҳолда сен вужудимсан, қоним, қизимсан,
 Вужудимга битган дардсан, яна тўғриси,
 Ўздан чиқсан бало бу деб иқрор қиласан.
 Сен шу оғриқ қонимдаги йирингли яра,
 Ирганч шишсан. Таъна нима учун?
 Чақирмайсан, уят деган ўзи келади.
 Мен қасосга чақинларни чақирмайман ҳам,
 Юпитерга қила турган шикоятим йўқ.
 Ўз хулқингни тузатиб ол, қўлингдан келса,
 Бир озгина бошқача бўл: чидаб тураман.
 Мен ҳозирча Реганада яшашим мумкин!
 Юзта аъён менинг билан бирга бўлади.

Регана

Йўқ, ҳозирмас, мен сизни ҳеч кутмаган эдим,
 Ҳурматингиз бажо қилиб кута олмайман,
 Опамга ҳам қулоқ солинг. Сизнинг шунчалик
 Жаҳлингизга парво қилмай қараган одам
 Тушунади, сиз кексайиб қолган кишисиз,
 Опам, ахир, ўз ишини билиб қиласди.

Лир

Сенинг фикринг шуни ўзи, шундай әмасми?

Регана

Үйлашим шу, дарҳақиқат элликта аъён,
 Сизнинг учун кифоядир? Кўпи не ҳожат?
 Шунчасини ушлаб туриш хавфли ва қиммат.
 Бир уй бўлса ва иккита хўжайн бўлса,
 Шунча ходим муросаси чиқишаармикан?
 Үйлашимча, жуда қийин, мумкин бўлмайди.

Корнүэль

Нима учун, шаҳаншоҳим, бизнинг, опанинг
 Одамлари сизнинг учун хизмат қиласин?

Регана

Хўш, нима учун? Агар улар сизга нисбатан
Беадаблик қилар бўлса, танбиҳ берамиз.
Сиз мабодо менинг билан турмак бўлсангиз
Ҳар қандайин хавф-хатарнинг олдини олиб,
Кўп деганда йигирма беш хизматчи олинг,
Ортиғини қўймайман ҳам, харж ҳам бермайман!

Лир

Мен сизларга топшираркан ҳамма нарсани...

Регана

Бу иш жуда ўз вақтида бўлган иш эди.

Лир

Мен сизларга ўз ҳукмимни ва давлатимни
Топшираркан, юзта аъён мен билан бирга
Қолади деб шарт қўйганман. Энди сен эсанг,
Фақатгина йигирма беш киши бўлсин, деб
Айтяпсан, Регана хўш, шундай дедингми?

Регана

Шундай дедим. Ортиғини қабул қилмайман.

Лир

Ёмон одам, кўп ҳам ёмон кўринмас экан
Ёвуз билан қиёс қилиб кўрсанг, албатта.
Энг ярамас саналмаган
Шаксиз яхшироқ бўлгай.

(Гонерильяга.)

Сеникига борай, майли. Сен эллик дединг,
Эллик, ахир, икки марта йигирма беш-ку,—
Икки ҳисса ортиғини сен севасан-ку.

Гонерилья

Шаҳаншоҳим,

Йигирма беш нимага керак?
 Ўнни айтинг, бешни айтинг — шу ҳам ортиқча.
 Сиз борсангиз, хизматингиз учун берармиз.
 Керагидан икки ҳисса ортиқ мулозим.

Регана

Менга қолса бир нафар ҳам одам керакмас.

Лир

Менга нима кераклигин қайдан биласан?
 Жуда ожиз бир гадо ҳам эҳтиёжига
 Керагидан ортиқчароқ нарсага эга.
 Агарда сен фақатгина эҳтиёж учун
 Зарур бўлган нарсаларнинг ўзини берсанг
 Одамизод ҳайвон билан тенглашиб қолур.
 Чунончи, сен бекач хотин. Зийнат не керак?
 Табиатга иссиқина кийим кифоя:
 Бу ясанлар вужудингни иситмайди-ку —
 Олифталик бизнинг учун нимага керак?
 Э, осмон, керагича менга чидам бер!
 Э худолар, олдингизда бир бечора чол,
 Оғир қайфу, баҳтсиз умр уни ранжитган:
 Ёки сизлар сабаб бўлиб қизларнинг қалби
 Отасига қарши шундай газабли бўлса,
 Шунинг ўзи кифоядир, бундан ортиқча
 Ўз устимдан ҳақоратга чидай олмайман,
 Шунга тўзим беришга ҳам сиз мадад беринг,
 Юрагимда эзгу қасос ўтини ёқинг!
 Эркак юзи, хотинларнинг қуроли бўлган
 Йишлилар билан булғонишга ижозат берманг.
 Сиз ёвузлар, қараб туринг, ҳар иккингиздан
 Шундай қасос олайин-ки, бир бутун олам...
 Шундай ишлар қилайинки, билмайман нима:

Ҳар ҳолда мен коинотга даҳшат соламан.
Сиз нима деб ўйлајпсиз, мен йиғлайманми?
Иўқ, йиғлаётганим йўқ.
Ўкирсам ҳам бўладиган сабаблар бор-ку,
Йиғламасдан бурун менинг бечора қалбим,
Минг бўлакка парча-парча бўлиб кетади
Ҳой, масхара, ақлдан озаётибман:

Лир, Глостер, Қент, Масхара чиқиб кетади.

Корнуэль

Биз ҳам кетдик. Қуюн, довул яқинлаб қолди.

Момақалдироқ, узоқдан бўрон овози.

Регана

Үйимиз тор; чол шунча кўп аъёнлар билан
Кичик жойга сиғишмайди.

Корнуэль

Ўзидан кўрсин:

Тинч, осойишта яшамакни истамас экан,
Пушаймонлар бўла қолсин тентаклигидан.

Регана

Елғиз ўзин, майли, хўп деб қабул қиламан,
Аъёнлардан бирортасин қўймайман, аммо.

Гонериля

Мен ҳам шундай.

Ҳа, дарвоқе, Глостер қани?

Корнуэль

Чол изидан кетган эди. Ана ўзи ҳам...

Глостер киради

Г л о с т е р

Кирол,—

Қаттиқ ғазабдадир.

К о р н у э л ь

Қайга кетармиш?

Г л о с т е р

Отланинг деб буюрди-ю, қайга, билмадим.

К о р н у э л ь

Истагани. Кўнгли чопган томонга кетсин.

Г о н е р и л ь я

Ва раъидан қайтаришнинг кераги ҳам йўқ.

Г л о с т е р

Афсусларки, тез орада оқшом чўкади,

Теваракда ғуввос билан бўрон эсмоқда.

Гир атрофда бир тиккайган қора дараҳт йўқ.

Р е г а н а

Эй муҳгарам, бундай ўжар одамлар учун

Ўз бебошибоқ иродаси натижасида

Бу баҳтсизлик яхшигина сабоқ бўлади.

Тез қалъанинг қопқаларин бекитмоқ керак!

Унинг билан бирга бўлган саёқ оломон

Чолни ҳар бир йўл-йўриққа бошлиши мумкин.

Ва уларга астойдил қулоқ солади,

Маслаҳат шу, эҳтиётроқ бўлайлик биз ҳам.

К о р н у э л ь

Дарвозалар бекитилсин. Қоронги кеча.

Ва бўрондан қочиш керак. Яхши маслаҳат.

Кетадилар.

III ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Чўл

Бўрон

Саҳнанинг икки томонидан Кент ва бир сарой кишиси келиб чиқади.

Кент

Хе, бу ерда ким бор яна бўрондан бошқа?

Сарой кишиси

Жони худди бўрон каби нотинч бир одам.

Кент

Мен-ку сизни танияпман, қирол қаерда?

Сарой кишиси

У қутурган офат билан баҳслашмоқда.

У бўрондан ер юзини битта уфуриб,

Денгизларга супуришни, ёки бўлмаса

Аёв билмас тўлқинларга итқитишни

Сўрамоқда, токи ерда бор, мавжуд нарса

Ё ўзгарсин ёки тамом йўқолсин эмиш:

Оқ соchlарин юлқимоқда ғазаби билан,

Бўрон эса тарқатмоқда ҳурмат қилмасдан,

Инсонга хос кичик — ожиз жони билан у —

Баҳлашиб енгмоқчидир ёмғир, шамолни.

Бу оқшомда овга чиқмас урғочи айик

Маммасида бирор қатра сут қолмаса ҳам,
 Арслон билан озгин бўри қуруқ ер излар
 У бўлса-чи, боши очиқ, тентиб юрибди.
 Гўё сўнгги соатларни кутар беқарор.

Кент

Бирор киши бор эканми у билан бирга?

Сарой кишиси

Ёлғизгина Масхара бор унинг ёнида
 Ҳазил билан жўймак бўлар қалб аламини.

Кент

Мен танийман сизни, худди шунинг учун ҳам
 Ишонаман, битта зарур сир бор, айтаман.
 Альбани ҳам Корнуэллинг ораларида
 (Гарчанд икков ҳийла билан сирин бой бермас)
 Кўпдан бери ҳукмрондир келишмовчилик.
 Осмоннинг раъи билан тахтга ўтирган
 Барча шоҳлар каби энди бу икковининг ҳам
 Атрофида талай ходим, мулозимлар бор,
 Булар бари баққановуз, жосус кишилар.
 Хизмат қилар тўппа-тўғри французларга.
 Юртимиизда не иш бўлса уларга аён.
 Чол қиролга қилинмоқда бўлган сиқиқлар,
 Герцогларнинг ўртасида бўлган зиддият,
 Балки бундан яна нозик кўп сирлар маълум.
 (Ва билингки булар бари — сўз боши, холос.)
 Шу ҳам аниқ, Фарангларнинг катта қўшини
 Ола-ғовур ўлкамизга босиб келмоқда.
 Улар яширин, бизнинг муҳим портларимизда
 Қирғоқларга аскар тўккан, энди биз билан
 Очиқ жангга кириш учун тайёр турибди.
 Агар менга сиз ишонган бўлсангиз, дарров
 Девор томон ошиқингиз ва у ерда сиз
 Кишиларни учратарсиз ва ўшаларга

Қиролимиз тортаётган ва кўз кўрмаган
 Бутун жабру жафоларининг ростини айтинг.
 Улар сизга керагича берар мукофот.
 Мен ҳам оддий киши эмас, сизни тамийман,
 Сизга жуда ишонаман, шунинг учун ҳам
 Шундай нозик топшириқни сизга бераман.

Сарой кишиси

Сиздан шуни сўпар эдим.

Кент

Иўқ, керак эмас.
 Шу топдаги кўринишими шубҳа туғдирап.
 Ҳақиқатда анчагина қиммат тураман,
 Бу ҳамённи олиб қўйинг, далили учун,
 Ва ичидা нима бўлса бари сизники.
 Сиз у ерда учратасиз Корделияни,
 Ва албатта учратасиз, имоним комил,
 Унга мана шу узукни нишон берсангиз:
 У ҳам сизга шу топдаги суҳбатдошингиз
 Ким эканин айтиб берар. Бўронни қаранг,
 Мен қиролни қидиришга бораман энди.

Сарой кишиси

Мана сизга, менинг қўлим! Бошқа гап йўқми?

Кент

Ҳаммасимас, жуда зарур битта иш қолди.
 (Бу томондан сиз борасиз, бу томондан ман.)
 Ким биринчи топа қолса қиролимизни,
 Уртоғига хабар берсиз шу онидаёқ.

Икки томонга кетадилар.

ИҚКИНЧИ САҲНА

Чўлда бошқа бир жой.
Бўрон давом қилмоқда.

Лир билан Масхара чиқади.

Лир

Қутур шамол, уфуравер, лунжинг ёрилсин.
Сиз жалалар ва қуюнлар шу қўнғироқли
Миноралар, гумбазларни тамом гарқ қилинг!
Сиз чақинлар олтингугурт ўтидан бўлган,
Қари азим әманларни парчалагувчи,
Фикрдан тез учалгувчи найзангиз билан
Менинг оппоқ шу бошимни куйдириб ташланг!
Ер куррасин эзид ташла, момақалдироқ.
Табиатнинг шу азали шаклини әмир,
Бу кўрнамак одамларнинг наслини қурит!

Масхара

Рост амакижон, саройда — қуппа-қуруқ хонада,
шишаларда турадиган муқаддас сув — обизамзам, очиқ
ҳаводаги ёмғир сувига қараганда анча кўркам экан.
Марҳаматли амаки, юр кетамиз, бориб қизларингдан
уэр сўра. Бунақа бўрон ақллини ҳам, аҳмоқни ҳам
сийлаб турмайди.

Лир

Ўкиравер! Чақинавер! қуявер ёмғир.
Гулдирашув, чақин, ёмғир — табиий оғат
Менинг қизим әмассизки бунча зулм учун
Мен сизларни қаррасаму ё гина қилсан.
Мен сизларга подшоҳликни топширмаган,
Ва сизларни ўз болам деб атамаганман:
Сизлар менга муте бўлган қудрат әмассиз.
Даҳшат тўла эрмак учун қутураверинг.

Шу ердаман, қулингизман, бир афтода чол.
 Ҳамма ундан ҳазар қилар, кучсиз, нотавон!
 Бугун сизлар, фармонбардор мулозимлардай
 Менинг золим қизларимга ёрдам бергали
 Ўзингизда бўлган бутун кўк қудратини
 Шу мўйсафид қари бошга ёғдирмоқчисиз.
 Қандай уят! Уят сизга!

Масхара

Кимнингки бош устида бошпанаси бўлса, ўшанинг
 боши ҳам ўз ўрнида.

Ҳар кимники иштони битта
 Ва бошида томи бўлмаса
 Уйланмасдан ўтсин албатта.
 Битлайверсин қўлидан келса.
 Кимни қалби товонидадир
 Тез фурсатда босади қадоқ.
 Тинч ухлашлиқ унга қайдадир
 Додлаб чиқар тонггача уйғоқ.

Чунки ойнага қараганда юзининг ажва қилишини
 ёқтиримайдиган гўзал жаҳонда топилмайди.

Лир

Йўқ, йўқ, энди мен чидамда ўрнак бўламан.
 Бир оғиз сўз сўзламайман!

Кент киради.

Кент

Бу ерда ким бор?

Масхара

Ким бўларди, улуғворлик билан масхарабозлик-
 нинг иштони бор, битта ақлли билан битта аҳмоқ.

К е н т

Бу сизмисиз, шаҳаншоҳим? Нима деган гап!
 Бу оқшомдан кечасилик ҳайвонлар қўрқар:
 Кўк ғазаби, шу зулматга ўрганган ваҳший
 Ҳайвонларни ин-инига қувиб киргазди.
 Мен ўзимни танигандан буён бунчалик
 Зўр чақинни, гулдуросни, бўрон, қуюнни
 Қўрмаганман, катталардан эшитмаганман.
 Бу даҳшатга одамзоднинг чидаши қийин.

Л и р

Майли, бизнинг бошимизда ўкираётган
 Шу яздонлар, ўз ёвини қидириб топсин.
 Бу даҳшатдан қилган иши қонундан яширин
 Жинояткор қалтираши, қўрқиши мумкин!
 Кушандалар, ўз қон юқи милкингни яшир.
 Қўринишга гуноҳсиздай қўриниб, аммо
 Дилярида қотилликка сунқасди бор,
 Қасамхўрлар, қон булғовчи жунун, ярамаслар,
 Риёкорлик қобигига бурканган шахслар,
 Ана шулар қалтирасин, даҳшатга тушсин.
 Яширин гуноҳ, ўз устингдан ниқобингни от!
 Омон сўраб, кўк кучига қилғил илтижо!
 Мен эса-чи, гуноҳи оз битта одамман,
 Бошқаларнинг гуноҳи кўп менинг олдимда.

К е н т

Қандай қайғу!

Бошяланг-а, ҳе подшоҳим!

Шу яқинда бир чайла бор бошпана берар,
 Бўрондан ҳам биқинасиз. Мен эса ҳозир
 Тош иморат эшигига. қайтиб бораман.
 Биламанки, у ердаги кишилар қалби
 Шу иморат бино бўлган тошлардан қаттиқ.
 (Сизни излаб ўша томон борган эдим мен

Эшикни ҳам очмадилар, йўлатмадилар.)
Кучим етган даражада тортиб-талашиб,
Қиттаккина шафқатларин юлқиб оламан.

Лир

Мен эсимни жўяётибман.

(Масхарага)

Юр оғайни. Сен ҳам бунда совуқ қотибсан.
Мен увушдим.

(Кентга)

Уша чайланг қаерда, дўстим?
Е таажжуб! Бу әхтиёж зўрин кўрсатса
Арзимаган нарсалар ҳам қадр топаркан.
Чайланг ўзи қай томонда? Шўрлик Масхарам.
Юрагимдан бир бўлаги сенга ачинар.

Масхара

(Куйлайди)

Ҳар ким бир оз ақлу ҳушга хўжайин бўлса,
Унинг учун ҳай-хуй демак шамол ва ёмғир,
Тақдир унга не юборса ўшангра рози.
Куни бўйи ёғмайдими ёмғир тинмагур.

Лир

Гапинг тўғри.

(Кентга)

Қани, бизни чайлангга бошла.

Лир билан Кент чиқади.

Масхара

Мана бунағанг кеча, ҳар қандай қичиқ хотиннинг
ҳам таптини босиб қўя олади. Қани энди кетишдан
илгари жиндаккина пайғамбарлик қилиб қўяй:
Поплар халқقا ёлғон гапни айтмайдиган кун,

Пивочилар сув қўшмаса пивога бу кун,
 Сен даҳри — деб шўрликларни дорга осмасдан,
 Ёлғондакам ошиқларни ёқса тўсатдан,
 Судъялар ҳам гуноҳсизни ҳукм қилмаса,
 Бирор одам бошқасидан қарздор бўлмаса,
 Бўхтончининг тили тубдан қирқилиб кетса,
 Судхўр бутун пулларини чуқурга тиқса,
 Кисовурлар ёт чўнтақни ковламай турса,
 Қўшмачи-ю бузуқ хотин маъбатлар қурса,
 Яқин Урта Англияда бўлар шу замон,
 Мамлакатни чулғаб олур улуг ҳаяжон.
 Шундай замон тез фурсатда етиб келади,
 Шунда ҳамма оёғини босиб юради.

Бундан бўёнги пайғамбарликни Мирлин деган сеҳргар қиласди, чунки у мендан кейин ёруғ дунёга туғилади.

УЧИНЧИ САҲНА

Глостер саройида бир хона.
 Глостер билан Эдмунд чиқади.

Глостер

Афсус, афсус, Эдмунд. Буларнинг одамзод щаънига келишмайтурган муомилалари менга маъқул бўлмай қолди. Мен улардан нима билан бўлса ҳам унга бир оз ёрдам бериш учун ижозатларини сўраган эдим, улар аввалига менинг ўз уйимни эгаллаб олдилар, кейин ҳамиша назардан туширамиз деган қўрқитиш билан унинг ҳатто отини аташни ва унинг учун қайси йўл билан бўлмасин ёрдам сўраб мурожаат қилишимни ҳам қатъян ман қилдилар.

Эдмунд

Бу ғоятда қаттиғлиқ ва одатга зид гап-ку.

Г л о с т е р

Мана бу гапга қара, лекин бу тўғрида ҳеч кимга чурқ этиб оғиз очма. Ҳар икки герцог ўртасида келишмовчилик бор, балки келишмовчиликдан ҳам ўтқирроқ гап бор. Бугун кечқурун мен хат олдим, бу тўғрида гапиришнинг ўзи ҳам хавфли, мен бу хатни яшириб қўйдим. Қиролга берилаётган шунча озорлар, яқинда ўз жазосини олади. Қўшинларнинг бир қисми қирғоқ-қа тушиб бўпти. Биз қирол томонда туришимиз керак. Мен уни қидириб топиб унга ёрдам бераман. Сен тез бор, герцогни овунтириб тур, менинг йўқлигимдан хабардор бўла кўрмасин.

Агар мени сўраб қолса, касал деб айт, кўрпа-тўшак қилиб ётибди де. Майли, мен таҳдид остидаман. Шу ҳақ иш учун ўлсам ўларман, аммо ўз қиролимга, ўз эски ҳукмронимга ёрдам беришим шарт. Фоятда катта ҳодисалар рўй берай деб турибди, Эдмунд, жон ўғлим, ўзингга эҳтиёт бўл.

(Чиқади.)

Э д м у н д

Бу гапларни герцог дарров билмоги керак,
 Билиб қўйсин шафқатни ҳам, келган хатни ҳам.
 Мен оламан хизматимга лойик мукофот
 Ва отамдан ниманики тортиб олсалар,
 Ҳаммаси ҳам келиб менинг қўнимга тегар.
 Қайда кекса қулар бўлса, ёшлар тикияр.

ТУРТИНЧИ САҲНА

Чўл. Чайла олди.
 Лири, Кент, Масхара киради.

К е н т

Мана шу ёр, марҳаматли соҳибқироним,
 Дарров киринг. Бу кечанинг уқубатига
 Кенг ялангда туриб бериш ҳеч мумкин эмас.

Бўрон давом қилади.

Л и р

Мени қолдир.

К е н т

Сиздан шуни сўрар эдим.

Л и р

Менинг мунгли юрагимни эзмоқчимисан?

К е н т

Аввал бошлаб ўзимнини эзилса кошки.

Марҳамат, кириңг.

Л и р

Қуюн бизнинг мағзимизга ўтиб кетганин

Жуда аянч ҳодиса деб ўйласанг керак?

Сенинг учун худди шундай бўлиши мумкин:

Бундан оғир жабру жафо эзиб турганда,

Озгинасин биз унчалик ҳис ҳам қилмаймиз.

Сен айлқининг чангалидан омон қутулиб,

Бир айлансанг, кўз ўнгингда пишқирган денгиз,

Чор-ночор қайтасан ваҳший оғзига.

Руҳинг озод бўлганида тан сезгир бўлар,

Руҳингда-чи шунча тўфон, қуюн бор экан,

Барча сезги ўтмасланиб қолган бўлади:

Ва бу санчиқ (юрагини кўрсатиб)

Қизларимнинг кўрнамаклиги.

Бу иш худди бутун умр тўйдириб келган

Қўлни оғиз тишлаганга ўхшаб кетади.

Бироқ, қасос оламан ман. Йўқ, йигламайман!

Шундай кезда мени қувлаб чиқардилар-а!

Қуявер-эй, қуявер-эй, чидаб бераман!

Шу кечача-я! Сен Регана! Гонерилья!

Отағиз-ку сизни жондан севувчи эди,

Бор давлатин иккингизга бўлишиб берди!
 Бироқ, бу йўл тентакликка олиб борармиш,
 Истамайман! Бундан ортиқ бир сўз айтмайман!

Ке нт

Шаҳаншоҳим, киринг, ахир.

Л и р

Ўзинг кириб ўз-ўзингга паноҳ топавер.
 Шундай бўрон, хаёлимдан ёмон ўйларни
 Бир чекқага сурис турад. Кирсам киарман.

(Масхараага.)

Сен олдин кир, оғайнижон, уйсиз бечора!
 Мен ибодат қилиб бўлиб кириб ётаман.

М а с х а р а чайлага киради.

Омон билмас шамолларнинг қувғиндилари.
 Бошпанасиз, увин-тўда, доимо муҳтоҷ,
 Оч-ялангоч бечоралар, сиз қандай қилиб
 Шу табиий оғатларга туриш берасиз?
 Оҳ, мен жуда кам ўйлардим бу тўғриларда.
 Улуғворлик соғайиб ол, ўз вужудингда
 Гадоликнинг бутун ҳиссин синаб қўй энди.
 Осмоннинг адолатин кўрсатмоқ учун
 Ўзингда бор эҳтиёждан ортиқ нарсанинг
 Ҳаммасини шуларга бер.

Э д г а р

(Чайла ичидан.)

Тўққиз фут, чўнқирлиғи тўққиз фут. Шўрлик Том!

М а с х а р а чайладан қочиб чиқади.

М а с х а р а

Амакижон, бу ерга кира кўрма, бу ерда ажина-
 алвости бор экан. Ердам беринг, ёрдам беринг.

К е н т

Менга қўлингни бер. Ҳой, у ерда ким бор?

М а с х а р а

Алвасти! У менинг отим — шўрлик Том, деб айта-
ётибди.

К е н т

Ўзинг кимсан, похолнинг орасида нима деб киши-
наётиссан? Қани, бу ёққа чиқ!

Ўзини телбаликка соглан Эдгар чайладан чиқади.

Э д г а р

Қоч, қочинглар, орқамдан шайтон қувлаб келмоқ-
да. «Сув тагида сулаймон, ғув-ғув гувалак, зув-зув
зувалак!..» Дррр... муздак ётоққа ёт, исиниб ол.

Л и р

Буд-шудингни икки қизга топшириб қўйиб,
Ўзинг шундай аҳволларга тушиб қолдингми?

Э д г а р

Шўрлик Томга, ким бирор нарса садақа қила ола-
ди?

Шайтон уни қувлагани қувлаган. Оловлар ва
алангалар ўртасидан, гирдоблар ва кўлмаклар ўртаси-
дан, балчиқлар ва ботқоқлар ўртасидан дам бермас-
дан қувлади. Ётар бўлса ёстигининг тагига тикка
пичноқ қўяди, ўлтирганда бош устига дор сиртмоғин
илади, овқатига маргимуш заҳарин қуяди; яқинда у,
шўрлик Томни: жийрон отга миндириб ўз сояси орқа-
сидан худди сотқинларни қувлагандай тўрт дуймлик
тор кўприкдан от қувишга зўрлади. Тангри таоло
сенинг эс-ҳушингни жойида қилсин! Том совқотди.
Дррр-дрррр!.. Тағри таоло сени бўроңлардан ва юл-

дузларнинг юқумли қасалларидан омон сақласин. Шўрлик Томга бўзгинагина садақа беринг; уни ёвуз шайтон қийнамоқда. Мана ўзи, мен уни тутиб олишим мумкин... Мана бунда... Мана бунда... Мана бунда... Мана бунда...

Бўрон давом қилмоқда.

Л и р

Қизларининг бу шўрликка жафосин кўринг.
Яширмасдан бор давлатни топширганидинг?

М а с х а р а

Уятим кўриниб қолмасин деб шу жулдирвоқилардан бошқа ҳаммасини топширган.

Л и р

Оҳ, дунёдаги мавжуд бўлган ҳамма яралар,
Инсонларнинг шум феълига жазо бермоққа
Ўз таъбида бузғунчилик яширган ҳаво
Офат бўлиб қизларингнинг бошига ёғсин!

К е н т

Ахир, унинг қизи йўқ-ку.

Л и р

Елғон, сотқин! Фақатгина шафқатсиз қизлар
Киши зотин шундай таҳқир қила олади.
Иўқ, наҳотки ўз вужуди бўлган фарзанддан
Шунча изо торта олса қувғинди ота?
Нима қилсан, ўз гуноҳи! Саққо қуш каби
Шу қизларни туғиб қўйган унинг ўзи-ку.

Э д г а р

Митти-митти, тўнкага минди,
Митти-митти, гу, гу, гу...

Масхара

Бу совуқ кеча, ҳаммамизни ҳам ё аҳмоққа, ё тен-такка айлантириб қўйиши мумкин.

Эдгар

Шайтондан сақлан! Ота-онангга қулоқ сол, сўзингда тур, таъзим қилма ва бирорларнинг хотинини йўлдан урма, савлатли кийим-бошлар орқасидан югурма. Ана ўшаларга совуқ...

Лир

Сен, аввал ким бўлган эдинг?

Эдгар

Сарой аъёнларидан, бекбачча: юрагим ҳам, зеҳним ҳам мағрур эди, сочимни жингалак қилдирап эдим, ёримнинг қўлқопини шляпамда олиб юрадим, ўз нозанинимнинг кўнглини топишга тоза уринардим, у билан гуноҳ ишлар ҳам қилишиб турардик, икки гапнинг бирида қасам ичардим ва ёп-ёргуғ кўкка қараб туриб қасамимни бузаверадим, уйқуга кетишдан илгари ҳар хил шаҳвоний ҳузур-ҳаловатларни ўйлардим. Уйғонганимдан кейин эса ўша ўйларни амалга оширадим: ичкиликни жуда ҳам севардим, ўлгунча ичар эдим, хотинлар жинсига келганда-чи, суюқликни Турк султонидан ҳам ўтказиб юборар эдим, қалбим алдам-қалдам, қулогим бадгумон, қўлим қонли эди: ялқовликда чўчқа, маккорликда кал, суқтойликда бўри, баджаҳлликда ит, ваҳшийликда арслон эдим. Эҳтиёт бўл, пошналарнинг тақиллаши, ипак кийим-бошларнинг шилдираши сенинг бечора қалбингни хотинларнинг ҳукмронлигига топшириб қўймасин. Доимо сенинг оёқларинг хурсандчилик хоналаридан нари, қўлларинг хотин этагидан узоқ, қаламинг қарз тилхати ёзишдан озод бўлсин. Ва кучинг келганча, шайтон билан кураш.

«Яна қайта; сув тагида сулаймон, ғув-ғув ғувалак, зув-зув зувалак, чори чамбар! Дофин! Үфилгинам, унга айт, ёнимдан ўтиб кета қолсин.»

Бўрон давом қиласди.

Л и р

Тўғри, яланғоч баданингни кўрсатиб осмоннинг ғазабини чиқаргунча, тинчгина гўрда ётганинг маъқул. Наҳотки, одамзод деган нарсанинг мазмуни мана шундан зиёда эмас? Бунга сиз бир яхшилаб қаранг-а. Бу, ўзининг шу туришида ҳеч кимга, ҳеч нима қарзи йўқ; на қуртга ипак қарзи бор, на ҳайвонга пўстин, на қўйга жун, на кийикка мушт! Шундай! Биз учовимиз ҳам қалбаки, сен бўлсанг чинакам ўзгинаси. Бўёқсиз, ранисиз одамзод деган сўз, бу энди мана сенга ўхшаш, ожиз, яланғоч, икки оёқли ҳайвоннинг ўзгинаси. Йўқолсин, йўқолсин, бутун бегоналиклар! Тугмаларни тезроқ ечсангиз-чи! (Устидаги кийимларини йирта бошлиди.)

М а с х а р а

Амакижон, сендан сўрайман, бир оз тинчлан: шундай кечада чўмилиш унчалик маза бўлмайди. Шу топда, шу очиқ ялангла кичкинагина бўлса ҳам гулхан бўлармиди-а, бу гулхан кекса саёқнинг қалбини битта чўғдай иситган бўлар эди, бошқалари нима бўлса бўлар. Қаранглар-а, ҳув биз томонга милтираган бир ўт келаётиди.

Э д г а р

Бу Флибертиджиббет деган ажина. Хонадонларда чироқлар ўчиши билан саёҳатга чиқади-да, биринчи хўрор қичқиргуича юради. У кўзларга оқ туширади, филай қиласди, лабларни қийшайтириб кетади, буғдойларга куя туширадиган ҳам ўша, ишқилиб, ердаги бор нарсаларга зиён-захмат етказиб юради.

Шудгор ичин уч айланди «Витольд» авлиё,
 Кўз олдида уюмсимон бўлмишди пайдо
 Унинг билан бирга тўқиз эгачи-сингил
 Ва авлиё афсун ўқиб буорди — ийқил,
 Кўз очгунча несу нобуд бўлиб йўқолди!
 Ҳайда, ҳайда париларни, йўқол, алвасти!

К е н т

Аҳволингиз қалай энди, соҳибқироним?
 Кўлида машъал билан Глостер киради.

Л и р

Ким бу?

К е н т

Кимсиз? Кимни қидириб юрибсиз?

Г л о с т е р

Узингиз ким ва бу ерда нима қилаётисиз?

Э д г а р

Бу шўрлик Том. У қурбақа, эчкимар, итбалиқ, калтакесак, ишқилиб, сувда, қуруқликда яшайдиган махлуқотларни ея беради. Юраги уриб, жони сиқилиб кетганда аччиқ-чучук ўрнига сигир тезагини ҳам ошайверади, каламушлар, ўлган итларни еб чанқагандан кейин турғун ботқоқлардаги ям-яшил кўлмак сувлар билан ташналигини қондиради. Аммо унинг орқасидан ёвуз арвоҳлар қувлагани қувлаган, уни кундаларга соладилар, авахтага қамайдилар, бир вақтларда унинг елкасида учта яктаги, ёнбошида олтита кўйлаги, юрай деса тагида оти, уришай деса қўлида қиличи бор эди.

Каламушу сичқонни еб, етти йил тамом
Тириклигин ўтказмоқда бу бечора Том.
Менга азоб берувчи арвоҳдан сақлан
Чири! Хап бўл! Чири,
Мурдор дев.

Г л о с т е р

Хўш, шаҳаншоҳ! Бошқа улфат топилмадими?

Э д г а р

Зулматларнинг бегзодаси ва аъёнлари:
Бирин исми Азозилу, бириси Ифрит.

Г л о с т е р

Тўғри, жуда пастлаб кетди қону наслимиз.
Ва фарзандлар ёмон кўтар тугдирганларни.

Э д г а р

Шўрлик Том музлаб кетди.

Г л о с т е р

Менинг билан бирга юринг! Кучимдан келмас,
Бағри қаттиқ қизларингиз амрин тутмакка.
Гарчан менга, йўлни ёпиб, шундай кечада
Сизни даштда қолдиришга буйруқ бўлса ҳам,
Сизни топиб, бирор ерга яширмоқ бўлдим,
Юринг унда иссиққина уй-жой, овқат бор.

Л и р

Ижозат бер, суҳбатлашай файласуф билан.
(Эдгарга)

Қани айт-чи, бу бўроннинг сабаби нима?

К е н т

Шаҳаншоҳим, ялиноман, бирга қетайлик.

Лир

Энг аввал шу Фив шаҳридан чиққан донишманд
Киши билан сўзлашайин. Илминг нимада?

Эдгар

Шайтонлардан сақланмоғу девларни янчмоқ,

Лир

Яширинча сендан бир гап сўрамоқчиман.

Кент (*Глостерга*)

Бирга кетиш учун уни қистанг, кўндириинг:
Эси унча жойидамас.

Бўрон давом қилади.

Глостер

Таажжуб эмас,

Уз қизлари ўлимини тилаб турибди.

Кент, қара-я, бу қувғунди шўрлик, бечора
Бўлар ишни олдинданоқ кўролган экан.

Қирол тентак бўлиб қолди, дедингми ҳали?

Бир у эмас, мен ҳам тентак бўлай деб қолдим
Бош ўғлимни оқ қилдиму, баҳридан ўтдим,

Уша мени ўлдиришга қасд қилар экан,

Ҳаддан зиёд меҳр билан севгувчи эдим,

Бу қайғудан жинни бўлиш кўп узоқ эмас.

Кечни қара!

Ўтинаман, соҳибқироним...

Лир

Афвингизни ўтинаман, қани мен билан
Бирга кетдик, аслзода, доно, файласуф!

Эдгар

Том совуққотган.

Глостер

Чайлага кир, қадрдоним, исиб кетасан.

Лир

Кетдик.

Кент

Бу томонга, соҳибқироним.

Лир

Лекин у билан,

Ажралишни истамайман, файласуфимдан.

Кент (*Глостерга.*)

Шаҳаншоҳимнинг кўнглин овланг,

Хўп, ола қолсин,

Гадони ҳам.

Глостер

Уни ҳам олинг.

Кент

Юр, қадрдон, биз билан бирга.

Лир

Қани, кетдик, афиналик меҳрибон дўстим.

Глостер

Жим...

Гап бўлмасин...

Эдгар

Ана шунда, Роланд, қора минорага яқинлашиб қолди, у ердан боши кўкка етган салосил дев чиқиб «уф, уф, Британ қонининг ҳиди келяпти, уф» деди.

БЕШИНЧИ САҲНА

Глостер саройида бир хона. Корнуэль билан Эдмунд чиқади.

Корнуэль

Эҳ, мен бу ердан жўнамасимдан илгари, ундан қасос оламан.

Эдмунд

Ундаи бўлганда, жаноби олий, одамлар гап-сўз қилиб юборади, у хизматида кўрсатмоқчи бўлган садоқат ҳиссини ота-онага бўлган ҳурмат ҳиссидан юқори қўйилти-да деган гап бўлади. Менга бу тўғрида ўйлашнинг ўзи даҳшат.

Корнуэль

Энди менга маълум бўладики, сенинг аканг ўз отасини ўлдиришга йўл қидирар экан, иочор раъингнинг орқасидан бормабди. Аксинча, унинг покиза таъби Глостернинг шармандаларча тубанлигидан ғазабга келган экан.

Эдмунд

Менинг тақдирим жуда ҳам беомон тақдир экан, мен энди ўз садоқатимдан пушаймон бўлишга, товба қилишга мажбурман. Глостер айтган хат мана, бу хатдан унинг француз партиясига яширин тарафдор экани кўринниб турибди. Эҳе, худойим! Кошки эди, у сотқин бўлмаса! Кошки эди, мен унинг устидан махфий хабарлар беришга мажбур бўлмасам.

Корнуэль

Юр, бирга маликанинг ҳузурига борамиз.

Эдмунд

Бу хатда ёзилган гаплар тўғри бўла қолса, бу иш сиз учун анча ташвишга сабаб бўлади-да.

Корнуэль

Бу хат қанчалик тўғри, қанчалик йўқ, ҳар ҳолда у сени граф Глостер даражасига кўтаради. Тездан отангни тол, токи уни вақт ўтказмай қамоқقا олиш мумкин бўлсин.

Эдмунд (*Bir чеккага*)

Агар мен уни қиролга ёрдам қилаётган вақтида топа олсам бу иш шубҳаларнинг тасдиқи учун маъқул бўлар эди. (*Корнуэлга*) Мен ўз вазифам буюрган йўлдан қиттак ҳам четга чиқмайман, гарчанд вазифам билан ота ҳурмати ўртасида бўлган курашда наслдошлиқ қонининг овози даҳшатли бўлса ҳам.

Корнуэль

Мен ўзимнинг ҳамма ишларимда сенга ишонаман, сенга бўлган муҳаббатим, керагидан зиёда оталик вазифасини ўтай олади.

Чиқиб кетадилар.

ОЛТИНЧИ САҲНА

Сарой ёнидаги фермаларнинг биридаги хона.

Г л о с т е р, Л и р, К е н т, М а с х а р а в а Э д г а р
кирадилар.

Глостер

Бу ер ҳар ҳолда очиқ ҳаводан кўра яхши. Шунинг учун ҳам худога шукур қиласверинглар. Мен эса сизларнинг қулайроқ яшашингиз учун нима керак бўлса, ўшани топиб бу ерга келтиришга ҳаракат қиласман. Мен ҳозир қайтиб келаман.

К е н т

Киролнинг бутун ақли-кучи бундай оғир ҳаяжонларга бардош беролмай қолди. Бу яхшиликлар учун сизга худо хайр берсин.

Г л о с т е р ч и қ а д и .

Э д г а р

Фратерейтт деган фаришта мени чақирипти; у айтдики, қадим Румо ҳукмдори Нерон жаҳанинамдаги Қора кўлда балиқ туваётган эмиш. Ибодат қила кўр, ҳай дарвиш, ўзингни ёмон руҳларнинг шарридан сақла.

М а с х а р а

Амакижон, марҳамат қилиб менга шуни айтиб берсанг, кўпроқ кимлар тентак бўлади, сарой аҳллари — аъёнларми, деҳқонларми?

Л и р

Кирол, қирол!

М а с х а р а

Йўқ, ўғли аъёнлик даражасига кўтарилган деҳқонлар бўлса керак: чунки ўғлинг сарой аҳли бўлиб, сендан ўтиб кетганини кўриб туриб, жинни бўлмай бўладими?

Л и р

Минглаб руҳлар қўлларида оташ қисқич-ла
Увос тортиб ўшаларга олов ёғдирсинг!

Э д г а р

Евуз арвоҳлар менинг бағримни ғажиятилар.

Масхара

Бўриларнинг беозорлигига, отларининг саломатлигига, балоғатга етмаганларнинг севгисига, саёқ хотинларнинг қасамига ишонганларни жинни деса бўлади.

Лир

Маслаҳат шу! Айбларини юзларига айт!

(Эдгарга)

Сен бу ерда ўлтирасан, билимдон судъя.

(Масхарага)

Сен донишманд, мана бунда ҳей, сиз тулкилар!

Эдгар

Ана ўзи, кўзларини уларга тикиб қараб турибди.
Мунчалик кўзларингизни ўйнатаверасиз,

хонимлар?

Бас, тезроқ мен томонга сузиб кел.

Масхара

У хонимнинг қайиги тешилиб қолибди.

Бу гапни у сенга айттолмаётибди.

Шунинг учун сузиб келолмаётибди.

Эдгар

Ёвуз арвоҳ, булбул овози билан шўрлик Томнинг
ғашига тегаётибди. Фобданс эса Томнинг қорнида ту-
риб иккита қоқ балиқ сўраб қичқираётибди. Ҳадеб
қағиллайверма, қора фаришта, Томнинг сенга беради-
ган овқати йўқ.

Кент

Тикка туриб ўйлайверманг, соҳибқироним.

Бу ёстиқقا ёнбош қилинг, бир оз дам олинг.

Л и р

Йўқ, суд бошланар. Гувоҳларни чақириб келинг!

(Эдгарга)

Сен судьялик кийимини кийиб бунда тур!

(Масхараға)

Сен судьянинг ёрдамчиси, ёнма-ён ўлтириш.

(Кентга)

Сизлар эса суд аъзоси: сиз ҳам ўлтиришинг.

Э д г а р

Суд ишини адолат-ла олиб борамиш.

Ҳой, азamat чўпон бола, ухлаб қолдингми?

Қарасанг-чи, поданг пайҳон қилар буғдойни.

Сибизғангни олиб қаттиқ чалиб юборсанг

Подаларинг ҳеч нарсага зарар бермайди,

Пишт-пишт, кулранг мушук.

Л и р

Бу хотиндан биринчи сўроқ олиссин.

Бу Гонерилья. Шу йигилган ҳурматли мажлис аъёнларига қасам билан иқрор қилиб айтаманки, бу хотин ўз отаси бўлган бечора қиролни калтак олиб қувлади.

М а с х а р а

Мана бу ерга марҳамат қилинг. Сизнинг исмингиз Гонерильями?

Л и р

Бу ҳақиқатни у инкор қила олмайди.

Масхара

Кечирим сўрайман, мен сизни скамейка, деб
ўйлаган эканман.

Лир

Бу бошқаси; ғилай кўзи эгри қалбининг
Емонлиғин фош этмоқда.— Қўлдан чиқарманг!
Қилич! Олов! Қурол беринг! Бу порахўрлик!
Судья сотқин! Жавобгарни қочирди, ушланг.

Эдгар

(Бир чеккага)

Э худойим, эсин жўйма бечора чолнинг.

Кент

Оғир қайфу! Шаҳаншоҳим, доим мақтанган
Сабру тоқат, чидамингиз қаерга кетди?

Эдгар

(Бир чеккага)

Ачингандан кўз ёшимнӣ тия олмайман!
Бу ёш мени фош қилмаса яхши бўларди.

Лир

Қаранглар-а! Биргалашиб қувлаб келмоқда,
Олапару, тўрткўз, мўйноқ менга вовиллар.

Эдгар

Том бўлса ўз калласини тош ўрнида отиб, уларни
ҳайдайди. Кетма-кет, итваҷчалар.

Ҳай-ҳай, оқ ит, қора ит,
Оғзинг қурғурии беркит.
Лайчами, тозимисан,
Кўпракнинг ўзимисан.

Сен, чиноқ, акиллайсан.
 Том урса вакиллайсан,
 Тош калламни отаман,
 Барингни тарқатаман.

Ҳай, кет, ҳай қоч, бозору кўчаларга бор. Ҳалимхона, каллахоналарга бор. Шўрликкина Том, мугизинг шамоллаб қолибди-ку.

Л и р

Регананинг ичак-чавоғларини ағдариб, дилида қанақа қурту қумурсқа валиллаб ётганини кўриш керак. Табиатдаги қандай сабаблар натижасида қалб бунчалик тошга айланиб кетар экан? (Эдгарга) Мен сизни, жаноб, рицарларимга юзбоши қилиб тайинлайдман. Фақат менга кийимингизнинг авраси ёқмай турибди. Эрон сипоҳсоларларидай бунақа дабдабали усти бошни қаердан олдингиз? Ҳар ҳолда, буни ўзgartиш керак.

К е н т

Шаҳаншоҳим, бир оз ётинг, андак дам олинг!

Л и р

Шовқин солманлар, шовқин солманлар: дарпардаларни тортиб қўйинг. Ҳа, балли, ҳа, балли. Кечки овқатни тонг отарда еймиз. Ҳа, балли, ҳа, балли! (Ухлай бошлайди.)

М а с х а р а

Мен эса кун ярмидан оққандан кейин ухлайман.

Г л о с т е р киради.

Г л о с т е р

Айт-чи, азиз дўстим, шаҳаншоҳ қани?

Кент

У шу ерда. Ухлаб қолди. Озор бермайлик.
Унинг эси айнаб қолди.

Глостер

Вафоли дўстим,
Уни олиб чиқиш керак, қўлда бўлса ҳам.
Ўлдирмоқчи бўлибдилар, яширин суиқасд.
Эҳтиётдан иосилка ҳам ола келганмиз
Дарров уни элтасиз Доверга томон:
Ва у ерда сизни кутар ҳимоячилар.
Агар яна ярим соат сусткашлик қиласанг,
Унинг жони, сеники ҳам ва кимки унга
Ёрдам берган бўлса, аниқ хавф остидадир.
Дарров уни олиб менинг орқамдан юринг.
Сенга соқчи, йўловчилар қўшиб бераман.

Кент

Қийналгандан, эндигина ухлаган эди.
Үйқу унга малҳам каби даво бўларди,
Ухламасдан шунча жабру жафо ичидা
Кетган кучни ўз ўрнига қайтариш қийин.

(Масхарага.)

Қани юр-чи. Ёрдам кўрсат, олиб чиқайлик.
Орқамиздан эргаша бер.

Глостер

Тез-тезроқ бўлинг.

Кент, Глостер, Масхара Лирни олиб чиқиб
кетадилар.

Эдгар

Катталарнинг тортган жабру жафосин кўриб
Унутасан ўз бошингга тушган қайфуни.

Елғиз бошга алам тортиш икки бор қийин,
 Аламингга алам қўшар бошқалар бахти.
 Ўртогингни бахтсизликда учратган чоғинг
 Унутилар ўзинг тортган аламзадалик.
 Қирол шунча ғуссаларда ўртанаар экан,
 Менинг тортган бу мунгларим ғоятда енгил.
 Қирол — ўзин қизларидан, мен — ўз отамдан,
 Энди сен Том, барчасини кузатиб бор-чи.
 Вақти келиб бу ярамас ифлое бўҳтондан
 Тозаланиб ва оқланиб олганингдан сўнг
 Кимлигингни элу юртга эълон қиласан.
 Ҳозир қирол — бир амаллаб сақлана олса бас.
 Ўзинг ҳам яширин! Яширин!

Чиқади.

ЕТТИНЧИ САҲНА

Глостер саройнда бир хона.
 Корнуэль, Регана, Гонерилья, Эдмунд ва
 мулоғимлар чиқади.

Корнуэль

(Гонерильяга)

Тездан ўз эрингиз олдига отланиб боринг ва унга
 бу хатни кўрсатинг. Француз қўшини қирғоққа тушиб-
 ди. Тездан сотқин Глостерни қидириб топинг!

Мулоғимлар чиқадилар.

Регана

Уни тездан отиб ўлдириш керак.

Гонерилья

Кўзларини ўйиб ташлаш керак!

Корнүэль

Унга жазо беришни менинг ғазабим ихтиёрига қўйинг. Эдмунд, сен опамиз билан бирга жўна. Отанг гуноҳига яраша жазо тортар әкан, тепасида сенинг қараб туришинг бўлмайди. Ҳозир олдига жўнаётганингда герцогга маслаҳат бер, у тезроқ тайёрланишга ваъда берамиз. Ҳар икков ўртамизда узлуксиз ва тез алоқа бўлиб туради. Хайр, қадрли опамиз. Хайр, граф Глостер!

О с в а л ь д киради.

Ўзинг бу ердасан, қирол қани?

О с в а л ь д

Қиролни қочирибди граф Глостер.
Ва қиролни излаб юрган ўттизта аъён
Улар билан қўшилишиб қопқа тубида
Графга хос йўловчилар билан бирликда
Довер томон йўл олишиб кетибди бари.
Ўз-ўзича мақтанишиб, у ерга боргач
Қуролланган дўстлар билан учрашамиз деб.

Корнүэль

Энди тездан от эгарла маликанг учун.

Гонериля

Хайр, сизга азиз герцог, хайр.

Корнүэль

Хайр, Эдмунд!

Гонериля, Эдмунд ва Освальд кетадилар.

Қани, ўша сотқин Глостер?

Излаб топинг! Уғрилардай қўлинни боғланг.

Олиб келинг! Гарчи судсиз жазо ўнғайсиз,
Аммо бизнинг ҳукмронлик ҳуқуқларимиз
Фазабимиз қаршисида тизин буқади.
Биздан гина қилиш мумкин, аммо тўхтатиш
Мумкин эмас. Бу ким бўлди? Қани у сотқин?

Регана

Ана ўзи! Ҳо, кўрнамак, алдоқчи, тулки.

Корнүэль

Қуруқ, қоқшоқ қўлларини маҳкамроқ боғланг.

Глостер

Бу нима гап, биродарим, герцог азизим?
Сиз меҳмонсиз, шаҳдингииздан қайтинг, дўстлар!

Корнүэль

Тездан боғланг!

Хизматчилар Глостерни боғлайдилар.

Регана

Маҳкам боғланг хиёнаткорни!

Глостер

Ноинсофлик қиляпсиз! Мен сотқин эмас.

Корнүэль

Маҳкам боғланг скамейкага!
Жирканч одам, ҳали қараб тур...

Регана Глостернинг соқолига ёпишади.

Глостер

Тангриларга қасам бўлсин, бу виждонсизлик,
Ҳурматсизлик қиляпсан оқ соқолимга.

Регана

Оппоқлиққа оппоқ, аммо ғоятда маккор.

Глостер

Шум малика, соқолимнинг оқин қўявер,
У ўзини оқлаб, сени қарғай олади.
Сиз бу ерда меҳмонсиз-ку. Тусингиз ўчсин.
Менинг шунча меҳмондўстлик шаъним булғаган
Босқинчилик қадамингиз қирқилиб кетсии.

Корнуэль

Сен бирор хат олганмидинг француздардан?

Регана

Лақиллатма! Ҳамма гапнинг тагин биламиз.

Корнуэль

Бизнинг юртга босиб кирган душманлар билан
Нима учун сен алоқа боғлаган эдинг?

Регана

Жинни бўлган қиролни-чи қайга яширдинг?
Тўғрисин айт.

Глостер

Қандайдир бир холис кишининг
Ёзган хати тасодифан қўлимга тушди.
Душманларнинг хати эмас.

Корнуэль

Хийла!

Регана

Ва ёлғон.

Корнуэль

Кирол қайга жұнатилди?

Глостер

Довер томонга.

Регана

Ұзинг ахир тақиқлигин билар әдинг-кү.

Хүш, нимага Довер томон уни жұнатдинг?

Корнуэль

Нима учун Доверга, хүш? Қани жавоб бері!

Глостер

Шунинг-чунки, шу ништардай тирногинг билан
Чолнинг күзин ўйғанингни күрмайин дедим,
Манжалалақи опанг түнғиз тишин ботириб,
Нозик танин юлганини күрмайин дедим...
Оқшом, бўрон, у бош яланг тентирар эди...
Бу қуюндан ҳатто денгиз ўкириб, қайнаб,
Осмоннинг машъаллари ўчгудай эди,
У шўрлик-чи, ёш тўкарди осмон билан тенг.
Шу кечада, агар бўри қопқонга келиб
Паноҳ сўраб ув тортганда раҳминг келгандан
«Эшикни оч, қоровул» деб айтган бўлардинг.
Аммо сендей бағри қаттиқ фарзандлар учун
Нечук жазо борлигини кўриб қоларман.

Корнуэль

Йўқ, кўрмайсан, кўролмайсан. Ҳой! Маҳкам
ушланг!

Кўзларингни товонимда эзиб ташлайман.

Унинг бир, кўзини ўйиб ташлайди.

Г л о с т е р

Қарилкдан умидвор бир киши борми,
Ердам беринг!

Хе, золимлар! Парвардигорим.

Р е г а н а

Буниси ҳам ўксинмасин, буни ҳам ўйинг!

К о р н у э л ь

Биз тортажак жазоларни кўрмакчимидинг?

Б и р и н ч и м у л о з и м

Қўлингизни тортинг, герцог, мен, ахир, сизга
Еш чоғимдан бошлаб хизмат қилиб келганман,
Шу топдати қилғулукдан тўхтата олсан
Яхши хизмат бўлар эди.

Р е г а н а

Нима гап, кўпак?

Б и р и н ч и м у л о з и м

Соқолингиз бўлса эди энгагингизда
Битта-битта юлар эдим. Бу нима қилиқ?

К о р н у э л ь

Менинг қулим?!

Қилич ялангочлаб мулозимга ташланади.

Б и р и н ч и м у л о з и м

Бўпти, қани олишамиз. Ўл, э ярамас.

Улар олишадилар. Корнуэль яраланади.

Р е г а н а

(Бошқа мулозимга)

Қиличингни менга бер-чи. Қул бош кўтарди!

Қилич олиб биринчи мулозимнинг орқасидан яралайди.

Биринчи мулозим

Мен-ку, ўлдим! Граф, аммо бир кўзингиз сор,
Кўряпсизми, бунга боллаб жазо берганиман.

(Улади)

Корнүэль

Пўқ, у мутлоқ кўролмайди. Стил шилимциқ!
Глостернинг иккинчи кўзини ҳам ўяди.

Ҳа, ҳа! Қани, ўша порлаб, чақнаб туришинг?

Глостер

Зулмат... жабр... Эдмундгинам, ўғлим, қайдасан?
Ўвлим Эдмунд, фарзаандликнинг ишқ ўтин ёқиб,
Золимлардан ўчимни ол.

Регана

Йўқол, э хони.

Сендан ҳазар қиласиган шахсни чақирма.
Сенинг ирганч сирларнингни бизга фош қилган
Эдмунд ўзи бўлади-ю, ачинармиди.
Сендайларга ачинмайди, у тоза одам.

Глостер

Оҳ, мен аҳмоқ! Демак, Эдгар бегуноҳ экан!
Мени кечир, парвардигор, унга нажот бер.

Регана

Ҳайданг буни, бу эшикдан нарига қувланг!
Довер йўлин, майли исқаб, пийпаслаб топсин!
Нима қилди сизга, герцог? Қутингиз ўчган!

Корнүэль

Жуда оғир яраландим. Кетайлик, хотин.
Сўқир чолни, бу хонини ҳайдаб чиқаринг:
Ва бу қулнинг ўлаксасин гўнгта итқитинг.

Тұхтамасдан қон кетмакда, жоним Регана!
Жуда бевақт яраландым! Құлингни бер-чи.

Регана құлтиқлаб олади. Корнуэль икков чиқадилар.

Иккинчи мулозим

Агар бунга худо лойиқ жазо бермаса
Бундаи кейин ҳеч гуноҳдан құрқиб турмайман.

Учинчи мулозим

Бу хотин ҳам ўз ажали билан ўлса-чи,
Бошқа ҳамма хотинларни жин урди дейвер.

Иккинчи мулозим

Кекса граф орқасидан боришим керак.
Етаклашга бирор гадо топилиб қолар,
Ү жиннилар шундай ишга ярайди, холос.

Учинчи мулозим

Майли, тез бор. Мен ҳам бориб озроқ ов билан
Тухум оқи келтираман қон тұхтатишга.
Парвардигор, у мазлумга ўзинг паноқ бер!

Чиқиб кетадилар.

IV ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Чўл.
Эдгар чиқади.

Эдгар

Хушомадлар ниқобига яширинган нафрат —
Соясида яшагандан ўша нафратни
Очиқ-ойдин билиб яшаш албатта яхши.
Шум тақдирнинг таъзирига кўникиб кетган
Анчагина бечоралар қўрқув билмасдан
Қалбларида умид, ишонч билан яшайди.
Бахтиёрлар қўрқса бўлур бахтсиз кунлардан.
Модомики ўзинг бахтсиз, мунглик одамсан,
Сенинг учун бахтсизликдан унча қўрқинч йўқ.
Салом, нафас олганим, э бевужуд ҳаво,
Бир шўрликни гирдобларга пуллаб ғарқ этдинг,
Унга ортиқ бўронларнинг қўрқинчлиги йўқ.
Ким у келаётган?

(Битта чол Глостерни етаклаб келади.)

Бу гадо чол етаклаган менинг отам-ку.
Номард дунё, бевафолик қилмаса эдинг,
Биз абзений яшамакни орзу қиласдик.

Чол

Менинг меҳрибон хўжайиним, мен сизнинг ерин-
гизда қарийб саксон йилдан бери яшайман; аввал
отангиз замонида, кейин сизнинг.

Глостер

Жўна, жўна, йўлдан қолма, қадрдон ошина.
Сен барибир менга ёрдам қила олмайсан.
Ўзингга ҳам бирор шикаст етиши мумкин.

Чол

Сиз ўзингиз юрар йўлни топа олмайсиз!

Глостер

Менга йўл ҳам, кўрап кўз ҳам даркорлиги йўқ.
Кўзим очиқ текис йўлда туртинган шахсман.
Бу ҳаётда баъзак бизнинг камчилигимиз
Ўзимизга фойда бўлиб тушиши мумкин.
Оҳ, азизим, ўғлим Эдгар, отагинангнинг
Аҳмоқларча ғазабига сен қурбон бўлдинг.
Кошкি эди сени силаш муюссар бўлган
Қўзи очиқ бир ҳаётга эга бўлолсам.

Чол

Хе, бу ерда ким бор?

Эдгар

(Ўз-ўзига.)

Э, худойим! «Ёмон куннинг авжига етдим,
Бундан ортиқ ёмон аҳвол бўломмайди» деб,
Қайси инсон ўз ҳолига айта оларкин?
Ёмонларнинг ёмонроғи аҳволим ҳозир.

Чол

Бу шўрлик Том.

Эдгар

(Ўз-ўзига.)

Ва бундан ҳам ёмон ҳолда қолишим мумкин.
Мадомики нолимакка мажолимиз бор,
Жуда ёмон дақиқалар келганича йўқ.

Ч о л

Йўллар бўлсин, оғайнижон?

Г л о с т е р

Бу бир гадоми?

Ч о л

Балли, битта жинни гадо.

Г л о с т е р

Тиланишни билса, унча тентак эмасдир.
 Қеча оқшом шундайлардан бирисин кўриб,
 Одам — ожиз бир чувалчанг — деб ўйлагандим.
 Ҳалигача душманим деб ўйлаб юрганим,
 Ўғлим шунда тушган эди менинг ёдимга...
 Энди билсам, бу гап тамом бошқача экан.
 Болаларга паشا қанча ўйин бўлгандай,
 Биз қирилсак худоларга шунчалик эрмак.

Э д г а р

(Ўз-ўзига.)

Энди нима қиссан экан? Шундай қайфуда,
 Ҳазиллашмоқ ўзимга ҳам, бошқаларга ҳам
 Оғир таҳқир бўлиб тушар.

(Глостерга)

Худо ёр бўлсин.

Г л о с т е р

Ҳа, бу ўша шир ялангоч жинними?

Ч о л

Уша.

Глостер

Жұна, ахир; мейга хизмат құлмоқ истасаңғ,
Орқамиздан қувиб етгил Довер йұлида.
Қадрдонлик ҳурмати-чун шу яланғочнинг
Елкасига ташлагали бирор кийим топ,
У бизларга йүл бошлайды.

Чол

Эссиз, тентак-ку!

Глостер

Замон шундай: сүқирларни жинни етаклар,
Илтимосим ерда құйма, ёнки рад қил,
Фақат — жұна.

Чол

Үнга жуда яхши кийим топиб бераман.
Нима бұлса бұла қолар.

Чиқади.

Глостер

Хой, сен яланғоч...

Эдгар

Шүрлік Том совқотди!

(Бир чеккага)

Бундан ортиқ найрангбозлик...
Құллимдан келмас.

Глостер

Қани, яқин қел.

Эдгар

(Бир чеккага)

Аммо мажбурман.

Тангри ўзи шифо берсин қонли кўзингга.

Глостер

Танишмисан Довер томон борар йўл билан?

Эдгар

Йўлдаги ҳамма ўнқир-чўнқирлар билан, чордеворлар билан, от йўли-ю, сўқмоқ йўл билан — барчаси билан танишман. Шўрлик Томнинг ақлига бир оз путур етган. Худои таоло сени ёвуз руҳларнинг таъсиридан омон сақласин. Шўрлик Томга бирданига бешта деву пари юқ солган: булардан бириси — йўлдан озганларнинг париси Обидикут, лолу гүиглар шаҳзодаси — Хобеданес, ўғриларнинг беги — Маҳу, қотилларнинг юзбошиси — Модо, қичиқлик, нозу карашмалар парихони Флибертиджиббет, бу кейингиси сўнгги вақтда мендан айнаб ҳарамдаги хизмат қиласидиган пардозчи, машшота хотинларга кўчган. Ишқилиб, парвардигор сени ўз паноҳида сақласин, менинг хўжайингинам.

Глостер

Сен мана бу ҳамённи ол, тангри қарғаган,
Ожиэ банда, балки менинг бахтсиз аҳволим
Сен шўрликка бахт туғдирап. Э парвардигор!
Давлатлари қутуртирган, кўзин ёғ босган,
Айшу ишрат эркалаган, очкўз, ноинсоф
Боёнлар ҳам шу ғазабга гирифтор бўлиб,
Шу сиз тортган жафоларни бир тортиб кўрса,
Ортиб қолган неъматларни дарров бўлашиб,
Ҳамма тўйин бўлар эди, гадо қолмасди.
Айт-чи, яхши биласаним Довер йўлинни?

Эдгар

Биламан, жаноб.

Глостер

Ана шунда бир қоя бор, унинг чўққиси
 Даҳшат билан мойил турар денгиз қаърига,
 Мени худди шу қоянинг четига бошла.
 Шунда сенга қиммат баҳо совға бераман,
 Ушбу совға гадоликдан сени қутқарап.

Эдгар

Қани, менга қўлингни бер,
 Бечора Том олиб борар айтган ерингга.

Чиқиб кетадилар.

ИККИНЧИ САҲНА

Герцог Альбаниннг саройи оладида.
 Гонерилья ва Эдмунд чиқадилар. уларни Освальд
 кутиб олади.

Гонерилья

(Эдмундга)

Хуш келдингиз, азиз милорд. Хўш, нима учун
 Ювош эрим, бизни кутиб қарши чиқмади?
 (Освальдга)

Герцог қаерда?

Освальд

У ўзида, аммо феъли анча ўзгарган.
 Душман қўшин туширганин хабарин айтсан
 Илжаяди. Қелишингиз дарагия билиб;
 «Бу иш ундан баттар бўлтй» дёган сўз айтди.
 Глостернинг хиёнатин ва унга қарши
 Эдмунд қўлган ботирликни ҳикоя қилсан,
 Мени аҳмоқ деб айтади ва «сен бу сирни

Тескарича тушунибсан» деди ва сўқди.
Хуллас, ёмон хабарлардан қувонади-ю,
Яхши хабар айта қолсанг, жаҳли чиқади.

Гонерилья

(Эдмундга)

Бундай эса, тўхтаб туринг!

Бу номард одам

Жонидаги ушбу ирганч қўрқоқлик билан
Маъракадан чўчимоқда ва бизда бўлган
Қасосталаб аламларни кўрмоқчи эмас.
Ҳалигача ўртамизда бўлган суҳбатда
Келишилган ишлар тамом бажарилади.
Қўшин тузиб, шу қўшинни сиз етаклайсиз.
Мен ҳам қўлга қилич олиб эрим олдига
Чарху чифириқ, ип-калава қўйиб қўяман.
Бу фидойи йигит бизга чопар бўлади.
Сизга тездан ўз севимли бекачингиздан
(Аммо сиз ҳам дадил, эпчи бўлишингиз шарт)
Бир мукофот тегиб қолар. Мана, олинг.
(Унга лента ҳадя қиласди.) Жим...
Тсс... эгилинг.
Бу ўпишим ич сирини айтолган бўлса,
Сенинг руҳинг қанотланиб учини керак.
Ҳаммасини тушуниб ол. Ва ҳозирча хайр.

Эдмунд

Үлгунимча мен сеники.

Гонерилья

Жоним, Глостер!

Эдмунд кетади.

Икки эркак, бир-бирига ҳеч ўхшамайди!
Сенга бутун хотин зоти эгилса арзир,
Аҳмоқим-чи, менга эрмас, фақат босқувчи,

Освальд

Мана, герцог, азиз маликам!

Чиқади.
Альбани киради.

Гонерилья

Бизлар энди кутишга ҳам арзимаймизми?

Альбани

Гонерилья!

Сен, шу қийғос шамоллардан юзингга құнган
Тұзонға ҳам арзимайсан. Ва менинг учун
Сенинг барча қилиқларинг ғоятда құрқинч;
Ұзи пайдо бұлған зотни хүрлаган киши
Емонликда қар меъердан чиқишиң қобил,
Ұз туғишиң даражатидан узилиб тушиб
Унинг жонбахш шарбатини әммаган иовда
Тезда сұлиб жаҳаннамга үтін бўлади.

Гонерилья

Етади, бас! Аҳмоқона насиҳатгүйлик.

Альбани

Яхши ният, яхши үгит — ёмонға ёмон.
Балчиқ фақат ўз-ўзини яхши күради.
Нима қилиб қўйдингиз сиз, нима қилдингиз?
Сиз қизмисиз, ё урғочи арслонлармисиз?
Ұз туғишиң отангизни, муборак чолни
Ҳатто айиқ ювош тортиб ялашга лойиқ,
Ваҳшийларча, барбарларча тентак қилдингиз.
Олижаноб укам бунга қандай чидади?
Эркак эди! Герцог эди! Лирга миннатдор!
Агар осмон ғазаблари тезроқ гуркураб
Бу маънати ёвузылника барҳам бермаса,
Шундай замон келадики, барча одамлар

Денгиздаги аждарсимон махлуқлар каби
Бир-бировин ғажиб ейди, тамом қиласди.

Гонерилья

Беватан қўрқоқ.
Сендаги бу манглай эмас — нафрат тахтаси,
Ва юзларинг тарсакилар тушадиган ер!
Қўзинг эса уят, номус қайда, қўрмайди.
Наҳотки сен шундай оддий ишини билмассанг:
Ёвузларга ёвузликни қилгунларича
Жазо бериш лозим экан, аҳмоқ ачинар.
Сенинг ўша ғулғулали довулинг қани?
Франция қўшинининг жанг байроқлари
Тинч юртимиз осмонида ҳилпирамоқда:
Укпар таққан дубулғали душман аскари
Сенга қарам мамлакатга қўрқинч солмоқда,
Сен аҳмоқ-чи, тантилиндан чордана қуриб
«Вой, нима гап бўляпти?» деб нола қиласан.

Альбани

Ўзингга бир қарасанг-чи, урғочи иблис!
Ёвуз руҳнинг ғазаби ҳам хотин кишининг
Ғазабидай қўрқинч эмас.

Гонерилья

Ҳой, тубан аҳмоқ.

Альбани

Ҳой опала, ҳой алвости, озгина уял!
Юзларингни бужмайтирма. Қани мен энди,
Ҳиссим амрин бажаришда қўлга эрк берсам.
Сенгинани эту суяқ-саёқ аралаш
Бурда-бурда, парча-парча қилиб ташлардим.
Иблисликка иблиссан-а, бунинг устига
Хотинлигинг ҳимоячи — сипар бўлади.

Гонерилья

Эркаклигинг ёдингга ҳам тушди, ҳайтовур.

Чопар киради.

Альбани

Қандай хабар?

Чопар

Шаҳаншоҳим! Вафот қилди герцог Корнуэль.
Глостернинг кўзин ўйиб турган вақтида
Бир мулозим дабдурустдан ўлдирниб қўйди.

Альбани

Кўзни? Ўйди деяпсанми?

Чопар

Ўз тузини ичиб катта бўлган бир мулозими
Ачингандан ёвузликка ҳалал бериш-чун
Қилич чопиб ўз хўжасин чавағлаб қўйди.
Шу разабда мулозимни у ҳам ўлдирди,
Аммо яра оғир эди, ўзи ҳам ўлди.

Альбани

Демак, кўкда адолатли судьялар бормиш,
Бизнинг ерда қиласиган жиноятларга
Жуда тездан жазо ҳукми берилар эмиш.
Уқубатга учрадими, шўрлик Глостер?
Кўзин ўйиб олдиларми?

Чопар

Хар иккисини.

(Гонерильяга)

Синглингиздан сизга ҳат бор ва маликамиз
Сиздан тезроқ жавоб кутиб йўлга мунтазир.

Гонерилья

(Бир чеккага)

Маъқул бўпти!

Аммо синглим бева қолибди.

Унинг билан доим бирга Глостергинам

Шундай биқиқ, диққинафас ҳаёт ичидা

Ўзим учун бино қилган хаёлий қасрим,

Бирданига қуламаса яхши бўларди..

Аммо ушбу хабар ўзи, ёмон хабармас.

(Чопарга)

Үқиб бўлиб, жавобини дарров ёзаман.

Чиқади.

Альбани

Отасини қийнашганда ўғли қайдайди?

Чопар

Шу томонга келган эди маликам билан.

Альбани

У бу ерда йўқ·ку, ахир.

Чопар

Қайтиб кетди.

Мен у билан йўл·йўлакай учрашиб ўтдим.

Альбани

Бу ярамас мусибатдан хабари борми?

Чопар

Албатта-да, жаноб олий, отасин чаққан
Ва бу оғир жазоларга халал бермай деб
Ўйдан қочган унинг ўзи.

Альбани

Шўрлик Глостер!

Лирга бўлган садоқатинг мукофоти-чун

Танда жоним бўлганича кўзин ўчини

Золимлардан ғлиш учун тинчиб-тинмайман.

Юр-чи, дўстим, ҳамма гапни тугал айтиб бер.

Кетадилар.

УЧИНЧИ САҲНА

Довер яқинида французлар лагери.

Кент билан бир сарой кишиси чиқади.

Кент

Нима учун француз қироли шунчалик шошилиб
Францияга қайтиб кетди?

Сарой кишиси

У Францияда давлатга хос зарур бир ишни бит-
казмай қўйиб келган эди. Кейин маълум бўлишича,
қиролликка катта бир таҳлика қўрқинч солай деб қо-
либди, шунинг учун қиролнинг ўзи шахсан у ерда
бўлиши лозим бўлиб қолибди.

Кент

Қўшинлар устидан қўмондонлик қилиб туришини
кимга топширди?

Сарой кишиси

Француз маршали Мосье Лафобрга.

Кент

Айтинг-чи, сиз келтирган хат қироличада қандай-
дир бир қайғу нишонлари кўринишга сабаб бўлдими?

Сарой кишиси

Балли жаноб, қайғу билан чидам олишиб
 Борган сари унинг ҳуснин оширап эди.
 Қүёш чиқиб турганида ёмгир ёққанин
 Кўргандирсиз? Кўз ёшлари билан табассум
 Алмашиниб турагар эди. Фунча лабида
 Уйнаб турган майин кулгу, гўё кўзидан
 Дур, маржондай оқдан ёшни билмаган каби.
 Ростин айтсан, агар қайғу киши жамолин
 Шунча сўлим қилар бўлса, бебаҳо нарса.

Кент

Яна бирор қўшимча гап сўрамадими?

Сарой кишиси

«Отам»— деб бир лаб очди-ю, лекин кўксини
 Аллақандай бир оғирлик бўқандай бўлди,
 «Опаларим! Сиз хотинлар! Уялсангиз-чи!
 Кет!. Опалар! Менинг отам! Ёлғиз, бўронда!
 Қора кеча, меҳрибонлик йўқми!» деди-ю
 Кўзларидан дур тўкилган бу муқаддас сув
 Тўлқинланиб айтадиган гапини бўғди.
 Кейин дарров ичкарига ўзини олди.
 Қайғусини ёлғиз ўзи тортмоқчи бўлди.

Кент

Шундан маълум бўлдики, толе юлдузи
 Биэга энди хайриҳоҳлик билан боқмоқда,
 Йўқса, ахир, қандай мумкин бир ота-она
 Турли-турли феълдаги бола туғиши!
 Сен у билан кейин яна гаплашмадингми?

Сарой кишиси

Йўқ.

Кент

Бу гаплар бўлар экан, қирол бормиди?

Сарой кишиси

У йўқ эди. Аллақачон жўнаган эди.

Кент

Сен билиб қўй, бахтсиз Лир ҳам Доверга келган,
Аҳён-аҳён келиб турар эси ўзига,
Не мақсадда келгани ҳам ёдига тушар,
Аммо, нима қилсангиз ҳам ўз қизи билан
Учрашишга унамайди.

Сарой кишиси

Хўш, нима учун?

Кент

Жуда катта уят унга азоб беради.
У бешафқат ғазаб билан шу кенжা қизин
Маҳрум қилиб ўз оталик фотиҳасидан,
Шундай қўрқинч томонларга қувлаб юборган,
Унинг ҳақи бўлган барча мерос-мулкларни
Ит юракли шум қизларга бўлишиб берган.
Шунинг учун, бу ўтган гап юрагин ўртаб
Ўз бағрига босолмайди Корделияни.
Жуда қаттиқ уялади.

Сарой кишиси

Шўрлик, бечора!

Кент

Икки герцог қўшинидан нима хабар бор?

Сарой кишиси

Бу томонга келаётган бўлсалар керак.

К е н т

Юринг, сизни олиб борай қирол олдига.
 Сиз у ерда тура туриңг. Бир мұхим сабаб
 Мени ҳозир яширинишга мажбур қилади.
 Кейинчалик кимлигимни билиб оласиз,
 Үкінмайсиз шу топдаги ошначиликдан.
 Кетдик, марҳамат.

ТУРТИНЧИ САҲНА

Француз лагери.
 Чодир қурилган.
 Байроқлар осилган, барабанлар.
 Корделия, табиб, солдатлар чиқадилар.

Корделия

Хойнақой, у! Уни ҳәли күрган эканлар.
 Денгиз каби тұлқынланған, ҳовлиққан экан,
 Бошида-чи, дала-даشتни босиб ётгувчи
 Отқулоқми, қоқи ўтми, печак, мингбоши,
 Қичитқи ўт, қариқиздан ўрилган чамбар,
 Тиммай құшиқ айттар эмиш.
 Отряд юборинг.
 Ұсиқ ўтлар орасини, далани, қирни
 Ҳамма әқни ахтаришиб толиб келтирсиин.

Офицерлардан бири кетади.

Илм унинг эсу-хүшин жойига солиб,
 Соғайтириш чорасини тополмасмикан?
 Шундай қылсанг, нима десанг шуни бераман.

Т а б и б

Бунинг яхши чораси бор, қироличамиз,
 Бизнинг ҳамма дардымизга уйқу даводир,
 Қирол эса уйқусизлик азобин тортар,
 Үхлатишда турли-туман дори-ўтлар бор.
 Шулар билан қайғу күзин юмдириш мүмкін.

Корделия

Э, сиз кўкнинг ҳалигача яширин сирлари,
 Табиатнинг синалмаган мажҳул кучлари
 Кўз ёшларим ҳурмати-чун бир дам қўзғалиб,
 Ердам беринг шу бечора, нотавон чолга!
 Тез қидиринг, жаҳл усти тентаклик билан
 Ўзин-ўзи нобуд қилиб қўймасин тагин.

Чопар киради.

Чопар

Киролича,
 Британия қўшини бу томонга келмоқда.

Корделия

Бу бизларга маълум эди. Биз ҳам уларга
 Тўқишишга тал-тайёрмиз. Азизим, отам,
 Сенинг учун бу ишларга қадам қўйдим ман.
 Ва шафқатли эрим эса, менинг кўз ёшим,
 Ялинишим ҳурмати-чун жангга отланди.
 Қонли уруш — обрў талаш жанжали эмас.
 Севги ҳақи, отам, чолнинг ҳуқуқи учун.
 Кошки эди, кошки эди, тезроқ кўролсам.

Чиқади.

БЕШИНЧИ САҲНА

Глостер қасрида бир хона. Регана билан Освальд
 чиқади.

Регана

Хўш, акамиз қўшиклари йўлга тушдими?

Освальд

Балли, маликам.

Регана

Шахсан поччам ҳам шундами?

Освальд

Истар-истамас

Үзларидан, хотинлари ўткир, жанговар.

Регана

Герцог билан учрашдими, граф Эдмунд?

Освальд

Учрашгани йўқ.

Регана

Опам унга хатида нималар ёзган,

Освальд

Билолмадим, маликамиз.

Регана

Балки, Эдмунд зарур бир иш билан кетгандир.

Глостернинг фақатгина кўзини ўйиб,

Үлдирмасдан қўявериш чакки иш бўлди.

Энди бу кўр қайга борса арзу дод айтиб,

Одамларни бизга қарши қўзғаб юради.

Тахминимча, сўқир чолнинг аччиқ ҳаётин

Қисқартишга Эдмунд ўзи кетгандир.

Балки —

Иўл-иўлакай душман кучин айгоқ ҳам қилар.

Освальд

Орқасидан бориб, толиб хат толшираман.

Регана

Куни эрта биз ҳужумга ўтсамиз керак.

Сен бу ерда қолавергил, йўллар хатарли.

О с в а л ь д

Иложим йўқ, маликамиз, топшириқ жиддий,
Вазифамни бажаришим қатъяни зарур.

Р е г а н а

У Эдмундга нима гаплар ёзган бўлсайкин?
Наҳотки сен менга айтиб бера олмасанг?
Ва балки у... яна қайдам... бериб тур-чи,
Ўқий қолай, сенга қиммат ҳадя берардим.

О с в а л ь д

Йўғ-э, маликам...

Р е г а н а

Мен биламан, ўз эрини маликанг севмас.
Кейинги гал пайқаб қолдим, граф Эдмундга
Эҳтиросу ғамза билан кўз қирин солди,
Мен биламан сир маҳрамисан ўз маликангга.

О с в а л ь д

Менми, маликам?

Р е г а н а

Мен, ҳамиша аниқ билган сўзни айтаман.
Сен ҳам, ахир, ўз танангга бир оз ўйлаб кўр...
Герцог эса ўлиб кетди. Мен билан Эдмунд
Ваъдалашдик, менинг учун муносиб эр у,
Маликангга эп бўлмайди. Яхши билиб қўй.
Граф билан учраша олсанг, мана буни бер.

(Ўзугини чиқарив беради.)

Сен опамга бу гапларнинг ҳаммасин айтиб,
Ақллироқ бўлишига маслаҳат ҳам бер.
Хозирча хайр.

Пўл-йўлакай кўр хоиндан бир шарпа сезсанг,
Билиб қўй-ки, боши учун мукофот тайёр.

О с в а л ь д

Учрашай-чи, ким томонда эканлигимни
Ана шунда кўрадилар.

Р е г а н а

Йўлинг оқ бўлсин.

Чиқиб кетадилар.

ОЛТИНЧИ САҲНА

Довер яқинида бир ер.
Деҳқон кийим-бошини кийган Глостер билан
Эдгар чиқади.

Г л о с т е р

Уша қоя тепасига етдиқ дедингми?

Э д г а р

Кўтарилиб бормакдамиз, йўл тикка, оғир.

Г л о с т е р

Менга текис сезилмоқда.

Э д г а р

Кўрқинч, учирим.
Сиз денизнинг ўшқиришин эшитяпсизми?

Г л о с т е р

Йўқ, эшитмайман.

Эдгар

Демак, кўзниаг оғриғидан танангиздаги
Барча ҳислар ўтмасланиб қолибди.

Глостер

Балки.

Менга шундай туйилмоқда, товушинг ўзгариб
Сўзларинг ҳам анча равон эшитилмоқда.

Эдгар

Янглишасиз, заррача ҳам ўзгаргани йўқ.
Кийим-бошим дуруст, холос...

Глостер

Сўзинг ҳам бошқа.

Эдгар

Ана, келдик, Сиз қўзгалманг!
Вой, бу ваҳима-ку!
Бу таги йўқ жаҳанинамга қараш ҳам қўрқинч!
Пастда учган қарға, зағча қўнғиздай кичик.
Ана пастда бир учирим тошга осилиб
Битта одам йиғаётир денгиз укропин,
Хунар бўлмай ўлсин ахир. Узоқдан худди
Қатталиги ўз бошидан кичик кўринар.
Қирғоқдаги балиқчilar сичқондан майда,
Лангар ташлаб турган катта кемалар эса,
Кичик-кичик қайиқлардай қалқиб турибди,
Қайиқлар-чи, тол ҳивичдай кўзга илғанар,
Қирғоқдаги тошга уриб парчалангувчи
Тўлқинларнинг ўкириши бу ерга етмас.
Бўлди энди, қарамайман, бошим айланди,
Кўзим тиниб жарга томон қулаш им мумкин!

Г л о с т е р

Ўзинг турган ерга мени олиб чиқиб қўй.

Э д г а р

Қўлни беринг.

Бир қадамча берида сиз ўша ўнгирдан.
Вой-бу! Агар ой нур сочган шу дунёдаги
Фазналарни берсалар ҳам, сакрамас эдим.

Г л о с т е р

Қўлимни қўй. Тағин ушбу ҳамённи ҳам ол,
Ичи тўла қимматбаҳо дурру гавҳарлар,
Сендай битта камбағалга ғазна бўлади.
Руҳлар сенинг тақдирингга посбон бўлсин!
Энди қани, хайрлашиб мен билан, жўна!
Лекин сенинг кетганингни мен эшитайин.

Э д г а р

Хайр сизга, жаноби олий!

Г л о с т е р

Хайр, биродар!

Э д г а р (Ўз-ўзиға.)

Шундайгина макру ҳийла ишлатиб уни
Умидсизлик касалидан соғайтираман.

Г л о с т е р (Тиз ҷўқади).

Э, осмон қудратлари!

Бу дунёни мен тарк қилдим, сизга юкиниб,
Оғир ғамни ўз елкамдан соқит қиласман.
Сизнинг қодир эркингизга қарши келмасдан
Бу қайғуни узоқ йиллар кийиб тўзгитсам,
Жонга теккан ҳаётимнинг машъал пилиги
Ўз-ўзидан ёниб адoқ бўлажаги рост.
Эдгар агар тирик бўлса, омон сақлангиз.

(Ўрнидан туради.)

Хайр энди, қадрдоним.

Эдгар

Хайр, мен кетдим.

Глостер гүё ўзини пастга ташлайди, йиқилади.

(Эдгар, бир чеккага.)

Ҳаёт ўзи ўлим томон тўғри йўл экан,
Ўз-ўзини ўлдиришнинг ҳеч ҳожати йўқ.
Ҳаёт ўзи таслим бўлгач ўғри қўлига,
Тасаввур ҳам бу ҳаётни ўғирлай олур.
Ўз ўйлаган манзилига етгандан қейин,
У ортиқча ўйламай ҳам қўя қолади.

(Овозини ўзгартириб.)

Тирикмисан? Ҳой, биродар, товушингни чиқар!
Е ўлдингми? Иёғ-э, ана қимирлаяпти.
Ўзингиз ким?

Глостер

(Ўзига келаётуб)

Иўқол дейман! Тинчроқ ўлайин.

Эдгар

Сен нимасан, парданмисан, ҳаводаммисан,
Е ўргумчак ипиданми — мунча енгилсан,
Шунча юксак учиримдан йиқилган киши
Парча-парча бўлар эди тухум пўчоғидай.
Сенинг бўлса нафасинг бор, қон ҳам чиқмабди,
Сўзлаяпсан, тану жонинг соғу саломат.
Сен йиқилган шу қоянинг, шу учиримнинг
Баландлиги оз деганда ўн терак бўйи.
Бир мўъжиза рўй берди-ю саломат қолдинг.
Қани гапир!

Глостер

Йиқилдимми, йиқилмадимми?

Эдгар

Шу даҳшатли бўр қоянинг қоқ чўққисидан.
Юқорига қарасанг-чи, унда сайраган
Тўргайларниң товши бунида эшитилмайди.
Қарасанг-чи!

Глостер

Афсус, афсус, мен кўрман, ахир!
Ё аламдан бирор ўзин ўлдиримак бўлса,
Улим уни шафқатидан маҳрум қилганми?
Ёхуд бирор жабрдийда золим қўлидан
Ўз-ўзини ўлдириш-ла қутуолласми?

Эдгар

Оёғингда турасаними, қўлингни бер-чи.

Глостер

Эҳ, аттаинг-а...

Эдгар

Бу иш худди мўъжиза бўлди!
Ҳув тепада, чўққидаги сиз билан турган
Ким эди у?

Глостер

Бир камбагал, ожиз тиланчи.

Эдгар

Пастдан менга жуда қўрқинч бўлиб кўринди
Икки кўзи икки ойдай катта, ярқироқ,
Юзида-чи, минглаб бурун нафас олгандай,

Икки щоҳи тўлқинлардай лапанглаб турар.
У ҳойнаҳой шайтон бўлса керак, фикримча.
Э, отахон, баҳтиёр бўлиб, омон қолдингиз,
Худойимнинг қудратига шаку шубҳа йўқ.

Глостер

Бу иш менга ўғит бўлди. Бу кундан кейин
Қанча жабру жафо бўлса туриб бераман,
Токи ўзи «бас, ўласан» демагунича.
Ҳамроҳимни мен одам деб ўйлаган эдим.
Ҳадеб, ҳадеб «уҳ, ёвуз руҳ!» деяверарди.
Уша мени бу ергача етаклаб келди.

Эдгар

Сиз тинчланинг, сабр қилинг. Бу одам кимдир?
Дала ўтларидан чамбар ўраб бошига кийган,
таажжуб аҳволда Ли р киради.

Саломат ақл ва тушунча ўз эгасини
Бу зайлда оро бериб безолмас эди.

Лир

Жаҳонда мендан бошқа ҳеч ким ўз номига пул
сўқдира олмайди, чунки мен қиролнинг ўзгинаси бўла-
ман.

Эдгар

Бу аҳволга кўз ташласам юрагим портлар.

Лир

Бу ишларда табиат одамзоднинг ҳийлаю найранг-
ларидан юқорироқ туради. Аскар болалар, мана сиз-
нинг биринчи ойлиғингиз. Бу ўспирин ўқёйни худди
полиздаги қўргуғичдай ушлар экан. Сенга ўқ-ёй ту-
тишини ким қўйибди, қўлингга газ ушла. Ия-ия, қаранг-
лар-а, сичқон. Жим... жим... Мана шу бир бурда

пишлоқ бизга ёрдам беради. Қўлқопимни ечиб истаган паҳлавони замон билан жангга киришга тайёрман. Қани, совутимни келтиринг. Ие анов қушча хўп учеб кетдими. Фут-фут!.. Нишонга ол, тўғри нишонга ол. Паролни айт.

Эдгар

Ошрайҳон.

Лир

Ут!

Глостер

Бу товуш менга таниш.

Лир

Ҳа, ҳа! Оқ соқолли Гонерилья!

У мени кучук боладай эркалаб, «сенинг оқ соқолинг бор» деб ишонтиromoқчи бўлар эди. Менинг-чи, умримда соқолим бўлган эмас, мен улар билан нима тўғрида гаплашсам, барибир, бир «ҳа» деб, бир «йўқ» деб жавоб берар эдилар. Бир вақтнинг ўзида ҳам «ҳа» деб, ҳам «йўқ» деб жавоб бериш, бу энди виждонсизлик бўлади. Мен ёмғирда қолиб, мағзи-мағзимгача увиганда, изғирин бўрондан совқотиб тишим тишимга тегмаганда, момақалдироқлар менинг амрим билан тинмаганда, ана ўшанда мен уларнинг ким эканликларини танидим. Ва сўзларининг бебурд қадрини англадим. Балли, уларнинг сўзлари билан ишлари бошқа-бошқа бўлар экан. Улар менга «сен ҳамма нарсадан кучлироқсан» деган эдилар, бу ёлғон чиқди, чунки безгак мендан кучлироқ экан.

Глостер

Бу товушни жуда яхши танийман.
Наҳотки бу қирол бўлса.

Лир

Қирол, қирол, бошдан-оёғи қирол.

Менга битта қарашибликнинг ўзи кифоя.

— Теваракда ҳамма одам чулдираб қолар.

Ҳаётини бағишлайман. Айби нимади?

Мұҳаббатнинг уят иши дедингми, нима?

Сен ўлмайсан. Шу гуноҳга ўлим ҳукмими?

Иўқ, бўлмайди. Қуёнлар ҳам, тиллақўнғизлар

Кўз ўнгига уят ишни қиласидилар-ку.

Фаҳш, разолат гуллайверсин! Нима қиласиди

Глостернинг ҳаром ишдан туғилган ўғли

Менинг тоза ва никоҳли хотиним туққан

Қизларимга қараганда, ўз отасига

Вафолироқ чиқиб қолди. Қани шайлапинг!

Тезроқ туғинг ва туғдиринг. Солдатлар керак!

Сиз мана, бу кеккаювчи хонимга қаранг,

Башараси пайғамбару ичи тўла муз.

Қулоғига «маза» сўзи кирап-кирмасдан

Мугомбирлик қилиб бошин чайқаб қўяди.

Айшу ишрат, завқу сафо ишларида-чи,

Кўркаламуш ёки бирор ёшгина байтал

Ўшанчалик эҳтиросга мубтало эмас.

Афсонада Кентавр деб аталган ҳайвон

Ярми хотин, ярмиси от бўлган маҳлуқлар.

Белигача худоларнинг эрмаги бўлиб,

Белдан қуий шайтонларнинг ихтиёрида,

У ерда-чи, жаҳаннам ҳам, гугурт ҳиди ҳам,

Зулмат тўла қурдум дарё бариси шунда.

Қайноқ ҳаво, ўт, аланга, бадбўйлик ва барбодлик.

Фу, фу, фу, брр! Барака топкур аттор, менга бир мисқолгина мушк бер, ҳидлаб эсу ҳушимни йиғишириб олай. Мана пули.

Глостер

Қўлингни бер, юзу қўзимга суреб, ўпайин.

Лир

Аввал артай, ундан мурда ҳиди келмоқда.

Глостер

Хе, сен! Олий табиатнинг барбод бир қисми,
Қачондир, бир кун келиб шу обод олам
Сенинг каби барбодликка юз тутажакдир.
Айт-чи, мени танияпсанми?

Лир

Сенинг кўзларингни яхши эслайман. Нега менга
кўзингни ғилай қилиб қарайсан. Бекорга овора бўлма,
сўқир муҳаббат тангриси, мен сева олмайман. Шу
таклифномани ўқиб кўр-чи, ўқиганда айрим ҳарфлар-
нинг щикаст гажакларига айниқса эътибор қил.

Глостер

Агар бу хатда ҳар бир ҳарф қуёш бўлиб кўрин-
ганда ҳам, барибир, мен ўқий олмайман.

Эдгар

Бирор айтса ишонмасдим, афсус, рост экан.
Ва юрагим ачигандан торс ажраб кетди.

Лир

Ўқи дейман!

Глостер

Нима билан? Кўз косаси билан ўқийми?

Лир

Эҳа! Ишларимиз ҳали шунақаснига келиб тақалдими? Манглайимида кўз, чўнтағимизда пул йўқми? Чўнтақнинг-ку иши енгил, кўзларга қийин. Шундай бўлса ҳам, барибир сен теварак оламда нима гап, нима ишлар бўлаётганини кўра оласан-ку.

Глостер

Кўрмайман, аммо сезаман.

Лир

Бу нима деганинг, жинни бўлдингми? Одам деган кўзи бўлмаса ҳам теварак оламда нима бўлаётганини кўра олади. Сен қулоқларинг билан қара. Ана судья оддий майда ўринни масхара қилаётганини кўряцсанми? Бу ёқقا кел, қулоғингга бир нима шивирлайман: буларнинг ўринларини алмаштириб қўйиш керак. Бир, икки, уч,—энди судья қани-ю, ўғри қани? Хонадон қўриқлайдиган итнинг гадойга ҳурганини кўрганмисан?

Глостер

Кўрганман, шоҳим.

Лир

Уша шўрлик гадонинг итдан қандай қочганини ҳам кўрганмисан? Мана шу сенга ҳукмронликнинг яққол тимсоли бўла олади. Ит ўзининг хизмат бурчини адо қилмоқда, демак, унга итоат қилиш керак.

Қонли қўлларингни тўхтат, раҳмсиз жаллод!

Не сабабдан узмоқчисан, шу қизнинг бошин?

Қизнинг боши чопилишига сабаб гуноҳни

Сен ҳам жон деб қилмасмидинг, ўз-ўзингни чоп.

Муттаҳамни худди судхўр дорга осгандай,

Юпқа бўздан майда гуноҳ ошкор кўриниб,

Зарбоб, қундуз тагида-чи яшириниб қолар.
 Гуноҳингни олтин билан жилолантиранг,
 Унга қонун найзаси ҳам ўтмай, синади.
 Сен устингга жулдуурвоқи кийиб олсанг-чи,
 Адолатнинг похол чўли тешиб ўтолур.
 Айборд йўқ! Бунда ҳеч ким айборд эмас!
 Ҳаммангизни мен оқладим, шунақа дўстим,
 Оғизларни юмдиришга ҳукмим ўтади,
 Айтинг мени ким бу ишда айблай олади!
 Сен ўзингга шиша кўзлар сотиб ола қол,
 Кейин жирканч сиёсатдан кишилар қаби
 Кўрмасанг ҳам кўряпман деб риё қиласан.
 Қани, қани, этигимни тортиб юбор-чи!
 Қаттиқроқ торт: шундай...

Эдгар

Оҳ, бу гаплар, алжираш билан саломат фикрнинг,
 Тентаклик билан ақлнинг аралашмаси.

Лир

Мабодо сен тақдиримга йиғлаш истасанг,
 Кўзларимни ола қол. Сени танийман:
 Сен — Глостер. Чида! Ўзинг яхши биласан,
 Биз дунёга йиги билан туғиламиз-ку,
 Бу оламнинг ҳавосини ҳидлар-ҳидламас
 Фифон тортиб йиги бошлигимиз.
 Қулоқ солсанг, бир ўгит бор, сенга айтаман.

Глостер

Оҳ, қийин кун, заҳар-заққум кун!

Лир

Туғиларкан биз йиғлаймиз, чунки ҳаётнинг
 Саҳнасида аҳмоқларнинг ролин ўйнаймиз.

(Эдгар кийган қалпоқни кўриб)

Жуда яхши қалпоқ экан! Ҳарбий макр учун,
Мен шу кигиз қалпоқчани кийиб оламан
Ва отларнинг тақаларин тескари қоқиб,
Куёвларим даргоҳига яширин кираман!
Ундан кейин ур ҳо уру, ҳо уру, ҳо уру, ҳо уру!

Бир сарой кишиси билан бир неча
мулозимлар киради.

Сарой кишиси

Ана ўзи, ана ўзи! Дарров тутинглар!
Шаҳаншоҳим, сизни севган мушфиқ қизнігиз...

Лир

Тагин нима? Нажот йўқми? Мен асирманми?
Яна тақдир панжасида эрмак бўлдимми?
Баримта ҳам тўлай қолай, андак ювош бўл.
Мен миямдан яралиман, табиб келтиринг.

Сарой кишиси

Ҳамма нарса тайёр бўлар, шаҳаншоҳимиз.

Лир

Ёрдам берар кишим йўқми? Ёлғиз ўзимми?
Қўйма тузга айланаман, бу шўр ёшлардан.
Икки кўздан ирмоқ каби оққан кўз ёшим
Куз кездаги дала йўлни чангин босгудай.

Сарой кишиси

Шаҳаншоҳим...

Лир

Үлганда ҳам мард ўламан, шотир куёвдай!
Нима қилар, битта шўхлик қилиб қўяй-чи!
Мен қиролман — билмайсизми мени, жаноблар?

Сарой кишиси

Сиз, биэларнииг қиролимиз, биз сизга чокар.

Лир

Үндай бўлса, қониқарли, ишлар жойида.
Мени тутмак истасангиз, хўп, тута қолинг.
Қани! Қани! Қани! Қани!

Қоча бошлиди, хизматчилар қувладилар.

Сарой кишиси

Ҳаққа етган гадода ҳам бу кўрлик бўлмас,
Қирол шундай ҳолда бўлса... нима ҳам дейсиз!
Икки қизи шу аҳволга солиб қўйибди,
Уз наслини шу лаънатдан сақлаб қолишга
Кичик қизи қараб турмай ҳаракат қиласр.

Эдгар

Салом, жаноб.

Сарой кишиси

Салом бўлсин! Хўш, қандай хизмат?

Эдгар

Уруш бўлар эмиш, жаноб, эшитдингизми?

Сарой кишиси

Бўлмасам-чи; қулоғи бор ҳамма эшитған,
Ва ҳаммага аллақачон аён бўлган сир.

Эдгар

Айтиб бера оласизми, душман яқинми?

Сарой кишиси

Жуда яқин, биз томонга келишга шошар,
Эшитдимки, кутмоқдалар ҳар соат сайин.

Эдгар

Ташаккур, жаноб.

Сарой кишиси

Бунда бир оз тутилса ҳам қироличамиз
Аммо қўшин аллақачон отланиб бўлган.

Эдгар

Ташаккур, жаноб.

Сарой кишиси чиқиб кетади.

Глостер

Эй шафқатли парвардигор! Жонимни олгил,
Қайта бошдан душман келиб ўчакишимасин,
Ёв қўлига таслим бўлмай, ўлиб кетайин.

Эдгар

Мана буни дуо депти,
Аъло, отажон.

Глостер

Ўзинг кимсан, азиз дўстим?

Эдгар

Битта бечора,
Тақдирнинг ҳам зарбларига қўникиб кетган,
Эҳтиёждан таълим олган, қайғуга ошна,
Ачинишга дили мойил. Қўлни беринг-чи
Сизга бирор бошпана ҳам топиб бераман.

Глостер

Рахмат!

Сенга тангри ўзи мададкор бўлсин
Битта қилган шафқатингга юз ато қилсин.

Освальд киради.

Освальд

Баракалла! Мукофот ҳам бизники бўлди.
Кўзиз калла, фақат менинг катта обрўлар,
Даражалар топишимга яратилгансан.
Кекса хони, тез тавба қил гундоҳларингга!
Улдиришга қиличим ҳам қинидан чиққан.

Глостер

Оғайнилик қўли билан
Битта силтаб чоп.
Эдгар ўртага киради.

Освальд

Ҳой қишлоқи, бу қанақа безбетлик бўлди,
Сотқин ёнин олмоқдасан, алон ошкор?
Қоч! Бўлмаса, бу хоинга тикилган бало
Сенга юқиб, сен ҳам бирга ўлиб кетасан.
Кўлинин қўй!

Эдгар (*Қишлоқча гапира бошлиайди.*)
Йўғ-э, жаноб олийлари, нима қилсангиз қиласиз,
мен бунинг ёнидан нари жилмайман.

Освальд

Қоч, қулвачча, йўқса, ўласан!

Эдгар

Барака топкур хўжайин, тўғри йўлингизга кетаверинг-да, шу камбағал бечоралар ўтиб кетсин. Агар мени манманлик юзасидан ўлдириш мумкин бўлганда эди, бу ёруғ жаҳонда икки ҳафта ҳам тирик юролмас

эдим. Қўйинг энди, мўйсафидга тега кўрманг, бўлмаса мана бу сўйилни ишлатишга тўғри келиб қолади, сизнинг бөшингиз қаттиқмикан, ёки менинг сўйилим. Мен сизга гапнинг дангалини айттаётиман.

О с в а л ь д

Қоч деяпман, бир уйим гўнг.

Э д г а р

Қиличингиз билан истаганингизча янаверинг, жаноб олий, энди мен сизнинг тишингизни қоқиб олиб, санамасам бўлмайдиган кўринади.

Икковлари олишадилар. Освальд йиқиласди.

О с в а л ь д

Ҳой, қул, мени сен ўлдирдинг — мана ҳамён
Уз бахтингни истар бўлсанг, мени дафи қил.
Чўнтағимда бир мактуб бор, ўшани олиб,
Граф Эдмунд Глостерга тезликда топшир.
У инглиз қўшинида хизмат қилади.
Бевақт ўлим, чакки бўлди!

(Ўлади.)

Э д г а р

Сени яхши танир эдим, тубан ялоқхўр,
Бузуқ хулқли маликанга ёқмоқлик учун
Ҳар истаган ирганч ишдан чўчимас банда.

Г л о с т е р

Нима бўлди, у ўлдими?

Э д г а р

Бир оз дам олинг,
Отажоним. Мен бир муни титиб чиқайин,

Балки шу хат менга қилар ошиғарчилик.
 У ўлишга ўлди, аммо жуда ҳам эсиз
 Бошқа қиши жаллод бўлса яхши бўларди.
 Кўрайлик-чи!...

Сен ранжима юмшоққина мум.

(Муҳрни синдиради.)

Хулқу одоб — бизни кечир!
 Баъзан душман ниятини билмаклик учун
 Ҳатто қалбин ёриб кўриш жоиз бўларкан,
 Қоғозини йиртиб қарааш — кечирарликдир.

(Уқийди.)

«Ҳар иккимизнинг бир-биримизга берган ваъда-
 ваидларимизни ёдингга тушир. Сенинг қўлингда унинг
 ишини саранжом қилиб қўя қолиш учун бирталай им-
 кониятлар бор. Шагинг бўлса, -бас — қулай фурсат
 ҳамма вақт топилар. Агар у ролиб бўлиб қайтиб келса,
 бизнинг ҳалигача қилган ниятларимиз фойдасиз бўлиб
 қолади. Мен унга бир умр асира бўлиб қоламану,
 унинг тўшаги менга зиндан бўлади. Мени бу тўшак-
 нинг қўланса қучогидан қутқариб, ўзим қилган бу
 журъатнинг мукофоти учун эримнинг ўринини эгалла.
 Сенинг (хотининг дейишни жуда орзу қилар эдим)
 садоқатли Гонерильянг».

Уҳ, хотинлар иродасин лойқа гирдоби!
 Ўз меҳрибон эрига ҳам қила олар қасд!
 Уринбосар менинг укам бўлиб қолармиш!
 Жинояткор фоҳишларнинг чопарин эса
 Шу ердаги қум ичига кўма қўяман.
 Ва герцогни ўлдиришга таҳдид қилғувчи
 Бу лаънати хатни сақлаб, вақти келганда
 Ўз қўлига топшираман. Чопар ўлганин
 Ва бу қўрқинч қасд хабарин унга айтаман.
 Тақдир менга бу қисматни юклаб қўйибди,

Глостер

Қирол эса эсин жўйган... мен тентак бўлмай,
 Ҳанузгача чидам билан бошимга тушган
 Бутун жабру жафоларни англаб турибман.
 Кошки эди мен ҳам тентак бўла қолсам-ку
 Фикрим билан тортган қайрим тафовут қилса,
 Елғондакам хаёлларга кўмилиб кетиб,
 Машаққатлар ўз-ўзини унудиб қўйса.

Узоқдан барабан овози.

Эдгар

Қани менга қўлни беринг. Тингляяпсизми
 Узоқлардан эшитилар довул овози,
 Сизни дўстлар ҳузурига олиб бораман,
 Қани кетдик, отажоним.

Чиқадилар.

ЕТТИНЧИ САҲНА

Француз лагерида бир чодир
 Лири бир ётоқда увлаб ётибди; унинг ёнида табиб, сарой
 кишиси ва бир неча мулоғимлар.

Музиканинг сокин овози эшитилади.

Корделия

Шафқатли Кент, яхшилигинг мукофотига
 Бу ҳаётда нима билан жавоб берайни?
 Ҳаёт десам — ҳаёт қисқа,
 Давлат десам — давлатим оз.

Кент

Шу сўз ўзи — менинг учун олий мукофот,
 Мен бу гапни юрагимдан олиб айтаман.

Корделия

Устингдаги қора кундан хотира бўлган
Усти бошни ечиб ташлаб, бошқасини кий.

Кент

Афв этасиз, мен ўзимни билдириб қўйсам
Мўлжал қилган бутун ишим барбод бўлади.
Илтимос шу, токи ўзим айтмагунимча
Сиз ҳам мени танимаган бўлиб кўрининг.

Корделия

Сиз айтганча бўла қолсин,
Хурматли лордим.

(Табибга)

Хўш, қиролнинг ҳоли қалай?

Табиб

Ҳозирча ухлар.

Корделия

Э, осмон қудратлари, сиз шифо беринг,
Аламлардан мажруҳ бўлган унинг қалбига.
Қайғудардан гўдакланиб қолган отамнинг
Ҳиссиётин қайта бошдан тартибга солинг.

Табиб

Анчагина ухлаб қолди. Майли десангиз,
Энди уни уйғотсак ҳам бўлаверади.

Корделия

Илм нима деган бўлса ўшани қилинг.—
Бор ихтиёр ўзингизда. Қачон кийинди?

Сарой кишиси

У шунчалик қаттиқ ухлаб қолган эдики,
Үйқусида кийинтирдик, сезгани ҳам йўқ.

Табиб

Уйғотганда сиз ўзингиз шу ерда бўлинг.
Хойнаҳой тинч уйғонади.

Корделия

Яхши, бўламан.

Табиб

Сиз, маликам, яқин келинг.

(Музикачиларга)

Қаттиқроқ чалинг.

Корделия

Азизгинам, отажоним, кошки эдики,
Менинг лабим, ўпишларим бир шифо бўлиб,
Опаларим оқ сочинингга етказган алам
Бир лаҳзада унутилса.

Кент

Азиз маликам...

Корделия

Ҳатто бизга бегона зот бўлганида ҳам,
Оқ сочиға раҳм қилмоқ керак бўларди.
Шу ёшдаги кекса бардош бера олармиди,
Бўронларнинг аёв билмас даҳшат кучига,
Қўрқинч билан илон изи солган чақмоқнинг
Ўлдиралик ваҳмасига, гулдуросига?

Ахир, бунинг зўримиidi (шўрлик тунқотар)
 Боши очиқ тонг отдириш очиқ ҳавода?
 Душманимниг мени қопган ити бўлса ҳам
 Чақирадим шуидай кеча гулхан ёнига.
 Шўрлик отам, дарбадарлар билан тентираб
 Чирик похол уйимидан паноҳ қидириб,
 Чўчқаларга қўшни бўлган иоиложликтан.
 Қаандай алам! Шунга шукур қилиш керакки,
 Ақли билан баб-баравар жони чиқмабди.
 У уйғонди!

Сиз ўзингиз аввал гаплашинг.

Т а б и б

Йўқ, яхшиси сиз гаплашинг.

К о р д е л и я

Хукмроним, аҳволингиз энди дурустми?
 Соғлигингиз жойидами, улуғ шаҳаншоҳ?

Л и р

Нега мени тобутимдан чиқарадилар?
 Биласами, нурга чўмган, порлоқ фариштам,
 Мени оташ чамбаракка михлаб қўйганлар,
 Кўз ёшларим эритилган қўрғошин каби
 Тиним билмай оқмоқдадир шу чамбаракка.

К о р д е л и я

Шаҳаншоҳим, айтинг, мени танийапсизми?

Л и р

Ҳа, ҳа, сени танияпман,
 Сен нурли малак.
 Қачон ўлган эдиңг?

Корделия

Ана, алаҳлаяпти.

Табиб

Ҳозиргина уйғонди у. Озгина кутинг.

Лир

Мен қайдайдим? Қаердаман? Бу нур қаердан?
 Күнглинг чўккан. Ўзим тушган ушбу аҳволда
 Бир ўзгани кўрсам эдим, ранжиб ўлардим.
 Нима дейман? Шу қўллар ҳам меникимикан?
 Қани, синаб кўрайлик-чи... Нина санчияпти.
 Энди битта ҳақиқатни аниқлаш керак,
 Мен ўзим кимман!

Корделия

Менга битта тикилиб қаранг
 Ва яхшилаб дуо қилинг, фотиҳа беринг.
 Э, йўқ, йўғ-э, тизза чўқманг, мунақа қилманг.

Лир

Сўрар эдим, мени әрмак қилиб кулманглар,
 Мен қексайган, эсин еган қишиман, холос.
 Қам ҳам эмас, кўп ҳам эмас, саксонга кирдим,
 Чинин айтсан ўз-ўзимдан таҳлика даман,
 Бир оэгина эсдан ажраб қолдиммикан деб.
 Сизни таниб тургандайман... Бу кишини ҳам...
 Шубҳам шуки, қаердаман, билмай турибман.
 Ҳам мана шу уст-бошлар қаердан келди,
 Етти ўлаб, ёдимга ҳам келтиролмайман.
 Ва билмайман бу кечаси қайда тунадим.
 Янглиш айтсан, мазақ қилиб кула кўрманглар...
 Тахминимча, гўёки шу, шу, ушбу хоним
 Менинг болам, Корделия.

Корделия

Худ, худди ўзи!

Лир

Бу ёш нима, кипригинг нам? Бас қил, йиғлама.
 Агар бўлса, заҳар топдир, мен ичмоқчиман.
 Ва сен мени севолмайсан. Опаларинг-чи,
 Ҳеч сабабсиз менга қаттиқ озор бердилар,
 Сенда эса сабаблар бор.

Корделия

Ҳеч нима йўқ! Йўқ!

Лир

Қаердаман? Франциядаманми?

Кент

Ўз давлатингиз, ўз мамлакатингиздасиз,
 Менинг шаҳаншоҳим.

Лир

Алдаш керак эмас.

Табиб

Сиз юпатинг, қиролича, кўриб турибсиз,
 Дард қўзғалди, ўтиб кетди ёвуз тутқаноқ.
 Бироқ, ҳадеб ўтган ғамни эсга солсангиз
 Қайта бошдан янгиланиш хавфи йўқ эмас.
 Уни бундан бирор ерга дарров кўчириб,
 То ўзига келгунича беозор қўйинг.

Корделия

Менинг билан бирга кетиш сизга маъқулми
Нима дейсиз, шаҳаншоҳим!

Лир

Аммо мен билан
Яшамакка сенда чидам бўлиши зарур.
Сўровим шу, ўтган гапни унут ва кечир.
Мен бир қари, эсин жўйиб қўйган кишиман.

Кент ва сарой кишисидан бошқа ҳамма чиқиб кетади.

Сарой кишиси

Герцог Корнуэллинг ўлдирилганилиги тўғрисидаги
овозалар ҳақиқатга тўғри келадими, жаноб?

Кент

Мутлақо тўғри, жаноб.

Сарой кишиси

Унга қарашли қўшинлар устидан энди ким қўмон-
дон бўлиб қолди?

Кент

Овозаларга қараганда, Глостернинг ҳароми ўғли.

Сарой кишиси

Глостернинг қувгин ўғли Эдгар, граф Кент билан
бирга Германияда деб айтадилар.

К е н т

Ишқилиб, ҳар хил овозалар бор. Бироқ, энди ўзимиз тўғри ўйлашга ҳам вақт етди: герцогнинг қўшинлари яқинлашиб қолди.

С а р о й к и ш и с и

Жуда қонли жанг бўладиганга ўхшайди. Хайр, жаноб. (Кетади.)

К е н т

Ортиқ марра яқин. Бизни фалокатми, баҳтми кутади, буни энди жангнинг оқибати ҳал қиласди.

Чиқади.

V ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Довер яқинлигига Британия лагери.
 Барабанлар чалиб, байроқлар кўтариб Эдмунд, Регана
 аъёнилар ва солдатлар чиқадилар.

Эдмунд (аёнлардан бирига)

Сиз герцогдан сўраб кўринг: сўнгги режаси
 Ўз кучида турибдими, ё ўзгардими?
 У донмо шубҳа билан тарааддудга банд.
 Бизга ахир бирор қатъий жавобин берсин.

Аъён чиқиб кетади.

Регана

Мен опамнинг чопаридан хавотирдаман.

Эдмунд

Мен ҳам бирор иш бўлди деб қўрқаётирман.

Регана

Менинг сизга бўлган майлим қандай экани
 Ўзингизга жуда равшан, азиз Глостер.
 Шунинг учун очиқ-ойдин тўғрисин айтинг,
 Сиз опамни севасизми?

Эдмунд

Хурмат қиласман.

Регана

Сиз поччамнинг мулки томон олиб боргувчи
Ёниқ йўлга тушганмисиз?

Эдмунд

Адашмоқдасиз.

Регана

Тахминимча опам билан шундай яқинсиз,
Иккингизни бир бутун деб ҳисоблаш мумкин.

Эдмунд

Номусимга онт ичаман — бу, бундай эмас.

Регана

Шундай аҳвол бўла қолса чидолмас эдим,
Унинг билан яқинлашманг, жоним Глостер!

Эдмунд

Йўқ, йўғ-э, сиз заррача ҳам хавотир олмайг.
Ана ўзи эри билан бирга келяпти.

Барабанлар, байроқлар билан Альбани, Гонерилья
ва солдатлар кирадилар.

Гонерилья

(ўз-ўзига)

Мен бу жангда мағлуб бўлсан, бўларман, аммо
Синглим, бизни ажратишга йўл қўя олмайман,

Альбани

Ўз севимли синглимизга саломлар бўлсин,

(Эдмундга)

Қирол кичик қизи билан биргамиш, жаноб.
 Ва бизнинг бу қаттиққўлли иродамиздан
 Ранжиган кўп кишилар ҳам у ерда эмиш.
 Мен ожизман, ҳаққоният бўлмаган ерда.
 Французлар бизга қарам давлат ерига
 Босириққа келишлари маъқулмас, тўғри,
 Аммо қирол ва қиролга яқин зотларнинг
 Биздан қилган шикояти, афсус, ўринли.

Э д м у н д

Бу маъқул гап.

Р е г а н а

Баҳслашув нимага керак!

Г о н е р и л ь я

Ҳозир ёвга баҳамжиҳат қарши чиқайлик.
 Оилавий ёки шахсий можароларнинг
 Ҳозир қатъий ўрни эмас.

А л ь б а н и

Бўлмаса, дарров
 Қўшиндаги оқсоқоллар кенгаш чақирсан,
 Шулар қилган қарор билан ишни бошлаймиз.

Э д м у н д

Тезлик билан мен қеламан, сизнинг чодирга.

Р е г а н а

Сиз, биз билан юрасизми, опажоним.

Г о н е р и л ь я

Иўқ.

Регана

Одобли иш бўлар эди, юриинг, сўрайман!

Гонерилья

(ўз-ўзига)

Ҳа, ҳа, демак, маълум бўлди.

(Овоз чиқариб)

Хўп, кетдик, синглим!

Деҳқонча усти-бош кийиб олган Эдгар киради.

Эдгар

Биздай ожиз камбагалга ижозат бўлса,
Икки оғиз сўз бор эди жаноб герцогга.

Альбани

(бошқаларга қараб)

Мен ҳозир бораман. Хўш, нима гапинг бор?

Альбани билан Эдгардан бошқа ҳамма кетади.

Эдгар

Шу хат сизга; жангдан олдин бир ўқиб қўйинг.
Жангдан голиб чиқолсангиз, бурғу чолдиринг,
Хат топширган киши дарров етиб келади!
Кўринишда жуда иочор кўринисам ҳамки,
Бу хатдаги бор гапларни тасдиқ қилувчи
Бир жангчини толиб келиш қўлимдан келар.
Ва мабодо жангдан омон чиқа олмасангиз,
Ўз-ўзидан бу дунёнинг ташвиш-фурбати
Сиз учун ҳам, бошқа учун ҳам барҳам топади.
Омон бўлинг, толенингиз доим ёр бўлсин.

Альбани

Сен тура тур, бу хатни мен ўқиб чиқайин.

Эдгар

Бир нафас ҳам кечикишга имконият йўқ.
Зарур бўлган ҳар соатда худайчи чалсин,
Уша замон мен бу ерда ҳозир бўламан.

Чиқади.

Альбани

Бўлмаса хайр! Мен бу хатни ўқиб чиқаман.

Эдмунди киради.

Ёв лашкари кўринмоқда. Қўшин тортайлик.
Айғоқчилар топиб келган бу маълумотда
Ёв аскарин кучи, сони аниқ айтилган.
Тез ҳаракат қилиш энди сизнинг бурчингиз.

Альбани

Уз вақтида, кечикмасдан тайёр бўламиз.

Чиқади.

Эдмунди

Севаман деб қасам ичдим опа-сингилга,
Улар худди илон чақсан кишилар каби
Минг тўлғониб бир-бировин ёмон кўради.
Бу икковдан қайсибирин эгаллай экан?
Биттасинми? Икковинми? Ҳеч қайсисинми?
Ҳар иккови тирик қолса баҳт ҳам бўлмайди.
Бевасини олай десам, Гонерильяни
Гиж-тижлаган, қутиритрган бўлиб қоламан.
Ўзин десам, эри тирик, ўйин ютмайди.
Эри эса, олдимида турган жанг учун
Шу соатда жуда зарур. Аммо кейинроқ...
У кимнингким йўл устига ғов бўлиб турса
Уша одам бунинг ишин бартараф қиласар.
Агарда у жангда енгиб, ғолиб чиқа олса,
Корделия билан Лирга омон бермоқчи.

Бўлмаган гап! Мен бошқарган умумий аҳвол
Иш сўрайди, баҳсу жавоб талаб қилмайди.

Чиқади.

ИККИНЧИ САҲНА

Ҳар икки лагерь ўртасида ҳарб майдони. Барабанлар чалиб,
байроқлар кўтариб Лир, Корделия ва қўшин ўтади.
Эдгар билан Глостер кириб келади.

Эдгар

Бери келинг, отажоним. Шу соя ерда
Хақ иш учун курашганлар енгишин сўраб
Дуо қилинг, оқибатни кутиб ўлтиринг.
Тирик бўлиб, шикаст емай қайтиб келсан
Сизга нима керак бўлса тайёр қиласан.

Глостер

Парвардигор сизни сақласин!

Эдгар кетади.

(жанг олаговури, сўнг қайтиши марши.)

Эдгар қайтиб келади.

Эдгар

Қочамиз, чол. Қани, дарров менга қўл беринг!
Қирол тамом шикаст топди. Ўзи ва қизи
Асир тушди.

Қўлни беринг, қани, қочайлик!

Глостер

Қочиш нега? Шу ерда ҳам чирий оламаи.

Эдгар

Тағин ўша bemaza gap. Биз ўлим пайтиң
Туғилганда бўлган каби жуда табиий

Тақдир бўлган соатида кутиб оламиз.
Ҳамма ишнинг ўз вақти бор. Қани кетайлик!

Глостер

Сен ҳақлисан.

Кетадилар.

УЧИНЧИ САҲНА

Доверда британияликлар лагери.
Барабанлар, байроқлар билан голиб Эдмунд кириб келади.
Унинг орқасидан асир сифатида Лир билан Корделияни
олиб кирадилар: офицерлар, солдатлар ва
бошқалар киради.

Эдмунд

Олиб боринг, қамаб қўйинг! Тоинки судья
Ўз қудратли олий ҳукмин эълон қилгунча,
Фоят қаттиқ назоратда сақланиб турсин.

Корделия

(Лирга)

Яхши ишлар қилмоқ бўлиб тақдир қўлида,
Жазоларга учрашимиз биринчи эмас.
Шум тақдирнинг ғазабидан унча қўрқмайман,
Сенгагина қайғираман, бечора қирол.
Бир учрашиб кўрсакмикан опамлар билан?

Лир

Йўқ, йўқ, йўқ, йўқ. Икковимиз кетдик турмага.
Қафасдаги қушлар каби унда куйлаймиз.
Сен мабодо мендан бирор фотиха сўрсанг,
Тизза чўкиб, афв сўраб қиласман дуо.
Куйлар куйлаб, чўпчак айтиб, ибодат қилиб,
Бирга-бирга авоқтада яшаб турамиз.
Ялтираган парвоналар тутиб куламиз,

Қўча-кўйда дайдиб юрган дарбадарлардан
 Саройдаги аҳволларни сўраб биламиз,
 Ким мартаба эгаллади, ким дорга кетди,
 Кимнинг ҳоли қалай бўлди, билиб турдимиш,
 Тангри бизни жасурликка юборган каби
 Нарсаларнинг чин сиррига воқиф бўламиш.
 Шундай қилиб қоп-қоронги зиндан ичидан
 Ҳуқмроилар ўртасида тошқин-босқиндай
 Бир пасайиб, бир улғайиб давом этувчи
 Олқишлиарни сайр этамиш.

Эдмунд

Икковин олинг!

Лир

Корделия, худди шундай қурбонлар учун
 Худоларнинг ўзи ҳатто исириқ солади.
 Биз биргамиш, бизни энди ажратмоқ учун
 Тулқиларни ўт тутатиб индан қувгаидай
 Осмондан ёнган тўнка ўғирлаш керак.
 Йиғлама-э!

Булар бизни йиғламоққа мажбур қилғунча
 Үзларини эту сўнгак билан аралаш
 Ёвуз тоғун, қора вабо ютиб қўяди.
 Аввал булар ўладилар,

Қани, юр, кетдик!

Қўриқчилар Лир билан Корделияни олиб
 чиқадилар

Эдмунд

(бир офицерга.)

Менга қулоқ бер...

Унга бир қофоз беради.

Хатни олиб сен буларнинг орқасидан бор.
 Даражангни юқорироқ кўтариб қўйдим:

Шу хатдаги буйругимни бажаришинг шарт.
 Шунинг билан ўз обрўйингга кенг йўл очасан.
 Замонамиз қандай бўлса биз ҳам шундаймиз.
 Қилич учун кўнгилчанлик муносиб эмас.
 Буйруқ қатъий, ортиқча сўз тамом ўринисиз.
 «Хўп!» десанг бас; акс ҳолда бошқача тақдир.

Офицер

Хўш!

Эдмунд

Дарров жўна, ёдингда тут, агар амримни
 Тўла-тўкис бажара олсанг, баҳтли бўласан.
 Эпчилроқ бўл. Гапларимни яхши уқдингми?
 Хатда нима ёзган бўлсам ўшаңдай бажар.

Офицер

Юк тортган от арла емай туролмас, ахир,
 Одам қилган ҳамма ишни бажара оламан.

(Кетади.)

Бургу товуши.

Альбани, Гонерилья, Регана, офицерлар
 ва солдатлар киради.

Альбани

Қаҳрамонлик кўрсатдингиз бугун сиз, жаноб.
 Ва тақдир ҳам сизга анча ёр бўлган эди:
 Душманлар ҳам қўлингизга асир тушдилар.
 Амримиз шу, асиirlарни бизга топшириинг,
 Биз уларнинг ҳуқуқлари, хавфсизлигимиз
 Ҳар икковин баб-баравар назарда тутиб,
 Кўрсатамиз лозим бўлган муомилани.

Эдмунд

Мен қиролни қамамоққа лозим деб топдим.
 Толесиз чол аллақаҷон қамаб қўйилди;

Унинг ёши, рутбасида гўё сеҳр бор.
Ана шулар халқнинг дилин тортиши мумкин.
Уз найзамиз ўзимизга қарши қўзғалур.
Шунинг учун малика ҳам бирга қамалган.
Сизнинг олий ҳукмнингиздан ўтмаклик учун
Бугун, әрта, ё кейинроқ келсалар мумкин.
Ҳозир жангнинг тери қони тўхтаганча йўқ.
Дўст ўлигин дўст қидирар майдон ичидা.
Жуда маъқул ва шарафли жанг бўлди, аммо
Жангнинг бутун фожиасин тотган кишилар
ЛАънат билан ёдламоқда бу ҳарбу зарбни.
Корделия ва қиролни ҳозир чақириб,
Суд қилмоқлик дуруст бўлmas, менинг фикримча.

Альбани

Афв этасиз, жаноб! Билинг, сиз ахири бизнинг
Амримизга бўйин эккан жангчисиз, холос.
Биз билан тенг ҳуқуқи бор биродар әмас.

Регана

Биз-чи, уни биродар деб ҳисоб қиласиз.
Бу тўғрида гапиришдан бир оз илгари
Бизлардан ҳам сўрамоқлик керак бўларди.
Жангга бизнинг қўшинларни у бошлаб кирди,
Қойилмақом бўлди менинг рутбам, шахсимга,
Демак, сизга биродар деб аталмоқ учун
Шу яқинлик унга тўла ҳуқуқ беради.

Гонерилья

Ховлиқаверма!
У ўзининг даражасин кўтармоқ учун
Сенинг меҳру шафқатингдан кўпроқ иш қилди.

Регана

Менга, менинг давлатимга ўринбосарлик
Уни олий мақомлар билан тенг қилур,

Альбани

Агар сизга уйланганда шундай бўларди.

Регана

Ҳазил чинға айланса-чи!

Гонерилья

Етади, бас қил!

Ўз кўзингга ишонмагил, ғилай кўради.

Регана

Бир оз кўнглим айнаятти,— бўлмасам бекач,
Билар эдим, сизга боплаб айтар сўзимни.
Ҳой саркарда! Менинг бутун ҳокимиятим,
Қўшинларим ва асиirlар сеники бўлди.
Мен ўзим ҳам сеникиман ва давлатим ҳам.
Қўргон тамом топширилди, турганлар гувоҳ.
Бу кундан сўнг сен эримсан ва ҳукмронсан.

Гонерилья

Уни тамом сен эгаллаб олмоқчимисан?

Альбани

Ва ризолик бериш сенинг ихтиёрингмас.

Эдмунд

Ва сиздан ҳам ризоликни сўрамайдилар.

Альбани

Янглишасан, ҳой дурагай!

Регана (Эдмундга.)

Довул қоқдир! Даражангни элга эълон қил!

Альбани

Бир оз тўхта! Диққат билан қулоқ сол! Эдмунд,
Қамалгансан, айблисан, давлат хоини.

(Гонерильяни кўрсатиб)

Ялтираган бу илон ҳам сен билан бирга.
Сингилгинам, сиз Эдмундни эгаллаш учун
Қилаётган даъволарни бекор қиласман.
Хотинимнинг манфаатин кўзлашим керак.
У олдинроқ Эдмунд билан унашган экан.
Мен, эриман, демак, унинг ёнини олиб,
Сизнинг олиқ-солиқларни тақиқ қиласман.
Жуда ҳам эр кусайдиган бўлсангиз агар —
Мана, мени сева қолинг. Менинг хотиним
Бошқа билан ўз-ўзини унашиб қўйган.

Гонерилья

Лўттибозлик!

Альбани

Эдмунд, қилич ёнингдами? Айт, бурғу чалсин!
Агар сенинг тубан хоин эканлигингни
Исбот қилиб бермоқ учун бирор мард чиқиб
Сенинг билан қиличбозлик қилмаса, унда
Бу майдонга мен чиқаман,

(Қўлқопини ташлайди.)

Мана, гаровим!

Ва туз тотмай исбот қилиб бера оламан.
Сен бояги айтганимнинг ўзгинасисан.

Регана

Кўнглим озиб алланечук бўлаётибман.

Гонерилья

(бир чеккага.)

Бўлмасам-чи, заҳар кучин кўрсатади-да.

Эдмунд

(қўлқопни ташлаб.)

Мана гаров, қимки мени хоин демакка
 Журъат қилса, уни мутлоқ ўлим кутади!
 Бурғу чалсин! Журъат қилиб ушбу майдонга
 Ким чиқмасин, ўша билан, майли сиз билан
 Ўз номусим, садоқатим оқлаш йўлида
 Олишмоққа, жанг қилмоққа таппа-тайёрман!

Альбани

Ҳой, худайчини чақиринглар.

Эдмунд

Худайчи қани, ҳой худайчи!

Альбани

Лекин қара, фақатгина ўзингга ишон-а,
 Мен қўшинни уруш учун чақирган эдим,
 Яна битта фармон билан уни тарқатдим.

Регана

Ҳолим ёмон! Ҳамма ёғим оғриққа кирди!

Альбани

Мазаси йўқ. Олиб боринг дарров ҷодирга.

Регана чиқади. Худайчи киради.

Қел-чи, худайчи. Айт-чи, қани бурғу чалсинлар.
 Уни ўқи.

Офицер

Чалинг!

Бурғу чалинади.

Худайчи

(ўқийди.)

«Қўшин ичида бўлган рицарлардан ёки даражали одамлардан кимда-ким Эдмунд, яъни ўзини граф Глостер атаб юрган кишининг каттақон хиёнаткор эканини исбот қилиб беришни истаса, бурғулар уч марта чалингандан сўнг майдонга чиқсин. Эдмунд, яъни ҳариф у билан учрашишга тайёр».

Эдмунд

Бурғу чалинсин!

Бурғу бир марта чалинади.

Худайчи

Яна!

Бурғу иккичи марта чалинади.

Яна!

Учинчи марта чалинади.

Саҳна орқасидан жавоб бургуси чалинади.

Тамоман ҳарбийча кийинглан Эдгар чиқади.

Унинг олдида бурғучилар.

Альбани

Сўра ундан, нима керак ва нима учун
Бурғу билан чақириқقا у етиб келди?

Худайчи

Ўзинг кимсан? Отинг нима? Даражанг нима?
Нима учун бу талабга майдонга чиқдинг?

Эдгар

Бир оз туриб ҳаммасини билиб оласиз
Менинг номим бир хиёнат сабаби билан

Нобуд бўлган, унугилган, йўқолиб кетган.
 Аммо ўзим аслзода бир киши бўлиб,
 Насабимда душманимдан қолар жойим йўқ,
 Уша билан олишмоққа майдонга чиқдим.

Альбани

Айт-чи, сенинг душманинг ким?

Эдгар

Душманим Эдмунд.
 Гўё граф Глостер деб аталган киши.

Эдмунд

Уша менман. Нима дейсан?

Эдгар

Қиличингни ол:

Агар сенинг шарафингни ўринсиз сўксам
 Қўлинг билан ўч олишга тамом ҳақлисан.
 Мана менинг қиличим ҳам қўлимда тайёр.
 Менда бўлган паҳлавонлик — рицарлик номи
 Ва шарафим ушбу ерда товушим борича
 Эълон қилиб қўйишинга беради ҳуқуқ.
 Сен шу кучу ёшлик, улуғ рутбангга боқмай,
 Қилич каби кескирлигинг, мардоналигинг
 Шу биринчи ғалабанг-у зўр жасоратинг
 Барчасига боқмай туриб — катта хоинсан!
 Сен тангрига, ўз отангга, туққан акангга
 Зўр хиёнат қилган киши ва герцогга ҳам
 Орқаворат суиқасдлар тайёрлагансан:
 Сен бошиндан то оёғинг товонигача
 Оёқ босган ерингдаги тупроқларгача,
 Ола танли чўл қурбақа каби хоинсан.
 Иўқ десанг-ку, инкор қилсанг, мана қиличим,
 Қўлда кучим, юрагимда жасорат билан
 Уз сўзимни исботлашга тайёр турибман.

Эдмунд

Елғон айтасан!

Мен отингни сўрашлигим керак бўлса ҳам,
Мардлигингдан, ғурурингдан ва сўзларингдан
Жуда равshan кўринмоқда олган тарбиянг.
Ва рицарлик қонунича бу тўқнашувни
Бошқа галга қолдиришга ҳаққим бор, аммо
Мен бу ҳақдан жирканаман, инкор қиласман.
Менга қўйган айбларингни қайтиб бераман.
Сен дўзахи ёлғон билан қалбимни ўртаб
Мени мажруҳ қилмоқчийдинг, шундай бўлмади.
Энди эса қўлимидаги мана шу қилич
Кўкрагингдан бир умрга жойин топади.
Қани, чалинг бурғуларни.

(Улар олишадилар. Эдмунд ииқилади.)

Бурғулар чалинади.

Альбани

Тамом ўлдирма!

Гонерилья

Глостерим, алдадилар, бунда алдов бор:
Сен номаълум душман билан чакки олишдинг.
Бу навбат сен заррача ҳам енгилганинг йўқ,
Балки тубан алдовларнинг қурбони бўлдинг.

Альбани

Сиз хап бўлинг. Бўлмаса-чи ушбу хат билан
Бўғзингиздан бўғиб қўйиш жуда ҳам осон.

(Эдмундга)

Ол, ярамас! Ўз тубанлик номингни ўқи!

(Гонерильяга)

Йирта кўрманг! Бу хат сизга танишдир?

Гонерилья

Шундай бўлса нима бўпти! Ҳўкмдор манман.
Сен эмассан! Мени ким ҳам тергай олади?

Альбани

Ёвуз махлук! Сен бу хатни танигандирсан?

Гонерилья

Нималарни билишимни мендан сўрама.

(Чиқади.)

Альбани

(бир офицерга)

Орқасидан кузатиб бор. Ҳаёли бузук.

Офицер чиқади.

Эдмунд

Менга қандай айб қўйсангиз, барчаси тўғри,
Ҳаммасини, ҳатто ортиқ гуноҳлар қилдим.
Вақти келиб биттаси ҳам қолмай фош бўлар.
Бу ишларга ва ўзимга энди хотима!
Лекин кимсан, мендан ғолиб чиқсан эй йигит?
Аслзодалар авлодидан бўлсанг — кечирдим.

Эдгар

Яхшиликнинг жавоби ҳам яхшилик бўлур.
Менинг қоним сеникидан паст эмас, Эдмунд.
Қонимнинг шу тозалиги, аслзотлигим
Сени баттар жиноятчи қилиб қўйганлар.
Билмак бўлсанг сенинг аканг, Эдгар бўламан.
Адолатли парвардигор, ширин гуноҳнинг
Лаззатларин аввал бизга тотқизиб қўйиб,
Кейин шунинг ўзи билан жазо беради.

Сен яширин учрашувдан туғилганинг-чун
Мана отанг икки кўздан ажраб турибди.

Эдмунд

Гапинг тўғри, сен ҳақлисан! Омадим чархи
Чаппасига айланди-ю, мени мағлуб бўлдим.

Альбани

Қиёғангдан маълум эди аслзотлигинг.
Кел, бир қучай. Отанг билан сени севмаклик
Менинг учун бир баҳт ўзи.

Эдгар

Буни биламан.

Альбани

Шу топгача қаерларда яширингган эдинг?
Отанг тортган кулфатларни қаердан билдинг?

Эдгар

Кулфатига шерик эдим. Қисқаси шуки,
Ҳикоямни бошдан-оёқ айтганимдан сўнг
Ҳатто қалбим портлаб кетса парво қилмайман!
Қонли ўлим ҳукми чиққан орқаворотдан
Бир амаллаб қутулишнинг пайига тушдим,
(Биласиз-ку, жон кўп ширин, одамзод деган
Бир ўлимдан қочаман деб минг марта ўлар.)
Ҳатто итлар ҳазар қилган қўсқилар кийдим.
Шу орада отам билан учрашиб қолдим.
Икки қонли кўз чаноги бегавҳар эди.
Кўр отамга етакчилик қилиб тиландим,
Алдаб-сулдаб тентаклиқдан омон сақладим.
Аммо, аттанг, ўз-ўзимни ошкор қилмадим.
Фақат бундан ярим соат чамаси бурун
Шу жанг учун яроғ, совут тақар эканман,
Шу муқаррар ғалабага унча ишонмай,

Фотиҳасин олар чоғи кимлигим айтдим.
 Азиятлар ўртаб кетган унинг юраги
 Шодлик билан қайгуларнинг тўқнашувига
 Дош беролмай портлаб кетди табассум билан.

Э д м у н д

Гапинг билан юрагимга тегиб ўтолдинг,
 Яхшилиқдан нишонадир. Давом этавер,
 Яна бир гап демоқчисан, кўриб турибман.

А ль б а н и

Тагин-тагин ғусса бўлса, айтма, керакмас.
 Шу гапларни эшишибоқ тоқатим тугаб,
 Уввос тортиб йиғламоққа тайёр турибман.

Э д г а р

Бу гап тўғри, қайгуларни севмас кишига
 Ҳикоямнинг шу қисми ҳам кўплик қиласди.
 Эндини ҳалигача айтганларимдан
 Ҳаддан зиёд қайгулироқ ва ғуссаларироқ.
 Мен отамнинг тепасида ўлтирар экан,
 Битта киши келиб қолди. Бундан илгари
 Мени гадо аҳволида кўриб қочганди.
 Энди эса, кимлигимни билиб қолди-ю,
 Фигон билан қучоқлади, қўкни титратиб,
 Ва отамнинг жасадига ўзин ташлади...
 Сўнгра қирол Лир ҳақида, ўзи ҳақида,
 Қон йиғлатиб ташлайдиган достон бошлади.
 Айтган сари нолалари авжига чиқиб,
 Ҳаёт тори бирин-бирин узилар эди.
 Шу маҳалда бирданига бурғу чалиниб
 Уни беҳуш қолдирганча бу томон чопдим.

А ль б а н и

Ким экан у?

Эдгар

У Кент эди, қувринди Кент, жаноби олий,
 Қирол уни ёмон кўриб қолган бўлса ҳам,
 Қийим-бошин ўзгартириб, хизмат қиласарди,
 Сотиб олган қул ҳам бунча хизмат қилолмас.

Бир сарой кишиси қўлида қонли пичоқ билан чопиб
 киради.

Сарой кишиси

Ёрдам беринг! Ёрдам беринг!

Эдгар

Қанақа ёрдам?

Альбани

Тезроқ гапир!

Эдгар

Пичоқ қон-ку, бу нима бўлди?

Сарой кишиси

Қоннинг ҳовури бу пичоқдан ҳали кетган йўқ.
 Ўзи ўлди, юрагидан сұғуриб олдик.

Альбани

Үлган кимди, тезроқ айтсанг-чи!

Сарой кишиси

Хотинингиз, жаноб олий, ўз хотинингиз!
 Шундан олдин синглисига заҳар берибди,
 Улаётиб иқрор қилди ўз оғзи билан.

Эдмунд

Икковига оламан деб ваъда бергандим,
 Учовлашиб тўй-томуша қиласиз энди.

Э д г а р

Кент ҳам келди.

А л ь б а н и

Хоҳ ўликдир, хоҳ тирикдир, бунда келтилинг.

С а р о й кишиси кетади.

Биз худонинг ғазабидан чўчиймиз, холос,
Бу гапларни кўравериб дийдамиз қотган.

К е н т киради.

Кент келди-ку аммо уни бизлар шу топда
Ҳурмат билан қаршилашдан андак ожизмиз.

К е н т

Келишимдан мақсад шуки, қиролни топиб
Хайрли кеч — алвидони айтмоқчи эдим.
Шу ердами?

А л ь б а н и

Зарур гапни унугибмиз-ку —
Эдмунд, айт-чи, қирол билан қизи қаерда?

Регана билан Гонерильянинг жасадларини
олиб кирадилар.

Сен буларни кўриб қўй, Кент!

К е н т

Бу нима бўлди!

Э д м у н д

Баракалла, Эдмунд шундай севимли эди.
Мен деб, опа ўз синглисин ҳалок этди-да,
Орқасидан ўзини ҳам ўлдирди-қўйди.

А л ь б а н и

Шундайликка шундай бўлди. Юзларин ёпинг.

Э д м у н д

Ҳаёт тамом. Гарчан бу иш феълимга зиддир
 Бир яхшилик қилиб қўяй сўнгги нафасда.
 Дарров, гездан турма томон одам юборинг.
 Корделия билан Лирни ўлдирмоқ учун
 Буйруқ бериб қўйган эдим,
 Кечикиб қолманг!

А ль б а н и

Чопинг тезроқ, чопинг дарров!

Э д г а р

(Альбанига)

Ким томон чопай?
 Қимга буйруқ берган эдинг, ким эди ўзи?
 Уша буйруқ бекор деган битта белги бер.

Э д м у н д

Яхши айтдинг. Қиличимни олиб бора қол,
 Офицерга кўрсатасан.

А ль б а н и

Жўна, уч, югур.

Э д г а р югуриб чиқади.

Э д м у н д

Мен, хотининг офицерга Корделияни
 Турма ичра осасан деб буюрган эдик.
 Кейин эса, аламидан ўзин осди деб
 Овоза ҳам тарқатишин топширган эдик.

А ль б а н и

Уни ўзинг омон сақла, парвардигорим!
 Буни олинг!

Эдмундни олиб кетадилар.
Кўлида Корделиянинг жасадини кўтарганича Лир, Эдгар,
офицерлар ва бошқалар қирәдилар.

Лир

Оҳ-воҳ тортинг! Узвөс тортинг! Тошдил одамлар,
Дарёларча ёш оқизган кўзим бўлсайди,
Осмонни қўпоргудай сўзим бўлсайди,
Ҳаёт қайда, ўлим қайда ажрата оламан,
Нафас олмай ётибди бу. Ер каби ўлик.
Битта кўзгу топиб беринг, қўйиб кўрамиз,
Агар кўзгу хираланса, демак, бу ҳаёт.

Кент

Нима гап, бу, охир замон бўлиб қолдими?

Эдгар

Ушанга ўхшаш.

Альбани

Барбодлик бу, ҳалокат бу!

Лир

Тирик экан! Мана бу пар қимиirlаб кетди.
Оҳ, агарда шундай бўла қолганда эди,
Бу жаҳонда тортиб ўтгани қайғу-кулфатим
Бирваракай унут бўлиб кетган бўларди.

Кент

(Тиз чўкиб)

Э бечора, шаҳаншоҳим...

Лир

Иўқол, нари бор.

Э д г а р

Бу Қент ахир, ўз дўстингиз!

Л и р

Сиз ҳоинлар, сиз қотиллар! Вабога учранг!
Уни олиб қолар эдим... ҳалал бердингиз,
Улиб қолди! Корделия, Корделия,
Мунча шошасан!

А, нимади? Нима дединг? Унинг овози
Хотинликнинг латофати анқиб тургувчи
Жуда ювош, жуда нозик, мулойим эди.
Қизгинамни дорга осган қулвацчани-чи,
Мен ўлдирдим.

О ф и ц е р

Тўғри, уни ўлдириб қўйди.

Л и р

Үлдирдим-а, ўлдирганим рост а, кўрдинг-ку?
Бир замонлар қўлимдаги кескир қиличим
Бундайларни йўргалашга мажбур қиласарди.
Қариб қолдим, бу жафолар чарчатиб қўйди.
Ўзингиз ким? Танирдим-ку кўзларим хира.

Қ е н т

Агар тақдир бу жаҳонда икки кишини
Емон кўриб ғурбатларга йўллаган бўлса,
Ушаларнинг биттаси ман.

Л и р

Бу ерда анча қоронғироқ. Қент эмасмисан?

Қ е н т

Худди ўша, сизнинг содиқ дўстингиз Қентман,
Бир Қай деган хизматчингиз бўларди, қани?

Л и р

Сизга айтсам, кўп ажойиб бир йигит эди,
Қўрқмас жангчи. Ўлиб кетди, ҳозир тупроқда.

К е н т

Йўқ, шаҳанишоҳ, ўша киши мен эдим, ахир.

Л и р

Биз бу гапни текширамиз ва аниқлаймиз.

К е н т

Бошингизга шу жафолар тушгандан буён
Орқангиздан ҳамроҳ эдим ғусса йўлида.

Л и р

Сени кўрсам қувонаман.

К е н т

Бошқа ҳеч ким. Бу ерда-чи, теварак-атрофда
Ғусса, зулмат, ўлимгина ҳукмрон, холос.
Икки катта қизингиз ҳам мудҳиш аҳволда.
Ўлиб бўлди.

Л и р

Тахминимча шундай бўлибди.

А л ь б а н и

Ўзи нима деганини англамайди ҳам,
Унга бўлган мурожаат тамом ўринисиз.

Э д г а р

Тўғри, ўринисиз.

Б и р օ ф и ц е р қ и р а д и .

Офицер

Эдмунд ўлди.

Альбани

Үлса ўлар, бизга нимади?
 Биродарлар, жаноб лордлар! Қароримиз шу:
 Жафо тортган шўрликларга қўлдан келганча,
 Нима ёрдам лозим бўлса қилиб кўрамиз.
 Шу улуғвор мўйсафиднинг тирик чоғида
 Мамлакатнинг бор ҳукмини унга берамиз.

(Эдгар билан Кентга)

Сизга эса, шунча қилған яхшилигингиз —
 Ҳурмати-чун бутун ҳуқуқ ва рутбангизни
 Қайтарамиз, устга-устак ошиги билан.
 Сиз мукофот қадаҳини нўш этинг, дўстлар,
 Душманимиз заҳар ютсин.

Ия, қаранглар!

Лир

Осилдингми, шўрлик болам... ҳаётинг йўқми!
 Нега ахир итлар, отлар ва каламушлар
 Яшайди-ку сен бечора нафас олмайсан?
 Яна қайтиб келмайсанми, энди ҳеч қачон?
 Ҳеч қачон-а! Ҳеч қачон-а!
 Шу еримнинг тугмасини ечиб юборнинг...
 Раҳмат сизга, кўряпсизми?
 Унга бир қаранг;
 Кўрсангиз-чи... лабларига... қарасангиз-чи...
 Қарасангиз-чи...

(Улади.)

Эдгар

Шаҳаншоҳим! У ҳушини йўқотиб қўйди.

Кент

Юраккинам, ёрилсанг-чи!

Эдгар

Хукмронимиз!

Кент

Қўй, руҳига озор берма. Малол чекмасдан
Дунё билан видолашсин.
Унга энди яшамоқнинг мashaққатини
Душмангина раво кўрар.

Эдгар

Улди.

Кент

Мудҳиш хаёл каби бўлган узун ҳаётни
Мўъжизадай чидам билан яшаб тугатди.

Альбани

Уликларни олиб чиқинг! Бизлар ҳам энди
Бу умумий қайғуларга чора ўйлаймиз.

(Эдгар билан Кентга)

Энди сизлар, жонга яқин қадрдонларим,
Мамлакатнинг идорасин қўлга олингиз.
Ва давлатнинг ярасига малҳам қўйингиз.

Кент

Йўқ, мен тездан узоқ йўлга жўнаб кетаман:
Қиролимиз чақирмоқда — унга етаман.

Эдгар

Мотам тутинг, мунг ҳиссига итоат қилинг!
 Ҳеч ким жафо тортмагандир бу кексага тенг.
 Биз ёшлар-чи, балки шунча яшамасмиз ҳам,
 Балки бизнинг бошимизга келмас шунча ғам.

Ҳаммалари мотам марши остида чиқиб кетадилар.

Парда,

ЮЛИЙ ЦЕЗАРЬ

УПГУН
таржимаси

ҚАТНАШУВЧИЛАР

Юлий Цезарь		Цезарь ўлғандан кейинги триумвирлар.
Октавий Цезарь		
Марк Антоний		
Марк Эмилий Лепид		
Цицерон		Сенаторлар.
Публий		
Попилий Лена		
Марк Брут		
Кассий		
Каска		
Трибоний		
Лигарий		Цезарга қарши фит на юштирувчилар.
Деций Брут		
Метелл Цимбр		
Цинна		
Флавий		Иотиқлар.
Марулл		
Артемидор Книдский		ваъзхонлик муаллими.
Авлиё		
Цинна шоир		
Бўлак шоир		
Люцилий		
Титиний		
Мессала		Брут билан Кассийнинг тарафдорлари
Ёш Қатон		
Волумний		
Варрон		
Клит		
Клавдий		
Стратон		Брутнинг хизматкорлари
Люций		
Дарданий		
Пиндар		
Кальпурния		Кассийнинг хизматкори
Порция		Цезарнинг хотини.
		Брутнинг хотини.

Сенаторлар, шаҳарликлар, қўриқчилар хизматкорлар ва бошқалар.

Воқеа Римда, сўнг Сард ва Филипп яқинида ўтади.

I ПАРДА БИРИНЧИ САҲНА

Рим. Кӯча.

Ф л а в и й билан **М а р у л л**, ҳамда бир қаинча шаҳарликлар киради.

Ф л а в и й

Хой, ялқовлар, уйингизга тарқалингиз, тарқалинг!
Хўш, қанақа байрам букур? Эсингиздан чиқдими
Ўз касбининг белгисини тақмай туриб, иш куни
Биронта ҳам ҳунарманднинг кўча-кўйда тентираб
Юришлиги мумкин эмас эканлиги?— Сен кимсан?

Б и р и н ч и ш а ҳ а р л и к

Менми, тўрам, дурадгорман.

М а р у л л

Қани чарм, пешбандинг, айт? Тахтакачинг қаёқда?
Хўш, ясаниб олиб, бунда нима қилиб юрибсан?
Сен-чи? Кимсан? Жавоб бер тез!

Иккинчи шаҳарлик

Ростини айтсам, хўжам, мен устаси фаранг, йўқни
йўндирадиганларданман.

М а р у л л

Касби-коринг нима ахир? Аниқ жавоб бер, айёр.

~~Иккинчи шаҳарлик~~

Хўжам, қиласиган касбим покиза ва ҳалол касб,
йиртиқни ямайман, синиқни қадайман... Узилганни
улайману, бузилганни тузатаман.

Марулл

Аниқ касбинг борми ахир? Э, муғомбир, ишёқмас!

Иккинчи шаҳарлик

Э, хўжам, менга кўп дардаға қиласерманг, кўп ку-
чанманг, пақ этиб ёрилиб кетсангиз, яна ямаб ўтирай.

Марулл

Бу нима деганинг, беҳаё? Мени ямаб қўяман де-
дингми, муттаҳам?

Иккинчи шаҳарлик

Ҳа, хўжам, кунгирадор қилиб ямаб қўяман.

Флавий

Сен, ҳалиги, пойафзал ямайдиган ямоқчимисан?

Иккинчи шаҳарлик

Топдингиз. Пешонамга биттаю битта бигиз битган.
Мени боқадиган ҳам ўша битта бигиз. Мен, хўжам,
эски чориқларнинг табибиман. Уларни катта хавфу-ха-
тарлардан халос этадиган ўзим. Не-не зодагонларнинг
асил чармдан тикилган этигининг пошнасига ҳам ўзим
нағал қоқаман.

Флавий

Ундоғ бўлса нима учун дўконингда ўтирай,
Оломонни кўча-кўйда эргаштириб юрибсан?

Иккинчи шаҳарлик

Чориқлари тезроқ адою тамом бўлсаю, менга иш
кўпайиб қолса деб, хўжам. Биз, Цезарни кўриш ва
унинг кўчалардан шону шавкат, дабдабаю тантана,
 билан ўтишини томоша қилиш ниятида байрам қилиб
 юрибмиз.

Марулл

Дабдабаси нима экан? Нима берди Римга у?
Орқасидан келадими занжирланган асиirlар,
 Безаб зафар аравасин довруқ, тантана билан?
 Йўқ, сиз Римнинг шафқат билмас халқи ҳиссиз
 кесаксиз!

Ҳиссизликда қояларнинг тошидан ҳам баттарсиз.
 Помпей¹ ёддан чиқдими, хўш, айтинг, ахир неча
 бор,

Миноралар, деразалар, деворларга, томларга,
 Ҳатто баланд мўриларга чиқиб олиб кун бўйи,
 Пойлагансиз кўрамиз деб, ўша улуғ Помпейнинг
 Довруқ солиб ўтишини шу Рим кўчаларидан.
 Кўрган они ҳашаматли аравасин Помпейнинг
 Чуввос солиб бақиргансиз, титратгудай олами,
 Наърангизнинг тўлқинлари урилганда қирғоқقا
 Тибр² каби дарёни ҳам сола олган ларзага.
 Энди байрам либосига ўралибсиз ҳаммангиз! .
 Энди, Помпей қонларидан кечиб ўтган одамнинг
 Иўлларига гуллар сочиб байрам қилмоқчисизлар.
 Йўқол ҳамманг уй-уйингга!
 Уйга бориб, шармандалар, тавба қилинг тиз
 чўкиб,

Сиздек расво, яхшиликни билмаганлар бошига
 Яна қаҳру-ғазабини ёғдирмасин худолар!

¹ Помпей — Римнинг лашкарбоши ва сиёсий арбобларидан бири.

² Тибр — Рим шаҳридан ўтадиган дарё.

Ф л а в и й

Биродарлар қани, жўнанг. Фариб дўстларингизни
Дарҳол Тибр соҳилига олиб бориб йиғлангиз,
Шу зўр гуноҳингиз учун тўхтамасдан ёш тўкинг,
То қирғоқни дарё суви тамом кўмиб кеткунча.

Шаҳарликлар кетишади.

Мана шундай эритилар жуда қаттиқ маъдан ҳам.
Иқрор бўлиб гуноҳига, ғинг демасдан кетишди.
Сен бу йўлдан тўғри боргил Капитолий томонга.
Мен-чи, бошқа йўлдан борай. Қайда кўрсанг Це-
зарнинг
Ҳайкалидан гулчамбарни олиб ташла, уқдингми?

М а р у л л

Қандоқ қилиб?
Луперкалий байрами-ку,¹ ўзинг яхши биласан.

Ф л а в и й

Нима бўпти? Юлий Цезарь ўлжалари битта ҳам
Ҳайкал узра кўринмасин. Мен нарёғдан айланиб
Бормоқчиман, қора халқни тўпланишга қўймас-
дан.

Сен ҳам ҳайда кўчалардан аламонни беомон,
Биз Цезарнинг қанотидан ўsic-ўsic патларни
Юлиб ташлаб парвозини пича камайтирамиз.
Акс ҳолда баланд учиб одамларнинг кўзидан
Фойиб бўлиб кетадию сўнг бизларни қул каби
Итоатда ушлаб турар даҳшат солиб ҳамма вақт.

¹ Луперкалий байрами — Ҳосилдорлик худоси ҳисобланган Луперка шаънига 15 февралда ўтказиладиган байрам. Бу байрам вақтида, «Муқаддас чопиш, (пойга)» ўтказилар эди. Чопувчи зодагон ёш йигитлар камар билан тўқнаш келганларнинг ҳаммасини уриб ўтарди. Агар камар туғмас хотинга тегса, у хотин тугадиган бўлади, деб ҳисоблашарди.

Кетишади.

ИККИНЧИ САҲНА

Майдон.

Трубалар чалинади. Цезарь, лойга кийимида Антоний.
Кальпурния, Порция, Деций, Цицерон;
Брут, Кассий ва Каскалар киришади, уларнинг
орқасидан кўп аламон киради, аламон орасида авлиё ҳам бор.

Цезарь

Калпурния!

Каска

Жим бўлингиз! Цезарь гапирмоқдадир.

Труба овозлари тинади.

Цезарь

Калпурния!

Калпурния

Шу ердаман, нима дейсан, соҳибим.

Цезарь

Тўппа-тўғри Антонийнинг йўлида тур, у чопиб —
Утган чоғда.— Антоний!

Антоний

Хўш, нима дейсан, соҳибим?

Цезарь

Чопишингда унумтагил Калпурнияга аста
Тегиб ўтиш лозимлигин, англадингми, Антоний.
Кексаларнинг айтишича туғмайдиган хотинлар
Шу муқаддас чопиши чоғи тегиб кетса чопарга,
Қутуларни жодулардан, сеҳрлардан батамом.

Антоний

Хотиржам бўл: Цезарь сўзи менинг учун —
қонундир.

Цезарь

Қани, кетдик. Биронта ҳам маросимин қолдирмай
Кўриш зарур.

Фанфарлар, трубалар чалишади.

Авлиё

Юлий Цезарь!

Цезарь

Ким у мени чақирган?

Каска

Жим бўлингиз, бирорта ҳам овоз кўтарилемасин!

Музика тинади.

Цезарь

Ким у мени аламоннинг орасидан чақирган?
Музиканинг овозини босиб кўкка юксалган
«Цезарь» деган садо менинг қулоғимга чалинди.
Цезарь сени эшитади.

Авлиё

Иди мартдан¹ сақлангил!

Цезарь

Ким у ўзи?

Брут

Бир авлиё иди мартдан сақлан деб
Сени огоҳлантиromoқчи.

¹ Иди март — Қадимий Рим календари бўйича 15 мартга тўғри келадиган кун.

Цезарь

Қани, берироқ келсин,
Күриб құяй ким экан у.

Кассий

Бу ёққа чиқ, қани, ҳой!
Цезарга боқ!

Цезарь

Нима дейсан, қани энди гапир-чи?

Авлиё

Эхтиёт бўл иди мартдан!

Цезарь

Бу телба-ку. Қани юринг нари кетдик бўлмаса.

Трубалар чалинади. Брут билан Кассийдан бўлак
ҳамма чиқиб кетади.

Кассий

Сен пойгани кўриш учун бормайсанми?

Брут

Менми? Йўқ.

Кассий

Юр, борайлик.

Брут

Мен ўйинни хуш кўрмайман унча ҳам.
Антонийга одат бўлган шўхликлардан маҳрум-
ман.

Хўп, мен сенга ҳалал бермай, хайр, дўстим Қай
Кассий.

Кассий

Зеҳи соламан, сўнгги чоғда, дўстим Брут, кўзингда
Одатдаги хушчақчақлик, мулойимлик кўринимас.
Жуда кам гап бўлиб қолдинг, тундсан сени жонидан.
Азиз кўрган дўстинг билан муомиланг совуқроқ.

Брут

Янглишасан, Кассий. Дуруст, бир оз ғамгин
кўзларим,
Аммо менинг бу ташвишли қиёфамни сен фақат
Менгагина тааллуқли деб ҳисобла. Мен ҳозир
Юрагимда сақлаб юрган ҳар хил фикр, ҳислар-
нинг
Зўр таъсири остидаман: шунинг учун, эҳтимол,
Бир оз ғамгин кўринарман. Аммо бу ҳол дўст-
ларни
Ҳеч ташвишга солмаслиги лозим, сен ҳам улар-
нинг
Биттасисан. Шўрлик Брут ўзи билан ёвлашиб,
Бепарводир бошқаларга дўстлик изҳор қилиш-
да,—
Мана шундай деб фаҳмла менинг совуқлигимни.

Кассий

Демак, ғамгинлигингни мен нотўғри англабман,
Шунинг учун жуда муҳим бир фикрни ичимда
Сақламоқда эдим, сендан ҳадиксираб, яшириб.
Қани, айт-чи, Брут, ўзинг кўрасами ўзингни?

Брут

Кўрганим йўқ, Кассий, ахир кўз ўзини кўролмас,
Кўрса фақат ўз аксини кўра олур...

Кассий

Гапинг ҳақ.

Э, аттаңг қани энди битта күзгу бўлса-ю,
Унга боқиб Брут бутун ўзидағи яширин
Фазилатни кўролса, деб ачинишар одамлар.
Дўстим, жуда кўп римлилар, (фақат Цезарь мус-
тасно),
Оҳ чекишиб шу кунларниг оғир зулми остида,
Атангина, соғдил Брут бўлаётган ишларни
Аниқ, равшан кўролмасдан ётибди деб қайфуда.

Брут

Кассий, мени қандай ишга тортмоқчисан, айт-чи,
хўш,
Ахтаришга даъват қилиб дилимда йўқ нарсани?

Кассий

Хўп бўлмаса, дўстим Брут, сўзларимга қулоқ сол.
Модомики ўз-ўзингни фақатгина кўзгуда
Кўра оладиган бўлсанг, кўзгу бўлиб мен сенга
Ҳатто ўзинг билмайдиган нарсаларни кўрсатай.
Менинг азиз дўстим Брут, мендан асло ҳайқма.
Ҳа, албатта, агар мени тўғри келган одамга
Шилқимларча дўстлик изҳор қиладиган бемаъни,
Кўча-кўйда тентировчи масхарабоз деб билсанг,
Ё бўлмаса кишиларниг ишончини қозониб,
Сўнг уларни қизартириб қўйдиган бетайнин
Бир одам деб ҳисобласанг, ё кайф қилган чоғида
Ҳар ярамас бебошга ҳам сир айтар деб ўйласанг,—
Майли, мендан эҳтиёт бўл, ҳайнқа қол, майлига.

Саҳна орқасидан шодиёна овозлар эшитилади.

Брут

Бу қанақа шовқин-сурон? Қўрқаманки, халойиқ
Тож кийгизаётган бўлса керак Юлий Цезарга.

Кассий

Құрқасанми? Демақ сен ҳам истамайсан бу ишни?

Брут

Истамайман бу ишни, ҳа, гарчи уни севсам ҳам.
 Хүш, бу ерда нима учун мени ушлаб турибсан?
 Қани, гапир, мақсад нима? Агар нафи умумга
 Тегадиган иш ҳақида сүз борадиган бўлса,
 Бир кўзимнинг қархисига номусни қўй, бирининг
 Тўғрисига ўлимни қўй,— иккисига баравар
 Боқар кўзларим. Ҳаётдан номусни мен қанчалик
 Ортиқ севсам шунча менга мадад қилсин худолар:

Кассий

Брут, сенинг соф қалбингда дарё каби мавж урган,
 Бу эзгулик чехрангдан ҳам аён бўлиб турибди.
 Дўстим, менинг сўзларим ҳам ўша номус ҳақида.
 Фикринг қалай шу бугунги оғир турмуш жўнида,
 Ҳам бошқалар қай фикрда, менга сира маълуммас.
 Менинг учун ўзим билан тенг бир маҳлук олдида
 Даҳшат, қўрқув билан яшаш — яшамаслик демак-

дир.

Биз ҳам худди Цезарь каби озод түғилганлардан,
 Биз ҳам худди унга ўхшаб улғайганимиз сут эмиб,
 Биз ҳам иссиқ-совуқларга бардош бера оламиз.
 Бир кун Тибр қирғоқларга сапчир эди қутуриб,
 Ҳаво совуқ, бўрон эса даҳшат билан эсади.
 Шунда Цезарь: «Ҳой, Кассий, айт, сен шу топда мен
 билан,

Ғазабланган тўлқинларнинг қучогига отилиб,
 Бу соҳилдан у соҳилга сузиб ўтишлиқ учун,
 Журъат эта оласанми?» деб қичқирди. Мен шу он,
 Ечинимасдан, кийим билан сув қаърига отилдим.
 Ва орқамдан, сузгил дея, таклиф этдим уни ҳам,
 У ҳам худди шундай қилди. Қутуради тўлқинлар,

Кулоч отиб сузишардик, бўй бермасдан дарёга,
Тўлқинларни ўмров билан уриб, ёриб ўтардик.
Аммо, бирдан Цезарь: «Кассий, менга ёрдам бер
тезроқ

Фарқ бўламан» деб қичқирди етолмасдан соҳилга
Худди буюк аждодимиз Эней¹ бир чоқ оловда
Енаётган Троядан ўз отаси Анхизни
Елкасига даст кўтариб олиб чиққани каби
Мен Цезарни ҳалокатдан қутқарганиман ўшанда.
Энди ўша одам худо, Кассий эса хокисор,
Цезарь жиндек имо қилса тайёр бўйни эгишга!
Безгак билан оғриган у бир вақт Испанияда;
Алаклаган чоғларида, ёдимда бор, кўрганиман
Аянч ҳолда титраганин,— ҳа, бу худо титраган!
Кўрганиман қон оққанини қовжираган лабидан.
Ҳозир битта қараганда титратувчи жаҳонни
Қўзлар у чоқ хира эди иситманинг зўридаи.
Эшитганман инграганда, унинг ожиз овозин,
Бу овозга ҳозир эса қулоқ солар бутун Рим,
Қулоқ солар ҳар бир сўзни ёдда тутиб қолгани.
Худди нимжон қиз боладай, ташналикка чидамай,
«Менга сув бер Титиний» деб қичқиргани эсимда.
Э, худолар, қандай қилиб шундай оддий бир маҳлуқ
Осмонларга чиқиб кетди, ҳоким бўлиб жаҳонга!

Саҳна орқасидан труба товушлари ва шодиёна овозлар
эшитилади.

Б р у т

Ана, яна шодиёна! Шовқинлардан маълумки
Янги, янги олқишлигарга кўммакдалар Цезарни.

¹ Эней — Енаётган Троя шаҳридан ўз отаси Анхизни опичлаб олиб чиққан қаҳрамон.

Кассий

Ҳа, тор жаҳон бўйлаб Цезарь, қадам ташлар музоф-
фар,

Бизлар эса майда, резги ва хокисор одамлар,

Ўралашиб унинг улкан оёқлари остида,

Ўзимизга очиқ мозор ахтаришиб юрибмиз...

Аммо кўп вақт тақдиримиз ўзимизга боғлиқдир,

Шу аянчли ҳолимизга тақдир эмас — ўзимиз

Айбормиз. Брут — Цезарь! Қани, ўзинг айт, дўстим,

«Цезарь» номи нима билан афзал бошқа номлардан?

Қандоқ қилиб унинг номи сеникидан улурмиш?

Агар ёсанг — иккиси ҳам баббаравар чиройлик.

Тилга олсанг — икки ном ҳам эшитилар ёқимли,

Тортиб кўрсанг — иккى номнинг салмоғи ҳам бара-
вар.

Дуо ўқиб икки номни тилга олиб чақирсанг

Иккисига баббаравар жавоб берур арвоҳлар.

Модомики шундай экан, худо ҳаққи, айт дўстим,

Қандоқ қилиб бу одамнинг дабдабаси, шуҳрати

Сеникидан ошиб кетди? Сен шарманда умрбод!

О, Рим, сенинг томирингда мўътабар қон камаймиш.

Ахир олам олам бўлиб кўрганмиди, қани айт,

Фақат битта одам билан шуҳратланган асрни?

Шу чоққача бирор одам айтотганми:—Ҳой, сен

Рим,—

Нима учун, жавоб бергил, кенг деворлар ичидা,

Фақатгина бир одамни сақлаб келмоқдасан деб?

Модомики қучоғида битта одам бор экан,

Ҳали ҳам кенг, инон дўстим, гўзал Римнинг даргоҳи!

Сен билан биз оталардан эшиғанмиз бир вақтлар

Доно Brut ўтган экан: агар ҳаёт бўлса у

Римда янги шоҳ бўлгандан кўра шайтон умрбод

Ҳукм суринини, шаксиз, афзал кўрган бўларди.

Б р у т

Мени ғоят сеғишинингга ишонаман, шубҳам йўқ.
 Мендан нима исташиңгни — фаҳмладим, тушундим.
 Бу ишларга менинг қандоқ қарашимни — кейинроқ
 Биласан. Ҳа, ҳозирчалик, сўрар эдим дўстона
 Мени кўп ҳам шошилтирма. Айтган гапларингни мен
 Ўйлаб кўрай: яна тагин нимаики гапирсанг
 Жоним билан эшитаман. Бундай муҳим гапларни
 Муҳокама қилмоқ учун учрашгали қулай пайт
 Топармиз. Ҳа, бир нарсани ёдингда тут, азиз дўст:
 Ёвуз замон бизга таҳдид қилаётган бир чорда
 Брут учун Римнинг ўғли бўлиб юришдан кўра
 Бир қишлоқи бўлмоқ, шаксиз, бўлур эди афзалроқ.

К а с с и й

Каминанинг ожиз товуши мард Брутнинг қалбида
 Оз бўлса ҳам, учқун пайдо қилганига хурсандман.

Б р у т

Пойга тамом бўлди. Ана, Цезарь қайтиб келмоқда.

К а с с и й

Улар бизнинг ёнимиздан ўтаётган маҳалда
 Сен Қасканинг чопонидан тортиб қўйгил, у ерда
 Нималар юз берганини бизга сўзлаб беради.

Б р у т

Худди шундай қиласман, ҳа. Қара, Цезарь юзида
 Фазаб ўти гуркирайди, бошқаларга зеҳн сол:
 Қалтак еган хизматкорлар каби маъюс, бўашшган,
 Қальпурния латтадай оқ, Цицероннинг қўзлари
 Ёнмоқдадир, ёдингдами, баъзан Қапитолийда,
 Мунозара бошланганда бирор сенатор билан
 Худди шундай ёнар эди Цицероннинг қўзлари.

Кассий

Нималар юз берганини Қассия сўзлаб беради.

Цезарь ва унинг аъёллари киради.

Цезарь

Антоний!

Антоний

Хўш, нима дейсан, сўзла, Цезарь, тинглайман.

Цезарь

Истар эдим атрофимда уйқуга хўп мириққан,
Тўқ, озода, соғ баданли одамларни кўриши.
Анов Қассий назаримда оч бўрига ўхшайди:
У жуда ҳам кўп ўйлади. Хавфли бундай одамлар.

Антоний

У хавфлимас, Цезарь, Қассий диёнатли, бегараз,
Олижаноб бир римлидир.

Цезарь

Кўзи бежо. Аммо у
Менинг учун хавфли эмас. Фараз қилайлик, мабодо,
Кўрқув Цезарь юрагидан жой ололса, мен учун,
Билолмадим, ким, бу озғин, оч арвоҳдай Қассийдан
Жирканчлироқ, ёқимсизроқ, даҳшатлироқ бўларди.
Кўп ўқиди, кўп нарсадан хабари бор Қассийнинг:
У доимо одамларни мушоҳида қиласди,
Одамларнинг ичидаги нарсаларни билади.
Антоний, у, сенга ўхшаб хуш кўрмайди ўйинни,
Музикадан баҳра олмас, кам табассум, кулса ҳам
Гўё мазах қилаётган каби худди ўзини,
Ва ўзида мавжуд бўлган кулиш лаёқатидан

Хазар қилиб жиркангандай бир йўсинда кулади.
 Шуни яхши билиб қўйгил, дўстим, агар жаҳонда,
 Бирор киши мартабада баланд бўлса улардан
 Дарҳол ундан одамларнинг ҳаловати йўқолур.
 Шул сабабдан ғоят хавфли эрур бундай одамлар.
 Демоқчиман — бундай зотлар хавфли эрур умуман.
 Аммо менга ким хавф солур? Цезарман-ку ахир мен!
 Ўнг ёққа ўт — биласанку бу қулогим оғирроқ.
 Қани менга у тўғрида ўз фикрингни очиқ айт.

Трубалар чалинади. Қаскалан бўлак ҳамма чиқиб кетади.

Қ а с к а

Чопонимдан сен тортдингми, Брут? Нима гапинг бор?

Б р у т

Хўш, сўзлаб бер бизга унда нима гаплар бўлганин.
 Цезарь нега тажанг бўлди?

Қ а с к а

Сен у ерда йўқмидинг?

Б р у т

Агар бўлсам сўзлаб бер деб қиласмишим илтимос?

Қ а с к а

Хўш, у ерда унга тож келтирдилар. Тожни келтирганларида, у, мана бундоқ қилиб, уни рад этди. Ана шундан кейин ҳалқ ҳайратга келиб, қойил қолиб, шовқин кўтарди.

Б р у т

Иккинчи гал нега қичқирдилар?

Қ а с к а

Яна ўша муносабат билан.

Қ а с с и й

Учинчи бор қичқирдилар. Хўш, учинчи бор нега қичқирдилар?

Қ а с к а

Яна ўша муносабат билан.

Б р у т

Унга уч дафъа тож тақдим этдиларми?

Қ а с к а

Ҳа, уч дафъа тақдим этдилар, у эса уч мартаба қайтарди, аммо уч сафар ҳам қўллари билан оҳиста ҳаракат қилиб. Ва ҳар сафар, менинг ёнимда турган соддадил одамлар ҳайратга келиб қичқирдилар.

Қ а с с и й

Тожни ким тақдим этди?

Қ а с к а

Ким бўларди, Антоний-да.

Б р у т

Қани нима бўлганини аниқроқ сўзлаб бер.

Қ а с к а

Майли мени оссинлар, агар бўлган гапни оқизмай-томизмай сўзлаб бера олсан. Маросим бориб турган

масхабарабозликнинг ўзи эди, қарагинг келмасди. Мен, Марк Антоний унга тож,— яна тўғрироғи, тож эмас, бошга киядиган бир чамбарак,— тақдим этганини кўрдим, у эса, ҳали сизларга айтиб берганимдек, биринчи маротаба тожни рад этди. Аммо, буларга қарамай, назаримда, тожни иштиёқ билан олгуси келарди. Кейин Антоний унга тожни яна тақдим қилди, у эса тожни яна рад этди. Аммо, пайқашимча, у тождан бармоқларини аранг ажратиб олди. Антоний тожни учинчи дафъя тақдим этди, у эса учинчи маротаба ҳам тожни қайтарди ва ҳар сафар Цезарь тожни рад қилганида, халқ шодланиб қичқирап, дағал қўллари билан қарсак чалар, қўланса бўй тарқатиб тер босган қалпоқларини осмонга ирғитишар эди, бу ҳиддан Цезарь димиқиб кетаёзди. Кейин Цезарь ўзини ёмон ҳис қилди-ю, ҳушидан кетиб йиқилди, мен эса очилган оғзимга заҳарли ҳаво кирмасин деб ўзимни кулгидан зўрға тўхтатдим...

Кассий

Шошма! Нима дединг? Цезарь ҳушидан кетди дедингми?

Каска

Ҳа, бозор майдонида оғзидан кўпиги чиқиб йиқилиди-ю, нафаси ўчди.

Брут

Ҳа, эҳтимол, ахир унинг тутқаноғи бор эди.

Кассий

Йўқ, у, дўстим, касал эмас, биз қасалмиз. Мана мен, сен ва соғдил Каска хаста, тутқаноққа дучормиз.

Қаска

Бу билан нима демоқчисан, фаҳмламадим, аммо Цезарынинг ҳушидан кетиб йиқилгани аниқ. Агар қора халқ ё уни ёқтириш ва ё ёқтирмаслик маъносида, худди театрларда комик артистларга ҳуштак чалишганидек, қарсак ва ҳуштак чалмаган бўлса, майли мен ёлғончи-ман.

Брут

Хўш, нималар деди Цезарь келганида ҳушига?

Қаска

Ҳа, йиқилишдан олдин,— тожни рад этгани учун аламон шодланганини кўргач — кўйлагини чок этиб, мана, бўғизлай қолинглар — дегандек, кекирдагини чўзди. Агар ҳунарманд бўлганимда гапидан илинтирадим, ёлғон айтсан расволарга қўшиб дўзахга ҳайданглар. Кейин у бирданига гурсиллаб йиқилди. Ҳушига келгач, агар бирор ножӯя гап айтган бўлсан, ёки ноқулай ҳаракат қилгани бўлсан, муҳтарам ҳамشاҳарларим касаллигимдан деб билсинлар, деди. Менинг ёнимда турган уч аёл хитоб қилиб: «Оҳ, ажойиб қалб эгаси!» дейишди-ю, уни астойдил кечиришди. Бу ҳали ҳеч гап эмас. Агар Цезарь ўша шаллақиларнинг оналарини сўйиб юборса ҳам кечирган бўлар эдилар.

Брут

Шундан кейин қовоини солганича кетдими?

Қаска

Ҳа.

Қассий

Бирор нарса демадими Цицерон?

Каска

Ҳа, у юонча нутқ сўзлади.

Кассий

Нима ҳақда?

Каска

Бе, агар бу саволларингга жавоб беролсам, майли бундан бүёқ башараларингни кўришга муссар бўлмай. Унинг сўзини фаҳмлаганлар бир-бирларига қараб, бош қимирлатиб, кулишиб қўйдилар. Менинг учун эса жумбоқ эди. Сизларга яна битта янгилик айтиб беришим мумкин: Цезарнинг ҳайкалидан безакларни олиб ташлағанлари учун Марулл билан Флавийнинг оғзига урдилар. Хайр, саломат бўласизлар. Ҳа, у ерда булардан бўлак ҳам бемаънигарчиликлар бўлдию, аммо мен уларни хотирлаб қолишга ҳаракат қилганим йўқ.

Кассий

Каска, сен бугун мен билан бирга овқат қилолмайсанми?

Каска

Йўқ, мен бугун бошқа ерга таклиф қилинганман.

Кассий

Ундай бўлса эртага бирга овқат қилайлик?

Каска

Майли, агар соғ ва саломат бўлсам, сен ўз фикрингдан айниб қолмасанг, овқатинг боришга арзийдиган бўлса.

Кассий

Яхши, Эртага сени кутаман.

Қаска

Хўп. Ҳар иккингиз ҳам саломат бўласиз, хайр.

Қаска кетади.

Брут

Аллақандай тўнглашибди ва бўшашиб қолибди.
Эсимда бор жуда ҳам шўх, тетик эди мактабда.

Кассий

Кўринишда шундай, аммо жуда тетик ҳали ҳам:
Агар бирор мардларга хос хайрли иш ҳақида
Жиндаккина сўз боргундек бўла қолса, у ҳушёр.
Бу дағаллик ҳашам бўлиб унинг ўткир ақлига,
Иштиёқни оширади нозик пичингларига.

Брут

Ҳа, шунаقا. Хўп бўлмаса, ҳозирча хайр. Мен билан
Сўзлашмоқчи бўлсанг агар, мен эртага ёнингта
Бораман, ё сен келарсан менингга. Кутаман.

Кассий

Хўп, бораман. Ўйлаб қара, дўстим, Ватан ҳақида.

Брут кетади.

Ҳа, Брут, сен олижаноб бир одамсан. Ва лекин
Билишимча, сенинг юксак руҳингни ўз йўлидан
Четга буриш мумкин экан. Ҳа, ҳамма вақт шунаقا
Олижаноб кишиларга яқин бўлиш керакдир.
Ким ҳам қарши тура олур юз ёқлама аврасанг?
Менга душман бўлган Цезарь яхши кўрар Брутни.
Агар Брут Кассий бўлиб, Кассий Брут бўлганда
Мен ҳеч қачон тушмас эдим сира унинг қўлига.
Кечаси мен ойнасидан бир даста хат ташлайман —
Ҳар хил сиёҳ билан ҳар хил қилиб ёзилган хатлар.
У, гўёки, кўп одамдан келибди деб ўйласин.

Бу хатларнинг мазмунидан аниқ билади, Римнинг Зўр ҳурматлар билан Брут номин тилга олишин, Ва қўрқиши Юлий Цезарь шуҳратпарастилигидан. У маҳалда эҳтиёт бўл ундан Цезарь, негаки, Яқинлашди ҳалокатга учрайдиган чоқларинг.

(Кетади.)

УЧИНЧИ САҲНА

Кўча.

Момақалдироқ ва чақмоқ. Бир томондан қўлига яланроҷ қилич тутган Қаска, иккинчи томондан Цицерон киради.

Цицерон

Салом Қаска! Сен Цезарнинг ҳузуридан келдингми? Кўзинг бежо! Хўш, қани айт, унинг элчисимисан?

Қаска

Бутун олам тинчлигини йўқотганда, ахир сен
Нега бунча бепарвосан, беғамсан, о Цицерон?
Мен кўрганман ўжар, чайир эман оғочларини
Қасирлатиб синдирганин қудратли зўр бўронлар.
Мен, мақтанчоқ океанларнинг кўпик сочиб, қутуриб.
Булутларга тегаман деб сапчиганин кўрганман.
Аммо, инон, шу чоққача ўт пурковчи қуюнни
Кўрганим йўқ. Нима, уруш қоплаганми самони?
Ёки нопок оламимиз худоларнинг ғазабин
Кўзғотгану улар уни бузмоқчими батамом.

Цицерон

Кўрмадингми булардан ҳам таажжуброқларини?

Қаска

Шаҳар қули¹,— кўрсанг агар уни дарҳол танийсан—
 Чап қўлини сультасамиш, ўн икки машъал бўлиб
 Ёниб кетганмиш, ва лекин қўли куймаган эмиш.
 Сўнгра,— мана шундан бери яланғочдир қиличим—
 Капитолий яқинида шерни² кўрдим: у, маъюс,
 Кўзларини ярқиратиб ўтиб кетди тегмасдан.
 Ўша ерда юзга яқин хотин-халаж турарди,
 Улар даҳшат, қўрқувлардан арвоҳлардай бўзариб,
 Бир чекада уймалашур, қасам ичиб айтишди:
 Улар аниқ кўрган эмиш усти-бошин ўт олиб,
 Кўчаларда чопиб юрган эркакларни. Сўнг, кеча,
 Куппа-кундуз куни бойқуш, нақ бозор ўртасига
 Кўниб олиб ҳув тортганмиш. Модомики бунақа
 Ҳодисалар бир вақтда юз бердими, уларнинг
 Ўз, табиий сабабини ахтаришлик беҳуда.
 Бу даҳшатли ҳодисалар,— мен аминман,— қай юрт-
 да
 Юз берса, шу юрт бошига бир фалокат келтиур.

Цицерон

Ҳа, таажжуб замонларни бошдан кечирмоқдамиз.
 Ва локин биз юз бермоқда бўлган ҳодисаларнинг
 Маъносини, ўзимизча бузиб талқин этамиз,
 Хўш, эртага келармикан, Цезарь Капитолийга?

Қаска

Ҳа, келади. У хат билан Цицеронни эртага
 Капитолийга чақир деб, Антонийдан сўради.

¹ Шаҳар қули— Шахсий кишилардан ташқари ҳар хил муассасалар, шу жумладан шаҳар бошқармаси ҳам ўз қулларига эга бўлар эдилар.

² Капитолий шери— Капитолийда (Сенатнинг биноси) муқаддас ҳайвоқ сифатида шер сақланар эди.

Цицерон

Хайрли кеч, Қаска, ҳаво қутурмоқда, кетмасак
Иложи йўқ, хайр, Қаска.

Қаска

Хайрли кеч, Цицерон.

Цицерон кетади. Қассий киради.

Қассий

Ким, у турган?

Қаска

Рим ўғлони.

Қассий

Бу Қасқанинг овози.

Қаска

Топдинг, дўстим. О, айт, Қассий, бу қанақа тун
бўлди?

Қассий

Софдил гражданлар учун кўп ажойиб, гўзал тун.

Қаска

Кўрган борми кўкнинг бундай даҳшатли тус олганин?

Қассий

Бор, дунёни гуноҳларга ботганини кўрганлар.
Мен — ўзимни даҳшатли тун хоҳишига топшириб,
Кўчаларни бошдан-оёқ кезиб юрар эканман,
Мана, кўриб турганингдек, либосимни этиб чок,
Чақмоқларнинг зарбасига ланг очганман кўксимни.
Эгри чақмоқ ярқиратиб кўк бағрини тилгандা,
Гўё олов ўқса ўзим нишон бўлгандай бўлдим.

Қаска

Нима учун осмон билан эракишиб юрибсан?
Одамларни қўрқитгали, ғазабланган ҳудолар

Бундай мудҳиш жарчиларни юборганда, уларнинг
Қалтираши, қўрқишлари муносиброқ бўларди.

Кассий

Ланжсан, Каска. Римлиларнинг юрагида ёнувчи
Ҳаёт ўти сенда сўнмиш, ёки яширин милтиллар.
Сен осмоннинг бу таажжуб ғазабини кўрганда
Қўрқиб кетдинг, рангинг ўчди, аллақандай бир даҳшат

Худди сени чангалида маҳкам тутиб тургандай
Агар ўйлаб кўрсанг эди, нима учун арвоҳлар
Тентирашар, нима учун чақнамоқда оловлар,
Нега ҳайвон ва қушларнинг табиати ўзгарди,
Не сабабдан донишмандлик кексалардан ёшларга —
Гўдакларга ўтиб қолди, нега улар ҳаммаси
Ўзларининг азалдаги ҳолатини, хулқини
Хунук, мудҳиш қиёфага алмаштири, — шунда сен
Даҳшатли кун келтиргали мамлакатнинг бошига,
Одамларни қўрқитгали ва эҳтиёт этгали,
Худоларнинг, ҳеч шубҳасиз, атайнлаб, уларни
Худди шундай қиёфага соганини англардинг.
Худди мана шу тун каби чақмоқ чақиб, гулдураб,
Тобутларни босиб-янчиб, Капитолий шеридай
Ғазаб билан ўкирувчи зотнинг номини сенга
Айтиб бера олар эдим; у, аслида, сен билан
Мендан кучли эмас, аммо ўсиб кетди жуда ҳам
Табиятнинг шу ажойиб хуружидаи даҳшатли.

Каска

Бу сўзларинг тааллуқли бўлса керак Цезарга?

Кассий

Ихтиёринг шундай тушун, дўстим, қандай тушунсанг.
Римлиларнинг пайи ҳамон боболарнинг пайдек,
Аммо, афсус, оталарнинг рухи ўлган бизларда.

Бу кунларда оналарнинг руҳи бизга ҳукмрон —
Аёлларча зулмларга бардош бериб юрибмиз.

Қаска

Ҳа, эртага, дейдиларким, сенат Цезарь бошига
Тож кийгизиш ниятида эмиш, Цезарь бундан сўнг,
Италия ерларидан бўлак ҳам кўп ерларда —
Сувларда ҳам, қуруқда ҳам, ютар эмиш тож кийиб.

Кассий

Мен у ҳолда ханжаримни боплаб ишга соламан.
Кассий албат қулликлардан қутқаради Кассийни.
Сиз, худолар, ожизларга баҳш айлабон бу кучни —
Золимларнинг шармандасин чиқардингиз албатта.
На зиндонлар, на кишанлар ва на темир деворлар,
Тош қалъалар жиловлолмас жасур руҳнинг кучини.
Бу дунёнинг жафосидан, зулму-асоратидан
Хўп толиқдан мазлум ҳаёт, зада бўлган мазлум жон
Ўзига эрк бериш учун эркли эрур ҳамма вақт.
Шуни яхши билиб қўйсин бутун жаҳон: елкамдан
Тоғдай бўлиб босиб турган асоратни, зулмни
Хоҳишим-ла улоқтириб ташлашликка қодирман.

(Яна ҳаво гулдурайди.)

Қаска

Мен ҳам шундай қилоламан. Ҳар бир қулга қулликни
Ўзил-кесил йўқотишга шундай ҳуқуқ берилган.

Кассий

Аммо Цезарь қандай қилиб золим бўла олади?
Бечора! У, римлиларни қўй тахлитда кўрмаса
Бўри бўлиш ҳавасидан аллақачон кечарди.
Бизлар оҳу бўлмаганда у ҳам арслон бўлмасди.
Кимки агар зудлик билан ўт ёқмоқни истаса,

Ишни похолдан бошлайди. Бу қанақа увада,
 Бу қанақа жирканч, сассиқ ахлат бўлди бизнинг Рим,
 Цезаръ каби ҳақир зотнинг ифлос башарасини
 Биқсиб ёқиб, ёритмоқча хизмат қилмоқчи бўлган!
 О, шўргинам! Нима қилиб қўйдим ўзи? Бу гапни
 Садоқатли қулга айтиб бергандирман, эҳтимол.
 Ана энди бу гап учун жавоб берсам керакдир?
 Валокин мен бепарвоман хатарларга нисбатаң,
 Қуролим шай.

Қаска

Сен бу гапни айтдинг фақат Қаскага;
 Қаска эса тантиқ эмас, сир сақлашни билади.
 Қўлингни бер. Ҳамма ерда исён уруғини соч,
 Ва кўтарил ҳақсизликка қарши кескин курашга,
 Мен олдинги сафдагилар қаторида бўламан.

Кассий

Жуда яхши! Қўлингни бер! Шуни яхши билиб қўй,
 Мен бир қанча диёнатли римлиларни, мен билан
 Бирга хавфли, аммо лекин арзийдиган бир ишга
 Бош қўшишга унатганман. Улар мени шу топда
 Кутмоқдалар илҳақ бўлиб, Помпей арки олдида.
 Бу кечада ҳеч ким чиқмас кўчаларга ботиниб.
 Ўзининг қон, олов каби юзи, даҳшати билан
 Табнатнинг хуружлари, ҳодисаси шу топда,
 Қалбимизда яширин юрган муддаога ўхшайди.

Қаска

Шошма! Бирор шошиб-пишиб шу томонга келмоқда.

Цинна киради.

Кассий

Йўқ, бу Цинна. Юришидан билдим. У ҳам биз тараф.
 Шошилганча, хўш, қаёқча кетаётисан Цинна?

Цинна

Сени излаб юрибман. Қим? Енингдаги Цимбрми?

Кассий

Иўқ, бу Қаска. У ҳам бизнинг ишимизга бош қўшди.
Мени кутишмоқдаларми?

Цинна

Қаска қўшилган бўлса
Бениҳоят хурсандман. Боқ, тун нақадар даҳшатли.
Ҳа, у ерда орамиздан баъзи бирорлар аниқ
Қўришганиши кўп таажжуб, қизиқ ҳодисаларни.

Кассий

Гапирсанг-чи, ахир, Цинна, мени кутишмоқдами?

Цинна

Кутмоқдалар. О, нақадар соз бўларди, Кассий сен,
Олижаноб Брутни ҳам биз томонга оғдирсанг.

Кассий

Хотиржам бўл. Манов хатни, Цинна, эҳтиёт билан
Олий суднинг курсисига қўй, Брутнинг қўлига
Тегсин. Мана бунисини ойнасидан ташлагил.
Буни эса бобосининг ҳайкалига, мўм билан
Епиштириб қўясану сўнгра қайтиб келасан.
Биз кутамиз сени, дўстим, Помпей арки ёнида.
Требоний билан Деций Брут ўша ердами?

Цинна

Ҳа, Цимбрдан бўлак, ҳамма ўша ерга тўпланган,
Цимбр эса сени излаб кетган эди уйингга.
Хўп, мен бориб бу хатларни жой-жойига қўяйин,

Кассий

Сўнгра Помпей майдонига дарҳол қайтиб келасан.

Цинна кетади.

Тонгга қадар Брут билан учрашамиз иккимиз.
 Унинг тўртдан уч ҳиссаси аллақачон бизники.
 Шу бугунги учрашувдан кейин эса, Марк Брут,
 Ҳеч шубҳасиз, тамомила бизга тобе бўлади.

К а с к а

Халқ ичида эътибори жуда баланд Брутнинг,
 Халқ эътироҳ билдириши мумкин бўлган биздаги
 Мақсад, Брут бош қўшганда мўъжизадай дафъатан
 Қаҳрамонлик, шон ишига айланади шубҳасиз.

К а с с и й

Сен Брутнинг қимматини жуда тўғри англабсан.
 Биз Брутсиз уҳдасидан чиқолмаймиз бу ишнинг.
 Қани кетдик. Тун ҳам жуда оғиб қолди. Тонггача
 Биз Брутни бош қўшишга кўндиришимиз лозим.

Кетишади.

II ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Рим. Брутнинг боди.
Брут киради.

Брут

Ҳой, Люций, тур!
 Юлдузларга қараб тонгнинг яқинлашиб қолганин
 Билолмайман, ахир!— Люций, эшитдингми гадимни?—
 Хоҳлар эдим мен ҳам шундай қотиб-қотиб ухлашни!—
 Ҳой, Люций тур, ҳой турсанг-чи! Кўзларингни очсанг-
 чи!

Люций киради.

Люций

Соҳибим, чақирдингизми?

Брут

Шам келтириб қўй хонамга. Шамни ёққанингдан сўнг
 Дарҳол менинг ҳузуримга қайтиб келгил, яхшими.

Люций

Хўп бўлади, соҳибим.

Кетади.

Брут

У ўлиши керак. Уни маҳв этишни буюрар
 Менинг шахсий фойдам эмас, кўпчиликнинг фойдаси.
 У жуда ҳам тожга ташна. Қим билади, тож уни
 Ўзгартириб қўярмикан? Ана шунда ҳамма гап.

Дейдиларким, нур илонни жалб этармиш ўзига.
 Эҳтиёт бўл йўловчи! Ҳа, биз унга тож кийдирсак,
 Узимизни чақиш учун ниш бахш этамиз.
 Ким виждонни жудо этса ҳокимиятдан агар,
 Улуғликни ёвузлика хизмат қилдиради у.
 Ҳа, эътироф этаманки, кўрганим йўқ Цезарнинг
 Ҳиссиётга берилганин, инкор этиб ақилни.
 Аммо ҳамма биладики, ёш шуҳратпарастликка
 Камтаринлик нарвон бўлиб яхши хизмат қилади.
 Юқорига чиқувчилар аввал, шаксиз, юзини
 Нарвон томон қаратади, чиқиб олгандан кейин,
 Нарвонга тез орқасини ўгиради менсинмай,
 Уни кўкка олиб чиққан зиналардан жирканиб,
 Осмондаги булутларга назар ташлар гердайиб.
 Ҳа, бу имкониятни ҳеч бериш мумкинмас унга.
 Ҳозир Цезарь қандоқ буни ўйламагин, бу билан
 Жанжал изоҳ этилмайди; фақат ўйла: у, балки,
 Юқорига чиқиб олгач худди шундай бўлар, деб.
 Уни илон тухуми деб ҳисобла-ю, илонни
 Тухумидан чиқмай туриб янчиб ташла беомон!

Люций киради.

Люций

Мен шамларни тайёр қилиб қўйдим, сўнгра уларни
 Ёқиш учун чақмоқ истаб юрганимда, тўсатдан,
 Манов хатни дёразадан топиб олдим, соҳибим.
 Мен ўрнимга ётар чоқда бу хат, шаксиз, йўқ эди.

Унга хатни беради.

Брут

Бор, ўрнингга ётиб ухла, ҳали жуда қоронғу.
 Ҳа, айтгандай, иди мартми, айт-чи, болам, эртага?

Люций

Билмадим, соҳибим.

Б р у т

Календарга қара, сўнгра келиб менга жавоб айт.

Л ю ц и й

Хўп бўлади, ҳозир, соҳибим.

Кетади.

Б р у т

Чақмоқ шундай бир куч билан чақмоқдаки ярқираб,
Ёруғида хат ўқишим мумкин эрур bemalol.

Хатни ўқииди.

«Үйқудасан, Брут. Үйғон, огоҳ бўлгил ўзингдан.
Наҳотки Рим... Овозингни чиқар ахир, ур, қутқар!»
«Брут, ахир, қачонгача мудрайсан?» Ҳа, бунақа
Чақириқлар тез-тез тушиб турмоқда, мен уларни
Иифиб олдим. «Наҳотки Рим...» Бу аҳволга чек қўйиш
Керак шаксиз. «Наҳотки Рим мустабидга бош эгса?»
Қандай қилиб? Рим-а? Ахир, Тарквиния подишоҳ
Бўлган чоқда менинг бобом уни Римдан ҳайдаган.
«Овозингни чиқар, Брут, ўлдир, қутқор!»— Бу сўзлар
Ҳам тил учун, ҳам қўл учун кескин даъват эмасми?
О, гўзал Рим! Онт ичаман, халос этилганингда,
Брут сени муродиннга етказади шубҳасиз.

Л ю ц и й қайтиб келади.

Л ю ц и й

Билиб келдим, ҳа, эртага иди март экан жаноб.

Эшик тақиллайди.

Б р у т

Шунақами. Эшикни оч, бирор тақиллатмоқда.

Л ю ц и й кетади.

Кассий менин ҳаяжонга солган кундан буёққа
Үйқу нима билганим йўқ.

Бу даҳшатли иш ҳақида биринчи бор ўйлаган
Ўйдан тортиб то бу ишни ижро эткунга қадар
Бўлган ҳаёт гўё хунук алаклашга ўхшайди.
Одамзоднинг руҳи учинг тани билан маслаҳат
Қилар эмиш ва шу пайтда бизнинг табиатимиз
Худди кичик бир ўлкадай исён кўтарар эмиш.

Люций қайтади.

Люций

Кассий сени кўрмоқчимиш, дарвозада турибди.

Брут

Елғиз ўзи келибдими?

Люций

Кўп одам бор ёнида.

Брут

Сен уларни танийсанми?

Люций

Таний олмадим, жаноб.

Қалпоқларин бостиришиб кийиб олган ҳаммаси,
Юзларини плаш билан бекитишиб олишган,
Мек уларни танимадим.

Брут

Ҳаммасини олиб кир.

Люций қайтади.

Фитначилар келишдилар. О фитна! Сен ҳаттоки,
Евузликлар қилиш жуда осон бўлган тунда ҳам,
У қўрқинчли башарангни яширасан! Қани, айт,
Зулматида бекитгали у даҳшатли турқингни,

Кундуз куни, хўш, қаердан биронта ғор топасан,
 Иўқ, зулматнинг ҳожати йўқ, башарангни яширгил,
 Яхши муомила билан, ширин табассум билан.
 Агарда у ўз табиий қиёфасин олган чоқ
 Ҳатто Эреб¹ зулматига шўнғиб кетганида ҳам,
 Шубҳалардан сира қочиб қутулмаган бўларди.

Кассий, Қаска, Деций, Цинна, Метелл
 Цимбр, Требонийлар киришади.

Кассий

Қўрқманки, буздик чоғи осойишталигингни.
 Салом, Брут, хайрли тонг. Ҳалал бердик чамаси?

Брут

Бир соатча бўлиб қолди турганимга. Тун бўйи
 Ухломадим. Ҳамроҳларинг, айт-чи, менга танишми?

Кассий

Ҳаммаси ҳам сенга таниш. Ҳаммаси ҳам баравар
 Сени ҳурмат қилишади. Ҳамда истайдиларки
 Олижаноб римлиларнинг сенга бўлган самимий
 Ҳурматини улар билан баҳам кўрсанг дўстоиа.
 Манов турган — Требоний.

Брут

Кўрганимга хурсандман.

Кассий

Мана — Леций Брут.

Брут

Яхши, бениҳоят кўнглим чор.

¹ Эreb — Қадимиј Юнон мифологијасида агадий зулмат.

Кассий

Мана — Каска. Манов — Цинна. Манов эса — Цимбр.

Брут

Соз.

Ҳаммасига саломлар!

Қандай оғир ташвиш бўлди кўзингиздан қувлаган
Осоишталикни, дўстлар?

Кассий

Рухсат этгил, айтайлик...

(Улар билан шивирлашаади.)

Деций

Анов томон — шарқ чамаси, тонг бўзариб қолдими?

Кассий

Йўқ.

Цинна

Кечирасан, у ҳақ Ана, булутларнинг бағрини
Бўзартириб келаётган — тонгнинг хабарчисидир.

Каска

Иккингиз ҳам янгишдингиз. Ҳийла жануб тарафда,
Хў, ана, мен қиличимни тўғрилаган томонда,
Қуёш чиқиб келмоқдадир. Эсингиэда бўлсинки,
Ҳозир — йилнинг ёшлиқ чоғи, яъни баҳор айёми.
Икки ойдан кейин эса тонгнинг олов жилваси
Шимол ёқса кўчиб ўтар. Шарқчи, Капитолийнинг
Худди орқа томонида, ҳў, анави тарафда.

Брут

Қўлингизни битта-битта беринг менга ҳаммангиз.

Кассий

Ҳа, мақсадга етиш учун ҳаммамиз онт ичамиз.

Брут

Иўқ, онт ичманг! Римлиларнинг юзидағи аламлар,
 Бу кунларнинг расволиги, қалбимизнинг азоби,—
 Бу ҳисобсиз изтироблар озлик қилса, етмаса,
 Дарҳол тарқаб, ўрнимизга бориб ёта қолайлик.
 То ҳаммамиз битта, битта ҳалок бўлгунга қадар,
 Йўл қўяйлик истибдодга, ҳукм сурсин беомон.
 Аммо бизда, қўрқоқларнинг ҳам қалбига алаинга,
 Аёлларнинг ожиз, заиф юрагига жасорат
 Солиш учун етадиган олов бўлса, у ҳолда,
 Гўзал Римни қутқаргали бизни кўтармоқ учун
 Аллақандай нўқашларга, айтинг, борми эҳтиёж?
 Римлиларнинг сўзидан ҳам эътиборли сўз борми?
 Хўш, қасамга ҳожат борми, агарда биз мақсадга
 Е етамиз, ё ҳаммамиз бирга ҳалок бўламиз
 Деб ўзаро виждон билан аҳду паймон айласак?
 Майли, қасам ичаберсин: роҳиблар ва қўрқоқлар,
 Мугомбирлар, шарти кетиб парти қолган қарилар,
 Таҳқирларга кўниб қолган лапашанглар, ношудлар,
 Ишончини йўқотишган ярамаслар, беорлар.
 Аммо, дўстлар, қасам билан мустаҳкамлаймиз дея,
 Таҳқир этманг қалбимизнинг кучли түрёнларини
 Ҳамда аҳду паймонимиз, юксак қароримизни.
 Агар берган сўзингизни заррача ҳам бузсангиз,—
 Ахир, дўстлар, римлилар-ку бераётган бу сўзни,—
 Ҳар бир римли юрагида фурур билан сақланган;
 Ҳар томчи қон булғанишлик хавфи остида қолур.

Кассий

Бир уриниб кўрайликми тортиш учун бу ишга
 Цицеронни? У жон-жон деб бизга қўшилар эди.

Каска

Ҳа, назардан қочирмаслик керак уни.

Цинна

Албатта.

Метелл

Уни қўшиб олиш керак. Унинг оппоқ соқоли
Аҳолининг рағбатини биз томонга тортади,
Ҳамда халқнинг мақтовига бизни этар сазовор.
Ва уларни ишга солган, қўлларига куч бериб.
Цицероннинг ақли эрур деб галирар барча халқ.
Ҳам, тамоман яширади унинг улуғворлиги
Бизнинг ёшлигимизни ҳам, туғёни ҳам биздаги.

Брут

О, йўқ, унга сир айтишлик мумкин эмас, Цицерон
Қўшилишни истамайди бошқаларнинг ишига.

Кассий

Ундай бўлса усиз.

Каска

Тўғри, ярамайди Цицерон.

Деций

Елғиз Цезарь ўладими?

Кассий

Бу саволинг ўринли.

Ҳа, Цезарнинг арзандаси Марк Антоний у билан
Бирга гумдон бўлмоқлифи зарур, шаксиз. Менингча
Марк Антоний кўп ашаддий душман бўлур биз учун.
Агар у ўз таъсирини ишга солгундек бўлса

Биз ҳисобсиз ташвишлардан қутулмасдик умрбод.
Ҳа, шубҳасиз, олиш керак ташвишларнинг олдини:
Антоний ҳам Цезарь билан бирга ўлиши лозим.

Б р у т

Гўё ғазаб қотиштириб бир беғараз қатлга,
Бошидан сўнг аъзосин кес, деган фикр, Кай Қассий,
Ҳаддан зиёд қонли эрур. Марк Антоний тананинг
Бир аъзосигина холос. Шуни яхши бил, Қассий,
Биз, шубҳасиз, қассоб эмас балки роҳиб бўламиз.
Бош кўтардик биз Цезарнинг фақат руҳига қарши,
Ваҳоланки қон бўлмайди одамзоднинг руҳида.
О, кошкийди, танасини бурдаламасдан туриб
Руҳнигина ўлдиришлик мумкин бўлса! Афсуски,
Руҳи учун Юлий Цезарь қон тўқади. Дўстларим,
Уни дадил ўлдирамиз, аммо ғазабланмасдан,
Уни итга ташлайдиган гўштдай бурдаламаймиз.
Балки худоларга тақдим этадиган таомдай,
Расму-одатлар бўйича саранжомлаймиз аста,
Майли бизнинг юрагимиз, айёр хўжайинлардай,
Ўз қулларин ёмон ишга бошласину, сўнгидан,
Яна ўзи ғазабланган каби бўлсин улардан.
Бу иш қасдан қилинмаса — ҳалқ зарурий дунёни,
Покловчи бир қурбон дея фаҳмлайди,— қатл демас.
Антонийни унутинглар: Цезарь ўлгандан кейин,
У Цезарнинг қўли каби ожиз бўлиб қолади.

К а с с и й

Мен барибир Антонийдан ниҳоятда қўрқаман:
У Цезарга жуда содиқ.

Б р у т

Азиз Қассий, у ҳақда
Кўп ўйлама. Агарда у қаттиқ севса Цезарни,
У маҳалда фақатгина ўзи учун хавфлидир:
У Цезарнинг ғами билан ўлиб қолиши мумкин.

Унчаликмас, ҳа, дарвоқе, Антонийнинг майли зўр
Үйин-кулги, айшу ишрат енгил-елни ҳаётга.

Требоний

У унчалик хавфли эмас яшай берсин, майлига.
У ўзининг таъзиясин кулги билан эслайди.

(Соат занг уради.)

Эҳе! Соат занг урди-ю.

Кассий

Уч мартаба занг урди.

Требоний

Тарқайдиган вақт ҳам бўлди.

Кассий

Цезарь Қапитолийга
Келадими эртага, ҳа, ҳали ҳозир шубҳали.
Ҳурофотчи бўлиб қолган Цезарь яқиндан бери,
Ва тушларга, таъбирларга, белгиларга нисбатан
Муносабатини жуда ўзгартириб қўйган у.
Эҳтимол бу кўп ғаройиб ҳодисалар, бу туннинг
Фавқулодда даҳшатлари, авгурларнинг¹ ўгити
Уйда сақлаб туришлиги мумкин Цезарни.

Деций

Қўрқманг:

Мен, шубҳасиз, ўз гапимга кўндираман Цезарни.
Яккашохни² дарахт билан, ойна билан айиқни,

¹ Ағурлар — Қадимиј Римда қушларнинг товуши ва учнишига қараб туриб ёки қурбонликка сўйилган ҳайвонларнинг ички аъзоларига қарив туриб, келгусида нималар юз беришини олдиндан айтиб берадиган роҳиблар (руҳонийлар).

² Яккашох — Афсонавий бир ҳайвон, гўё бу ҳайвон отга ўхшаган бўлиб, пешонасида битта шохи бўлар экан. Гўё,

Філни эса чуқур қазиб, шерни эса тўр билан,
Одамларни хушомад-ла қўлга тушириш мумкин —
Деган маталларни жуда яхши кўради Цезарь.
Сен хушомадгўйларни ҳеч ёқтирмайсан деб айтиб,
Унга жуда ҳам ёқаман. Сўзларимга ишонинг:
Мен ҳамма вақт унга таъсир кўргазишни биламан,
Ва албатта келтираман уни Қапитолийга.

Кассий

Иўқ, яххиси биз ҳаммамиз бориб бошлаб келамиз.

Брут

Соат худди саккизларда, хўпми? Ундан кеч эмас!

Кассий

Ҳа, бу энг охирги муддат. Кечикманглар, илтимос.

Метелл

Лигарий ҳам яхши кўрмас Цезарни, у Помпейни
Мақтагани учун Цезарь уни ҳақорат қилган.
Таажжубки ёдимииздан чиқарибмиз биз уни.

Брут

Дўстим Метелл, сен ёнига киргил уни: у менга
Жуда хайриҳоҳдир, чунки сабаби бор; сен уни
Менинг ҳузуримга юбор — у бизники бўлади.

Кассий

Тонг ёришди.— Хайр, Брут. Дўстлар, энди тарқалиш
Пайти келди. Унутманглар аҳду қароримизни.
Кўрсатайлик Римнинг асиљ ўғли эканимизни.

яккашоҳни туттишда тубандаги усул қўлланган эмиш: овчи
яккашоҳни роса газаблантириб, ўзи дараҳт орқасига бекинар-
миниш. Газабланган ҳайвон келиб шохини дараҳтга шунаقا қат-
тиқ урар эмишки, кейин ўзи ҳам сўририб ололмасмиш.

Б р у т

Ўзингизни жуда хурсанд, сарбаст тутинг, дўстларим,
Ҳушёр бўлинг, муддаомиз сезилмасин кўзлардан:
Кўзимизни, худди Римнинг актёрлари сингари
Тутайликки, улар дадил, хурсанд боқа олсинлар.
Хайр дўстлар, ҳаммангизга айрим-айрим эхтиром.

Брутдан бұлак ҳамма кетади.

Ҳой, Люций, тур! Нега бунча қотиб қолдинг? Ҳа,
майли
Соз уйқунинг вазмин, болдай щабнамига қониб ол.
Босинқираш, ёмон тушлар ҳали ҳозир миянгга
Ташвиш солмас, шул сабабдан уйқунг жуда оғирдир.

Порция киради.

Порция

Азиз Брут!

БРУТ

Хўш, Порция, нима бўлди? Нима гап?
Нега турдинг? Ахир жуда ожиз сенинг сиҳатинг,
Рутубатли, совуқ сахар сенга зарар қилади.

Порция

Сенга ҳам. Хўш, нима учун тўшагингни яширинча
Ташлаб чиқдинг. Яхши эмас! Кеча эса кечқурун
Овқат чори бирданига туриб кетдинг ўрнингдан,
Сўнг қўлингни қовуштириб, ўйга ботиб, уҳ тортиб,
Юра кетдинг. Мен чақирсан қараб қўйдинг хўмрайиб.
Саволимни такрорласам, депсинидингу бетоқат
Пешонангни қашлаб қўйдинг. Мен ҳам сира бўш
келмай
Қайта-қайта савол бердим, аммо жавоб бермадинг,
Жаҳл билан қўл силтадинг кетгин деган маъниода.
Мен ҳам сенинг ёниб турган ғазабингни оширмай

Деб қўрқдиму, ҳам бу ғазаб, баъзан-баъзан ҳар кимда
 Бўладиган ғазаблардан биттасидир дедим-да,
 Қета қолдим хоҳишингга ва амрингга бўйсуниб.
 Ухлашга ҳам, емакка ҳам, сўзлашга ҳам бу ҳолат
 Сенга имкон бермайди ҳеч, агар бу ҳол феълингни
 Узгартирган каби бирдан юзингни ҳам ўзгартса
 Таниёлмас эдим сени. Азиз Брут, жон эrim,
 Сўзла, сенга нима бўлди, қандай ташвиш юз берди?

Б р у т

Шундай, бир оз тобим қочган, инонавер, ҳеч гап йўқ.

П о р ц и я

Брут ақли расолардан, агар тоби қочганда
 Бирор чора кўрар эди.

Б р у т

Хўп, кўраман. Бориб ёт.

П о р ц и я

Бру: хаста? Енгил-елпи кийиниб, тонг маҳали
 Нам ҳаводан нафас олиб сайр этишга соғмикан?
 Брут хаста? Ундей бўлса, тўшагини тарқ этиб,
 Нима учун зарарли тун қучорига отилди?
 Ё, заҳарли рутубати сиҳатини яна ҳам
 Оғирлаштиурсин учунми? О, йўқ, азизим Брут
 Юрагингда аллақандай оғир дард бор, бу дардни
 Мен билишим керак шаксиз, билиш учун ҳаққим бор.
 Қачонлардир донғри кетган гўзаллигим ҳаққи, айт,
 Сенга бўлган ниҳоясиз севгим ҳаққи ва бизни
 Бирлаштирган ўша эзгу қасам ҳаққи сўрайман,
 Ялинаман-ёлвораман ҳузурингда тиз чўкиб,
 Менга,— ҳалол ёрингга айт, қандай дардинг бор,
 жоним?

Кимлар эди, ҳатто туннинг зулматидан ҳам юзни
 Яширишиб, ҳузурингга боя келган одамлар?

Б р у т

Тур ўрнингдан, азизим, тур.

П о р ц и я

Сен ҳам менга нисбатан
 Марҳаматли бўлганингда тиз чўкмасдим шубҳасиз.
 Ахир никоҳ маҳалида: менинг ички сиримни
 Билишилгинг мумкин эмас деб шарт қўйган эдингми?
 Сен мен билан аҳён-аҳён — овқат чори, тўшакда,
 Гоҳо суҳбат маҳалида бирга бўласан холос,
 Мен қалбингдан ташқарида яшайман! О, Порция,
 У маҳалда хотин эмас, чўри әрур Брутга.

Б р у т

Иўқ, сен унинг садоқатли, ҳалол рафиқасисан,
 Ҳамда унинг ҳаяжонли юрагида кезувчи
 Ҳар бир томчи қон сингари қимматлисан Брутга.

П о р ц и я

Ундай бўлса мен бу сирдан огоҳ бўлишим лозим,
 Мен аёлман — тўғри, тўғри — аммо, Брут ўзига
 Хотинликка раво кўриб танлаб олган аёлман.
 Мен аёлман — тўғри, тўғри — аммо, уни Қатоннинг
 Қизи деб ҳалқ жуда ҳурмат қиласидиган аёлман.
 Наҳотки мен шундай эри ҳамда шундай отаси
 Бўлатуриб ўз жинсимдан бўлолмасам кучлироқ?
 Менга инон: мен сирингни ҳеч ошкор қилмайман.
 Мен руҳимнинг қудратини синааб кўрдим: жўрттага
 Биқинимни шарт кесдиму, оғригини ғинг демай
 Яширолдим. Шундай экан, наҳотки мен эримнинг
 Сирларини яширишга қодир бўла олмасам?

Б р у т

О, худолар, мен шунаقا, олижаноб, вафодор,
 Садоқатли, пок хотинга лойиқ бўлай илойим.

Эшик тақиллади.

Эшитдингми? Порция, бор, боратургин ҳозирча.
Тезда бутун сирларимни юрагингга қуяман;
Нега қовоқ солғанилгим, барча ишим ҳақида
Сенга ҳисоб бераман, бор!

П о р ц и я кетади.

Тақиллатган ким, Люций?

Люций қайтади, орқасидан Кай Лигарий киради.

Люций

Қандайдир бир касал одам сени кўрмак истайди.

Б р у т

Ҳа, бу Метелл таклиф қилган Кай Лигарий албатта!—
Хўп, сен, бола, жўна.—Хизмат, эшитаман, сўзла Кай?

Лигарий

Сенга салом йўллар менинг хаста бўлган овозим.

Б р у т

Э аттаси, дўстим, бевақт ўралибсан рўмолга.
Қани энди, соғ-саломат бўлганингда, азиз, Кай...

Лигарий

Соппа-соғман, агар Брут мени бирор хайрли
Ишга даъват эта қолса.

Б р у т

Ҳа, мен шундай бир ишга
Сени даъват қилар эдим, агарда сен даъватни
Соғлом қулоқ билан тинглай оладиган бўлсанг, Кай.
Ундей бўлса, мен барча Рим худолари олдида
Ҳамма иллат-касалимни улоқтириб ташлайман.
Римнинг руҳи! Марднинг пушти-камаридан туғилган!

Сен, гўёки дуохондай юрагимнинг дардини
 Олиб ташладинг. Амр этгил, қайга десанг чопаман —
 Ҳар бир мушкул иш бўлса ҳам бажаришга тайёрман,
 Ҳар иш келади қўлимдан. Нима қилиш керак, айт?

Б р у т

Қайтаришлик лозим әрур хасталарга соғлиқни.

Л и г а р и й

Аммо хаста бўладими, айт-чи, бирор соғ одам?

Б р у т

Ҳа, бу ҳам бор. Бу ҳолатга дучор бўладиган зот
 Томонига йўл олганда, менинг нима демоқчи
 Бўлганимни фаҳмлайсан.

Л и г а р и й

Олга томон қадам бос,
 Қоматимни ростлаб мен ҳам кейиннингдан бораман —
 Майли қайга борсак менга барибир, ҳа, ишқилиб,
 Мени бошлаб борадиган Брут бўлса бўлгани.

Б р у т

Жуда яхши, хўп, бўлмаса, қани кетдик, дўстим, Қай.

Кетишади.

ИҚКИНЧИ САҲНА

Цезарь саройининг зали.
 Ҳаво гулдурайди. Тунги либосда Цезарь киради.

Ц е з а р ь

Бугун туни ер ҳам, кўк ҳам ухламади мутлақо.
 «Дод, Цезарни ўлдиришаётиди, дод қутқаринг»
 Деб қичқирди уч мартаба Қальпурния тушида.
 Ҳой, одамлар! Ким бор? Ким бор?

Хизматчи киради.

Хизматчи

Нима дейсиз, соҳибим!

Цезарь

Роҳибларга хабар қилгил — тез қурбонлик сўйсинлар.
Сўнгра, улар нималар юз беришини олдиндан
Таъбир этса, ҳаммасини келиб менга айтасан.

Хизматчи

Ҳозир бораман, соҳиби фармон.

Хизматчи кетади. Қальпурния киради.

Қальпурния

Наҳотки сен бирор ёққа чиқаман деб отлансанг?
Йўқ, йўқ, бугун уйдан сира·чиқмаслигинг шарт, Цезарь.

Цезарь

Шундай, Цезарь чиқмоқчи, ҳа. Хавфу·хатар ҳамма
вақт

Гарданимга кўз солади. Аммо, лекин юзимни
Кўрдими, у, шу ониёқ дарҳол ғойиб бўлади.

Қальпурния

Парвосиздим, ҳар хил таъбир, белгиларга нисбатан,
Аммо бугун қўрқувдаман. Биз эшитган ва кўрган
Ҳодисалар, белгилардан бўлак яна даҳшатли
Воқеалар тўғрисида сўзлаб берди соқчилар:
Кўчада — тош йўл устида арслон туғиб қўйганмиш,
Тобутлар тарс ёрилганмиш, қўзғалганмиш мурдалар;
Булутларнинг қучоғида жанговар саф тортишиб
Урушганмиш ўт ичида аллақандай аскарлар;
Ва уларнинг қони билан Капитолий бўялмиш;
Инраганмиш ярадорлар, отлар кишинаган эмиш;
Ва самодан жанг шовқини эшитилиб турганмиш,
Кўчаларда дод солишиб, йиғлаганмиш арвоҳлар.

Булар бари фавқулодда ҳодисалар! О, Цезарь,
Мен қўрқаман!

Цезарь

Ахир улуғ худоларнинг қарорин
Инкор этиб бўладими? Йўқ, йўқ, Цезарь, барибир,
Ташқарига чиқади. Бу ҳодисалар Цезарга
Тааллуқли эмас, балки тегишлидир ҳаммага.

Қальпурния

Гадо ўлиши олдидан думли юлдуз кўринмас:
Ҳукмроннинг қазосидан хабар берар фақат кўк.

Цезарь

Қўрқоқ ўлар бир неча бор ажалидан илгари;
Ботир эса бир галгина дуч келади ўлимга.
Менга маълум бўлган барча ажиб ҳодисалардан
Таажжуброқ туюлгани, одамларнинг ўлимдан
Қўрқиши деб ҳисоблайман: ахир билишади-ку
Вақти билан бошга ўлим тушишлиги муқаррар.

Хизматчи киради.

Хўш, роҳиблар нима деди?

Хизматчи

Цезарь уйдан чиқмасин
Дейишдилар. Қурбонликка сўйган молнинг ичидан
Ахтаришиб, юрагини сира топишолмабди.

Цезарь

Ҳа, бу билан қўрқоқликни уялтирган худолар.
Агар Цезарь уйда қолса чиқмай қўрқув туфайли,
У ҳам, худди юраги йўқ молдек бўлиб қоларди.
Жуда яхши билади хавф ўзидан ҳам Цезарнинг
Хатарлироқ ва хавфлироқ эканини албатта.
У билан биз — икки шермиз бир кундаёқ тугилган;

Аммо лекин улуғроқман, хавфлироқман уңдан мен.
Ха, кўчага бугун Цезарь чиқади.

Қальпурния

О, азизим!
Кўнгилчанлик билан ақлинг хиралашиб қолибди,
Бугун уйдан чиқма зинҳор. Майли, сенинг хавфингмас,
Балки, менинг хавфим сени бугун уйда сақласин.
Антонийни юборамиз сенатга; ха, майли у
Цезарь бир оз хастароқ деб айта қолсин уларга.
Илтижомни қабул этгил, ялиноман тиз чўкиб.

Цезарь

Хўп, майлига, Марк Антоний шундай десин сенатга.
Хўп, азизим, сенинг учун, майли, уйда қоламан.

Деций киради.

Ана, Деций Брут келди. Брут айта қолади.

Деций

Улуғ Цезарь, салом сенга! Омонмисан, соғмисан.
Ҳузурингга келдим, сени чорлаш учун сенатга.

Цезарь

Уз вақтида етиб келдинг ҳузуримга, Деций, соз!
Сен сенатга еткиз менинг саломимни ҳамда айт:
Мен сенатга боришликни истамайман бугун. Ха.
Боролмайман десам агар, ёлғон айтган бўлардим.
Журъат этолмайман десам, бадтар ёлғон бўларди.
Истамайман боришликни бугун. Худди шундай де.

Қальпурния

Қасал экан дегин.

Цезарь

Цезарь ёлғон гапирамиди?
 Кексаларга ҳақиқатни айтишлиқдан қўрққали
 Зафарларда қўлочимни ўйганмидим шунча кенг?
 Бор, бориб айт — Цезарь бугун боришликини истамас.

Деций

Улуғ Цезарь, агар улар мендан кулмасин десанг
 Нима учун истамайсан, сабабини айтиб бер.

Цезарь

Сабаби — мен истамайман боришликини, вассалом,
 Шунинг ўзи кифоядир, шаксиз, сенаторларга.
 Аммо, шахсан сенга, дўстим бўлганлигинг туфайли,
 Айтиб беришлигим мумкин: мени юбормаётган
 Кальпурния. У кечаси ёмон тушлар кўрибди.
 Тушидамиш, гўё менинг ҳайкалимдан, юз кўзли
 Фонтан каби қон оққанмиш ва жуда кўп риммилар
 Қаҳ-қаҳ уриб, қўлларини ювган эмиш шу қонда.
 Бу қўрқинчли туш шумликдан дарак берур, бугун сен
 Уйдан чиқма деб ёлворди Кальпурния тиз чўкиб.

Деций

Туш нотўғри изоҳланмиш. Бу туш баҳтдан нишона;
 Гўёки қон оқизувчи ва қонида риммилар
 Шоду хуррам чўмилишган, сенинг эзгу ҳайкалинг,
 Римни жонбахш қонинг билан сугоришинг ҳақида,
 Ва ёнингга одамларнинг обрў истаб, шон излаб
 Қелишидан дарак берур. Кальпурния тушини
 Мана шундай англаш керак.

Цезарь

Жуда яхши англатдинг.

Д е ц и й

Аввал тингла сўзларимни, сўнг фикрингни айтарсан.
 Билиб қўйгил, дўстим Цезарь, бугун сенат сенга тож
 Кийгишишга қарор қилган; аммо бормаслигингни
 Эшитсалар ўз фикридан қайтишлари ҳам мумкин.
 Агар улар: «Хўп, мажлисни, то Цезарнинг хотини
 Яхшироқ туш кўргангача тўхтатайлик» дейишса,
 Одамларга кулги бўлиб қоласан, ҳа. Бекинсанг
 «Эҳе, Цезарь қўрқоқ экан!» деган фийбат тарқайди.
 Кечир, Цезарь, сени қаттиқ севганимдан фикримни
 Очиқ айтдим: менинг ақлим бўйсунади севгимга.

Ц е з а р ь

Ана энди, Кальпурния, бу бемаъни таҳлиқанг
 Менинг учун тамом кулги бўлиб қолди! Мен, афсус,
 Сўзларингга кирганимга хижолатман жуда ҳам.
 Қани, менинг лиbosларим келтирилсин!— Бораман.

Публий, Брут, Лигарий, Метелл, Қаска,
 Требоний ва Цинналар киришади.

Ана, қаранг Публий келди мени олиб кетгали.

П у б л и й

Салом сенга, дўстим Цезарь!

Ц е з а р ь

Салом, Публий. Хўш, Брут?
 Сен ҳам эрта турғанимдинг? Салом Қаска! Лигарий
 Цезарь ҳеч вақт тинкаларни қуритувчи безгакдай
 Сен билан ҳеч ёвлашмаган. Соат неччи бўлибди?

Б р у т

Соат расо саккиз бўлди.

Цезарь

Раҳмат келганларингга.

Антоний киради.

Сен ҳам эрта турибсан-ку!— Салом сенга, Антоний.

Антоний

Салом, сенга!

Цезарь

Ҳамма нарса тайёрлансин.— Мен учун
Кўп иоқулай бўлди: ахир кечикмоқдаман. Цинна!
О, Метелл ҳам! Требоний, сен ҳам шу ердамисан?
Пича сўзлашмогим керак, лақиллашиб сен билан.
Ҳа, эсингдан чиқармагил бугун уйга келасан!
Яқинроқ тур менга, яна мен ҳам унутиб қўймай.

Требоний

Хўп бўлади, Цезарь, (четга) ҳали қараб турғил дўст-
ларинг
Яқинингда турганлигим учун афсусланади.

Цезарь

Қани дўстлар, ичкарига; йўл олдидан ичайлик,
Сўнг ҳаммамиз дўстона, шод сенат томон жўнаймиз.

Брут (четга)

Аммо дўстлик ҳар хил бўлур. Бу фикрдан, о, Цезарь,
Марк Брутнинг юрагига оғир қайғу чўқмоқда.

Кетадилар.

УЧИНЧИ САҲНА

Капитолий яқинидаги бир кўча.
Үқишида давом этиб, Артемидор киради.

Артемидор

«Цезарь Брутдан хайиқ, Кассийдан эҳтиёт бўл, Каскадан узоқлаш, Циннадан бохабар бўл, Требонийга ишонма, Метелл Цимбрни кузатиб юр. Деций Брут сенга дўст эмас, сен Қай Лигарийни хафа қилгансан, уларнинг ҳаммасини руҳлантирган бир фикр, бу фикр эса Цезарга қарши қаратилган. Агар сен ўлмайдиган бўлмасанг ўзингга эҳтиёт бўл: бепарволик фитна учун қулайлик туғдиради. Илоё, улуғ худолар сенга мададкор бўлсин.

Сенга яхшиликни раво кўрувчи Артемидор.»
 Ҳа, шу ерда пойлаб турай Цезарни мен, келганда
 Бу қоғозни унга, гўё, ариза деб бераман.
 Эзгуликнинг ўз-ўзини шум хасаднинг тишидан
 Сақламаганилиги учун қаттиқ алам чекаман.
 Бу қоғозни ўқий олсанг, Цезарь— омон қолсанг,
 Агар бирор сабаб била ўқий олмасдан қолсанг,
 Унда тақдир илоҳаси хиёнатга дўст бўлур.

Кетади.

ТУРТИНЧИ САҲНА

Уша кўчанинг бошқа қисми, Брут уйининг олдидаги жой.
 Порция ва Люций киради.

Порция

Чопганингча сенатга бор, худо хайрингни бергур.
 Менга зинҳор гап қайтарма, зудлик билан жўнай қол.
 Ҳа, нимани кутмоқдасан?

Люций

Топшириқни кутаман.

Порция

Истардимки, сен у ерда нималар қилишингни
 Айтишимдан илгариёқ қайтиб келсанг бу ерга.

(Четга.)

О, маҳкамлик, мени зинҳор тарк этмагил, лаб билан
 Юрагимнинг орасида худди тоғдай бўлиб тур!
 Эркакларча ақлим бору, аёлларча заифман!
 Сир сақлашлик, о, нақадар мушкул аёл кишига!
 Сен ҳали ҳам шундамисан?

Люций

Нима қилай, маликам?
 Хўп, сенатга чопиб бордим,— шу холосми ҳаммаси?
 Яна уйга чопиб келдим,— шу холосми бўлгани?

Порция

Ҳа, шу холос, сўнг айтасан: рангги қалай Брутнинг.
 Бугун бир оз хастароқ у,— ҳамда Цезарь қай ҳолда...
 Ва Цезарнинг атрофини кимлар ўраб олишган?
 Шошма, бола! Шовқинларни эшитдингми? Қулоқ сол!

Люций

Эшитганим йўқ, маликам.

Порция

Ахир қулоқ солсанг-чи!
 Мен галаён шовқинини аниқ эшитмоқдаман,
 Бу шовқинни шамол олиб келмоқдадир сенатдан.

Люций

Мен ҳеч нарса эшитолмай ётибман-ку, маликам?

Авлиё киради.

Порция

Ҳой йўловчи, қай томондан келмоқдасан? Бунда кел!

Авлиё

Ўз уйимдан қелмоқдаман.

Порция

Соат неччи?

Авлиё

Хадемай

Түқкіз бұлса керак.

Порция

Айт-чи, Цезарь Капитолийга

Утдимикан?

Авлиё

Йүқ маликам, үтгани йүқ! Мен унинг
Утадиган йўлларида туриш учун чиққанман.

Порция

Хўш, Цезарга айтадиган бирор арзинг бормиди?

Авлиё

Ҳа, маликам. Яхшиликни право кўриб ўзига,
Агарда у сўзларимга қулоқ солса, мен ундан:
Юлий Цезарь, сен ўзингга дўст бўлгин деб сўрайман.

Порция

Нима? Унга бирор нарса таҳдид қилмоқдами? Хўш
Бирор нарса биласанми?

Авлиё

Менми? Йўғ-а, билмайман.
Ва локин мен кўп нарсадан қўрқмоқдаман. Яхши қол.
Қўча жуда тор бу ерда. Сенаторлар, сарбозлар,
Ва аламон билан бу ер доим тифиз бўлади.
Мен шўрликни бу аламон яна янчид қўймасин.
Ҳа, мен бир оз кенгроқ жойда тура қолай, маликам,
Токи улуғ Цезарь мени очиқ-равшан кўролсин.

Кетади.

Порция

Уйга қайтай, (четга). О, нақадар ожиз аёл юраги!
О, Брутим! Бу ишингда осмон бўлсин мададкор.—
Бола эшитди чамаси...— Ана, Цезарь Брутнинг
Аллақандай талабини рад этмоқда. — Оҳ шўрим,
Тамом ҳолдан кетмоқдаман.— Югур, Люций Ўрутга
Етказ менинг саломимни ҳам дегилки — мен шодман.
Ундан жавоб олиб дарҳол ҳузуримга қайтиб кел!

Иккаласи икки томонга кетади.

III ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Рим. Қапитолийнинг олди. Юқорида сенатнинг мажлиси.

Қапитолий эшиги олдида аламон тўпланган, уларнинг орасида — Артемидор ва Авліё ҳам бор. Трубалар чалинади. Цезарь, Брут, Кассий, Каска, Деций, Метелл, Цимбр, Требоний, Цинна, Антоний, Лепид, Попилий, Публий ва бошқалар киришади.

Цезарь

Мана иди март айёми бошланди

Авліё

Ха, бошланди,
Аммо, Цезарь, ҳали тамом ўтиб кетганича йўқ.

Артемидор

Салом сенга! Ўқиб кўргил менинг манов номамни.

Деций

Требоний сендан жуда сўрайдиким, мана бу
Арзимаган аризасин вақтинг бўлса ўқисанг.

Артемидор

Улуғ Цезарь, энг аввало меникини ўқиб кўр!
Чунки бу хат ҳаммадан ҳам кўпроқ сенга тегишли.

Цезарь

Ундаи бўлса бу мактубни энг охирда ўқийман.

Артемидор

Кечиктиrmай ўқи, Цезарь, зинҳор сендан сўрайман!

Цезарь

Жинни-пинни бўлганми бу?

Публий

Иўқол нари, қоч йўлдан!

Кассий

Кўчада ҳам аризами, инсоф қил-де, биродар!

(Цезарь ва унинг ҳамроҳларига)

Қани сенатга кирайлик.

Цезарь Капитолийга киради, орқасидан бошқалар ҳам.
Ҳамма сенаторлар оёққа турадилар.

Попилий

(Кассийга)

Ишингизга муваффақият тилайман.

Кассий

Қайси иш?

Попилий

Хайр, дўстим, кўришгунча

(Цезарь ёнига боради.)

Брут

(Кассийга)

Нима деди, Попилий?

Кассий

Ишимизга муваффақият тилади. Қўрқаман,
Фитна очилган бўлмасин.

Б р у т

Яқинлашди Цезарга.
Бохабар бўл, кузатиб тур.

К а с с и й

Қаска, тезроқ бўла қол.
Халал бермасалар эди. Брут, нима қиласмиш?
Сир очилиб қолса Кассий ёки Цезарь ўлади.
Мен ўзимни чавақлайман.

Б р у т

Кассий, мард бўл, дадил бўл!
Йўқ, у бизнинг ҳақимиизда сўзлаётган йўқ унга:
Ана, қара у кулмоқда, осойишта Цезарь ҳам.

К а с с и й

Требоний ўз ролини жуда яхши билади.
Қара, Брут, Антонийни нари олиб кетди у.

Требоний билан Антоний кетади.
Цезарь ва сенаторлар ўз ўринларини эгаллайдилар.

Д е ц и й

Метелл қани? Аризасин тезроқ берсин Цезарга.

Б р у т

Хозир кетди: атрофини ўранг... Ердамлашинглар.

Ц и н и а

Сен бошлайсан, Қаска, хўпми, биринчи зарб сенини.

Ц е з а р ь

Ҳамма нарса тайёрми? Хўш, қани, қандай нуқсонни
Тузатмоги лозим Цезарь ҳамда унинг сенати?

М е т е л л

Қудрати зўр, шуҳрати зўр, улуғ Цезарь, назар сол,
Цимбр таъзим бажо қилиб тураг, мана қаршингда.

(Тиз чўкади.)

Ц е з а р ь

Сени огоҳлантиришим керак, Цимбр, бунақа
Хақирона илтижолар билан фақат соддадил
Одамларнинггина кўнглин юшатиш мумкинди;
Ҳамда қарор, фармонларни гўдак болалар учун
Ўйинчоққа айлантириш мумкин. Аммо Цезарнинг
Кўнглин дардол юшайди деб ўйлаш эса бемаъни.
Билиб қўйки, аҳмоқларни юшатувчи ҳар нарса:
Тубанлик ва беномуслик, ёғлама тил, ширин сўз,
Қуллар каби бўйин эгиш, олчоқлик ва хушомад
Цезардаги у табиий мустаҳкамлик, бардошни
Буза олур деб ўйлашлик бемаънидир мутлақо.
Сенинг аканг ҳукм билан қувгин қилинган. Агар
Бу хушомад, бу илтижо аканг учун бўлса, мен
Сени итдек қилиб йўлдан улоқтириб ташлайман.
Цезарь жуда ҳаққонийдир, ўз амрини бесабаб
Бузмайди ҳеч, Цимбр, шуни эсингда тут ҳамма вақт.

М е т е л л

Балки, улуғ Цезарь учун хуш келувчи бўлак бир
Юксак овоз кўтарилад ёқлаб ғариб акамни?

Б р у т

Қўлларнингн ўпид, аммо хушомадсиз, бегараз,
Цезарь, сендан сўрайман тез, Публий Цимбр сургунданд
қайтарилисин.

Цезарь

Қандоқ! Брут!

Кассий

Кечир уни, о, Цезарь!
 Сендан Қассий ҳам сўрайди, оёғингга бош уриб,
 Илтифот қил, улуғ Цезарь, кечир бир йўл Цимбрни.

Цезарь

Агар мен ҳам сиздай бўлсам, ён берардим сизларга;
 Арз қилишни билсам агар,— арзга қулоқ солардим;
 Валокин мен худди қутб юлдузидай тебранмас,
 Пынак бузмас ва событман. Осмон сонсиз юлдуз-ла
 Ярқирайди, бари — олов, шуъла сочар ҳар бири.
 Аммо, фақат, ўз ўрнида событ турган биттаси.
 Дунёда ҳам худди шундай — одам қайнар дунёда,
 Одамлар-чи — улар гавда, улар ақл, улар қон;
 Аммо менга бу дунёда юксак, олий, мустаҳкам
 Мартабага эга бўлган бир зотгина маълумдир:
 У ҳам бўлса — мен ўзимман! Мана сизга бир мисол:
 Ўз аҳдимда маҳкам турдим — сургун қилдим Цимбрни.
 Ўз фикримда қатъий турсам — у қайтмайди Римга ҳеч.

Цинна

О, Цезарь!

Цезарь

Қоч! Олимп¹ торин қўзратмоқчимисан, хўш?

Деций

Улуғ Цезарь!

¹ Олимп — Юнонистондаги баланд тор.

Цезарь

Брут мутлоқ беҳудага тиз чўкди.

Каска

Ундаи бўлса гапир тезроқ, эй қўлларим, мен учун!

Цезарнинг орқасига ханжар уради. Цезарь унинг қўлидан ушлайди. Шу пайт бошқа суниқсадчилар ҳам уни чавақлай бошлайдилар, энг охирда Брут ханжар уради.

Цезарь

Менинг Брутим, сен ҳам-а? Ундаи бўлса майлига Цезарь ҳалок бўла қолсин, қазо топсин, майлига.

Улади. Сенаторлар ва ҳалқ даҳшат билан ҳар томонга питраб қочади.

Цинна

Озодлик! Эрк! Тамом бўлди, яксон бўлди истибдод!—
Деб ҳаммангиз кўча бўйлаб дарҳол чопинг, жар солинг!

Кассий

Кўчаларда минбарлардан туриб эълон қилинглар:
«Озодлик, эрк, Рим қулликдан тамом холос бўлди!» деб.

Брут

Хой, ҳалойиқ! Сенаторлар! Қўрқманг! Нега қўрқасиз?
Қочманг. Шуҳратпарамастликнинг қарзи тўланди холос!

Каска

Минбарга чиқ, Брут!

Деций

Кассий, сен ҳам чиққил минбарга!

Брут

Публий қани?

Цинна

Тўполондан ганграб қолди, ана у.

Метелл

Енрга бўлайлик ҳаммамиз, яна, тагии Цезарнинг
Бирор дўсти...

Брут

Нега бирга бўлиш керак? Нимага?
Публий, зинҳор қўрқма, тинчлан, римлиларни ҳам
тинчит.
Биз ҳеч кимга тегмаймиз.

Кассий

Сен, биздан ажрал яхшиси.
Яна бизга газаб билан ташланувчи аламон,
Публий, сенинг дилингни ҳам сиёҳ қилиб қўймасин.

Брут

Бу айб учун фақатгина биз ўзимиз жавобгар,
Нима бўлса биздан бўлди.

Кассий

Қани, ахир Антоний?

Требоний

Гангид қолиб уйга қочди. Эркаклару аёллар,
Ёшу қари ҳар томонга чопмоқдалар дод солиб,
Гўё бутун дунё тамом ҳалок бўлаётгандай.

Брут

Эй, сиз тақдир илоҳлари, ҳукмингизни чиқаривг!
Биламики, биз ўламиз. Аммо ўлим пайтида
Ҳаёт соатини бир оз чўзмоқ истар одамлар.

Кассий

Ким йигирма йилни агар қирқиб олса ҳаётдан,
Шунча йилни қирқиб олган бўлур ўлим хавфидан.

Брут

Ундаи бўлса, дўстим, ўлим — жуда эзгу иш экан,
Цезарь учун озайтириб биз ўлимнинг хавфини
Уига хизмат қилибмиз-да. Қани, дўстлар, энгашинг:
Қўлимиизни тирсаккача унинг қизил қонига
Белайлик ҳам қиличларни шу қок билан бўяйлик,
Сўнгра бозор майдонига бориб, қизил тигларни
Яланглатиб: «Эрк, озодлик!» дея хитоб қилайлик.

Кассий

Қўлимиизни қонга ювдик.— Бу саҳнани албатта,
Театрлар асрлардан оша бизга номаълум
Халқлар узоқ наслларга етказади бегумон.

Брут

Ва неча бор ўлар экан, ана, ҳозир Помпейнинг
Оғигда бир хок бўлиб ётган Цезарь саҳнада!

Кассий

Ва шунча бор: ватанини озод этган ва халқнинг
Асл биродарлари деб, атар бизни насллар.

Деций

Хўш, кетдикми?

Кассий

Ҳа, ҳаммамиз халқ олдига борамиз.
Илгарида — Брут. Бизлар Римнинг асл қалблари
Билан расо безатамиз унинг намойишини.

Брут

Тўхта, ким у келаётган?

Хизматчи киради

Антонийнинг одами.

Хизматчи

(Брутнинг олдига бориб тиз чўкади.)

Брут, сенинг ҳузурингда худди шундай тиз чўкиб,
 Оёғингга бош уришни Марк Антоний буюрди,
 Ҳам буюрди ҳузурингда ётиб шундай дейишни:
 «Брут софдил, олиҳиммат, шижоатли, донишманд,
 Цезарь буюк ва пошшохон ҳам меҳрибон зот эди.
 Айт, Брутни мен севаман ҳамда ҳурмат қиласман,
 Цезарни ҳам севар эдим, ҳурматлардим, қўрқардим.
 Агар Брут Антонийга бехавотир келишга,
 Улуғ Цезарь ўлимининг сабабини билишга
 Рухсат этса, Антонийга қимматлироқ бўларди,
 Ҳеч шубҳасиз, тирик Брут ўлик Юлий Цезардан,
 Ва Антоний шу бугунги олғов-далғов кунларнинг
 Фавғолари орасида бир содиқ дўст сингари
 Олижаноб Брут билан доим бирга бўларди»
 Марк Антоний, худди мана шундай дегин деб айтди.

Брут

Мен ҳамма вақт уни доно ва диловар римли деб
 Ҳисоблардим. Майли келсин, сўз бераман, бу ердан
 У қаноат ҳосил қилиб омон-эсон кетади.

Хизматчи

Бориб унга айтаман. (Кетади.)

Брут

Аминманки, у шубҳасиз, дўст бўлади биз билан.

Кассий

Мен ҳам шундай бўлишини истар эдим, валокин,
 Ич-ичимда ундан жуда хавфсирайман, қўрқаман.
 Юрагимнинг яширин товуши алдаганмас ҳеч қачон.

Б р у т

Ҳа, ўзи ҳам келиб қолди.

А н - т о н и й киради.

Салом сенга, Антоний!

А н т о н и й

Тупроқ узра ётибсанми, улуғ Цезарь, водари! Шу кичкина бўшлиқ ичра жойланмишdir, ажабо, Барча қаҳрамонликларинг, барча дабдабаларинг!— Кечирасан!. Билолмадим, қарорингиз қанақа!

Бехабарман яна кимнинг қонин тўкмоқ истайсиз? Агар менинг қоним бўлса, у маҳалда мен учун Улуғ Цезарь ҳалок бўлган дамдан кўра яхшироқ Дам бўлмайди, ҳамда унинг жаҳонда энг табаррук, Қони билан қизарган шу ханжарлардан афзалроқ Қурол бўлмас. Агарда сиз менга душман бўлсангиз Елвораман, совимасдан қўллардаги қизил қон Шу ониёқ ҳукмингизни ижро эта қолингиз! Майли, минг йил яшасам ҳам худди шу тондагидай Улуғ Цезарь яқинида, ўша қўллар зарбидан, Яъни сизнинг қўлингизда, Римнинг алломалари, — Жон берганим каби хоҳлаб жон бермасдим ҳеч қачон.

Б р у т

О, Антоний, сен бизлардан сира ўлим тилама! Гарчи бизнинг қўлимизга, бизнинг қурбонимизга Қараб, бизни йиртқичларга ўхшатарсан, валокин, Фақатгина қўлимизни, унинг қонли ишини Кўрмоқдасан холос, аммо ачинишларга тўлган Қалбимизни кўролмайсан. Жафо чеккан Рим учун Бўлаётган шу ачиниш ҳалок этди Цезарни. (Худди заҳар кесганидай заҳарларни, ачиниш Юраклардан ачинишни қувиб чиқар батамом.) Аммо шуни яхши билиб қўйгил, сенга нисбатан

Қўлимиzinинг қаҳри ожиз, тифимизнинг дами суст.
Семга ҳурмат, севги билан ака-ука сингари
Ишонч тўла қалбимизни, бағримизни очамиз.

Кассий

Олий мансабларни бўлиш чогида сен биз билан
Баббаравар қатнашасан, шаксиз, четда қолмайсан.

Брут

Фақат бир оз сабр эта тур, биз, даҳшатдан, қўрқувдан
Телба бўлган халойиқни тинчлантириб олгунча.
Кейин сен ҳам, нима учун севатуриб, Цезарга
Уткир ханжар урганимни аниқ билиб оласан.

Антоний

Сизнинг донолигингизга ипонаман албатта.
Майли энди, ҳамма менга қизил қонга бўялган,
Қўлларини бир-бир берсин. Мен, Марк Брут, қўлингни
Маҳкам сиқай, сўнгра сенинг қўлингни ҳам, Кай
Кассий,
Қўлингни бер, Деций, Цинна сен ҳам, Метелл сен
ҳам бер.

Менинг ботир Қаскам, сен ҳам, Требоний сен ҳам бер.
Сўнгги сафда қолиш асло менга муносиб эмас.
Мен нима ҳам дея олар эдим сизга, дўстларим?
Менга бўлган ишончингиз анчагина сусайди.
Сиз, мен учун энди фақат икки ёмон йўл очиқ
Деб ўйларсиз:— ё қўрқоқлик, ёки хушомадгўйлик.
Ҳа, эътироф қиласанки, Цезарь, сени севардим;
Агар сенинг руҳинг бизни кўра олса шу топда,
Сен, ўзингга қадрдон деб ҳисоблаган Антоний
Сенга душман бўлганларнинг қизил қонга бўялган
Қўлларини маҳкам сиқса яқин дўстлар сингари,—
Яна, худди жасадингнинг олдида-я, улуғ зот!—
Сенинг учун бўлмасмиди ўлимдан ҳам оғирроқ?!
О, мен, агар, танангдаги сонсиз жароҳатларча

Кўзга эга бўлганимда оқизардим селдай ёш,
Худди жароҳатларингдан оқаётган қон каби.
Бу, шубҳасиз, менинг учун муносиброқ бўларди
Дўст бўлишдан кўра сенинг ғолиб душманларингга.
Юлий Цезарь, кечир мени! О, бечора кийигим
Ҳайдаб киргизилган экан мана шу тор катакка,
О, шу ерда ҳалок бўбсан, овчилар ҳам шу ерда.
Сенинг ҳалол қонинг билан бошдан-оёқ бўялган.
Кенг жаҳон, сен, ўрмон эдинг бу ажойиб кийикка
У ҳам сенинг ифтихоринг, фахргинг эди, эй, жаҳон!
Шу ётищинг, Юлий Цезарь, худди шоҳлар ов қилган
Кўп ажойиб, гоят гўзал бир маҳлуққа ўхшайди.

Қассий

Антоний!

Антоний

Сен, кечирарсан мени дўстим, Қай Қассий:
Бундай гапни ҳатто ёв ҳам сўзлай олган бўларди,
Мен дўст бўлатуриб хийла совуққина галирдим.

Қассий

Сен Цезарни мақтаганинг учун таъна қилмайман.
Аммо қандай алоқада бўлмоқчисап биз билан?
Сени дўстлар сафида деб ҳисобласак майлимни,
Ёки сенсиз йўлда давом этайликми ўзимиз?

Антоний

Дўстлигимнинг белгиси деб қўлингизни сиқдим-ку.
Тўгри бир оз ганграб қолдим боққанимда Цезарга.
Аммо шаксиз сизга дўстман, ҳаммангизни севаман.
Умидворман: Қандай қилиб, нима билан Цезарнинг
Хавфли бўлиб қолганини эшитарман сизлардан.

Б р у т .

Акс ҳолда бу ишимиз зўр йиртқичлик бўларди!
 Ҳа, Антоний, далилимиз шу қадарли муҳимки,
 Ҳаттоқи сен унинг ўғли бўлганингда ҳам, шаксиз,
 Уларни ҳеч инкор эта олмас эдинг мутлақо.

А н т о н и й

Ҳа, шу гаплар керак эди. Кейин, рухсат сўрадим.
 Жасадини олиб чиқсақ майдонга, сўнг минбардан,
 Унинг дўсти сифатида мотам нутқи сўзласам,
 Ҳурматини бажо этиб улуғ Юлий Цезарнинг.

Б р у т

Хўп, майлига, Марк Антоний.

К а с с и й (Брутга).

Икки оғиз сўзим бор.

(Брутга секин сўзлайди.)

Үйлаб иш қил! Мумкин эмас Антонийга минбардан
 Сўзлаш учун имкон бериш. Ахир тушун, у, сўзлаб
 Халқни қаттиқ ҳаяжонга солиб қўйиши мумкин.

Б р у т (секин)

Йўқ, кечиргил, мен минбарга илгарироқ чиқаман.
 Воқеанинг сабабини тушунтириб бераман.
 Антонийнинг ҳозир сизга сўзлайдиган сўzlари
 Бизлар билан келишилган, биз Цезарга нисбатан
 Энг охирги бурчимизни тугал адо этишга,
 Ҳамда ижро этмак учун барча маросимларни —
 Қарор қилдик деб айтаман халойиқقا минбардан.
 Бу ишимиз фойда берса берар, зарар бермайди.

К а с с и й (секин)

Билолмадим, аммо бу иш менга сира ёқмайди.

Б р у т

Хўп, Цезарнинг жасадини олиб чиққил, Антоний,
 Аммо бизни ўз сўзингда қоралашга уринма.
 Юлий Цезарь тўғрисида нима десанг хоҳишинг.
 Ва нутқингни бизлар билан келишганинг ҳақида
 Эълон қилгил, аксинча, сен кўмиш маросимидан
 Четлантириласан. Кейин, сен минбарга мендан сўнг,—
 Мен сўзимни тугатгандан кейингина чиқасан.

А н т о н и й

Майли, шундай бўла қолсин, менга шу ҳам кифоя.

Б р у т

Жасадини тайёрла-ю, орқамиздан етиб бор.

Антонийдан бўлак ҳамма кетади.

А н т о н и й

Кечир мени, қонли Мурда, сенинг жаллодларингга
 Бўйинг эгиб, тавозеда бўлганлигим учун, сен!
 Жаҳон жаҳон бўлиб кўрган ноёб марднинг жасади!
 О, бу ҳалол ва бебаҳо қонни ерга тўкканлар
 Бошингизга бало ёғар, ғамга дучор бўласиз.
 Шу ҳисобсиз ва муборак яраларинг устида,
 Гўё мендан худди ёрдам сўраб ётган сингари
 Ним очилгани шу нидосиз қизил лаблар ёнида,
 Пайғамбарлик қиласманки, одамларнинг танини
 Лаънат барбод этгусидир: Италия бўйлаб, зўр
 Қаҳру ғазаб — кўп беомон ватандошлиқ уруши
 Хуруж қилғай. Қон, ур-йиқит одат тусин олади,
 Жуда мудҳиш ҳодисалар оддий бўлиб қолади,
 Кўп оналар ўғиллари бўғизланган маҳалда
 Унга мароқ, кулги билан қарайдиган бўлади.
 Йиртқичликка бўлган одат қириб ташлар шафқатни.
 Ва дўзахдан ғазабланиб чиққан бало тангриси
 Билан бирга Цезарь руҳи кўтарилиур қасосга.

Ҳам улуғлар нидо билан: «ҳаммангизга ўлим!» деб,
Занжирлардан бўшатади уруш кўпракларини;
Дафи этишни кутиб ётган мурдаларнинг ҳидига
Ерни кўмиб юборади кўз кўрмаган ёвузлик.

Хизматчи киради.

Хўш, Октавий Цезарь эди чоғи сенинг соҳибинг?

Хизматчи

Ҳа, шундай, Марк Антоний.

Антоний

Уни Римга Юлий Цезарь чақиравди шекилли?

Хизматчи

Ҳа, у кўпдан йўлга чиққан, оғзаки айт дедики...

Цезарнинг мурдасини пайқаб

О, Цезарь!

Антоний

Ҳа, юрагинг ачидими? Четга бориб йиглагил.
Фусса жуда юқумлидир. Менинг кўзим ёшигнинг
Фам қўшилган инжуладарин кўриб хираланади.
Демак, шундай қилиб хўжанг келаётибди дегин?

Хизматчи

Ҳа, у Римдан ўн чақиримча нарироқда тунади.

Антоний

Ҳўп, ёнига тезроқ бориб, кўрганингни сўзлаб бер.
Мана, энди Рим мотамда, Рим хавфидир, ҳозирча
Унинг жойи эмас бу ер. Октавийга шундай де.
Йўқ, шошмай тур! Мен Цезарнинг жасадини энг

аввал

Бозор майдонига олиб бориб қўяй. У ерда,
 Цезар тобути ёнида мотам нутқи сўзлайин,
 Ва билайнин, қани, унинг қонхўр жаллодларига
 Халқ қанақа муносибат қиласр экан,— шундан сўнг
 Ёш Октавий Цезарга сен бу ердаги аҳволни
 Тўла тасвир қилиб беришилигинг мумкин. Ердамлаш!

Цезариниг жасадини олиб кетишади.

ИККИНЧИ САҲНА

Форум — Римдаги халқ мажлислари ўтказиладиган энг катта майдон.

Брут, Кассий ва бир тўда шаҳарликлар киради.

Шаҳарликлар

Ҳисоб беринг бизга тезроқ! Ҳисоб талаб қиласми!

Брут

Ундай бўлса — юринг, дўстлар, қулоқ солинг сўзимга,—
 — Кассий бошқа майдонга бор, аламонни бўламиш,—
 Кимки мени эшитмоқчи бўлса — қолсии шу ерда;
 Кассий билан борсин,— уни тингламоқчи бўлганлар.
 Халққа ҳисоб бермоқчимиз Цезарь қатли ҳақида.

Биринчи шаҳарлик

Мен Брутилиг гапларини эшитмоқни истайман.

Иккинчи шаҳарлик

Мен Қассийнинг сўзларини тинглай, сўнgra уларнинг
 Далилини бир-бирига солиштириб кўрамиз.

Аламоннинг ярмини эргаштириб, Кассий кетади.
 Брут минбарга чиқади.

Учинчи шаҳарлик

Олижаноб Брут чиқди минбарга. Жим бўлинглар!

Б р у т

Тинчлик сақланг, мен сўзимни тамом қилгунга қадар. Римликлар, ҳамشاҳарлар ва дўстлар! Мен ўзимни оқламоқчиман, қулоқ солинг. Сўзларимни тинглаш учун тинчлик сақланг. Виждоним ҳаққи, менга инонинг ва менга инонмоқ учун виждонимни ҳурмат қилинг. Менинг ҳақимда ўз билганларингизча ҳукм юритинг ва яхши ҳукамо бўлиш учун ақлингизни қаттиқ ишга солинг.— Агар бу мажлисда Цезарни астойдил севган бирор одам бўлса, мен унга Брут Цезарни сендан кам севмас эди деб айта оламан. Ва агар у мендан, ахир Брут, қандай қилиб Цезарга қарши бош кўтарди деб сўраса, берадиган жавобим тайёр: мен Цезарни кам севганлигимдан эмас, балки, Римни кўпроқ яхши кўрганигимдан исён кўтардим. Хўш, сиз нимани афзал кўрар эдингиз — Цезарь яшаса-ю, сиз ҳаммангиз қулларча ўлсангиз афзал бўлармиди ёки Цезарь ўлса-ю сиз ҳаммангиз озод одамлар бўлиб яшасангиз афзал бўлармиди? Цезарь мени севарди — мен унга йиғлайман; у баҳтиёр эди — мен унинг учун шодман; у довюрак эди — мен уни ҳурмат қиласман; аммо у шуҳратпараст эди — мен уни ўлдирдим. Шундай қилиб кўз ёши — унинг севгиси, шодлик — унинг баҳти, ҳурмат — унинг довюраклиги, ўлим эса — унинг шуҳратпарастлигидир. Орангизда қул бўлишини истаган бирор олчоқ борми? Агар ундей одам бўлса, номини айтсин, чунки мен уни хафа қилдим. Бу ерда римли бўлишини истамаган биронта бефаросат борми? Агар бор бўлса исмини айтсин, негаки мен уни хафа қилдим. Орангизда, ўз ватанини севмайдиган бирор тубан киши борми? Бор бўлса — номини айтсин; мен уни хафа қилдим.— Жавоб кутаман.

Шаҳарликлар

Унақа одам йўқ, Брут, ундей одам йўқ!

Б р у т

Демак, мен ҳеч кимни хафа қилмабман. Сиз Брутга нисбатан қандай муомила қила олишингиз мумкин бўлса, мен ҳам Цезарга нисбатан фақат шундай муомила қилдим холос. Цезарь ҳалокатининг тарихи Қапитолийда ёзилган: Цезарь хизматининг шуҳрати камайтирилган эмас; у ўлиши лозим бўлган жиноят ҳам оширилган эмас.

Цезарнинг жасадини кўтаришиб, Антоний ва бошқалар киришади.

Мана унинг жасадини олиб келишаётиди. Марк Антоний нутқ сўзлаб, Цезарга нисбатан ўзининг сўниги бурчини адо этмоқчи. Гарчи у, Цезарнинг қатлида иштирок этмаган бўлса ҳам, республикани идора қилишда ўзига муносиб ўрин эгаллаб, бу ўлимнинг манфаатидан баҳраманд бўлгусидир. Ҳа, бу ўлимдан ким манфаат кўрмайди дейсиз? Менинг сизга айтадиган охирги сўзим мана бу: агар ватан учун менинг ўлимим лозим бўлиб қолса, Рим манфаати деб, ўзимнинг энг яқин дўстимни қандоқ қилиб ўлдирган бўлсан, ўзимни ҳам худди шундоқ қилиб ва ўша ханжар билан ўлдираман.

А л а м о н

Яша, бизнинг Брутимиз! Яша, яшай бер!

Б и р и н ч и ш а ҳ а р л и к

Уни уйга дабдабалар билан элтамиз!

Иккинчи шаҳарлик

Үнга ҳайкал ўрнатамиз ота-боболар
Ҳайкаллари ўртасида.

Учинчи шаҳарлик

У Цезарь бўлсин.

Тўртинчи шаҳарлик

Цезардаги барча яхши фазилатларни
Марк Брутга баҳш этамиз.

Биринчи шаҳарлик

Уни уйнга
Кузатамиз шоду хуррам, тантана билан.

Брут

Ҳамشاҳарлар!

Иккинчи шаҳарлик

Секин! Brut сўзлай бошлади.

Биринчи шаҳарлик

Диққат қилинг!

Брут

Рұксат этинг, дўстлар, уйга кета қолай тинчгина.
Илтимосим: Сизлар қолиб Антонийнинг нутқини
Эшитиңглар, у бизларнинг рұксатимиз бўйича
Мақтамоқчи лозим қадар Цезарь хизматларини.
Сиз бу билан ҳурматлайсиз Юлий Цезарь хокини,
Марк Антоний ўз нутқини тамом қилгунга қадар
Жойингиздан қимираманг, менсиз қолинг, сўрайман.

Биринчи шаҳарлик

Майли қолиб Антонийнинг сўзларини тинглайлик.

Учинчи шаҳарлик

Биз тайёрмиз эшитишга, қани, чиқсин минбарга.—
Марк Антоний, минбарга чиқ!

Антоний

Брут ҳаққи, сизлардан
Миннатдорман. (*Минбарга кўтарилади.*)

Тўртинчи шаҳарлик

Нима деди ўзи, Брут ҳақида?

Учинчи шаҳарлик

Брут ҳаққи, миннатдорман сиздан деди, шу холос.

Тўртинчи шаҳарлик

Қани, Брут тўғрисида бирор оғиз ёмон гап
Айтиб кўрсинг-чи у!

Биринчи шаҳарлик

Унда золим Цезарь бўларди.

Учинчи шаҳарлик

Ундан қутулгани учун Рим бахтиёр албатта.

Иккинчи шаҳарлик

Қани, нималар дер экан Марк Антоний? Жим бўлинг!

Антоний

Дўстлар!

Аламон

Диққат! Қулоқ солинг!

Антоний

Дўстлар, азиз римлилар,
Сўзларимга қулоқ солинг! Мен, шубҳасиз, Цезарни
Мақташ учун эмас, балки, кўмиш учун келганман.
Ўзларидан кўпроқ яшар одамларнинг гуноҳи;

Хизматларин эса кўп вақт бирга қўшиб кўмамиз.
 Цезарни ҳам, майли, худди шундай қила қолайлик.
 Софдил Brut сизга уни шуҳратпараст деб айтди;
 Агар шундай бўлса, бу кўп оғир гуноҳ ва Цезаръ
 Жуда оғир жазоланди шу гуноҳга яраша.
 Мен Brut ҳам бошқаларнинг рухсатига биноан,—
 Ахир Brut — жуда софдил, олижаноб одам-ку,
 Бошқалар ҳам, о, ҳаммаси олижаноб кишилар,—
 Мотам нутқи сўзлаб, ҳурмат қилмоқчиман Цезарни.
 Юлий Цезаръ менга содик ва ҳаққоний дўст эди,
 Аммо Brut шуҳратпараст деб ҳисоблар у зотни,
 Brut эса — жуда софдил, олижаноб бир одам.
 Узи билан бирга Цезаръ кўплаб асир келтирди,
 Ва уларга товон олиб хазинани бойитди.
 Унинг шуҳратпарастлиги шундан иборатмида?
 Агар гадо нола чекса, Юлий Цезаръ йиғларди,
 Бунчалик бўш бўломмайди ҳеч вақт шуҳратпарастлар.
 Аммо Brut шуҳратпараст деб ҳисоблар Цезарни,
 Brut эса ғоят софдил, олижаноб бир одам.
 Ҳамма кўрган, Луперкалий байрамида мен унга
 Уч мартаба тож келтирдим, Цезаръ эса уч гал ҳам
 Тожни олмай рад этганди — шуҳратпарастликданми?
 Аммо Brut шуҳратпараст деб ҳисоблар Цезарни,
 Brut эса, сўзсиз, софдил, олижаноб одамдир.
 Мен бу гапни Brut билан мунозара қилгани
 Айтаётганим йўқ, фақат, билганимни гапирдим.
 Бежиз эмас унинг бизга ғоят қиммат бўлиши:
 Қани айтинг, йиғламаслик учун қандай сабаб бор?
 О, сен идрок! Ҳайвонларга қочиб кетдинг чамаси,
 Телба бўлиб ўз ақлидан адашибди одамлар.
 Қечиринглар. Менинг жоним — Цезаръ ётган тобутда;
 Мен ўзимга келмоқ учун жим бўлишим лозимдир.

Биринчи шаҳарлик

Назаримда сўзларининг жони борга ўхшайди.

Иккинчи шаҳарлик

Ҳа, яхшилаб ўйлаб кўрсанг, маълум бўлар, Цезарни
Жуда ноҳақ ўлдиришган.

Учинчи шаҳарлик

Ҳа-да; унинг ўрига
Яна тағин ёмонроғи келмаса деб қўрқаман.

Тўртинчи шаҳарлик

Сўзларини эшитдингми? Цезарь тожни олмабди,
Ана сенга шуҳратпарамст!

Биринчи шаҳарлик

Агар шу гап рост бўлса,
Улар бизга хун тўлайди.

Иккинчи шаҳарлик

Э, аттаси, бечора!
Кўз ёшидан кўзлар худди олов қаби ёнмоқда.

Учинчи шаҳарлик

Римда ундан ўтадиган олижаноб одам йўқ.

Тўртинчи шаҳарлик

Дикқат қилинг! Марк Антоний яна сўзлай бошлади.

Антоний

Кеча Цезарь бир оғиз сўз билан бутун дунёни
Остин-устун қила олур эди, энди бўлса-чи —
У ётибди, ана, уни ҳурмат қилмас гадо ҳам.
О, ҳалойиқ, қалбингизда, ақлу идрокингизда,
Агарда мен ёқа олсам исён оловларини,
Шикаст берган бўлар эдим Кассий билан Брутга,—
Ҳаммангизга маълум бўлган олижаноб зотларга.

Бу мўътабар одамларга шикаст бергандан кўра
 Зарб берганим яхши сизга, ўзимга ва марҳумга.
 Толиб олдим мен Цезарнинг сўнгги истаги билан
 Ўнинг муҳри босилган бир жуда муҳим қофозни.
 Агарда халқ эшитолса бу қофозда ёзилган
 Ўнинг истак ва амрини,— кечирасиз, мен уни
 Эълон қилмоқчи эмасман,— эшитолса, у чоқда
 Бу мурданинг ярасини ўпар эди бегумон,
 Рўмолини бўяр эди шу муборак қон билан,
 Ва одамлар тилашарди унинг ҳар бир мўйини,
 Ўзларига энғ табаррук бир хотира қилгали,
 Ва ўлгандা, энг қимматли, энг мўътабар буюмдай,
 Авлодига мерос қилиб қолдиргали бу мўйни.

Тўртинчи шаҳарлик

Бизга Цезарь васиятин ўқиб бергил, Антоний!

Шаҳарликлар

Ўқи! Ўқи! Биз у хатни эшитмоқни истаймиз.

Антоний

Иўқ, дўстларим, ўқимайман хатни, ахир Цезарнинг
 Сизни қандоқ севганини билиш нечун керакдир?
 Ахир, сиз тош эмассиз-ку, тўника эмас — одамсиз,
 Ўнинг васияти эса одамларда ўт ёқиш,
 Телба қилиш қудратига эга бўлган бир ҳужжат.
 Агарда, сиз у, ўзининг меросхўрлари қилиб
 Сизни тайинлаганини билиб қолсангиз, унда
 Нима бўлар эди, ахир англайсизми, халойиқ!

Тўртинчи шаҳарлик

Васиятни ўқи! Биз уни эшитишни истаймиз, Анто-
 ний! Сен бизга унинг амрини — Цезарнинг хоҳишини
 ўқиб беришинг керак.

Антоний

Э, шошилманг, сабр қилинг! Чакки қилиб сизларга
Васиятни айтиб қўйдим. Ханжар уриб Цезарни
Үлдиришган соф виждонли, олижаноб зотларга
Зарар бериб қўймасам деб жуда хавотирдаман.

Тўртинчи шаҳарлик

Улар олижаноб эмас, улар хоин ва муртад.

Шаҳарликлар

Цезарнинг хоҳишини әшиттири! Васиятини ўқи!

Иккинчи шаҳарлик

Улар ёвузлар, қотиллар! Васият! Васиятни ўқи!

Антоний

Хатни ўқиб бер деб мени мажбур қилмоқчимисиз?
Ундан бўлса давра олиб туринг жасад ёнида,
Ва ҳам менга рухсат беринг, васиятни кўрсатай.
Пастга тушсан бўладими?

Шаҳарликлар

Ҳа, тушавер!

Иккинчи шаҳарлик

Туша қол!

Учинчи шаҳарлик

Ҳа, сўраймиз!

(Антоний минбардан тушади.)

Давра олинг! Давра олинг илдамроқ!

Биринчи шаҳарлик

Бир оз нари туринг, дўстлар, тобутдан! Кўп сиқишманг!

Иккинчи шаҳарлик

Олижаноб Антонийга жой беринглар, жой беринг!

Антоний

Жуда ҳам кўп сиқишманглар, кенгроқ олинг даврани!

Шаҳарликлар

Орқага сурулинглар! Жой беринг!

Антоний

Тўкиш учун тайёрланинг кўзингизда ёш бўлса.

Манов плаш — ҳаммангизга таниш. Менинг ёдимда

Биринчи бор Цезарь уни чодирида кийгани:

Ёзги оқшом пайти эди; Нервийларни¹ шу куни
Юлий Цезарь енгган эди. Қай Қассийнинг ханжари
Худди мана бу еридан тешиб ўтибди, қаранг!

Кўринг, ёвуз Кассий қандай катта тешик тешибди!

Манов ерга ханжар урган унинг азиз Брути!

У лаънати ханжарини тортиб олган маҳалда,

Цезарь қони тиф изидан ташқарига отилиб

Чиққан экан, мана кўринг, гўё чиқиб эшикка,

Наҳот Брут шунча дағал тақиллатса, деб уни

Текшироқчи бўлган каби, ахир Брут Цезарга

Бир фаришта эди-ку; о, Цезарь уни нақадар

Севганини ҳаммангиз ҳам билардингиз, худолар!

Мана, энди, зарбаларнинг энг дағали, энг зўри

Марк Брутнинг зарби бўлти, мана кўринг, дўстларим.

Улуғ Цезарь Марк Брутнинг ханжарини кўрганда,

Кўрнамаклик хоинларнинг зарбидан ҳам оғирроқ

Зарба берди унга, буюк юрак бунга чидолмай

Пора-пора бўлди, Цезарь плаш билан юзини

Ёлиб Помпей ҳайкалининг оёғида жон берди,

Танасидан Помпей қони оқар экан тирқираб.

¹ Нервийлар — қабиланинг номи.

Биродарлар, бу ҳалокат кўп даҳшатли ҳалокат!
Сиз билан биз, ҳаммамиз ҳам Цезарь билан бир қатор

Ҳалокатга учраганимиз, қонли хиёнатларга
Устимиздан ўз ҳукмини юргизишга йўл бериб,
Ҳа, нимага ёш тўкасиз? Алам қоплаб олдими?
Бу шафқатли юракларнинг бебаҳо кўз ёшлари!
Тилқа-тилқа бўлган либос мажбур этди йиглашга!
Мана бизнинг Цезаримиз: Қаранг унинг ўзига,
Қийма-қийма қилган уни хиёнатнинг ханжари!

Биринчи шаҳарлик
О, нақадар даҳшатли манзара!

Иккинчи шаҳарлик
О, олижаноб Цезарь!

Учинчи шаҳарлик
Машъум кун!

Тўртинчи шаҳарлик
Хоинлар, ёвуэлар!

Бешинчи шаҳарлик
О, қонли манзара!

Иккинчи шаҳарлик
Қасос! Қасос!

Шаҳарликлар
Қасос! Олға! Уларни ахтаринг! Тору мор этинг!
Ёндиринг! Ўлдиринг! Сўйинг! Биронта хони ҳам тирик
қолмасин!

Антоний
Ҳамشاҳарлар, шошманглар!

Биринчи шаҳарлик

Жим! Жим! Олижаноб Антонийга қулоқ солинг.

Иккинчи шаҳарлик

Биз унинг сўзларига қулоқ соламиз, биз унинг орқасидан борамиз, биз у билан бирга ўламиз!

Антоний

Аэз дўстлар, истамайман, сизни дарҳол, тўсатдан
Қўзғолоннинг у омонсиз гирдобига тортишни.
Ҳа, бу ишни обрўйи зўр улуг зотлар қилишган.
Мен уларнинг қандай шахсий алами бор, билмайман,
Аммо улар фаросатли ва муҳтарам одамлар,
Ва сизларга тўла ҳисоб беришади, шубҳасиз.
Қалбингизни эгаллай деб келганим йўқ бу ерга,
Гапга иотиқ әмасман мен Марк Брутга ўхшаган,
Балки, маълум бўлганидай ҳаммангизга, тўғри сўз,
Садоқатли дўстман холос. Сўзлашимга не учун
Улар рухсат беришдилар, чунки менинг сўзимда,
Халқ қалбига ўт солувчи эҳтирос ҳам, куч ҳам йўқ.
Ҳа, мен фақат ҳақиқатгўй бир одамман, сўзларим
Ўзингизга маълум бўлган сўзлар холос. Мен сизга
Ўз дўстимнинг ярасини — баҳтсиз, унсиз оғзиини
Қўрсатмоқдаман, шугина. Мен буларни, шубҳасиз,
Сўздан афзалроқ кўраман. Агар Брут мен бўлиб,
Мен ҳам Брут бўлганимда — қалбингизга ўт солиб,
Ҳар ярага биттадан тил бериб, Римнинг тамоми
Тошларини яраларнинг тили билан исёнига
Ундар эдим, кўтарардим хониларга ўлим деб.

Шаҳарликлар

Биз исён кўтарамиз!

Биринчи шаҳарлик

Брутнинг ўйига ўт қўямиз!

Учинчи шаҳарлик

Олға! Фитначиларни ахтариб топамиз!

Антоний

Биродарлар! Ҳамشاҳарлар! Қулоқ солинг сўзимга!

Шаҳарликлар

Жим бўлинглар! Қулоқ солинг Антонийнинг сўзига!

Учинчи шаҳарлик

Олижаноб Антонийнинг гапларини эшитинг!

Антоний

Нима қилмоқчисиз, уни ўзингиз ҳам билмайсиз.
Нима билан севгингизга Цезарь бўлди сазовор?
Йўқ, сиз буни мендан билиб олишингиз лозимдир:
Васиятни ёдингиздан чиқардингиз, дўстларим,

Шаҳарликлар

Тўғри! Васият! Тўхтанглар! Васиятни эшитинглар.

Антоний

Васиятда муҳр билан тасдиқланиб айтилган:
Юлий Цезарь буюк Римнинг барча аҳолисига,
Қиши бошига етмиш беш драҳмадан¹ ҳисоблаб
Мерос қолдирган,— шундай деб васиятда ёзилган!

Иккинчи шаҳарлик

Улуг Цезарь, бизлар сенинг қасосингни оламиз.

Учинчи шаҳарлик

Буюк Цезары!

Антоний

Сўзларимни сўнгигача эшитинг!

¹ Драҳма — Юнон пули.

Шаҳарликлар

Жим бўлинглар!

Антоний

Ундан бўлак, яна тагин ҳаммангизга далалар,
Тибр ёнидаги янги боғлар, шийпонларини
Мерос қилиб қолдирди у, барчаси у ерларда
Шоду ҳуррам истироҳат қилиб, яйраб юрсин деб.
Цезарь мана шундай эди! Ким босади ўрнини?

Биринчи шаҳарлик

Ҳеч ким! Ҳеч ким! Қани юринг! Юринг тезроқ, чақ-
қонроқ!

Жасадини куйдирамиз муқаддас бир ўринда,
Хоинларнинг уйларига ўт қўямиз. Қани, ҳой,
Кўтаринглар жасадни тез!

Иккинчи шаҳарлик

Олов олиб келинглар!

Учинчи шаҳарлик

Курсиларни синдиринглар!

Тўртинчи шаҳарлик

Дераза-ю, эшиклар.
Ҳаммасини синдиринглар, ўтин қилиб ёқамиз!

Аламон Цезарнинг жасадини олиб кетади.

Антоний

Ана энди иш юришди! Ҳа, исён, сен қўзгалдинг.
Тўғри келган томонингга қараб қадам ташлай бер!

Хизматчи киради.

Хўш нима гап, қани, гапир?

Хизматчи

Хўжам, келди Октавий.

Антоний

Қаерда у?

Хизматчи

Лепид билан бирга Цезарникида.

Антоний

Мен ҳам борай. У ҳам жуда ўз вақтида келибди.
Бизга қараб кулди тақдир илоҳаси. Энди биз
Эришамиз ҳаммасига нимаини истасак.

Хизматчи

У кўрибди, Брут билан Кассий озиб ақлдан
Римнинг дарбозаларидан чиқа солиб қочибди.

Антоний

Демак, билишибдилар-да, халқни кўтарганимни.
Энди мени Октавийнинг ҳузурига олиб бор.

Кетишади.

УЧИНЧИ САҲНА

Циннашоир киради.

Циннашоир

Туш кўрибман, тушимдамиш Цезарь билан иккимиз Зиёфатда юрганимиз; мени машъум фикрлар жуда нотинч қилмоқдалар. Уйдан чиққим йўқ эди, аммо нималардир мени судраб чиқди кўчага.

Шаҳарликлар киришади.

Биринчи шаҳарлик

Отинг нима?

Иккинчи шаҳарлик
Қаёққа боряпсан?

Учинчи шаҳарлик
Қаерда яшайсан?

Тўртинчи шаҳарлик
Хотининг борми ё бўйдоқмисан?

Иккинчи шаҳарлик
Ҳар қайсимизга ҳам тўғри жавоб бер.

Биринчи шаҳарлик
Аммо қисқача.

Тўртинчи шаҳарлик
Лекин бамаъни қилиб.

Учинчи шаҳарлик
Ҳа, ростини айт, бўлмаса ёмон бўлади.

Циннашоир

Отим нима? Қаёққа бораётубман? Қаерда яшайман? Хотиним борми ё бўйдоқманми?— Ҳа, хўп, ҳар бирингизга тўғри ва қисқа, бамаъни ва рост жавоб бермоқ учун бамаъни жавоб бериб қўя қолай: бўйдоқман.

Иккинчи шаҳарлик

Бу: ким хотинлик бўлса, у аҳмоқ деган гап билан баравар. Бу гапинг учун мендан бир мушт емасанг эди деб қўрқаман. Давом эт, тўғри жавоб бер.

Циннашоир

Тўғриси: Цезарни қўмиш маросимига бораётубман.

Биринчи шаҳарлик
Дўст сифатидами ё душман сифатидами?

Цинна-шоир
Дўст сифатида.

Иккинчи шаҳарлик
Бунга тўғри жавоб берди.

Тўртинчи шаҳарлик
Қаерда яшайсан? Қисқароқ.

Цинна-шоир
Қисқароқ: Қапитолий яқинида яшайман.

Учинчи шаҳарлик
Отинг нима? Рост айт.

Цинна-шоир
Рости: Мени шоир Цинна дейдилар.

Биринчи шаҳарлик
Парча-парча қилиб ташланг! У фитначи.

Цинна-шоир
Мен — шоир Циннаман, мен — шоир Циннаман!

Тўртинчи шаҳарлик
Ёмон шеърлари учун уни парчалаб ташланг; парчалаб ташланг!

Цинна-шоир
Мен фитначи Цинна әмасман.

Тұртінчи шақарлик

Барибир унинг номи Цинна. Бу номни унинг юрагидан суғуриб ташлайлык, гумдон бўлсин.

Учинчи шақарлик

Бўлак-бўлак қилиб ташла, бўлак-бўлак қил!

(Циннага ташланиб, уни ўлдириншади.)

Косовни бу ёқقا бер! Ёниб турган косовни! Брут учун! Қассий учун! Ҳаммасини ёндиринг! Бирингиз Децийнинг уйига, бошқангиж—Қассийнинг уйига; Учинтиз — Лигарийнинг уйига боринг! Қани, кетдик!

Кетишади.

IV ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Рим. Антоний уйида бир хона.
Антоний, Октавий ва Лепид стол атрофидан
ўтиришибди.

Антоний

Шундай қилиб рўйхатда чизилганлар ўлади.

Октавий

Шундай, Лепид, сенинг аканг ҳалок бўлиши лозим.
Розимисан?

Лепид

Ха, розиман.

Октавий

Чизиб қўйгин уни ҳам, Антоний.

Лепид

Шу шарт билан, Марк Антоний, синглингнинг ўғли
ҳам. Яъни жиянинг Публий ҳам, ўлишлиги керакдир.

Антоний

Хўп. Уни ҳам, мана, ўзим топшираман ўлимга.
Сен Цезарнинг уйига бор, васиятни олиб кел,
Хўпми Лепид. Унинг баъзи ерларини қай хилда
Қисқартириш тўғрисида фикрлашиб олайлик.

Лепид

Сиз шу ерда бўласизми?

Октавий

Агар кетгундак бўлсак
Капитолийда бўламиз.

Лепид кетади.

Ношуд, бефаҳм бир одам.
Фақат югурдаклиkkина унга тўғри келади.
У эгаллай олармиди учдан бирин жаҳоннинг?

Октавий

Узинг шундай дединг-ку, сўнг махфий кенгашимиизда
Моли-мулки мусодара қилинажак зотларнинг
Рўйхатини тузиб у ҳам эга бўлди овозга.

Антоний

Мен дунёда сендан кўпроқ яшаганман. Елкадан
Айбнинг оғир юкларини олиб ташламоқ учун
Бу фахрли вазифани унга ҳавола қилдик:
Майли Лепид, худди олтин юклатилган эшакдек
Ташиб берсин уни терлаб, куйиб-пишиб, майлига,
Хоҳлайдими, йўқми, бизлар белгилаган йўл билан
Юкимизни биз истаган жойга олиб боради,
Сўнгра ҳайдаб юборамиз, юкни олиб устидан,
Майли, кейин, эшак каби шалпайтириб қулогин,
Утлай берсин пичанзорда.

Октавий

Майли. Аммо, ҳар ҳолда,
У жуда кўп синовлардан ўтган, ботир жангчидир.

Антоний

Худди менинг отим каби: шунинг учун мен унинг
Ем-хашаги тўғрисида кўп ғамхўрлик қиласман;

Уни ўзим ўргатганиман жангга, тикка қарашга,
 Чолиб кетатуриб бирдан шартта тұхтаб қолишишга,
 Барча ҳаракатда менга бўйсунишга. Лепид ҳам
 Худди ўша отга ўхшар, шаксиз маълум маънода —
 Уни ҳам кўп чопиш керак ва ўргатиш лозимдир.
 Истеъдодсиз бир одам у! Унинг еми — сарқитдир.
 У ҳар кимга фақатгина тақлид қиласи холос,
 Эскиб қолган гаплар уига янги бўлиб туюлар,
 У биз учун қурол бўлиб хизмат қилур — вассалом.
 Хўп, Октавий, гаплашайлик энди муҳим гаплардан.
 Брут билан Кассий иков аскар тўпламоқдадир.
 Биз уларни тез тору мор қилишимиз лозимдир.
 Шунинг учун ўзимишга иттифоқчилар тўплаб,
 Ишга солишимиз керак ҳамма воситаларни,
 Ҳамда зудлик билан йигиб барча дўстларимизни
 Қандай қилиб ёвнинг очиқ таҳдидини даф этиш,
 Ва яширин мақсадларин ошкор қилиш ҳақида
 Маслаҳатлашиб олайлик.

Окта вий

Бизлар худди устунга
 Бөглаб қўйилган айиққа ўхшаймиз, ҳа, бизларни
 Беҳисоб ёв қуршаб олган. Қўрқаманки, уларнинг
 Табассумлари остида қаҳру ғазаб яширинган.

(Кетишади.)

ИККИНЧИ САҲНА

Сарди¹ яқинида, Брут ҷодири олдидағи қароргоҳ.
 Ноғоралар ҷалинади. Бир томондан Брут, Люцилий,
 Люций ва аскарлар, иккинчи томондан — Титиний ва
 Пиндар киришади.

Б р у т

Эй, тұхта!

¹ Сард — Кичик Осиёда қадимий бир шаҳар, Лидия мамлакатининг пойтахти.

Люцилий

Тұхта! Махсус белгини айт.

Брут

Люцилий, айт, яқинлашиб қолдимикан Қай Кассий?

Люцилий

Икки қадам қолди холос, ана Пиндар Кассийдан
Бизга салом олиб келди.

Брут

Үз вақтида, жуда соз.
Билолмадим,— сенинг хұжанг, Пиндар,— айниб қол-
дими,

Еки унинг буйруғини бузиб етказищими,
Аммо унинг қылған иши хийла афсусланишга
Асос берди менинг учун. Аммо үзи яқинлаб
Қолған бўлса ҳадемасдан равshan бўлур ҳамма гап.

Пиндар

Аминманки дилкаш Кассий сизнинг ҳузурингизга
Қандоқ бўлса худди шундай, яъни бардам, сергайрат
Олижаноб сифатида келгусидир, инонинг.

Брут

Инонаман, ҳеч шубҳасиз.— Бери кел-чи, Люцилий.

(Унга секин.)

Хўш, у сени қай таҳлитда кутиб олди, айтиб бер.

Люцилий

Одоб билан ва етарли лутфу эҳтиром билан;
Аммо унинг сўзларида аввалгидаи сарбастлик,
Очиқ-ойдин самимият ва ҳарорат йўқ эди.

Б р у т

Илгариги ҳарорати аммо кейин совиган,
 Дўстимизни жуда яхши тасвир қилиб бердинг сен.
 Ҳа, Люцилий: севги сўлиб, хасталана бошласа
 Совуққина эҳтиромга айланади. Самимий
 Садоқатга бегонадур муғомбирлик, айёллик;
 Ҳа, ёлғончи одам — худди осов отга ўхшайди:
 Аввал мағур қадам ташлаб мафтун этар ўзига,
 Аммо уни қон чиққунча қамчиласанг қибрдан
 Дарҳол тушиб жуда аянч кашанг бўлиб қолади.
 Кўшин билан келмоқдами биз томонга Кай Кассий?

Л ю ц и л и й

Кўшин катта, бугун тунаб қолишади Сардида,
 Ўзи эса суворийлар билан бирга йўл олган
 Биз томонга қараб.

(Саҳна орқасидан марш эшишилади.)

Б р у т

Ана! Келиб қолди ўзи ҳам.
 Қани, аста, шошилмасдан пешвоз чиққил йўлига.
 Аскарлар билан бирга Кассий киради.

К а с с и й

Ҳей, тўхта!

Б р у т

Тўхта, ҳей, тўхташга буйруқ бер.

(Овозлар.)

1-аскар

Тўхта!

2-аскар

Тўхта!

З-аскар

Тұхта!

Кассий

Олижаноб биродарим, мени хафа қилдинг сен.

Брут

О, худолар, сиз гувоҳсиз!— Мен ҳаттоқи ёвни ҳам
Хафа қилган зот әмасман, наҳотки мен дўстимни хафа
қилган бўлсан?!

Кассий

Брут! Сен вазминлик остига
Ғазабингни яширгансан, агарда сен мени...

Брут

Бас!

Овозингни кўп кўтарма. Сени биламан, Кассий.
Ҳар иккимиз қўшинларнинг ҳузурида баҳслашиб
Утирмайлик, яқдилликнинг намунаси бўлайлик.
Қўшинингга буйруқ бергил пича нарироқ кетсин.
Чодиримда юрагингни пича ёзиб оласан;
Сўзларингни диққат билан эшитишга тайёрман.

Кассий

Хой, Пиндар! Айт, бошлиқларга отрядларни нарироқ олиб кетсинлар.

Брут

Люцилий, сен ҳам худди шундай қил.
Ха Люцилий Титиний, сиз, кенгаш бораётганда,
Зинҳор, менинг чодиримга киргизманглар ҳеч кимни.

Кетишади.

УЧИНЧИ САҲНА

Брутнинг чодири.
Брут билан Кассий киради.

Кассий

Сендан хафа бўлган жойим мана бундан иборат:
Пора олганлиги учун Люций Пелла Сардида
Уни қаттиқ жазолабсан. Пелла — менинг оғайним;
Мен хатимда сўраб эдим сендан уни кечир деб,
Аммо менинг хатларимни эътиборсиз қолдирдинг.

Брут

Уша хатни ёзиб ўзинг хафа қилдинг ўзингни.

Кассий

Бунақангни нозик пайтда арзимаган гапга ҳам
Ҳадеб эътибор беришилик ярамайди.

Брут

Менинг ҳам

Гапларимга қулоқ бергил, тамагарлигинг учун
Сени қаттиқ қоралайман, ҳа, сен Кассий, пул олиб
Мансабларни номуносиб одамларга сотасан.

Кассий

Мен — тамагар! Онт ичаман, Брут бўлмаганингда
Худо хаққи, бу сўз сенинг сўнгги сўзинг бўларди.

Брут

Кассий номи иллат учун — қалқон эрур ва бу ном
Сени, дўстим, жазолардан сақламоқда.

Кассий

Жазодан!

Б р у т

Эсингга ол иди Мартни — ўша улуғ айёмни.
 Ахир, дўстим, улуғ Цезарь ўшаadolat ҳаққи
 Улдирилган эмасмиди? Бирор олчоқ бормиди
 Ўша чоқдаadolat деб унга ханжар урмаган?
 Ахир, бизлар, ўғриларга ёнбосганилиги учун
 Ўша улуғ, олий зотни ҳалок этмаганниди?
 Наҳотки биз эндиликда яхши хизматимизни
 Арзимаган пулга сотиб қўлимизни булғасак?
 Бунақанги римли бўлиб бош кўтариб юргунча
 Бир ит бўлиб ойга қараб ҳурмак минг бор яхшироқ!

Қ а с с и й

Брут, мени бунча хўрлаб, кўп ҳам ошма ҳаддингдан,
 Мен бунга ҳеч чидолмайман. Жангчи сифати билан
 Сендан кўра улуфроқман; бинобарин, мен кўпроқ
 Шарт қўйишга ҳақлиман.

Б р у т

Йўқ, сен унақа эмассан.

Қ а с с и й

Шунақаман!

Б р у т

Йўқ, унақа эмассан!

Қ а с с и й

Фазабимни кўп қўзғама, бир кори-ҳол бўлмасин.
 Эҳтиёт бўл ўзингга, ҳа, овозингни ўчиргил.

Б р у т

Йўқол нари, ә нотавон.

Қ а с с и й

Нима? Нималар дединг?

Б р у т

Нима десам ҳаммасини эшитишга маҗбурсан.
Телбаларнинг ғазабидан қўрқиб чекинмайман ҳеч.
Сенинг ваҳший қарашларинг мени қўрқитолмайди.

К а с с и й

О, худолар! Бу гапларга қандоқ қилиб чидайман!

Б р у т

Бу ҳали оз, бу ҳолваси.
То такаббур қалбинг тамом ёрилгунча телбалан.
Бундай дағдагалар билан қулларингни қўрқитгили.
Мен ўзимни хўрлармидим? Ё бемаъни жаҳлингни
Кўрган они хушомад-ла әгармидим бошимни?
Мен қасамёд қиласманки, ғазабингнинг заҳрини
Фақат ўзинг шимирасан қалқиссанг ҳам, ўлсанг ҳам.
Бундан буёқ сен мен учун — ғазабланган чорингда,
Эрмак бўлиб қоласан.

К а с с и й

Хо, гап шунгача етдими!

Б р у т

Сен ўзингни жуда яхши жангчиман деб атадинг,—
Ундай бўлса бу мақтовни оқла, ахир, амалда.
Мени хурсанд қилар әдинг. Мен ўзимдан афзалроқ
Одамлардан ўрганишга жоним билан тайёрман.

К а с с и й

Ноҳақсан кўп масалада, Брут, менга нисбатан!
Мен ўзимни яхши эмас, ёшим улуғроқ дедим.
Ҳўш, «яхшиман» деганимидим?

Б р у т

Дедингми, йўқ, барибир.

Кассий

Мени бунча хўрлолмасди ҳатто Юлий Цезарь ҳам.

Брут

Қўй, гапирма! Сен ҳеч қачон журъат эта олмасдинг Цезарь билан бунақангни муомила қилишга.

Кассий

Журъат эта олмас әдим?

Брут

Этолмасдинг.

Кассий

Наҳотки,

Журъат этолмасдим шундай муомила қилишга?

Брут

Ҳа, қасамёд қиласманки, журъат эта олмасдинг.

Кассий

Сенга бўлган ҳурматимни сунистеъмол этма,

Сўнг пушаймон бўладиган бир иш қилиб қўймайин.

Брут

Қилмишингдан пушаймон бўл! Сенинг қаҳру ғазабинг Мени ҳеч вакт қўрқитолмас. Улар худди ел каби Ўтиб кетар. Мен уларни ҳеч сезмайман. Чунки мен Номус, виждон туйғулари билан қуролланганман. Олтин сўраб ҳузурингга одам юборган әдим,— Берганинг йўқ. Мен уларни тўплаш учун ҳар қандай Ифлос воситалар қўллаб тубанликка бормайман. Дехқонларнинг чақасини шўрлик қадоқ қўллардан Авраб олганимдан кўра, юрагимни пул қилиб Сўқсам яхши бўлмайдими ва ҳар томчи қонимни Дракмага айлантирсам минг бор афзал әмасми?

Аскарларга тўлаш учун пул сўрасам бермадинг.
 Шу иш сендан лозиммиди, қани Қассий, ўзинг айт?
 Мен шунаقا муомила қиласмилидим Қассийга?
 Агар Brut, қандайдир бир ифлос пулни дўстидан
 Айдиган даражада хасис бўлиб қолса-чи,—
 О, худолар, майли барча чақмоғингиз Brutнинг
 Юрагини тешиб ўтсин, кўкрагини қилиб чок!

Қассий

Талабингни рад қилганим йўқ-ку.

Брут

Елғон гапирма!

Қассий

Рост айтаман! Аҳмоқ чопар сенга менинг сўзимни
 Бузиб етказибди. Brut, парчаладинг қалбимни!
 Биз дўстларнинг нуқсонини кечиришимиз лозим,
 Сен-чи, менинг нуқсонимни кўп ошириб юбординг.

Брут

Мени қаттиқ хафа қилиб қўйганлигинг сабабли.

Қассий

Мени севмайсан.

Брут

Севмайман сенинг нуқсонларингни.

Қассий

Ҳақиқий дўст бунақанги нуқсонларни сезмайди.

Брут

Хушомадгўйгина сезмас, ҳаттоки у нуқсонлар
 Худди Олимп тоги қадар катта бўлганида ҳам.

Кассий

Бунда келинг, бунда келинг, эй, Антоний, Октавий,
 Қасос олинг мендан! Кассий жуда тўйди жонидан.
 Уни ёмон кўрар дўсти, биродари ранжитди,
 У қулларча таҳқирланди. Унинг ҳар бир гуноҳи
 Текширилган, қайд этилган ва ёзилган мукаммал,
 Таъна билан, айтилиши мумкин ҳар чоқ юзига.
 Фарёд чекиб, алам билан ўлишликка розиман.
 Мана олинг ханжаримни, кўкрагимни очаман.
 Бу кўкракда яширингандир олтинлардан қимматроқ,
 Плутоснинг¹ бойлигидан афзал бўлган бир юрак.
 Мен шу юрагимни, ўша, сенга бера олмаган
 Олтинларнинг эвазига бериш учун тайёрман.
 Ол қалбимни, ол, бўлмаса сени римли демайман!
 Ханжарингни қўксимга ур, урганингдай Цезарга.
 Жуда аниқ биламанки, ҳатто ўша дамда ҳам
 Мендан кўра Цезарни сен кўпроқ яхши кўрардинг.

Брут

Ханжарингни қинига сол! Истаганча ғазаблан
 Валокин мен пинағимни бузмайман ҳеч. Бу билан
 Сен ўзингнигина, дўстим, кўп шарманда қиласан.
 О, Кай Кассий, қўзичоққа ишинг тушган: кўзида
 Чақмоқтошдаги оловдан кўпроқ олов бўлмайди,
 Қайта-қайта сўксанг бир оз учқун чиқаради-ю
 Яна дарҳол совуб қолар.

Кассий

О, наҳотки Кай Кассий,
 Конидаги туғёнларни босолмаган бир пайтда,
 Марк Брутга эрмак бўлиш учун яшаганмиди?

¹ Плутос — Қадимий Юнон мифологиясида бойлик худоси.

Б р у т

Сўзда мен ҳам енгилтаклик қилас әдим бир маҳал.

К а с с и й

Ҳа, хайрият ҳеч бўлмаса шуни эътироф қилдинг.
Қани менга қўлингни бер!

Б р у т

Қалбимни ҳам.

К а с с и й

О, Брут!..

Б р у т

Сенга нима бўлди, Кассий?

К а с с и й

Қизиққонлик онамдан

Менга мерос бўлиб қолган. Мени севсанг жаҳлимга
Чидайдиган даражада бўлиб севгин.

Б р у т

Хўп, Кассий.

Бундан буёқ, мени сўккан Кассий эмас, онаси
Дея фараз қиласман-у кечираман барини.

Ш о и р

(Саҳна ортидан.)

Лашкарбошилар олдига кирмоқчиман, йўл беринг!
Улар жанжаллашмоқдалар, ёлғиз қўйиб бўлмайди.

Л ю ц и л и й

(саҳна ортидан)

Йўл бермайман!

Шоир

(Саҳна ортидан.)

Фақатгина ўлим мени тұхтатур!

Шоир чодирга чопиб киради. Орқасидан — Люцилия,
Титиний ва Люцийлар киришади.

Кассий

Хүш, нима гап? Нега келдинг?

Шоир

Уят, лашкарбошилар!

Нима бұлди? Мен сизларни муросага, дұстликка
Чақираман. Сўзларимга қулоқ солинг, мен, ахир,
Сиздан кўра бир кўйлакни олдин йиртган одамман.

Кассий

Ҳа-ҳа! Шоир, қофиянгнинг мазаси йўқ бу сафар!

Брут

Бу қанақа дағал одам! Йўқол нари бу ердан!

Кассий

Хафа бўлма, шунақароқ бу шоирнинг одати.

Брут

Валокин у ўз ўрнини билмас әкан. Урушда
Бизнинг нима ишимиз бор бундай аҳмоқлар билан?
Қани, адаш, тез жўнаб қол!

Кассий

Ҳа, кета қол, кета қол!

Шоир кетади.

Б р у т

Қани, Люцилий, Титиний! Хабар қилинг, бошлиқлар
Одамларни ухлаш учун тезроқ жойлаштирсинлар.

Қ а с с и й

Сўнгра Мессалани олиб дарҳол ҳузуримизга
Қайтиб келинг.

Л ю ц и й в а Т и т и н и й кетишади.

Б р у т

Қани, Люций, менга бир оз шароб бер.

Л ю ц и й кетади.

Қ а с с и й

Мен бунчалик ғазаблана олишингни билмасдим,

Б р у т

Дўстим, Қассий, ҳисоби йўқ аламлардан хастаман,

Қ а с с и й

Фалсафангни унутибсан, енгилибсан ғамлардан.

Б р у т

Ғам кимни ҳам енгмас дейсан? Вафот этди Порция.

Қ а с с и й

Нима, нима? Порция?!

Б р у т

Вафот этди бечора.

Қ а с с и й

Қандай қилиб ўлмай қолдим худди шундай бир пайтда
Сенга қарши ҳужум қилиб? О, бу оғир мусибат!
Хастамиди?

Б р у т

Хаста бўлти, Антоний ва Октавий
Кучайишиб кетгандан сўнг, ҳамда мени соғиниб,
Ақлу ҳушдан озибди-ю, чўғ ютибди, бечора.
Бу иккала шум хабарни битта чопар келтириди.

К а с с и й

Шундай ҳалок бўлибдими?

Б р у т

Ҳа.

К а с с и й

Худолар, худолар!

(Шароб ва шам кўтариб Люций киради.)

Б р у т

Етар ортиқ у тўғрида гаплашмайлик — май беринг!—
Мен шу майга барча низоларимизни гарқ этай.

Ичади.

К а с с и й

Қани, Люций, менга ҳам май қўйгил коса тўлдириб:
Марк Брутнинг муҳаббати учун қанча ичмайин,
Барибир ҳеч қонолмайман, доим унга ташнаман.

Ичади.

Б р у т

Титиний, кир!

Люций кетади.
Титиний билан Мессала киради.

Салом сенга, азиз дўстим Мессала!
Қани энди шамга яқин ўтирайлик ҳаммамиз
Ва келгуси ишимизни муҳокама қиласайлик.

Кассий

О, Порция!

Брут

Үтицаман, сўзни бас қил у ҳақда.—

Мессала, Марк Антоний ҳам ёш Октавий каттакон
Қўшин тортиб бизга юриш бошлаган эмиш,
Ва Филиппга қараб тўғри келаётган эмишлар.
Мен бу ҳақда мактуб олдим.

Мессала

Мен ҳам шундай хат олдим.

Брут

Яна қандай хабарлар бор?

Мессала

Октавий, Марк Антоний

Юзга яқин сенаторни қатл этибди, уларни
Фитначи деб алоҳида рўйхатга олишиб.

Брут

Бу ҳақдаги маълумотлар бир-биридан фарқ этар.
Етмиш қурбон бор дейилган менга келган мактубда.
Ва буларнинг орасида Цицерон ҳам бор эмиш.

Кассий

Цицерон ҳам?

Мессала

Ҳа, Цицерон ҳалок бўлди. Уни ҳам
Қонундан тишда дея эълон қилишганмиш. Соҳибим,
Хат ёзгани йўқми сенга марҳаматли рафиқанг?

Брут

Йўқ.

Мессала

Таажжуб.

Брут

Нега бундай савол бердинг? Ва ёки
Сенга бирор нарса ёзганмиди у ҳақда?

Мессала

Иўқ, соҳибим.

Брут

Агарда сен римли бўлсанг, тортишмай
Барча ҳақиқатни менга очиқ-ойдин айтиб бер.

Мессала

Сен ҳам римли сифатида шум хабарга чидагил:
Ўз-ўзини ҳалок этди сенинг ҳалол рафиқанг.

Брут

Алвидо, о, Порция! Биз ҳаммамиз ҳам ўламиз.
Жоним, сенинг бошингда ҳам битта ўлим бор эди,
Бу зарбага чидашимга куч беради шу фақир.

Мессала

Худди шундай улуғ қалблар улуғ мусибатларга
Бардош бера оладилар, ўзларини йўқотмай.

Кассий

Гарчи дилда мен ҳам шундай бир файласуф бўлсам-да
Аммо, маҳкам тутолмайман мен ўзимни бунчалик.

Брут

Қани гапни тирикларга кўчирайлик, бўлмаса.
Зудлиқ билан Филипп томон боришимиз керакми?

Кассий

Керак эмас.

Брут

Нима учун, сабабини айтиб бер?

Кассий

Майли, душман бизни излаб юра берсин яхиси,
Ўз кучини, маблағини беҳудага сарф этиб.
Бизлар эса жойимиздан нари-бери қўзғалмай
Кучимизни сақлаймизу бардам бўлиб турамиз.

Брут

Яхши далил йўл беради ўзидан соз далилга.
Бу ердан то Филиппгача халқ бизга бўйсунади,
Валокин ўз ихтиёри билан эмас: чунки халқ
Жарималар, солиқлардан ғазабланган жуда ҳам.
Агар душман шу ерлардан ўтса, биздан норози
Бўлишганлар улар билан қўшилиши мумкиндири,
У чоқда ёв кучаярди бу аҳволдан руҳланиб.
Биз ёвни бу афзалликдан, шаксиз, маҳрум этамиз
Филипп яқинида шартта қирқиб унинг йўлини,
Норозилар эса унинг орқасида қолади.

Кассий

Дўстим, қулоқ сол...

Брут

Шошмай тур, тамом қиласи сўзимни.—
Ҳа, шуни ҳам билингларки, барча дўстларимизни
Тўплаб олдик, қўшинимиз беками кўст, мукаммал,
Куч-қувватга тўлиб турган бир пайтимиз, ёв эса
Кундан-кунга ўсмоқдадир, фурсат қўлдан кетмасин.
Одамларнинг ишида ҳам худди денгиздагидай

Кўтарилиш, тошиш пайти бўлур, бу пайт уларни
 Суръат билан баҳтга элтар, фурсат ўтмаган бўлса,
 Агар бу ҳол юз бермаса, одамларнинг ҳаёти
 Бутун умр саёсликда, бадбаҳтликда ўтади.
 Биз шу пайтда тўлқинларнинг чўққисида турибмиз.
 Бизга хизмат қиласидиган оқим билан бирлашиб
 Оқишимиз керак, йўқса баҳтни қўлдан берамиз.

Кассий

Ундей бўлса, қани олга! Мен ҳам лашкарларимни
 Тўғри Филипп яқинига олиб боравераман.

Брут

Мана, кенгаш тугагунча тун ҳам кириб қолибди.
 Ҳа, одамни заруратга бўйсундирап табиат,
 Жиндак ухлаб қарэзимизни ўтай қолайлик унга.
 Ҳамма нарса ҳал бўлдими?

Кассий

Ҳа, ҳаммаси ҳал бўлди.
 Хайрли тун! Эрта билан отланамиз сафарга.

Брут

Люций!

Люций киради.

Тунги либосимни бер.

Люций кетади.

Титиний, Мессала,
 Хайрли кеч.—Хайрли кеч, олижаноб Қай Қассий.

Кассий

О, азиизим, биз бу тунни бир оз хунук бошладик!
 Майли, Брут, бундан буёқ бундай низо, жанжаллар
 Орамизни ҳеч бузмасин.

Б р у т

Ҳаммасини унудик.

К а с с и й

Хўп, бўлмаса ҳайр энди.

Б р у т

Хайрли кеч, азизим.

Т и т и н и й в а М е с с а л а

Хайрли кеч, Брут.

Б р у т

Хайр, хайрли тун ҳаммага.

Брутдан бўлак ҳамма кетади.

Тунги либосни кутариб Люций киради.

Б р у т

Қани, либосимни бер-чи. Удинг қани?

Л ю ц и й

Чодирда.

Б р у т

Мудраб ётибсанми, шўрлик, нима, уйқунг келдими?
 Койимоқчимасман сени: ҷарчагансан жуда ҳам!
 Айт, Клавдий яна бирор киши билан кирсингилар,
 Чодиримда ёстиқларни тўшаб ухлай қолсинилар.

Л ю ц и й

(чақиради)

Варрон, Клавдий!

(*Варрон билан Клавдий киради.*)

Варрон

Соҳибим, бизни чақирдингизми?

Брут

Ҳа, сўрайман, чодиримда ухлай қолинг, бу кеча.
Эҳтимол, мен, кўп ўтмасдан сизни уйготарману
Юборарман бир топшириқ билан Кассий олдига.

Варрон

Тик туриб ҳам буйруғингни кутишликка тайёрмиз.

Брут

Иўқ, иўқ, дўстлар, ётинг. Балки бу фикрдан қайтарман.
Ҳа, топилди, мана, Люций, кўп ахтарган китобим:
Уни тунги либосимнинг чўнтағига мен ўзим
Солиб қўйибман.

Люций

Эсимда, мен соганим иўқ эди.

Брут

Мени кечир, азиз ўғлим; бир оз паришонроқман.
Қодирмисан, кўзларингдан ҳайдаб бир оз уйқуни
Менга бирор нарса чалиб, қўшиқ айтиб беришга?

Люций

Соҳибим, сен қай маҳалда истасанг, мен тайёрман.

Брут

Ҳа, азизим, истаб қолдим сени бир оз қийнайман,
Валокин сен меҳрибонсан.

Люций

Менинг бурчим шунаقا.

Б р у т

Истамасдим суистеъмол қилишимни меҳрингни:
Мен биламан — ором керак, уйқу керак ёшликка.

Л ю ц и й

Аммо, боя бир оз мизғиб олган эдим, соҳибим.

Б р у т

Жуда яхши; бир оздан сўнг яна ётиб ухлайсан.
Мен сени кўп ушламайман. Бу яхшилигинг учун
Мен ҳам сенга яхшиликлар кўрсатаман — ўлмасам.

Люций уд ҷалади ва қўшиқ айтади; қўшиқнинг охирига
бориб мудраб кетади.

Уйқусираб куйламоқда. Зарба ебди созандам,
Худди қўрғошин гурзидай, оғир, ўлик уйқудан.
Хайрли кеч, азиз Люций! Мен бераҳм эмасман.—
Уйғотмайман сени зинҳор. Қалқиб кетиб, йиқилиб
Яна удни синдирмасин, олиб қўяй бир четга.
Ухла, азиз болам, ухла... Қарайин-чи хат чўпим
Турғаниккан солиб қўйған саҳифамда. Ҳа, мана.
Бунча хира ёнади шам...

Цезаринг руҳи пайдо бўлади.

А! Бу нима? Кимсан сен?

Балки менинг чарчоқ кўзим бу даҳшатли арвоҳни
Яратгандир. Яқинлаши. Ҳақиқатда бормисан?
Кўкда инган арвоҳмисан? Ва ё эзгу руҳмисан?
Ёки ёвуз арвоҳмисан? Ҳадемайин, даҳшатдан
Танамдаги қоним увиб қолади-ку? Кимсан, айт?

Р у ҳ

Сенинг ёвуз арвоҳингман, Брут.

Б р у т

Нега келдинг, айт?

Р у ҳ

Сен Филиппда учрашасан мен билан деб айтгали.

Б р у т

Демак, яна учрашамиз дегин?

Р у ҳ

Шундай, Филиппда.

Б р у т

Үндай бўлса яхши, сени мен Филиппда кутаман.

Рух гойиб булади.

Қўрқувларим тугаганда гойиб бўлдинг кўзимдан.
Мен суҳбатни бир оз чўэмоқ истар эдим. Ёвуз руҳ!
Ҳой, Клавдий, Люций, Варрон, уйғонинглар! Эй.
Варрон!

Л ю ц и й

Уд соз бўлди.

Б р у т

У ҳали ҳам чаламан деб ўйлайди.
Уйғонсанг-чи, Люций, ахир!

Л ю ц и й

Нима бўлди, соҳибим?

Б р у т

Үйқусираб қичқирдингми дейман, Люций, чамамда?

Л ю ц и й

Мен сира ҳам билганим йўқ, соҳиб, қичқирганимни.

Б р у т

Ҳа, қичқирдинг. Ё бир нарса кўриндими кўзингга?

Люций

Йўқ, ҳеч нарса.

Брут

Ундаи бўлса яна ётиб ухлай қол!
Үйғон биродар, Клавдий! Кўзингни оч, эй, Варрон!

Клавдий

Хўш, соҳибим!

Варрон

Хўш, соҳибим!

Брут

Нима учун уйқунгизда қичқирдингиз иккингиз?

Варрон ва Клавдий

Қичқирдик? Биз?

Брут

Ҳа. Хўш, қани тушда нима кўрдингиз?

Варрон

Мен ҳеч нарса кўрганим йўқ, соҳиб.

Клавдий

Мен ҳам кўрмадим.

Брут

Биродарим Қай Кассийга саломимни етказинг:
Эрта билан баравақт туриб тез сафарга отлансин!
Биз сўнгидан йўл оламиз.

Варрон ва Клавдий

Ҳозир кетдик, йўлбошчим.

Кетишади.

V ПАРДА

БИРИНЧИ САҲНА

Филипп яқинидаги дала.

Октавий, Антоний ва уларнинг қўшини киради.

Октавий

Марк Антоний, муддаомиз, мана чиқди рӯёбга,
 Ёв тепани эгаллади, биз томонга тушмайди
 Деган эдинг аммо, мана, акси бўлиб чиқди-ку:
 Ёв қўшини — ёнимизда. Бизнинг саволимизни
 Кутмасданоқ Филиппда у бизга жавоб қилмоқчи.

Антоний

Мен уларнинг дилидаги муддаони англадим,
 Не сабабдан бундай қилди,— жуда яхши биламан.
 Бўлак жойда юришлари мумкин эди тентираб,
 Аммо улар, ўзларининг гўё ботирлигини
 Исбот қилиш мақсадида сохта шижоат билан
 Биз томонга тушишдилар, аммо бари беҳуда!

Чопар киради.

Чопар

Қани, жангга тайёрланинг, тезда, лашкарбошилар!
 Яқинлашиб қолди душман, жангнинг қонли белгисин
 Бош узра баланд тутиб, раста-растаса саф тортиб,
 Фурсатни ҳеч ўтказмасдан ишга тушмоқлик лозим.

Антоний

Октави, сен қўшинингни, шошилмасдан, оҳиста
 Саҳронинг чаپ томонидан душман сари олиб бор.

Октавий

Чап томондан сен борасан, мен ўнг ёқдан бораман.

Антоний

Нега эътиroz билдиридинг сўзларимга, Октавий?

Октавий

Бу эътиroz эмас, дўстим, фақат менинг хоҳишим.

Дўмбиralар чалинади. Брут, Кассий ва уларниг лашкарлари, Люцилий, Титиний, Мессала ва бошқалар киришади.

Брут

Музокара бошламоқчи бўлиб турсалар керак.

Кассий

Тўхта, Титиний! Аввал бир гаплашиб кўрайлик.

Октавий

Хўш, Антоний, жангга сигнал бераверсинларми, айт?

Антоний

Иўқ, Октавий, шошма, бир оз ҳужум қилмай турайлик,—
Бунда келинг! Йўлбошчилар гаплашмоқчи сиз билан.

Октавий

Жой жойидан қўзғалиш йўқ, сигнал берилмагунча!

Брут

Зарбдан афзалроқ кўрасиз, сўзни, шундай эмасми?

Октавий

Сўзни кўпроқ севадиган сиз бўласиз, биз эмас.

Б р у т

Ёмон зарбга қараганда афзалроқдир яхши сўз.

А н т о н и й

Зарби ёмон бўлган чоғда яхши гапни севгувчи
Сен бўласан, Брут! Ахир бежиз эмас эди-да,
Юлий Цезарь юрагига ханжар уриб, сўнгидан:
«Узоқ йиллар яшагил!» деб қичқирганинг.

Б р у т

Антоний,

Зарбинг қалай, бизлар учун маълум эмас ҳозирча,
Сўзларингнинг асалини эса Гибла¹ шаҳрининг
Арилари ўғирлашиб кетишганга ўхшайди.

А н т о н и й

Нишини-чи?

Б р у т

Нишини ҳам гингиллашларини ҳам.
Чақишингдан олдин жуда ақлирасолик қилиб,
Пича дўқ ҳам қиладиган одатинг бор чамаси.

А н т о н и й

Ўзингизни бошқачароқ тутувдингиз, ёвуздар,
Улуғ Цезарь кўкрагида қизил қонга беланиб,
Бир-бирига тўқнашганда ифлос ханжарларингиз.
Сиз Цезарнинг қаршисида маймуналдай иржайиб,
Кўппақлардай дум чайқашиб, қуллар каби букилиб
Турган чоғда, бадбахт Каска секин келиб орқадан
Гарданига ханжар урган. О, мунофиқ, беорлар!

¹ Гибла — Сицилияда ўзининг хушбўй асали билан шуҳрат қозонган бир шаҳар.

Қассий

Мунофиқлар!— Дўстим, Брут, миннатдор бўл ўзингдан;
 Агар Кассий ҳарна қилса ихтиёри бўлганда
 Бу тил энди бизни ортиқ чақолмаган бўларди.

Окта ви й

Қани, ишга! Агарда сўз сизни терлатган бўлса,
 Иш қил-қизил суюқликка сизни расо белайди.
 Қаранг! Мана, тиғ кўтардим фитначиларга қарши.
 Бу тиғ қаҷон ғилофига қайтади деб сўрарсиз?
 Токи Цезарга урилган ўттиз учта зарбанинг
 Қасосини олмагунча, ё иккинчи Цезарнинг
 Қўли разил хиёнатки чопиб ташламагунча
 Қилич қайтмас ғилофига!

Брут

Бунинг учун сен, Цезарь,
 Үз-ўзингни ўлдиришинг керак эди.

Окта ви й

Аминман.

Сенинг қўлингда ўлайин деб туғилган эмасман.

Брут

О, йигитча, сен қанчалик олий насаб бўлмагил,
 Тополмасдинг бундан кўра шарафлироқ ўлимни.

Қассий

Бола бундай шарафларга асло сазовор эмас,
 У фирибгар фосиқ билан тузиб олмиш иттифоқ.

Антоний

Ўзгармабсан ҳали ҳам сен!

Октавий

Қани, кетдик, Антоний!

Э, хоинлар сизни қонли жангга даъват этамиз.

Агар қўрқоқ бўлмасангиз — жанг бошлаймиз бугуноқ,
Кўрқоқ бўлсангиз агарда — кутишимиз ҳам мумкин.

Октавий, Антоний ва уларнинг қўшинилари кетади.

Кассий

Эс, эй, шамол! Ур, эй, тўлқин! Олға сузинг, кемалар!
Энди бизнинг тақдиримиз топширилган бўронга.

Брут

Менга қара, Люцилий.

Люцилий

(Унга яқинлашиб.)

Хўш соҳибим...

(Улар секин сұхбатлашадилар.)

Кассий

Эй, Мессала...

Мессала

Қанақанги буйруғинг бор, эшитаман, йўлбошчи?

Кассий

Биласанми, дўстим, бугун менинг туғилган куним.

Қўлингни бер, Мессала. Сен менга гувоҳ бўласан,

Мен ҳам, худди қачоқлардир Помпей мажбур бўлган-
дай,

Барча озодлигимиизни эндиликда бир жангнинг

Оқибати билан боғлаб қўйишликка мажбурман.

Эпикурнинг гоясига содиқ эдим,— биласан.

Аммо энди у гоядан бир оз айниб, ҳар турли

Хурофотга ишонаман. Биз Сардидан чиққанды,
 Икки катта бургут келиб олдингдаги байроққа
 Қўнди ҳамда суқлиқ билан жангчиларнинг қўлидан
 Овқат ея бошладилар. Улар Филиппга қадар
 Бизни кузатиб бордилар, аммо бугун эрталаб
 Иккиси ҳам учиб кетди. Ва уларнинг ўрнига
 Қарға-қузғун учиб келди, бошимизда айланиб.
 Орамиздан ўлаксалар ахтарганга ўхшайди.
 Соялари тепамизда худди машъум бир қафан
 Тўқиб ётган каби, гўё қўшинимиз ўлимга
 ښораётгандай.

Мессала

Буларга ҳеч ишонма.

Кассий

Мен фақат

Қисмангина ишонаман; аммо руҳан дадилман,
 Ва аҳд этдим бутун хавфу хатарларни мустаҳкам,
 Шижаатли қадам билан босиб-янчиб ўтишга.

Брут

(Бир чеккада Люцилий билан суҳбатни давом этдириб.)
 Ҳа, шунақа, Люцилий, ҳа...

Кассий

Олижаноб Марк Brut.

Бизга ёр бўлсин худолар, дўстлар билан бирликда
 Пири бадавлат бўлайлик, осойишта қарийлик.
 Аммо дўстим, инсонларнинг иши қалқиб туради.—
 Гоҳи остин, гоҳи устун... Шул сабабдан энг ёмон
 Оқибатни муҳокама қилиб олиш лозимдир.
 Борди-ю биз жангда мағлуб бўлиб қолсак, бу суҳбат
 Бизнинг сўнгги суҳбатимиз бўлмасмикан, биродар?
 Агар шундай бўлиб қолса қандай чора кўрардинг?

Б р у т

Үз-ўзини ўлдиргани учун бир вақт Қатонни
Сўкканимда асос қилиб олган ўша фалсафий
Ақидага қараб туриб иш қиласман, азизим.
Юз бериши мумкин бўлган фалокатдан ҳайиқиб,
Чўчиб, умр муддатини шошиб қисқартиришда
Аллақандай бир қўрқоқлик ва тубанлик кўраман.
Мен қаноат, сабр билан қуролланиб, тақдирга,
Кўкнинг амру хоҳишига бўйсунаман, шубҳасиз.

К а с с и й

Қани, айт-чи, кўнармидинг, зафар аравасининг
Орқасидан боришликка Рим қўчалари бўйлаб?

Б р у т

Йўқ, Кассий, йўқ! Олижаноб римликсан-ку, билиб қўй,
Брут ҳеч вақт кишан билан Римга қайтиб бормайди,
Унинг руҳи жуда юксак. Иди Март кунларида
Биз бошлаган иш,— шу бугун тамом бўлади. Яна
Қайтиб кўришамизми, йўқ — билолмадим. Сўнгги бор
Ўзуримни қабул эту, мени кечир, азизим.
Умрбод хайр, ҳа, умрбод хайр, дўстим, Кай Кассий.
Тақдир дийдор кўриштиурса — хурсанд бўлиб кулармиз,
Кўриштирмаса-чи — жуда яхши хайрлашдик, хайр.

К а с с и й

Умрбод хайр, ҳа, умрбод хайр, дўстим, Марк Брут!
Тақдир дийдор кўриштиурса — хурсанд бўлиб кулармиз.
Кўриштирмасачи — жуда яхши хайрлашдик, хайр.

Б р у т

Қани, кетдик! Қани энди бирор одам бўлса-ю
Шу бугуннинг оқибатин илгаридан билолса!
Ҳа, бўлар иш бўлди, кун ҳам бошланади ҳадемай,
Шу ўзи бас, ҳаммасини ҳозир биламиз. Кетдик!

Кетишади.

ИККИНЧИ САҲНА

Жанг майдони. Жанг шовқинлари эштилади
Брут билан Мессала киради.

Б р у т

Зудлик билан анов турган қўшинга бор, Мессала,—
Чоп, имконинг борича чоп, буйруғимни олиб бор:
У қўшин ҳам тезлик билан жангга кирсин. Пайқадим:
Октавийнинг аскарлари урушмоқда жуда бўш,—
Ҳа, тўсатдан ҳужум қилиб енгиш мумкин уларни.
Чоп, Мессала: ҳаммасини жангга чақир, жангга сол.

Қетадилар.

УЧИНЧИ САҲНА

Жанг майдонининг бўлак қисми. Жанг садолари.
Кассий билан Титиний киради.

Қ а с с и й

Қара, кўрдингми, Титиний: қочишмоқда аглаҳлар!
Ана энди мен ўзимнинг аскаримга душманман.
Қочган эди чидамасдан бизнинг байроқдоримиз,—
Уни ўлдириб байроқни тортиб олдим.

Т и т и н и й

О, Кассий,
Брут жуда барвақт солиб қўйди жангга аскарин.
Октавийдан ғолиб келиб бир оз қизиқиб кетди.
Ёвни талай бошладилар. Ана худди шу пайтда,
Марк Антоний, бизни тамом қуршаб олди тўсатдан.

П и н д а р киради.

П и н д а р

Соҳибим, қоч, тезроқ қочгил! Чодирингни Антоний
Эгаллади. Узоқроқ қоч, олижаноб Қай Кассий.

Кассий

Шу тепа хийла узоқ. Ана, қара, Титиний,
Қимнинг чодири ёнмоқда — меникими?

Титиний

Ха, Кассий.

Кассий

Агар менинг дўстим бўлсанг, Титиний, мин отимга,
Хо анови турган қўшин олдига тез чопиб бор,
Сўнгра, яна ҳузуримга чопганингча қайтиб кел,
Аниқ хабар келтири, улар душманларми, дўстларми.

Титиний

Фикрдан ҳам тезроқ учиб бориб, учиб келаман.

(Кетади.)

Кассий

Пиндар, уни кузатиб тур: манов тепаликка чиқ.—
Биласан-ку, мен узоқни кўролмайман,— далада
Нима кўрсанг ҳаммасини менга айтиб турасан.

Пиндар тепага чиқади.

Мен шу бугун туғилганман. Тамом бўлди муддатим,
Мен умримни қайси куни бошласам, ҳа — шу куни
Тугатаман. Бир даврани босиб ўтди ҳаётим.
Гапир, Пиндар, хўш нимани кўрмоқдасан?

Пиндар

Соҳибим!..

Кассий

Хўш, нима гап?

Пиндар

Титинийга қараб ҳамма томондан —
 Суворийлар чопмоқдадир. Учиб борар у ҳамон.
 Ана энди улар уни қувиб етди деярлик...
 Аммо ана... Титиний.... ҳа, ана, отдан тушдилар.
 У ҳам тушди. Ушладилар! Эшитдингми, соҳибим?
 (Саҳна ортидан шодиёна қичқириқлар эшитилади.)
 Шодиёна қичқириқлар!

Кассий

Бўпти, энди қарама,—
 Оқибатни қўрқоқларча чўзиб турдим, қай хилда
 Асир олинишин кўриш учун содиқ дўстимнинг.

(Пиндар тепаликдан тушади.)

Менга яқинроқ кел, Пиндар! Сен, парфянин, қўлимга
 Асир тушганингда омон қолганлигинг туфайли,
 Қасам ичган эдинг, агар мен нимани буюрсам
 Ҳаммасини бажаришга. Қасамингда маҳкам тур.
 Бундан буёқ сен озодсан. Манов, Юлий Цезарнинг
 Танасини тешиб ўтган шарофатли ханжарни
 Қўксимга ур. Сўз қайтарма! Даастасидан ушла, ол!
 Мен юзимни бекитганда,— мана, бўлди, бекитдим,—
 Ханжарни ур!

(Пиндар унга ханжар уради.)

Юлий Цезарь, ҳа, қасосинг олинди.
 Яна худди ўша, сени ҳалок этган тиф билан.

(Улади.)

Пиндар

Мен озодман. Аммо, афсус, озодликни бошқача
 Бир йўл билан олишликини истар эдим!— О, Кассий,

Энди узоқ ўлкаларга қочар сенинг Пиндаринг.
Энди уни минг ахтарсин ҳеч тополмас римлилар.

Кетади. Титиний билан Мессала киради.

Мессала

Талафотни тенглаб олдик. Марк Антоний —
Кассийнинг
Лашкарини қандай енгган бўлса, бизнинг Брут ҳам,
Октавийнинг аскарини худди шундай енгди, соз!

Титиний

Фоят хурсанд бўлур Кассий бу хабарни эшитса.

Мессала

Хўш, сен уни қаерда қолдирувдинг?

Титиний

Худди шу
Тепаликнинг ёнида, ҳа, қули билан бирликда.

Мессала

Анов ерда ётган ўша эмасмикан?

Титиний

Тирикми?
Ётган ўша — О, худолар!

Мессала

Бу ўшами Титиний?

Титиний

О, йўқ! Ўша эмас. Ортиқ Қай Кассий йўқ, Мессала.—
О, қуёш ҳам ботмоқдадир! Қуёш туннинг бағрига
Қизил шуъла сочиб ботганидай унинг куни ҳам
Қизил қонга ботиб сўнди. Сўнди Римнинг қуёши!

Қора булат қоплаб олди уни! Тамом бўлдик — биз!
Ғалабага ишонмаслик уни ҳалок этибди.

Мессала

Уни ҳалок этган нарса бахтга ишонмасликдир.
О, гумроҳлик, ғамгинликнинг, маъюсликнинг фарзанди,
Йўқ нарсани нечун енгил ишонувчи зотларнинг
Хаёлига келтирасан? Туғилишинг — жуда тез,
Аммо туғилдингми, дарҳол ўлдирасан онангни.

Титиний

Ҳой, Пиндар! Ҳой, қаердасан?

Мессала

Уни ахтар, мен эса
Марк Брутнинг ҳузурига бориб бу шум хабарни
Унинг қулоғига санчай. Худди шундай, санчаман!
Ҳа, Брутнинг қулоғига бу хабарни эшитиш
Заҳарланган ўқнинг, ёки тешиб ўтган найзанинг
Азобига чидашдан ҳам кўп оғирроқ бўларди.

Титиний

Ҳўп, қани бор; мен ҳам тезроқ топа қолай Пиндарни.

Мессала кетади.

Эй, баҳодир Қассий, мени нима учун юбординг!
Ахир дўстларинг эди-ку мени қўршаб олишган.
Улар, сенга олиб бориб бериш учун, бошимга
Ғалабанинг гултоҗини кийгизишган эдилар.
Ахир эшитмаганимидинг шодиёна унларни!
Аммо, афсус, уларни сен бошқачароқ англабсан.
Бу гултоҷни бошингга кий. Сенинг азиз Брутнинг
Олиб бориб кийгиз дея менга буюрган эди,—
Мен ҳам, мана, бу буйруқни ижро этдим. Марк Брут,
Қара, қандай кийгизибман гултоҷни Кай Қассийга.—

О, худолар, кечирасиз — бурч римлига буюрур:
Титинийга санчилмоғи лозим Қассий ҳанжари!

(Үзига ҳанжар уради.)

Жанг шовқинлари. Мессала, Брут, Ёш Қатон,
Стратон, Волумний ва Люцийлар киришади.

Брут

Қани, Мессала, қаерда, у қаерда ётибди?

Мессала

Мана бу ерда,— күксіда йиғламоқда Титиний.

Брут

Иўқ, Титиний кўкка қараб ётибди-ку.

Ёш Қатон

У ўлган.

Брут

О, ҳали ҳам қудратлисан, Юлий Цезарь! Бу ерда
Руҳинг ҳамон кезмоқдадир, бизга қарши қаратиб
Ўзимизнинг тифимизни.

(Узоқдан жанг шовқинлари эшишилади.)

Ёш Қатон

О, баҳодир Титиний!
Қаранг, қандай безатибди гултож билан мурдани.

Брут

Булар каби икки римли энди ортиқ топилмас.
О, сен, сўнгги римли, хайр, бир умрга алвидо!
Сендай зотни асрларча яратолмас энди Рим.—
Дўстлар, ҳозир олдингизда тўқадиган кўз ёшдан,
Кўпроқ кўз ёш қарздорман олижаноб Қассийга.

Мен уларни тўлаш учун вақт топаман, Кай Кассий.
 Қани юринг, дўстлар, Фазос¹ оролига хокини
 Жўнатаильик. Агарда у дафи этилса шу ерга
 Руҳан жуда тушиб кетган бўлар эдик. Қани, юр,
 Люцилий, юр сен ҳам Катон,—энди жангга қайтайлик.
 Қани, Лабион, Флавий, қўшинларни бошлангиз.
 Ҳали ёруғ. То қоронғу тушганича жангларда
 Бахтимизни яна бир бор синаб кўрамиз, дўстлар.

Кетишади.

ТУРТИНЧИ САҲНА

Жанг майдонининг яна бошқа бўлаги.

Жанг шовқинлари. Урушганлари ҳолда ҳар иккала тарафнинг
 қўшинлари киради. Сўнг Брут, Еш Катон, Люцилий
 ва бошқалар киришади.

Б р у т

Ҳамшаҳарлар, бўш келмангиз! Чекинмангиз орқага!

Е ш К а т о н

Фақат қўрқоқ чекинади! Қим орқамдан боради?
 Мен номимни айтиб баланд қичқираман майдонда:
 Мен — Катоннинг ўғлимани, ҳа, эшитдингми, халойиқ?
 Мен — золимлар душманиман, ватанимнинг дўстиман!
 Мен — Катоннинг ўғлимани, ҳа, эшитдингми, халойиқ?

(Жангга ташланади.)

Б р у т

Мен эса-чи — Марк Брутман! — Ватанга дўст Брутман!
 Майли ҳамма билиб қўйсин менинг Брутлигимни!

Урушганларича кетишади. Душман зарбидан Катон ҳалок
 бўлади.

¹ Ф а з о с — Оталар деңгизидаги бир отанинг номи.

Люцилий

Эсизгина, олижаноб йигит, ҳалок бўлибсан.
Сен ҳам худди Титинийдай ботирларча жон бердинг,
Ва Қатоннинг асл ўғли эканингни кўрсатдинг!

Биринчи жангчи

Ё таслим бўл, ёки ўлим!

Люцилий

Улмак учун сенга мен
Таслим бўлмам. Буни ол (*пул таклиф этади*) ва тез
мени ҳалок эт.
Марк Брутни ўлдиргину, шуҳрат қозон, биродар.

Биринчи жангчи

Бизга мумкин эмас, олий насаб асир!

Иккинчи жангчи

Иёл беринг!
Антонийга хабар бергил, Брут қўлга тушди деб.

Биринчи жангчи

Ҳозир бораман. Ҳа, ана келиб қолди ўзи ҳам.

Антоний киради.

Иўлбошчимиз, Брут қўлга тушди, асир олинди!

Антоний

Қаерда у?

Люцилий

У соппа-соғ, омон, эсон, Антоний.
Шуни яхши билиб қўйгил, олижаноб Марк Брут
Тириклайн ҳеч кимсага асир тушмас ҳеч қачон:
Уни уят, бадномликдан асрамоқда худолар.

Брут сизга тирик ҳолда дуч келадими, ва ё
 Улик ҳолда учрайдими, барибир, у ўзига
 Хиёнатми раво кўрмас, раво кўрмас ҳеч қачон.

Антоний

Ҳа биродар, гарчи асир муҳим асир бўлса ҳам,
 Аммо иони, Брут эмас. Қани, унинг ёнида
 Фахрий қоровулга туринг!
 Кошки бундай азamat
 Душман эмас дўстим бўлса, қандоқ яхши бўларди.
 Билинг, Брут тирикмикан, ё ўлганми, хабарин
 Дарҳол менга — Октавийнинг чодирига юборинг.

Кетадилар.

Жанг майдонининг бошқа қисми.
Брут, Дарданий, Клит, Стратон ва
Волумнийлар киришади.

Брут

Қани, қолган-қутганлари шўрлик қўшинимизнинг,
 Шу қояда дамимизни пича ростлаб олайлик.

Клит

Статилий бизга қараб машъал чайқади, аммо
 Қайтгани йўқ,— асир тушган, ёки ўлдирилгандир.

Брут

Клит, ўтири! «Ўлдирилган»— фақатгина шу сўзни
 Эшитмоқдамиз. Қулоқ сол, Клит... (қулогига
 ниманидир шивирлайди.)

Клит

Менми? Үлсам ҳам.

Брут

Бўлмаса жим.

Клит

Мен ўзимни ўлдирганим яхшироқ.

Брут

Дарданий сен... (*қулогига шивирлайди.*)

Дарданий

А? Бу ишни мен қилишим керакми?

Клит

Дарданий!

Дарданий

Клит!

Клит

Қандай даҳшатли юмушни Брут сендан сўради?

Дарданий

Мени ўлдир, деди.— Қара, Брут ўйга чўммоқда.

Клит

Олижаноб юрак ғамга, мусибатга шу қадар
Тўлибдики, ҳатто унинг кўэлари ҳам намланди.

Брут

Дўстим Волумий, сўзимга қулоқ бергил бир нафас.

Волумий

Эшитаман, йўлбошчим, хўш?

Брут

Гапим шундан иборат:

Менга икки бор кўринди Юлий Цезарнинг руҳи.
Биринчи бор у Сардида пайдо бўлди кечаси.

Иккинчи бор эса бугун кечаси у шу ерда —
Ҳа, Филиппда, пайдо бўлди. Мен биламан, муддатим
Тамом бўлди, битди, дўстим.

Волумний

Ундай дема, Марк Брут.

Брут

Дўстим Волумний, мен бунга ниҳоятда аминман.
Ана, қарагил, нималар юз бермоқда оламда.

Саҳна орқасида босиқ шовқин эшитилади.

Ёв жар ёқасига бизни қувиб тиқди. Яхшиси,
Кутмасданоқ бизни жарга иргитишин душманнинг,
Биз ўзимиз ташланайлик жаҳаниннинг қаърига.
Дўстим — бирга ўқигандик иккаламиз мактабда.
Уша эски дўстлигимиз ҳақи, сендан сўрайман:
Қиличимни ушлаб тургил — ўзим унга ташланай.

Волумний

О, азизим Брут, дўстлик қобил эмас бу ишга.

(Яна шовқин.)

Клит

Қочайлик тез! Ортиқ туриш мумкин эмас бу ерда.

Брут

Хайр, Клит! — сенга ҳам хайр! Сенга хам хайр,
Волумний!
Стратон шу топгача мудрадинг сен, сенга ҳам
Хайр, дўстим Стратон! Менинг азиз дўстларим,
Ҳар ҳолда мен умр бўйи дўст танлашда ўзимга
Янглишмаган эканман, ҳа, шу сабабдан қалбим шод.
Марк Антоний ва Октавий разил ғалаба билан
Қозониши мумкин бўлган шуҳратга қараганда,
Мағлубият куни менга кўпроқ шуҳрат баҳш этур.

Хўп, бўлмаса ҳаммангиэга хайр, дўстлар, алвидо!
 Үз умрининг қиссасини айтиб бўлди Марк Брут.
 Тун сўндирап кўз нурини, тан истайди осойиш,
 Ҳа, фақат шу осойиш деб меҳнат қилди доим тан.

Шовқин. Саҳнанинг орқасидан: «Қочинг! Қочинглар!
 Қочинглар!» деган қичқириқлар эшитилади.

К л и т

Юр, қочайлик, йўлбошчим, юр!

Б р у т

Сизлар қоча берингиз!
 Мен — орқангиздан бораман.

Брут ва Стратондан бўлак, ҳамма кетади.

Сен ўзингнинг соҳибиниг
 Билан бирга қол. Сен — менинг садоқатли дўстимсан,
 Сафдошимсан, Стратон. Бутун умринг номус, ор
 Нури билан жилоланди. Қиличимни ушла-ю,
 Мен қиличга ташланганда, сен тескари қараб тур,

Хўпми, дўстим!

С т р а т о н

Энг аввало қўлингни бер, соҳибим.

Алвидо!

Б р у т

Хайр, хайр, дўстим! Мана, Цезарь, мамнун бўл!
 Менинг учун кўп енгилдир ўз кўксимга тиф урмоқ.

Қиличга ташланиб ўлади. Жанг тугаганини билдириб
 трубалар чалинади. Октавий, Антоний, Мессала
 Люций ва аскарлар киришади.

О к т а в и й

Хўш, манов ким?

Мессала

Марк Брутнинг қули. Қани Соҳибинг?

Стратон

Брут асир тушгани йўқ сенга ўхшаб, Мессала,
Фолибларга, фақат ўтда ёндирсин деб, хокини
Қолдириди у. Ёлғиз Брут енга олди Брутни,
Энди ҳеч ким мақтанолмас мен ўлдирдим уни деб.

Люцилий

Брут сизни мана қандай қаршилади.— Марк Брут
Раҳмат сенга: исбот қилдинг Люцилийнинг ҳақлигин.

Октавий

Мен сўрайман, Марк Брутнинг барча мулоғимлари,
Энди менга хизмат қилинг. Хўш, қани, сен биродар,
Меникида яшашликни истайсанми?

Стратон

Ҳа, агар

Маъқулласа Мессала.

Октавий

Хўш, фикринг қалай, Мессала?

Мессала

Стратон, қандай қилиб ўлди, менинг йўлбошчим?

Стратон

Мен қилични ушлаб турдим, у қиличга ташланди.

Мессала

Үндай бўлса, майли, уни олақолгил. Ахир у
Кўрсатибди Соҳибига энг охирги ёрдамни.

А́ntonий

Римлиларнинг энг покиза ва энг олижаноби
Брут эди ҳеч шубҳасиз. Барча фитначиларни
Фалаёнга руҳлантирган куч Цезарга нисбатан
Бўлган ҳасад эди, фақат Брут бундан мустасно.
Фақатгина Брут умум манфаатини ўйларди.
Уни руҳлантирган буюк, олий фикрлар эди.
Фоят гўзал эди, дўстлар, Марк Брутнинг ҳаёти,
Унда яхши фазилатлар шу қадар кўп эдикӣ,
Ҳатто табиат ҳам туриб, «Ҳа, бу инсон эди!» деб
Айта олган бўлур эди ҳаммага ҳам бегумон.

О́ктавий

Унга ҳурмат юзасидан дафи маросимини
Эҳтиром ва одоб билан тўла адо этайлик,
Бугун туни чодиримда ва муносиб равишда
Безатилган ҳолда, Брут, ётсин худди жангчидай.—
Жанг тугади, хабар қилинг, трубалар чалинсин!
Биз бугунги бахтиёр кун бизга нима бахш этса
Үртамиизда баҳам кўриш учун борайлик, дўстлар.

Кетишади.

Парда

ҚИЙИК ҚИЗНИНГ ҚУЙИЛИШИ

ТУРОБ ТҰЛА
таржимаси

ҚАТНАШУВЧИЛАР

Лорд
 Кристофер Слай — мистар
 Қовоқхона бекаси }
 Махрам }
 Актёрлар }
 Егерлар¹ ва хизматчилар } Муқаддима
 қатнашчилари.

Баптиста — падуялик бой, зодагон.
 Винченцио — пизалик кекса зодагон.
 Люченцио — Винченционинг ўғли, Бъянканинг ошиғи.
 Петруччо — вероналик зодагон, Катаринанинг Қаллиғи.

Гремио }
 Гортензио } Бъянканинг ху што рлари

Транио }
 Бъонделло } Люченционинг
 хизматкорлари.

Грумио }
 Кертис } Петруччонинг
 хизматкорлари

Катарина }
 Бъянка } Баптистанинг қизлари

Муаллим
 Бева хотин

Машиначи, аттор, Баптиста ва Петруччонинг хизматкорлари.

Воқеа Падуяда ва Петруччонинг шаҳар чеккасидаги уйда,
 ўтади.

¹ Е г е р ь — ўрмон ва ундаги жонивор ларга қараб юрувчи киши.

МУҚАДДИМА

1-САҲНА

Қовоқхонанинг олди Яланглик.
Қовоқхона бекаси билан Слай киради.

С л а й

Худо ҳаққи, қўлим қичиб турибди!

Б е к а

Елканг эмасмикан қичиган, фирром?!

С л а й

Жуда ҳам сурбетсан! Ким айтади фирром деб сенга Слайларни?! Тарихга назар сол. Биз бу оламга Ричард жаҳонгир билан бирга келганмиз. Ана шунинг учун, гапнинг қисқаси, ҳар ким ўзини билсин, вассалом!

Б е к а

Шундай қилиб, синдирган стаканларингнинг ҳақига фирромлик қилмоқчимисан?

С л а й

Бир пақир ҳам бермайман! Бор, муздаккина ўрнингга кириб ёт, зора исисанг.

Б е к а

Мен ўзим биламан нима қилишимни. Учинчи округга бориб соқчи олиб келаман. (*Кетади.*)

С л а й

Учинчиданми, тўртингиданми, бешинчиданми, олиб келавер, яхшилаб жавобини олади ҳаммаси ҳам. Мен, жонгинам, шу ерда бўламан. Айт, бемалол келиша берсин. (*Ётади ва уйқуга кетади.*)

Бурғу овози. Овдан қайтиб келаётган Лорд егеръ хизматкорлари билан киради.

Л о р д

(егерга)

Тозиларга қара, бўшат тасмаларни,
Изтопар чарчади югуравериб.
Учарни кўпракнинг ёнига боғла!
Кўрдингми, ов қочиб қолган бўлса ҳам
Олапарнинг қандай хезланганини?
Олтинга бермасман бундай зўр итни!

Б и р и н ч и е г е р ь

Лекин Қўнфироқ ҳам чаккимас, жаноб,
Дарров акиллайди адашса издан.
Икки бор из топди бугун, ҳароми,
Ҳамма итингиздан энг асили шу.

Л о р д

Олғирроқ бўлганда Тўрткўз, уларнинг
Бир галасига ҳам алишмас эдим.
Бўлди, итларингга, қара, овқат бер,
Давом эттирамиз овни эртага.

Б и р и н ч и е г е р ь

Хўп бўлади, милорд.

Л о р д

(Слайга кўзи тушиб)

Бу қанақаси?
Уликми ёки маст? Қаранг-чи унга.

Иккинчи егеръ

Нафас оляяпти, ичмаган бўлса
Қотиб ухламасди совуқда шундай.

Лорд

О, ҳайвон! Чўчқадай ағанабди-я!
Ажал нуқси келар башарасидан.
Ҳазил қилмайликми бу гумроҳга бир?
Етқизсак серҳашам ётоқقا уни,
Оппоқ кийинтириб, узуклар тақсак,
Қўйсак ширин таом тўла дастурхон
Ва бошида турса кутиб хизматкор,
Таний олармикан ўзини гадо?

Биринчи егеръ

Караҳт. Ҳеч нарсани билмайди ҳозир.

Иккинчи егеръ

Ҳа, қизиқ бўлади уйғонганида!

Лорд

Бир туш деб ўйлайди ёки афсона.
Қани, кўтаринглар, бир кулишайлик,
Энг яхши хонага ётқизинг уни.
Шаҳвоний суратлар осиб ташланг уйга,
Ювиб ташланг хушбўй, илиқ сув билан,
Яхшилаб бу исқирт, сассиқ бошини,
Хушбўй ҳидлар билан тўлдиринг уйни.
Ажойиб, илоҳий музика билан
Роҳат-фароғатда уйғонсин секин.
Ҳамма гапларига шай бўлиб туринг,
Ҳурматин келтиринг бош эгиб шу он.
Сўранг: «Жаноблари не истайдилар», деб
Кумуш обдаста-ю, кумуш жом билан

Сочиқ, муаттар сув келтириб унга,
 Сўранг, ҳурматини келтириб аста:
 «Милорд, сув қуяйин, марҳамат -қилинг».
 Бирингиз бебаҳо либос тутиб туринг,
 Кийинг деб қошида эгилиб сипо.
 Бирингиз гапириб туринг бетўхтов
 Тулпори отлардан, олғир итлардан,
 Унинг бу ғалати бетоблиги сабаб
 Гангиб қолган гўзал маликасидан.
 Үзини танитса, алаҳлама денг,
 Боплаб, айтганимни қилинг, йигитлар,
 Меъёрдан ошириб, сездириб қўйманг,
 Ғалати ҳангама бўлади, бешак.

Биринчи егеръ

Милорд, қотирамиз, ишонаверинг,
 Шундай боллаймизки, у беихтиёр
 Ишонади шаксиз ким десак уни.

Лорд

Авайлаб кўтариинг, билмасин сира,
 Уйғониши билан киришинг ишга.

Сла́йи олиб кетишади. Бурғу янграйди.

Эй, қара, нима гап, ким чаляпти?

Хизматкор чиқади.

Бирон дворянин йўловчи, балки
 Тунаш учун қўноқ излаётгандир.

Хизматкор қайтиб киради.

Хўш, нима? Қим экан?

Хизматкор

Артистлар экан.
 Ижозатингизга илҳақлар, жаноб.

Л о р д

Киришсин!

Артистлар киришади.

Хурсандман, келинг дўстларим.

Артистлар

Жаноб олийлари, ташаккур сизга.

Л о р д

Хоҳишингиз қалай қолмоққа бизда?

А к т ё р

Хизматингизга ҳам тайёрмиз, милорд.

Л о р д

Жуда соз. Айтмоқчи, анов актёрни
Кўргандим фермернинг ўғли ролида.
Леди атрофида гирдикапалак
Бўлдики, нимайди отинг ўшандা?
Лекин ўша ролни боплаган эдинг.

А к т ё р

Сото роли эди, марҳаматли жаноб.

Л о р д

Ҳа, ҳа, жуда боплаб ўйнаган эдинг,
Худди ўз вақтида етиб келдингиз!
Бир ҳазил ўйладим, буни сиз боплайсиз,
Сизнинг санъатингиз асқатиб қолди.
Томоша берасиз бир лорд олдида,
Лекин чидам билан ўйнайсиз жиддий.
Қўрқаман, ғалати қилиқлари унинг
Ногоҳ кулгингизни қистатмаса деб,
Хафа қилмаса деб. Айтиб қўяйин,

Ғазабин қўзгатар ҳар қандай кулгу.
Умрида томоша кўрмаган ўзи.

Актёр

Хотиржам бўлингиз, кулмаймиз, милорд,
Тентаклар тентаги бўлса ҳам у лорд.

Лорд

(Хизматкорига)

Буфетга олиб кир актёрларни, бор,
Яхшилаб меҳмон қил барчасин ҳозир.
Нозу неъматларга тўлдир дастурхонни.

Хизматкор ва актёrlар чиқади.

Тез бор, анов маҳрам Бартоломейга,
Аёллар тусига кириб кийинсин
Ва кейин бошлаб кир унинг олдига.
Унга қуллуқ қилиб, «хоним» деб ата.
Агар менга ёқмоқ истаса маҳрам,
Қилиқ қилсин унга хотини бўлиб,
Мансабдор эрига хушомад қилган
Гўзал ледилардай тутсин ўзини
Ва десин эгилиб мулойим унга:
«Нима истайдилар, азизим милорд?
Ожиза қулингиз бунда ўз бурчин
Ва севгисин адо этишга илҳақ.»
Қаттиқ-қаттиқ ўпсин қўйнига кириб,
Кейинги етти йил ичиде бебахт,
Бенаво бўлганин сўйлаб ниҳоят,
Қўксига бошини қўйиб йиғласин,
Гўёки эрини сиҳат-саломат
Ўз хонадонида кўрганлигидан!
Бордию, хотинча хўнграб йиғлашни
Уддалай олмаса маҳрам, мабодо,
Пиёз ўраб бергин дастрўмолига.

Кўзига сурдими дастўрмолини,
Шовуллаб келади ёш деган нарса.
Үринлат, бор энди, тезроқ ҳаммасини
Ва бу фармойишинг давомини кут.

Хизматкор чиқади.

Бу бола хотинча муомалани,
Ҳатто овозни ҳам боплайди, шаксиз.
Лекин бу таъвия пиянистани —
Қандай айтарикии, жон эргинам, деб.
Ичаги узилса керак малайларнинг,
Хизмат қиласан, деб бу бетайнига.
Қани борайин-чи, тагин бу аблаҳлар
Ҳаддидан ошириб юборишмасин,
Танобини тортиб туришим керак.

(чиқади.)

2-САҲНА

Лорднинг уйи. Етотхона.

Слай киради, атрофида хизматкорлар гирдиқацалак,
бири кўйлак олиб келаётган, бири сув, бири жом олиб кела-
ётган, бири яна бошқа нарсалар... Лорд ҳам шу ерда.

Слай

Худо ҳаққи, беринг бир коса бўза!

Биринчи хизматкор

Шароб яхшимасми бўздан, милорд?

Иккинчи хизматкор

Мевага хушлари қалай хўжамнинг?

Учинчи хизматкор

Қайси кўйлакларин кийгилари бор?

Слай

Менинг отим Кристофер Слай, азбаройи худо,
«хўжа» ҳам эмасман, «жаноб» ҳам. Шароб деган нар-

сани умримда ичган эмасман. Борди-ю, мени сийламоқчи бўлсаларинг, майли, лекин май ҳаммас, мева ҳаммас, сўқим гўштидан келтиринглар. Ундан кейин, қайси кўйлагингни киясан, деганларинг нимаси? Бисотимда биттагина иркит камзулим, бир жуфтгина қирқямоқ пайпорим билан бир пар бошмоғим бор, холос. Ундан ҳам бармоқларим мўралаб юради.

Л о р д

Худо, ўзинг сақла осий бандангни!
Тавба, шундай лорд-а, шундай бообрӯ,
Бадавлат, қудратли ва олижаноб
Бир киши шунақа бўлиб қолса-я?

С л а й

Нима, сиз мени ақлдан оздирмоқчимисиз? Мен ахир, хароба бертониялик, аслан-югурдак, илман-қашлағич, тақдири азалдан айиқчи, ҳозир энди янгиласига — мисгар бўлган кекса Слайнинг ўғли Кристофер Слай эмасманми? Ишонмасангиз, Уинкотдаги Мериан Хеккет деган бўзахона бекасидан сўранг. У билади мени. Агар у мени, ўн тўрт пенсли бўза ичиб қарз бўлмаган, деса, майли, христиан оламидаги энг ёлғончи аглаҳларнинг аглаҳи экан, деб билинг мени. Ахир жуда ҳам эсимни еб қўйганим йўқ, шекилли...

У ч и н ч и ҳ и з м а т к о р

Ана шунинг учун қайфуда бекам.

И к к и н ч и ҳ и з м а т к о р

Шунинг учун хафа малайларингиз.

Л о р д

Ана шунинг учун уруугларингиз
Тўс-тўс бўлиб кетди аҳволингиздан.

О, қимматли лорд, ўйла, ким әдинг,
 Эсингга ол авлод-аждодларингни.
 Қайтар аҳволингни, асл зотингни,
 Уйғон номуносиб, нобоп уйқудан.
 Қара, малайларинг гирдикапалак,
 Битта ишорангга интизор улар.
 Музика керакми? Ана Аполлон.

(Музика.)

Булбуллар чақчақи қафасларингда,
 Ухламоқчимисан? Жойнинг солиглиқ.
 Юмшоқ, пардек юмшоқ, жуда роҳатбахш,
 Ажойиб ётоғинг кутади сени.
 Ўйнамоқчи бўлсанг, пойингда гуллар,
 Отларинг йўлакда — сайд этмоқ эсанг,
 Ярақлаб турибди кумуш жиловлар.
 Фоят севар әдинг лочин овини,
 Тўрғайдан ҳам баланд учар лочининг.
 Ё йиртқич ҳайвонлар ови яхшими?
 Оламии бузади овчи итларинг,
 Остин-устун қиласар еру осмонни.

Биринчи хизматкор

Буюринг, қўямиз тозиларни овга,
 Бугудан ҳам илдам чопади улар.

Иккинчи хизматкор

Буюринг, суратлар олиб келамиз,
 Булоқ бошидаги Адонисними
 Ёки чакалакда назокат билан,
 Ажойиб ҳирс билан, ҳиссиёт билан
 Пинҳон боқиб турган Цитеренни?

Л о р д

Кўрасан, Юпитер гўзал Иони
 Faflat қучогида тутиб олганин,
 Қандай бўлган бўлса шундай чизилган.

Учинчи хизматкор

Ёки тиканзорда оёқлари қонаб,
 Азоб чекиб ётган Дафнага қаранг.
 Аполлон кузатар уни кўзда ёш,
 Суратмас, мисоли ҳақиқатан ҳам
 Жонланар қаршингда қон билан кўз ёши

Л о р д

Сен лордсан, бошқамас, англагин ахир!
 Хотинингга қара, нақадар гўзал,
 Бу оламда бундан чиройлиги йўқ.

Биринчи хизматкор

Бечора, сизни деб, ҳуснини бузиб,
 Кўз ёшини дарё қилмасдан олдин
 Оламда тенги йўқ эди бекамнинг,
 Ҳозир ҳам қолишмас ҳар қандайидан.

С л а й

Мен лордман? Тенги йўқ хотиним ҳам бор?
 Тушимми, ўнгимми?.. Уйқудамидим?
 Йўқ-э, кўраяпман, эшитаяпман.
 Юмшоқ нимарсалар, хушбўй таомлар.
 Худо ҳаққи, мисгар Слаймасман шекил,
 Дарвоқе, ҳақиқий лордга ўхшайман.
 Қани, келтиринг-чи хотингинамни,
 Бир коса бўза ҳам. Келтиринг тезроқ!

Иккинчи хизматкор

Балки қўл юварсиз, жаноб олийлари?
Хушингизга келиб кимлигингизни
Эслаганингиздан ғоят хурсандмиз.
Қаттиқ ухладингиз ўн беш йил, ҳатто
Ўйқуда эдингиз уйғонганда ҳам.

С л а й

Ўн беш йил? Ё тавба, маза қибмиз-да!
Ҳатто бир оғиз ҳам гапирмадимми?

Биринчи хизматкор

Гапирдингиз, аммо жуда аломат:
Ҳайдамоқдалар,— деб қаттиқ бўкирдингиз
Шундай хонангизни бошга кўтариб.—
Алладинг, косани тўлдирмадинг,— деб,
Бўзачи бекани роса сўқдингиз.—
Судга тортаман,— деб қилдингиз зуфум.
Ҳадеб чақирдингиз Хеккет дегани.

С л а й

Ҳа, ҳа! Сайсли Хеккет... Ўшанинг қизи.

Учинчи хизматкор

Уларни билмайсиз, бекасини ҳам,
Қизини ҳам, кимни деган бўлсангиз.
Стивен Слайнни, кекса Джонни ҳам,
Питер Терфни, Генри Пимпернелни ҳам.
Буларнинг исмимас, ҳатто, билсангиз,
Ўзлари ҳам йўқдир ёруғ оламда.

С л а й

Эй тангриим, сенга минг карра шукурлар бўлсинким,
бу осий қулингни яна ўз ҳолига қайтарибсан.

Ҳамма

Омин!

Слай

Раҳмат, аммо ютқизганинг йўқ,

Хотинча кийинган маҳрам киради. Атрофида малайи.

Маҳрам

Аҳволлари нечук милордимнинг бугун?

Слай

Аҳволим жойида. Овқатлар сероб,
Хотиним қани?

Маҳрам

Мана мен, милорд. Не буюрасиз?

Слай

Сизмисиз? Нимага эрим демайсиз?
Лордман малайларга, сизга эса-эр.

Маҳрам

Ҳам эрим, ҳам лордсиз менга, азизим,
Мен эса ожиза хотинингизман.

Слай

Хўп яхши! Нима деб атайман?

Лорд

Хоним.

Слай

Элс хоним ва ёки Джен хоним дебми?

Лорд

«Хоним», дейишади зодагонлар фақат.

С л а й

Хотин — хоним демак. Қаттиқ ухлабман,
Үн беш йил ухлабман давлатингизда.

М а ҳ р а м

Менга бир умрдек кўриниб кетди,
Эр-хотинликни ҳам унутаёздим.

С л а й

Бечора! Малайлар, қани чиқинглар!
Тезроқ каравотга, ечининг, хоним!

М а ҳ р а м

Марҳаматли лордим, сабр қилинг жиндак,
Менга яқинлашманг бир-икки кеча,
Кун ботгунга қадар, жилла бўлмаса.
Ҳакимлар дедики, сизга яқинлашса,
Қасалин қайталаш эҳтимоли бор.
Бу касал эр-хотин муносабатига
Алоқаси бормиш, шудир сабаби.

С л а й

Шундайку-я, аммо сабр-тоқатнинг ҳам чегараси
бўлади-ку, ахир. Бироқ, бу қасалнинг қайталашига ҳам
майлим йўқ, албатта. Нима ҳам қилиб бўлади, майли,
қаттиқ соғинган бўлсак ҳам начора, кутсак кутамиз-да

Х из м а т к о р киради.**Х из м а т к о р**

Хабар топиб тузук бўлганингиздан,
Қўнглингизни ёзмоқчи актёrlарингиз.
Қизиқ томошамиз бор, дейишади,
Фойдали, деялти табибингиз ҳам.
Қаттиқ озор берган сизга маъюслик,

Маъюслик касални қайталар эмиш.
 Кўришингиз керак албатта, милорд,
 Кулги, шодлик тўла бу томошани.
 Дарду фуссалардан аритади у,
 Кулги узоқ қиллар умрни, бу ҳақ.

С л а й

Ҳа, майли, ўйнай қолишсин. Бу ўзи қанақаси, қизиқ-
 чиларми ё масхарабозларми?

М а ҳ р а м

Иўқ, жуда ғалати томоша, милорд.

С л а й

Хонаки гаплардан биронтасими?

М а ҳ р а м

Иўқ, янги ўйинга ўхшайди, милорд.

С л а й

Ҳа майли кўрамиз. Қани хотинжоним, яқинроқ ўтири.
 Бўлар иш бўлди, дунёга бир марта келамиз,

I ПАРДА

1-САҲНА

Падуя. Саҳна.

Люченцио билан Транио киради.

Люченцио

Маърифат макони, гўзал Падуяни
 Кўрмоқ умидларим ушалди, мана,
 Ломбардия — улуг Италияning
 Жаннат маконига келдим ниҳоят.
 Содиқ Транио, синалган дўстим,
 Минг раҳмат падари бузрукворимга,
 Унинг марҳамати туфайли сендек
 Садоқатли дўстга улфат бўлолдим.
 Яшаймиз биз ҳали яхши соатда,
 Илмий ишларга ҳам тушамиз секин.
 Пизада туғилдим. Бу шаҳар машҳур
 Асл кишилари билан қадимдан.
 Менинг отам эди уларнинг бири:
 Бентиволиолик машҳур Винченцио,
 Бутун ер юзида савдо қилади.
 Тарбия кўрдим мен Флоренцияда.
 Унинг ишончини саховат билан,
 Эзгу инят билан оқлашим керак.
 Мана нима учун мен, Транио,
 Фалсафа илмини танладим. Чунки,
 Эзгу, саховатли кишилар баҳти
 Фақат шунда эмиш, дейдилар зотан.
 Хўш, мен-чи? Мен ахир Пизани ташлаб,
 Саёзликдан гўё теранликка шошган,

Юраги ўт олган чанқоқ кишидек
Уни босай, дея шошдим бу томон.

Т р а н и о

Кечириңгиз мени, содиқ қулингизни!
Хурсандман мүъжиза-фалсафа фани
Тортганидан астойдил эътиборингизни.
Аммо лекин хўжам, бу ноёб фанга
Муккангиздан кетиб, аллақандай фафлат —
«Изм»ларга емиш бўлмоқ не ҳожат?!

Фақат Аристотелларга илтифот,
Ноилтифот бўлмоқ Овидийларга —
Менинг назаримда, ноўрин, синьор,
Мантиқ фанида ҳам бир оз машқ қилинг,
Дўстлашинг устомон нотиқлар билан.
Санъат, шеъриятга беринг ихтиёр,
Математика ва метафизиканинг
Миқдоридан сизга, ростини айтсам,
Фақат бир ютуми бўлур кифоя.
Ҳузур холи ерда фойда ҳам холи,
Ўрганинг кўнглиңгиз тусаганини.

Л ю ч е н ц и о

Раҳмат, Транио! Маслаҳатинг соз,
Агар бўлганида қоқвош Бъонделло,
Саранжом топардик аллақачоноқ.
Үй ҳам топиларди шинам, падуялик
Янги дўстлар билан улфатчиликка,
Шошма! Бизга қараб келаётган ким?

Т р а н и о

Балки чиқишгандир қарши олишга.

Баптиста, Катарина, Бъянка, Грэмис ва
Гортензио киришади.
Люченцио билан Транио ўзларини четга олишади.

Баптиста

Қийнаманг, синъорлар, мени, сўрайман,
 Битта гапираман, биласиз буни.
 Каттасига куёв топилмас экан,
 Кичигига йўл йўқ, тамом, вассалом.
 Бошқа гап бўларди, агар биттанғиз
 Сўраганингизда Катаринани.
 Унда ҳеч қанақа сўз бўлмасиди,
 Сизни диққат қилиб ўтирмасидим,
 Иш битган бўларди муроса билан.

Гремио

(четга)

Шайтон ҳам муроса қилолмас ҳатто!
 Оласизми, тегса, сиз — Гортензио?

Катарина

Нима учун мени култу қиласиз
 Қаёқдаги бир жуфт аҳмоқ олдида.

Гортензио

Жуфт эмиш, жуфтингиз бўла олмаймиз,
 Тушмагунингизча ҳовурдан озроқ.

Катарина

Кўп қўрқмасангиз ҳам бўлади, синъор,
 Кўнгил овланмайди бундай йўл билан.
 Жўнаб қолмасангиз агар шу топда,
 Манов курси билан, масҳарабоздай
 Оғзи-бурнингизни бўяб қўяман.

Гортензио

Тангри, ўзинг асра бундай балодан!

Гремио

Мени ҳам, ё раббий!

Т р а н и о

Синьор, унга қаранг, мисоли оғат,
Худди ялмогиз-а, тавба, касофат!

Л ю ч е н ц и о

Аммо ановиси бунинг олдидা
Маъсум кўринади кўзимга жуда.
Жим бўл, Транио.

Т р а н и о

Хўп.
Яхши синьор.
Лекин ҳушёр бўлиб туринг ўзингиз!

Б а п т и с т а

Қарорим ана шу, қани, Бьянка,
Бора қол, қизгинам, энди бу ердан
Уйга кир. Ва лекин сен хафа бўлма,
Кенжамсан, эркамсан ҳамиша ўзинг.

Қ а т а р и на

Эркатой, кенжатой, ҳа бўлмаса-чи!
Эркатой кўзларим доим шалаббо.

Б ы я н к а

Кулинг пешонамдан, опажон, майли,
Отажон, розиман, сизнингча бўлсин,
Майлига, дўстларим суҳбати энди
Алмашсин китобу музика билан.

Л ю ч е н ц и о

Эшитяпсизми? Минерва¹ гўё!

¹ Минерва — қадим юоннларнинг Паллада деган авлиё. лари сингари бу ҳам қадим римликларнинг донишмандлик худоси аталган.

Гортензио

Наҳот шундай жабр қиласиз, синьор?
 Эсиз, бечоранинг бошига шунча
 Фам солди севгимиз...

Гремио

Синьор Баптиста,
 Наҳот Бъянкажон қафасга тушса,
 Заҳар опасининг касофати деб?..

Баптиста

Бўлди, бас, синьорлар, қарорим қатъий,
 Бора қол, Бъянка.

Бъянка кетади.

У муэзикани,
 Шеърни бағоят яхши кўради,
 Муаллим оламан агар топилса.
 Таълим яхши нарса. Азиз синьорлар,
 Мабодо билсангиз шундай муаллимни,
 Илтимос қиласман, бунда юборинг,
 Бундай кишиларга эшигим очиқ,
 Пул ҳам аямайман улардан асло.
 Хайр, хўш, бунда қол сен Қатарина,
 Бъянкада менинг яна гапим бор.

(Кетади.)

Қатарина

Нима, кетиш менга ман этилганми?
 Буйруғи нимаси! Билмайманми ўзим
 Нима қилиш ёки қилмаслигимни?!

(Кетади.)

Гремио

Бор, бор, ўша холангникига, бор! Сен шундай ҳури-
 лиқосанки, бу ерда ҳеч кимга керагинг ҳам йўқ. Фаҳ-

мимча, Гортензио, ота билан катта қизининг ораси яхшимасга ўхшаб қолди. Сиз билан биз бу олма қачон, қайси томонидан қизаараркин деб сўлагимиз оқиб ўтирадиган кўринамиз. Хўш, энди. Лекин азиз ва муҳтарам Бъянкага бўлган муҳаббатим ҳаққи, агар муносиб муаллим тополсам, уни албатта, синъор Баптистага тавсия этаман, нимани хоҳласа, шуни ўқитсан.

Гортензио

Мен ҳам худди шундай қиласман, синъор Гремио. Лекин қулоғингизга бир гапим бор. Гарчанд орамиздаги можаролар бизнинг очиқроқ гаплашувимизга имкон бермаган бўлса-да, қулоқ солинг, ҳозирги айтадиган гаплариминг ҳаммаси икковимизга алоқадор. Агар шу ишин уddyалай олсак, гўзал маликамиз ҳузурига яна йўл очилади ва Бъянка ошиқлари ўша ишқий можароларни келган жойидан тағин давом эттирадилар.

Гремио

Қандай ишни уddyалай олсак?

Гортензио

Гапнинг пўскалласи, сударь, опасига эр топиш керак.

Гремио

Эр? Эрмас, қора ер керак унга!

Гортензио

Эр керак унга!

Гремио

Йўқ, ер! Наҳотки, Гортензио, бу жаҳаннамий алвастига, отасининг бутун мулкини ўртага қўйганда ҳам, уйланадиган одам топилса?

Гортензио

Бас, Гремио! Унинг ҳангомаларига сиз билан биз тоқат қилолмасақ ҳам, ҳеч қанақа борди-қелдисига

қарамасдан, мол-дунёси учун таваккал, дейдиган азатлар топилади. Фақат шунақасини тополсак бас.

Гремио

Умидим йўқ. Мени лаънат дори остига боғлаб қўйиб, ҳар куни дўппослаганларида ҳам барibir, фақат сепинигина олишга рози бўлардим.

Гортензио

Э, ҳаммаси ҳам бир гўр буларнинг. Модомики, бу дардисар бизни вақтинча дўстлаштирган экан, Баптистанинг катта қизини эрга бериб, кичигини қутқармагунимизча, бу дўстликни бузмайлик. Рақобатни кейин давом эттираверамиз. Оҳ, Бъянкажон! Қайси пешонаси ярқираганники экансан? Ким эпчил бўлса шу илиб кетади сени. Нима дедингиз, синьор Гремио?

Гремио

Бўпти, розиман. Кимда ким унга уйланаман деса, уйланса, бир ёстиққа бирга бош қўйса ва шу хонадонни ундан халос этса, Падуя отларининг энг яхшисини совфа қилардим унга. Кетдик.

Гремио ва Гортензио кетадилар.

Транно

Наҳотки муҳаббат, синьор, бошингизни
Айлантириб қўйган бўлса дафъатай?

Люченцио

Транно, шундай бўлмаганида,
Мен ҳам иҳонмаган бўлардим бунга.
Лоқайд унга қараб туар эканман,
Лоқайд бу ҳолатдан туғилди севги.
Эътироф этаман сенга рўйирост,
Сен меўга азизсан, азиз бўлганидай
Анна Карфагеннинг маликасига.

Эътироф этаман сенга шунинг учун,
 Агар бу иффатли қизга етмасам,
 Алам азобида бўламан ҳалок.
 Дўстим, маслаҳат бер, қодирсан бунга,
 Қодирсан, Транио, ёрдам бер менга.

Т р а н и о

Койир эдим, сударь, лекин вақтимас,
 Кетмас койиганинг билан муҳаббат.
 Ҳамонки муҳаббат... Энди битта чора,
 Амаллаб осонроқ эришмоқ керак.

Л ю ч е н ц и о

Раҳмат, азиз дўстим, давом эт, сен ҳақ,
 Далда бер, қимматдир маслаҳатларинг.

Т р а н и о

Қизга шундай қаттиқ тикилдингизки,
 Нима ўтганин ҳам билмай қолдингиз.

Л ю ч е н ц и о

Ҳа, тўғри, жамоли этди маҳлиё,
 Юпитер тиз чўкиб Крит бўйида
 Агенор қизининг қўлин ўпганда
 Намоён бўлганди шундай латофат.

Т р а н и о

Е тавба! Опаси кўтарган жанжал,
 Шовқин-суронларни кўрмадингизми?
 Ағдар-тўнтар қилиб юборди-ку у!

Л ю ч е н ц и о

Латиф дудоқларнинг қимирилаганин
 Кўрдим. Атир бўйин уфурадилар,
 Гўзал, жозибадор эдилар булар.

Т р а н и о

Хушига келтирмоқ керак болани!..
 Эсингизни йиғинг, севибсиз, демак,
 Қўлга олиш керак уни. Бунинг учун
 Мияни ишлатмоқ лозим, азизим.
 Опаси ўлгудай ўжар қиз экан.
 Отаси эр топиб гумдан қилмагунча,
 Бизнинг маликамиз қафасда, сударь.
 Безор қилмасин деб ошиқлар уни,
 Устидан қулфлаб қўймиш отаси.

Л ю ч е н ц и о

Оҳ, дўстим, бағритош экан отаси:
 Ҳали аҳамият бердингми, унинг
 Муаллимлар керак деган сўзига?

Т р а н и о

Бўлмасам-чи! Бир гап ўйлаб ҳам қўйдим.

Л ю ч е н ц и о

Мен ҳам!

Т р а н и о

Ўйлайманки, азизим сударь,
 Гапимиз бир ердан чиқади, бешак.

Л ю ч е н ц и о

Тез гапир аввал сен!..

Т р а н и о

Унинг уйига
 Муаллим мисоли кириб борсангиз
 Ва турли фанлардан дарс берсангиз...
 Мана хаёлингиз!

Л ю ч е н ц и о

Тўғри. Бошлаймиз!

Т р а н и о

Тұғримас. Ү ҳолда ким яшар, сударь,
Үғли бўлиб бунда Винченционинг?
Ким бунда ўқийди ва ким оқшомлар
Улфатчилик қилас дўстлари билан?

Л ю ч е н ц и о

Бас, бўлди, мен қатъий фикрга келдим,
Бу ерда ҳеч қандай танишимиз йўқ,
Бизни ким билади башарамиздан,
Қайсимиз хизматкор, қайсимиз хўжа?
Шундайми? Ҳозирдан сен хўжа, тамом!
Уй ҳамда чўрилар ихтиёрингда,
Мен эса пизалик бирон камбағал,
Еки неаполлик бўлиб оламан.
Хўш, битди маслаҳат, ечин, Транио,
Мана кий, плаш ва шляпани ол.
Келиши биланоқ Бъеонделлога —
Айтамиз, бўлади хизматингда шай.

Т р а н и о

Бу иш ҳам чаккимас баъзи-баъзида.

К и й и м алмашинади.

Майли, маъқул бўлса агар шу сизга,
Итоат этмоқлик бурчимдир, синьор.
Отангиз отланиш олдида менга
«Яхшилаб хизмат қил», деганди, сизга.
Бу ишни тутмаган бўлса ҳам кўзда,
Люченцио бўламан мен бажонидил,
Севганим туфайли Люченциони!

Л ю ч е н ц и о

Люченционинг ҳам севгани учун!
Қул бўлай, майлига, стишай аммо

Үйимни банд этган у маҳлиқога.
Ана у догоули!

Бъондэлло киради.

Қайга йўқолдинг?

Бъондэлло

Қайга йўқолардим? Тавба, бунисига нима берасан?
Ўзлари қайга йўқолдилар? Хўжайин, менинг дўстим
Транио усти бошингизни ўғирладими? Ёки сиз уникини
ўғирладингизми? Ё бўлмасам, бирор-бировларингизни-
кини ўғирладингизми? Худо ҳаққи, айтинглар, нима
ҳодиса рўй берди ўзи?

Люченцио

Ишёқмас, бери кел, ҳазил вақтимас,
Жиддий ҳол юз берди, ўзингни ушла.
Қутқарай, деб мени шундай, Транио
Уст-бошимни кийиб тусимга кирди,
Уникини мен кийдим. Гап бундай, тингла:
Муштлашиб анави дарё бўйнда
Бировни тўсатдан ўлдириб қўйдим,
Тушмасам қўлга деб ваҳимадаман.
Хизмат қил, мен эса қочишим керак.
Тушундингми?

Бъондэлло

Асло, рост, худо ҳаққи!

Люченцио

Сен энди унутгин Траниони,
Транио йўқ энди, у Люченцио!

Бъондэлло

Мазани у қипти, қани менга ҳам...

Т р а н и о

Шошма эй, бефаҳм, ўзим учунмас,
 Синьор Баптистанинг кенжা қизига
 Эришмоғи учун Люченционинг
 Ўйлаган тадбири бу. Маслаҳатим шу:
 Менга-ку, сатқаисар, фақат синьор учун
 Тилингга ҳазир бўл.
 Ўз ичимиизда —
 Мен ўша оғайнинг Траниоман.
 Бошқалар олдида — хўжанг Люченцио!

Л ю ч е н ц и о

Қани, Транио, кетдик бўлмасам,
 Энди қолди ёлғиз битта масала:
 Ошиқлар сафига ўтиб олишинг,
 Нега, деб сўрарсан, муҳим сабаб бор,
 Сенга айтиб берай, яхши уқиб ол.

(Кетишади.)

Б и р и н ч и х из м а т к о р

Милорд ухлаб қолди, кўрмай пъесани.

С л а й

Иўқ, мўътабар Анна номига қасамёд бўлсинки,
 кўряпман, худо ҳаққи алламбало нарса экан! Нима,
 ҳали тағин борми?

М а ҳ р а м

Эндигина бошланди, милорд.

С л а й

Ажойиб воқеа экан, хоним рафиқам, тезроқ тугай
 қолса яхши бўларди,

2-САҲНА

Падуя, Гортензио уйи олди. П е т р у ч ч о билан
Г р у м и о киришади.

П е т р у ч ч о

Веронадан чиқдим қисқа муддатга,
Падуялик дўстларимни, хусусан,
Қадрдоним Гортензиони кўрай деб.
Шу эмасми энди унинг эшиги?
Эй Грумии, қани, муштла-чи!

Г р у м и о

Муштла? Кимни, синъор? Қим хафа қилди
Сизними, марҳаматли синъор?

П е т р у ч ч о

Мен сенга нима деялман, аҳмоқ, бўл, қаттиқроқ
муштла!

Г р у м и о

Қаттиқроқ дейсизми, синъор? Э, қўйсангиз-чи, синъор,
мен ким бўлманки, сизни урсам, синъор?

П е т р у ч ч о

Эшикни муштлагин, эшикни, аблаҳ,
Бўлмаса каллангга тушираман нақ.

Г р у м и о

(четга)

Осилиб олди-ку!

(Қаттиқ.)

Олдин мен урсам,
Бошимни балога қўярсиз, хўжам.

Петруччо

Муштламайсанми, а, муғамбир, суллоҳ?
 Ургатиб қўяман ҳозир буни мен,
 Қандайин ўйноқлаб қоларкансан сен.

(Грумийонинг қулогини чўзади.)

Грумийо

Войдод, ёрдам беринглар! Ҳўжайинимни жин урди!

Петруччо

Эшикни муштлагин дедим, муштла тез!

Гортензио киради.

Гортензио

Нима гап? Ие! Грумийо! Азиз дўстим, Петруччо! Омон бормисизлар Веронада?

Петруччо

Ажратмоқ учунми келдингиз, дўстим?
 Рост, келиб қолдингиз худди вақтида.

Гортензио

Хуш келибсиз менинг хонадонимга, ҳурматли, муҳтарам синъор Петруччо! Тур ўрнингдан, Грумийо, ҳозир ҳаммасини гаплашамиз.

Грумийо

Йўқ, синъор, гап билан битадиган иш эмас бу. Наҳотки шундай қонуний сабаб ҳам хизматдан бош тортишимга важ бўлмаса. Узингиз ўйлаб кўринг-а, синъор: у менга мени муштла, деб буюрди, тағин қаттиқроқ ҳам, деди. Ҳўш, хизматкор деган ўз хўжасини шундай қила оладими? Ахир ўттиз иккини уриб қўйган-ку у.

Агар урганимда уни, барибир,
Менинг бошим оғримасди-ку!

Петруччо

Қип-қизил аҳмоқ у, азиз Гортензио,
Эшикни муштлагин дедим меровга,
Кўриб турибсанки, аҳвол мана шу.

Грумно

Эшикни муштлагин! О, тангрим! Ахир сиз ўзингиз
айтмадингизми мана бундай деб: «Эй, Грумно, ур, ур
қаттиқроқ, каллангта тушираман бўлмаса, ур». Энди
бўлса «эшикни» дейсиз.

Петруччо

Ўчир овозингни, ё йўқол, абраҳ!

Гортензио

Бўлди, Грумиога кафилман, дўстим,
У кекса, сидқидил, яхши хизматкор.
Уни қўй, қай баҳтли шамол учирди
Падуяга, дўстим, у Веронадан?

Петруччо

Мени Веронадан учирган шамол —
Ешларни уйидан йироққа қувган
Қисмат шамолидир. Қисқаси, дўстим,
Шундай тақдир бунда келтирди мени:
Отам вафот этди. Энди бир яхши,
Бадавлат жой топиб уйланай, дея
Мана шу масканга қараб йўл олдим.
Үй тўла молу мулк, кармон тўла пул,
Қасд қилдим ер юзи саёҳатига.

Гортензио

Азизим Петруччо, агар мен сени.
Шу ерда, ўлгудай қайсар бир қизга

Уйлантириб қўйсам не дейсан? Шошма,
 Раҳмат-ку демайсан, биламан буни,
 Аммо худо урсин, жуда бой ўзи!
 Аммо қистамоқчи эмасман сени,
 Дўстимсан, у ёғи ихтиёрингда.

Петруччо

Азиз Гортензио, сен билан бизга
 Ортиқ гап кетмайди, бордию бой қиз
 Сенча менбоп экан, шунинг ўзи бас.
 Менинг учун никоҳ бу — муллажиринг,
 Майли, менга деса, Сивилладан
 Бадбуруш бўлса ҳам, Флорентийнинг
 Хотинидан баттар хунук бўлса ҳам,
 Ҳаттоки, Суқротнинг Ксантиппасидан
 Қайсар бўлса ҳамки, қайтмайман ундан.
 Адриатиканинг довули каби
 Даҳшатли бўлса ҳам мен Падуяда
 Унга уйланаман, тамом, вассалом!

Грумио

Мана кўрдингиэми, синъор, у калласидаги бор гапини
 тўппа-тўғри айтди-қўйди. Унга олтин бўлса бас, қўғир-
 чоққа ҳам, таёққа ҳам, борингки, оғзида битта тиши
 йўқ, ҳеч бало билан иши йўқ, минг хил касалга гирифтор
 қирчангни шум кампирга ҳам уйланаверади. Унга, ҳали
 айтганидай, муллажиринг бўлса бас!

Гортензио

(Петруччога)

Мадомики дўстим, шундай экан гап,
 Давом эттирамиз уни рўйирост.
 Ростдан сенга уни таклиф этаман,
 Жуда боп, тобида, жуда чиройли,
 Кибор таълимини олган ўзи ҳам,

Битта нуқсони бор, биракай, лекин,
Үлгудай жанжалкаш, бас келиш маҳол,
Үтакетган ўжар, бениҳоя қўрс.
Мен эса олмасдим уни ҳеч қаҷон
Олтин-кумушларга ўраб берса ҳам.

Петруччо

Сен олтин кучини билмас экансан!
Отаси ким ўзи, шуни айтсанг бас.
Қизни қўлга олиш ҳеч нарса эмас,
Момақалдириқдай гулдураса ҳам.

Гортензио

Отасининг оти Баптиста Минола,
Мулойим, ғоятда ҳурматли синъор.
Қизи Қатарина ҳаммага маълум
Аччиқ тил, бадфеъл ва беандиша.

Петруччо

Қизини билмайман, аммо отасини
Эшитганман, биларди отам раҳматлик.
Энди уни кўрмай уйқу йўқ менга,
Шунинг учун дўстим, менга ижозат,
Узр, кўришибоқ, хайрлашамиз,
Олиб боролмасанг мени у ёққа.

Грумийо

Марҳаматли синъор, қўйинг, боргиси келиб турган
экан, бораверсин. Менинг сўзим эсингизда бўлсин, агар
у қиз буни мен билгандай билса, гап таъсир қилмаслиги-
ни тушунган, минг марта муттаҳам деб ҳақорат қилгани-
да, бир марта ҳам пинагини бузмаслигини уқсан бўлар
эди. Агар у бошлаб қолса жанжални, бор гапини тугат-
магунича тўхтатиш маҳол. Мен сизга шуни айтиб қўйай,
синъор, бу вағиллаётганда у бир марта бўлса ҳам сўзи-
ни бўлсин, ана ўшанда кўрасиз томошани, у Қатаринан-

тизнинг адабини шундай боплаб берадики, қочгани жой тополмай қолади. Сиз ҳали уни билмайсиз, синъор.

Г о р т е н з и о

Мен олиб бораман, шошма Петруччо,
Баптиста, кенжаси, гўзал Бъянкани
Зинданда тутгандек тутади уйда,
У менга азиздир ҳаммасидан ҳам.
Мендан, турли-туман ошиқларидан
Уни, қари хўқиз яшириб қўйди.
Каттасининг айби кичкинасининг
Бахтига халақит бермасин, дея
Қамаб қўйди уни, қоқвош Катарина
Эрга чиқмагунча, дея шафқатсиз.

Г р у м и о

«Қоқвош!» Кўп лақабни биламан, аммо,
Қиз болага бундан ёмони бўлмас.

Г о р т е н з и о

Петруччо, азизим, бир ҳожат чиқар,
Кийинай, муллим қиёфасида.
Баптистага танит, муаллим деб мени,
Музика, қўшиқда тенги йўқ, деб айт.
Бу иш зора менга қулайлик берса,
Овласам овлоқда мен бехавотир,
Гўзал Бъянканинг мурғак кўнглини

Г р у м и о

Мана қаллоблик, мана тириқлик! Буни қаранг, бечора кексаларни лақиллатмоқ учун ёшлар нималарни ўйлаб чиқаришмайди!

Г р е м и о· ва кийимини ўзгартирган Люченцио бир қучоқ китоб билан киришади.

Г о р т е н з и о

Шошма, Грумио! Ана рақибим,
Петруччо, четроққа ўтайлик.

Г р у м и о

Қойил!
Худди қуийиб қўйған ошиқнинг ўзи.

Четга ўтишади улар.

Г р е м и о

Үқиб чиқдим китобларнинг номини,
Муқовалар қилдирамиз яхшилаб.
Фақат севги китоблари, вассалом,
Үқий кўрманг Бъянкамга ўзгасин.
Уқдингизми? Тағин мендаи ташқари
Баптиста ҳам ҳақ тўлайди, шубҳасиз.
Ҳали сизга олиб берган энг яхши
Хушбўй, ғоят асл атиrlаримни
Дафтарларга пуркаб қўйинг яхшилаб,
Хўш, айтинг-чи, нима ўқимоқчисиз?

Л ю ч е н ц и о

Нимаки ўқисам, муҳтарам синъор,
Сизнинг фойдангизга бўлур ҳаммаси.
Тасаввур этингки, унга мен эмас,
Ўзингиз муҳаббат изҳор қиласиз,
Ҳаттоки аълороқ алломалардан!

Г р е м и о

Алломалик! Қандай улуғ фазилат!

Г р у м и о

(четга)

Калтабни, мўлтони! О, улуғ эшишак!

Петруччо

Бетайин, жим бўл, эй!

Гортензио

Жим, Грумио!

(Олга чиқади.)

Салом, азиз дўстим, муҳтарам синъор!

Гремио

Синъор Гортензио, сизни кўрганим
 Нақадар соз бўлди. Азизим, ҳозир
 Баптиста олдига келаётирман.
 Гўзал Бъянкага, эсингиздами,
 Ваъда қилиб эдим муаллим.
 Қарангки, навқирон, камсухан, камтар,
 Ақлли, билагон шеъриятда ҳам.
 Худди айтганимдай, ҳа, худо ҳаққи.

Гортензио

Жуда соз. Учратдим мен ҳам бир синъор,
 У бизнинг бекамиз учун бир яхши
 Созанда топишга сўз берди қатъий.
 Демакки, севикли ёр хиэматида
 Орқада қолмабман мен ҳам, азизим.

Гремио

Йўқ, менинг севиклим! Исбот этаман!

Груммо

(четга)

Шубҳасиз, ҳамёни исбот этади.

Гортензио

Вақтимас муҳаббат баҳсининг ҳозир.
 Синъорлар, гапим бор, бир оғиз холос,
 Янги гап, энг муҳим, ҳаммага оид!

Манови зодагон биз учун ўша
Қайсар ва жанжалкаш Қатаринага

(Келишиб албатта сепи ҳақида)

Биз деб уйланмоқчи бўлди рўйирост.

Грэмио

Жуда соз, ишимиз пишибди демак!
У қизнинг айбидан хабари борми?

Петруччо

Хийла шаллақироқ, дейдилар уни,
Шунинг ўзи бўлса, унчалик эмас.

Грэмио

Шундайми? Ўзингиз қайси ёқдансиз?

Петруччо

Вероналик бўламан, отам Антонио.
Отам ўлиб кетган мулкини ташлаб.
Юз йил баҳтли яшаш ниятим холос.

Грэмио

Бундай хотин билан қийинроқ бўлар!
Сабрингиз чидаса, худо ёр бўлсин!
Наҳотки қатъийдир қарорингиз, синъор,
У ахир хотинмас, ёввойи мушук!

Петруччо

Ҳа, яшаш ниятим бўлгандай қатъий!

Грумио

Қайтариб бўлмайди уни бу йўлдан.

Петруччо

Бўлмаса не эди келишдан ният?

Яңгими шовқину суронлар меңга?

Эшишмаганманми шер бўкиришин?
 Эшишмаганманми, ҳаддидан ошган
 Қобондай қутурган баттол денгизни?
 Жангда тўп довулин кўрмаганманми,
 Еки осмонда момақалдироқ?
 Жанглар тўзонида эшишмаганманми
 Жанговар суронлар, отлар кишинашин?
 Хотин машмашаси нима бўлибди?!
 Оловда қовурилган хандон пистадай,
 Чала очилганча қолади оғзи,
 Болаларни қўрқитинг!

Грумийо

У қўрқиб бўпти!

Гремио

Дўстим Гортензио, менинг наздимда,
 Бизнинг бахтимиизга ҳам ўз бахтига
 Вақтида келганга ўхшайди синъор.

Гортензио

Сўз бердим унга мен никоҳга кетган
 Харажатларига қарашамиз деб.

Грумийо

Албатта, албатта, фақат уйлансин!

Гремио

(четга)

Шундай нақд бўлсайди қорин қарзи ҳам.

Яхши кийинган Транио билан Бъонделло киради.

Транио

Тангри ёрлақасин сизни, синъорлар,
 Жойиз бўлурмикан сўрасам сиздан
 Ҳурматли Баптиста Минола уйин?

Бъонделло

Икки гўзал қизи бор Баптистани сўраяпсанми?

Транио

Топдингиз, азиэм.

Гремио

Қизи керакмиди ё ўзи, синьор?

Транио

Даҳли йўқ, биродар, бу менинг ишим.

Петруччо

Банд этган бўлмасин сизни ўжари?

Транио

Ужарга ҳушим йўқ, кетдик, Бъонделло.

Люченцио

(четга)

Қойил, Транио.

Гортензио

Синьор, бир нафас!
Үйланмоқчиларми ростдан, беҳазил?

Транио

Ким доғда қолади, бўлса беҳазил?

Гремио

Ҳеч ким, жўнаб қолинг бу ердан ҳозир!

Транио

Қўча ҳамманики, синьор, сизга ҳам,
Менга ҳам очиқдир...

Гремио

Бугунмас фақат!

Транио

Сабаби не экан, тушунтирсалар.

Гремио

Сабаби, мабодо билмоқ бўлсалар,
Бъянка Гремиога аталган, басми?

Гортензио

Синьор Гортензио харидор унга.

Транио

Секинроқ, жаноблар, зодагонларсиз,
Қулоқ солинг менга марҳамат қилиб.
Олижаноб синьор, ахир, Баптиста,
Менинг отамни ҳам билмайди эмас.
Қизчаси бундан ҳам чиройли бўлиб,
Бундай кўп бўлса ҳам харидорлари,
Барибир, бўлардим уларнинг бири.
Леди қизин сонсиз эди ошиғи,
Битта ортиқроқдир, балки буники,
Ана шу биттаси менман мутлақо,
Парис бўлганда ҳам рақибим ҳатто.

Гремио

Наздимда бу бизни йўлда қўяди.

Люченцио

Қирчанғи от, холос. Ҳеч ташвиш тортманг.

Петруччо

Бунча кўп гап сотдинг эй, Гортензио?

Грэмио

Майлими, синьор, мен бир савол берсам,
Баптиста қизини ҳеч кўрганмисиз?

Транчио

Їўқ, лекин биламан, улар иккита,
Бири — номи кетган қайсар, заҳардир,
Бири — хуш феъли-ла ҳаммага манзур.

Петруччо

Шошманг, тега кўрманг биринчисига!

Грэмио

Геркулесга қолсин бу қаҳрамонлик,
Қийинроқ кўчади буниси, синьор.

Петруччо

Синьор, кўнглингизни тинчитиб қўяй:
Сизни гангитган қиз, гўзал Бъянка
Қафасда. Отаси агар биронта
Куёв топмас экан катта қизига,
Уни кўролмайсиз биронтангиз ҳам,
Эрк олур кенжаси фақат ўшанда.

Транчио

Эй, ҳали сизмисиз, бизнинг, жумладан
Камиинанинг, марди мададкорлари?!
Мабодо эрита олсангиз музни,
Опасин олсангиз мардлик кўрсатиб,
Очиб беролсангиз кенжасига йўл,
Бъянка баҳтига мұяссар бўлган
Қаллиқ сиздан қарздор бўлиб қолмагай.

Г о р т е н з и о

Жуда оқилона фикр айтдингиз,
 Лекин сиз ҳам биздай бўлганингиз учун
 Баробар тўлайсиз биз билан бирга
 Синъорнинг хизмати — харажатини.

Т р а н и о

Мутлақо! Сўзимнинг исботи учун
 Шу оқшом уйимга марҳамат қилинг,
 Қадаҳ кўтарамиз Бъянка учун.
 Келинг, йўл тутайлик адвокатлардек:
 Расмиятда — расмий, улфатда — улфат.

Г р е м и о в а Б ѿ н д е л л о

Мана бу зўр таклиф, соз! Қани кетдик.

Г о р т е н з и о

Бундай оқил фикр бўлмас дунёда,
 Марҳамат, хуш кўрдик, дўстим Петруччо!

(Кетишади.)

II ПАРДА**1-САҲНА**

Падуя. Баптиста уйининг бир хонаси. Қатарина билан
Бъянка киришади.

Бъянка

Мазах қилма мени энди, опажон,
Қайтага ўзингни ерга урасан,
Мени чўриларга ўхшатмоқ бўлиб.
Бераман жамики жиҳозларимни,
Фақат боғламагин менинг йўлимни,
Ҳамма кийимимни, юбкамгача ол.
Нима десанг, майли, кўнаман, опа,
Каттага бўйсунмоқ муқаддас бурчим.

Қатарина

Ҳозироқ айт, айёрлик қилмасдан,
Жазманлар ичидан ёқар сенга?

Бъянка

Опажон, бу яқин ўртада ҳали
Менга ёқадиган, кўзимга тушган
Биронта эркакни билмайман, инон.

Қатарина

Ёлғон бу, жонгинам! Гортензио-чи?

Бъянка

Сенга ёқадими? Бўлмасам ўзим
Ҳаракат қиласман, у сенга бўлсин.

Катарина

Ҳа, бундан чиқдики, сенга пули кўп
Синьор Гремио афзалроқ экан.

Бьянка

Нима, Гремио?.. Бу нима, рашкми?
Энди билдим сени, ўйнашяпсан,
Доим мени шундай мазах қиласан.
Жон опа, боғлама менинг йўлимни.

Катарина

Ўйнашяпманми? Бу-чи бўлмасам?
(Уради.)

Баптиста киради.

Баптиста

Бу тағин нимаси? Нима аҳмоқлик!
Бьянка, нари тур. Йиглама, болам.
Ёнига йўлама, тикишингни тик.

(Катаринага)

Уялсанг бўларди? Бу нима қилиқ?
Сенга у тегмаса, нима қиласан
Хафа қилиб уни. Бирон нобоп гап
Дедими сенга у, айт-чи, хўш, қани?

Катарина

Ўша демагани жинимга тегди!
Мен бунга ҳеч қачон чидай олмайман!

(Бьянкага ёпишади тағин.)

Баптиста

Менинг олдимда-я! Чиқиб тур, қизим.

Бьянка чиқади.

Катарина

Биламан, сиз мени ёмон кўрасиз,
Ҳаммаси ўшанга, эр ҳам ўшанга.
Хўш, нима, қолайми қари қиз бўлиб?
Естиқ бўлайинми ёнбошингизга?
Нега индамайсиз? Ииглайвераман
Ўч олмагунимча тамом, вассалом!

(Кетади.)

Баптиста

Бормикин мендан ҳам бадбахт дунёда!
Ана, келишяпти...

Гремио, юпун кийинган Люченцио, Петруччо,
музикачи қиёфасида Гортензио, китоб ва музика асбоби
қўлтиқлаб олган Транио билан Бонделло киришади.

Гремио

Азиҳ қўшинимизга саломлар бўлсин!

Баптиста

Салом сизга ҳам, ҳурматли Гремио. Худо ёр бўлсин,
синьорлар.

Петруччо

Сизга ҳам. Айтинг-чи, отасимисиз
Гўзал ва хушфеъл Катаринанинг?

Баптиста

Катарина деган қизим бор, тўғри.

Гремио

Қаттиқроқ кетдингиз, аста-секинроқ.

Петруччо

Аралашманг, синьор, халақит берманг.

(Баптистага)

Веронадан келдим, зодагон аслим,
 Ақли, камтарлиги, хушфеъллиги,
 Гоят гўзаллиги, одоби билан
 Машҳур Қатарина отли қизингиз
 Борлигин эшитиб келдим сўроқлаб,
 Қанчалик ҳақиқат эканин, синьор,
 Кўрайин дедим ўз кўзим билан.
 Таништириб қўяй, рухсатингиз билан,
 Менинг хизматкорим бўлади бу зот.

(Гортензиони кўрсатади.)

Ўзи математик, уста созанда.
 Ўзининг бу нодир илмини, синьор,
 Ургатиши мумкин қизларингизга.
 Асли Мантуядан, номи Лично,
 Қабул бўлишига имоним комил.

Баптиста

Хурсандман, оламан уни албатта,
 Аммо Қатарина масаласида...
 Афсуски, у сизга тўғри келмайди.

Петруччо

Айрилиш осонмас севикли қиздан,
 Еки ёқмадимми жанобингизга?

Баптиста

Иўқ, йўқ. Сирасини сўйладим холос,
 Ўзингиз қаердан ва ким бўласиз?

Петруччо

Петруччо, отамнинг оти Антонио,
 Иўқ уни билмаган Италияда.

Баптиста

Биламан. Хурсандман кўриб ўғлини.

Гремио

Петруччо, бир нафас тўхтанг, биродар,
Бир оғиз бўлса ҳам айтиб қолайлик.
Азбаройи худо, қайга шошасиз?!

Петруччо

Тезроқ тугатайин деяпман холос.

Гремио

Бу билан никоҳга берасиз қасам!

Қўшни, имоним комилки, менинг тортиғимдан ғоят хурсанд бўласиз. Менинг сизга бўлган ихлосимни ўзингиз яхши биласиз, синъор, чунки сизга мен бошқалардан кўра кўпроқ яқинроқман. Шунинг учун мана бу олимни сизга олиб келдим. (*Люченциога шиора қиласди.*) Узоқ вақт Реймсда таҳсил кўрган. Анави киши математика билан музикани билганидек, юнон, лотин ва бошқа тилларни яхши билади. Унинг номи Қамбио. Илтимос қиласман, қабул қилинг уни.

Баптиста

Минг марта раҳмат сизга, синъор Гремио. Хуш келибсиз, азиз Қамбио. (*Траниога.*) Айтгандай, марҳаматли синъор, сиз бу ерликка ўхшамайсиз. Бу томонларга қилган сафарингиз сабабини билсак бўладими?

Транио

Менинг журъатимни кечиринг, синъор,
Босибоқ шаҳрингиз остонасини,
Гўзал, латофатли кенжак қизингиз —
Бъянка қўлини сўрадим, узр.
Биламан, даставвал қатта қизингиздан

Тинчимоққа қилган қарорингизни.
 Лекин менинг битта илтимосим бор,
 Қелиб чиқишимни эшитиб, синъор,
 Қуёвлар қатори кўрсангиз мени.
 Бошқа харидорлар сафида мен ҳам
 Марҳаматингиздан баҳраманд бўлсам,
 Билиб истеъдодин қизларингизнинг,
 Чолғу асбоблари ва лотин, юон
 Тилида китоблар келтирдим мен ҳам,
 Сазовор бўлса гар диққатингизга,
 Қимматим оширган бўлар эдингиз.

Баптиста

Қайдансиз, отингиз Люченциоми?

Транио

Пизалик. Үғлиман Винченционинг.

Баптиста

Эшигтанман уни, эътиборли зот,
 Ҳуш кўрдик, ҳасанот қадамларига.

(Гортензиога)

Удингизни олинг.

(Люченциога)

Китобларни олинг.
 Боринг толибалар олдига энди.
 Эй, ким бор?!

Хизматкор киради.

Ҳурматли синъорларни тез
 Қизларим олдига одиб бориб қўй.
 Ҳам айтки, яхшилаб кутиб олишсин,
 Кейин бэққа чиқиб овқатланамиз.

Синьорлар, хурсандман ташрифингиздан,
Ишонаман, бунга шубҳа қилмассиз.

Петруччо

Мен нима қилайин, синьор Баптиста?
Ҳар куни келишга вактим йўқ менинг.
Мени-ку биласиз, отам орқали
Еру сув, давлатин меросхўриман.
Бойитсам бойитдим, совурганим йўқ.
Ололсам қизингиз розилигини,
Сепига нималар берасиз, синьор?

Баптиста

Вафотимдан кейин ярим давлатим,
Тўйга йигирма минг крон бераман.

Петруччо

Мен бўлсам, мабодо, эҳтиёти шарт,
Бевалик тушгудай бўлса бошига,
Бутун ҳовли-жойим, ерларимгача
Ўтказиб қўяман унинг номига.
Битим — шартномага тайёрман, синьор.

Баптиста

Шартнома бўлади. Ҳаммадан аввал
Келишинг у билан — ҳамма гап шунда!

Петруччо

Ҳеч гапмас! Мен сизга айтсам, отажон,
У қайсар, аммо мен ундан қайсарман.
Олов олов билан тўқнашар экан,
Ёнади ҳаммани қилгунича кул.
Гарчанд ўт чиқарур учқундан шамол,
Уни ўчиришга қодирдир бўрон.
Шундайман, шубҳасиз эгилади у,
Йигитман, ахир мен бола эмасман.

Баптиста

Худо ёрлақасин, ҳа, майли, синъор,
Менданмас қарғиши түйиб чиқсангиз.

Петруччо

Кўрқмайман. Тоғлар ҳам турибди ахир,
Шамол зуғумини қилмасдан писанд.

Боши ёрилиб Гортензио чиқади.

Баптиста

Не бўлди, оқариб кетибсиз, дўстим?

Гортензио

Эсим чиқиб кетди ростини айтсам.

Баптиста

Хўш, ундан созанда чиқадимикан?

Гортензио

Ҳа, солдат чиқади ундан ажойиб,
Уд нима, бешотар беринг яхиси.

Баптиста

Синдиридингизми удга нафратин?

Гортензио

Аксинча, синдириди удни бошимда,
Пардада кўрсатиб хатосин аста
Ушлаб букарманми бармоқларини,
Қичқириб юборди ва ғазаб билан:
«Ма, ўзинг уддала, кўтар удингни!»—
Деб чунон солдики у билан мени,
Пақ этиб қопқоғи бўйнимда қолди.
Сазойи одамдек, бўйнимда қопқоқ,
Аҳмоқдек серрайиб қолдим қошида.

У бўлса аҳмоқдан аҳмоққа солар,
Мени қарғаш учун атайлаб унга,
Дунёда нимаки ҳақорат бўлса,
Ҳаммасин ўргатиб қўйгандай бирор,
Қарғарди бир нафас тўхтамай мени.

Петруччо

Ажойиб қиз экан, худо ҳаққи, у!
Тағин ҳам ихлосим ошди у қизга.
Эҳ, қилиб кўрсайдим даҳанаки жанг!

Баптиста

(Гортензиога)

Қўйинг, хафа бўлманг, юринг мен билан,
Яхвиси ўқитинг кенжак қизимни.
Миннатдор бўлади, зеҳни ҳам яхши.
Бирга юрасизми, синъор Петруччо,
Е бунда юборай Қатаринани?

Петруччо

Юборинг яхвиси. Кутаман шунида.

Баптиста, Гремио, Транио ва Гортензио
кетишади.

Ишни хушомаддан бошлайман секин,
Тўполон бошласа, кўтарса шовқин,
Булбулигё деб соламан қулоқ.
Хўмрайса — юзингиз ўхшайди дейман
Шабнамда ювилган қип-қизил гулга.
Безрайиб ўтирса —войбў, шунаقا
Гапга чечанлар ҳам бўлар экан, деб,
Ҳайратда атайин мақтаб қоламан.
Ҳайдаса — меҳмон бўл дегандек бир оз,
Еғдириб ташлайман раҳматларимни.
Рад этса — ўзингиз тайинланг дейман

Никоҳ ва тўйимиз куни-соатин...
Ана у келмоқда, бошла Петруччо!

Катарина киради.

Салом, Кет! Исмингиз шундай эшилдим.

Катарина

Шундай эшилдингиз? Ёмон эшилибсиз.
Ҳамма чақиради Катарина деб.

Петруччо

Нимага?

Отингиз жуда ҳам ширин,
Кет — икки маънода келади бизда:
Лаззатли луқма-ю, чиройли Мушук.
Мен учун номингиз фақат Кет холос;
Гоҳида хоним Кет, гоҳи қайсар Кет,
Кет фақат, вассалом, соҳибжамол Кет,
Асал Кет, асалдан ширин-шакар Кет,
Тилимнинг учиди турган новвотим,
Севгилим, шодлигим, овунчоққинам,
Қамоли ҳуснинг-у, латофатингнинг
Достонин эшилдим турли тиллардан.
Ҳамма таърифлардан ортиқсан аммо.
Бу ёққа отландим, уйланмоқ — ният!

Катарина

Отландим... Қим сизни жўнатган бўлса,
Жўнатсин қайтариб ўша томонга.
Қўзгатиш қийинмас, кўриб турибман.

Петруччо

Тушуна олмадим.

Катарина

Манов стулдай!

Петруччо

Кел, ўтири тиззамга.

Катарина

Минмайман эшак!

Сендай эшакларга миндириш одат.

Петруччо

Бу хислат ёт эмас аёлларга ҳам.

Катарина

Сен бошқа қирчанғи бияни изла!

Петруччо

О, сенга тушмайди оғирлигим, Кет,
Биламан, сен ёшсан, құшдай енгилсан.

Катарина

Мен шундай құшманки, тутиб бўлибсан!
Құшдай енгил бўлсам керагичаман.

Петруччо

Арига ўхшайсан!

Катарина

Сен япалоқ қуш!

Петруччо

Каптар ем бўлади япалоқ қушга!

Катарина

Каптар чангалида жон беради у.

Петруччо

О, заҳринг кўп экан, бу шаҳдингдаи қайт!

Катарина

Заҳримни соламан, найзамдан ҳайиқ.

Петруччо

Найзангни суғуриб ташлайман тамом.

Катарина

Қаерда, аввало уни топ, аҳмоқ.

Петруччо

Арининг найзаси қаерда, маълум:
Думида!

Катарина

Тилида!

Петруччо

Кимнинг тилида?

Катарина

Думида деганинг тилида, хайр!

Петруччо

Нимади?

Йўқ!

Тилим сенинг думингда?

Ахир мен зодагон!

Катарина

Ҳозир кўрамиз.

(Уни солиб қолади.)

Петруччо

Яна ур, жавоби бўлур албатта.

Катарина

Зодагон тожи·ла хайрлаш унда,
Урдингми — зодагон әмассан, дейман,
Зодагон тожи ҳам бўлмаган сенда.

Петруччо

А, ҳали шундайми? Ёз, менинг тожим...

Катарина

Нима бу, дубулғандаги, тожихўрозми?

Петруччо

Майли, хўroz бўлсам, товуғим бўлгин.

Катарина

Хўрозмиш?! Қўрқади қичқиришга ҳам.

Петруччо

Бас қил, Кет. Энди кўп ҳаддингдан ошма!

Катарина

Ошаман, сен ахир хамиртурушсан.

Петруччо

Ачима, бу ерда хамиртуруш йўқ.

Катарина

Йўқ, у бор, йўқ, у бор!

Петруччо

Кўрсат бўлмаса.

Катарина

Ойнага қарагин!

Петруччо

Менми ҳали у?

Катарина

Еш бўлсанг ҳам анча ақлинг бор экан.

Петруччо

Ешлигим сен учун!

Катарина

Юзинг буришиқ!

Петруччо

Бу ғамдан!

Катарина

Ғаминг бўлса, менга нима?!

Петруччо

Шошма, Қет, барибир қутулолмайсан.

Катарина

Қўйворинг, таъбингиз хира бўлади.

Петруччо

Мутлақо. Сен менга моҳилиқосан.

Сени менга қайсар деган әдилар,

Ҳаммаси гап экан, кўриб турибман.

Аксинча, беозор, ювош, ширин гап,

Баҳор гулларидаи хушвақт экансан.

Қовоқ ҳам солмайсан тажанғ қизлардай,

Тишингдан лабларинг мўматалоқмас.

Гап қайтаришни ҳам билмайсан гапга,

Лутфи-эҳсон билан, эҳтиром билан

Сийлайсан эшикда ошиқларингни.

Кимдир, оқсоқланиб юради, деди.
 Бу туҳмат! Самбитдай қоматинг сенинг,
 Енғоқдай тўқ магиз қорача танинг,
 Магизи ундан ҳам мазали, шақсиз,
 Юр-чи, мен кўрайин, оқсамайсанми?

Қатарина

Бор, буюр уйингда малайларингга!

Петруччо

Ҳеч юра олурми эди Диана
 Гўзал Кет этгандай шоҳона хиром?
 Диана қоматсан, Диана бу — сен!
 Йўқ, йўқ, Дианадан сипосан мутлоқ!

Қатарина

Қайдан ўргандилар бундай гапларни?

Петруччо

Табнатан шундай ҳозиржавобман.

Қатарина

Табнат донишманд, ўғли миясиз.

Петруччо

Миясиз?

Қатарина

Кеч бўлди, яхшиси, ётинг.

Петруччо

Етаман ва лекин сен билан фақат!
 Қел энди қўяйлик бемаъни гапни,
 Қисқаси, ола қол, деди отанг. Кет.
 Сепни ҳам келишдик, хоҳ ҳа де, хоҳ йўқ,
 Барибир эр-хотин бўламиз, хоним.

Менга жамолингни намоён этган
 Ёруғликка чиндан бўлсинки қасам,
 Турмушга чиқмайсан мендан бошқага.
 Мен сенинг пихингни қайирмоқ учун,
 Ёввойи мушукдан ювош мушукка
 Айлантирмоқ учун келдим дунёга.
 Мана сенинг отанг. Рад эта кўрма!
 Эринг бўлишим шарт ва бўламан ҳам!

Баптиста, Грэмио ва Траниолар қайтиб киришади.

Баптиста

Хўш, синъор, битимга келдиларингми?
 Ҳамма гап битдими?

Петруччо

Битганда қандоқ!
 Бошқача бўлиши мумкин эмасди.

Баптиста

Хўш, қизим, нега сен хурсанд эмассан?

Катарина

Тағин қизим дейсиз, шумиди ҳали,
 Сизнинг менга ғамхўр оталигингиз?
 Мени зўрлик билан хотин қилишга
 Жазм этган ўғрига, дағал ва шилқим,
 Бир тентак одамга қўшмоқчимисиз?

Петруччо

Гап бундай, отажон, унинг ҳақида
 Чувалган гапларнинг ҳаммаси бекор.
 Шунчаки қайсар у, аслда ғоят
 Беозор, мулойим, ювош кабутар.
 Аччиғи ҳам тезмас, сабрда ҳатто,
 Орқада қолдирап Гризелдани,

Лукреция дейсиз беғуборликда.
Қисқаси, у билан келишдик шундай,
Якшанба кунига түйимиз, синъор.

К а т а р и н а
Үнгача осилиб ўлишинг аён!

Г р е м и о
Петруччо, осилар бўлдингиз, мана!

Т р а н и о
Бу ҳолда, азизлар, ишимиз чатоқ!

П е т р у ч ч о

Мен уни танладим, у мени севди,
Нима ишларинг бор, синъорлар, тағин?
Шундай келишдикки, бошқалар бўлса,
Аввалги қилигин қиласверади.
Рост айтсан, кўзимга ишонолмайман,
Қандай севиб қолди у мени жондан!
У бирам бўйнимга осилиб олиб,
Қайта-қайта ўпид, қасамёд қилиб,
Қўймади севгимни уйғотмагунча.
Эҳ, каллаварамлар! Билмас экансиз,
Ҳар қандай балойи азимини ҳам
Овлоқда аврашин лапашангларнинг.
Қўлингни бер, жоним, энди жўнайин
Тўй либослари-чун Венецияга.
Хозирлик кўрингиз тўйга, отажон,
Кет бўлур ҳаммадан энг соҳибжамол!

Б а п т и с т а
Нима ҳам дер әдим, беринг қўлингизни,
Петруччо, хурсандман, қўшақаринглар!

Гремио ва Транио

Омин, гувоҳликка ўтдик иккимиз.

Петруччо

Отажон, хотиним, синьорлар, хайр!
 Кетаман, якшанба бозори яқин,
 Зеби зийнат, либос, узук оламан,
 Қани, ўп эрингни, қўрқма, азиз Қет,
 Катта тўй қиламиз келар якшанба!

Петруччо ва Катарина икки томонга бурилиб
 кетишади.

Гремио

Қандай тез ҳал бўлди буларнинг иши!

Баптиста

Савдогардай бўлиб қолдим, дўстларим,
 Номаълум, молимни олиб кетди ким?

Транио

Утиб қолди касот молингиз, синьор,
 Ё ҳаён, ё зиён беради энди.

Баптиста

Бахтлари очилса фойда ана шу.

Гремио

О, бўлсин бу ҳақда хотирингиз жам,
 Энди сўзлашайлик кенжаси ҳақда.
 Кутилган вақт келди; ҳамсоянгизман,
 Гўзал Бъянканинг илк харидори!

Транио

Мен ғоят севаман: ифодасига
 Тил хазинасида топилмайди сўз!

Гремио

Нодонсан, сен мендек севолмайсан ҳеч!

Транио

Яхлатиб қўясан бечора қизни.

Гремио

Сен-чи, куйдирасан, шубҳасиз, уни!
Бор, гўдак, чол билар хотин қадрини.

Транио

Барибир ёшини дер хотин зоти.

Баптиста

Синъорлар, жанжални мен қилайн ҳал,
Кимда-ким қизимнинг ҳаққи-маҳрига
Кўп қўйса, шу бўлур унинг куёви.
Сиз нима қўясиш, синъор Гремио?

Гремио

Жиҳозга лиқ тўла шаҳар ҳовлиму
Нозик қўлларини ювишга унинг
Тиллодан обдаста, жомлар муҳайё.
Уйларга тўшалган ипак гиламлар,
Лиқ тўла тангаси билан қутилар.
Шамшод сандиқларда моли дунёси,
Ҳарир кўйлаклару тахтиравонлар,
Марварид қадалган турк болишлари,
Зарбоф кийимлари Венециянинг,
Мис асбоб ва неки лозим рўзгорга,
Ҳаммаси-ҳаммаси уники. Тағин
Юз сигир сут-мути, қаймоғи билан,
Юз чоғли боқилган семиз буқалар
Ва ҳар хил ортиқча мол-у жонивор.
Очиғи, ёшим ҳам бир жойга борган,

Эртага кўз юмсам бари уники,
Хўш, менга тегишига унасин фақат.

Трано

Мана шу «фақат»да ҳамма гап, синьор,
Отамнинг ягона меросхўриман.
Қизингиз унаса менга чиқишига,
Бадавлат Пизада бир неча уйнинг
Бекаси бўлади, бу уйлар ҳеч бир
Қолишмас уйидан Гремионинг.
Ҳар йили олади бунинг устига
Ерлардан икки минг дукат, шубҳасиз,
Мана қизчангизнинг бевалик маҳри.
Қалай, тузлайдимми сизни, Гремио?

Гремио

Икки минг даромад ҳар йили?.. Уҳў...
Бор еримни сотсам бунча келмайди,
Ва лекин бир кема қўшоламан мен.
У ҳозир Марселда, Гаванда тайёр,
Хўш, эзиб қўйдимми бу кема билан!

Трано

Ҳаммага маълумки, менинг отамнинг
Қайиқлардан бўлак учта кемаси
Ва ўнлаб қайиги бор. Бари унга!
Қўшсанги, икки бор қўшаман тағин!

Гремио

Йўқ энди ҳеч менинг қўшадиганим!
Боридан ортигин бера олмайман!
Ярасам олинглар бор-йўғим билан.

Трано

Хўш, энди Бъянка менга қолдими?

(Баптистага)

Ваъдангиз бор эди, мен уни енгдим.

Б а п т и с т а

Очиғи, маъқули сизники бўлди,
Бордию отангиз кафил бўлолса,
Бъянка сизники. Бўлмаса, узр,
Сиз олдин ўлсангиз нима бўлади?

Т р а н и о

Қизиқ гап! Мен ёшман, у бўлса — кекса.

Г р е м и о

Ким айтди ёшларни ўлмас деб сизга?

Б а п т и с т а

Эшитинг, синьорлар, менинг сўзимни,
Шу қелар якшанба Катаринанинг —
Тўйини қиласман, қарорим қатъий!

(Траниога)

Отангиз ризолик берсалар агар
Сизнинг ҳам тўйингиз бўлади шу кун.
Бўлмаса бераман Гремиога.
Хўш энди, синьорлар, раҳмат сизларга.

Г р е м и о

Хайр-хўш.

Б а п т и с т а кетади.

Сендан-ку қўрқар жойим йўқ,
Бунчалик аҳмоқмас отанг, биламан,
Қариган чоғида барини бериб
Қараб ўтирумайди қўлингга, нодон!
Қари тулки билан ўйнашиш ёмон.

(Кетади.)

Т р а н и о

Ҳи, ҳали шошмай тур, довдираган чол!
Тагин бир бошқача йўлим бор ҳали,
Биламан хўжамга ёрдам беришни.
Бу сохта ўғилни топган азамат
Сохта отани ҳам топа олади.
Одатда отадан турилар ўғил,
Муҳаббат йўлига тикиб жону тан,
Бу сафар отамни ўзим туғаман!

Кетади.

III ПАРДА**1-САХНА**

Падуя. Баптистанинг уйи.
Люченцио, Гортензио ва Бъянка киради.

Люченцио

Эй, машишоқ, етади, шилқим бўлма кўп!
Дарров унутдингми қанақа қарши —
Олганин синьора Қатаринанинг?

Гортензио

Қуруқ! Бунча энди оҳанг қилмасанг,
Ўзи-ку бу ерда оҳанрабонинг.
Энди тан берсанг ҳам бўларди, бебаҳс.
Бир соат машқ қилай, кейин бир соат
Қолади сенинг ҳам китобларингга.

Люченцио

Хомкалла! Қанақа оми одамсан?!
Музика нимади, билмайсан ўзинг,
Меҳнат, машғулотдан толган ақлга
Хордик беради у, фақат шу холос.
Ҳозирча ўқиши ва фалсафа дарси,
Чолғунгни чаларсан толганимиизда.

Гортензио

Тоқатим йўқ сенинг мазахларингга!

Бъянка

Беҳуда тортишувларингиз билан
Мени ранжитасиз, синьорлар. Чунки,

И non-ихтиёрим менинг ўзимда.
 Гаврондан қўрқмайман, ёш боламасман,
 Вақтимни, илтимос, ўзимга қўйинг,
 Хоҳласам тинглайман, хоҳламасам йўқ.
 Жанжални бас қилинг, ўтиринг бунда.

(Гортензиога)

Олинг удингизни, соз қилиб туринг,
 Биз китоб ўқиймиз, вақт ўтмасин.

Г о р т е н з и о

Ўқиши тўхтайдими мен созлаб бўлгач?

Л ю ч е н ц и о

Ушанда қўрамиз, созингни созла!

Б ъ я н к а

Қаерда қолувдик аввалги сафар?

Л ю ч е н ц и о

Мана бу бобида:

«*Hic ibat Simois; hit ezt Sigeia tellus;*

Hic steterat Priami regia celisa senis!»

Б ъ я н к а

Таржима қилинг.

Л ю ч е н ц и о

Hic ibat — аввал айтганимдай; *Simois*¹ — мен Люченциоман; *hic est* — пизалик Винченционинг ўғли бўламан; *tsigeia ellus* — сизнинг муҳаббатингизни қозонай деб бошқача кийиниб олдим; *hicsteterat* — сизга

¹ Бу ердан Симоис дарёси ўтарди; мана бу ер сигейлар ери, мана бу ерда эса Приам оқсоқолнинг баланд саройи бўларди.

уйланмоқчи бўлган Люченцио эса, Priami — менинг хизматкорим Транио; regia—қари Панталоненинг кўзини шамралат қилиш учун; celisians—а менинг усти бошимни кийиб олган.

Гортензио

Синьора, созладим, марҳамат қилинг.

Бъянка

Чалинг-чи... Вой, бузук устки пардаси.

Люченцио

Яхшилаб тупуклаб созланг қайтадан.

Бъянка

Энди мен қилай-чи, таржимасини: *Hic ibat Simois* — мен сизни билмайман; *his est Sigeia tellus* — мен сизга ишонмайман; *hic stetebat Priami* — ҳазир бўлинг, анави гапимизни эшитиб қолмасин; *zegia* — ортиқча умид қилманг; *celsa sinis* — ноумид ҳам бўлманг.

Гортензио

Синьора, созладим.

Люченцио

Пости бузуқроқ.

-Гортензио

Пости соз. Одамнинг посткаши бузуқ!

(Четга.)

Бу муллавачча кўп дағал ва шилқим,
Худо ҳаққи, унинг нияти бузуқ.

Pedascie!¹ Щошма, сени фош қилай!

¹ Муаллимчал

Бъянка

Балки, вақти келиб ишонарман ҳам,
Қўрқаман ҳозирча.

Люченцио

Қўрқманг, Эакид —
Аяксга унашилган туғилмасданоқ.

Бъянка

Иненишим керак муаллимимга,
Бўлмасам қишини оздирап шубҳа.
Илтимос, қўяйлик бунӣ, Лично.
Кечириңг, ҳурматли муаллимларим,
Сизга бир оз ҳазил қилганим учун.

Гортензио

(Люченциога)

Бизни холи қўйинг, боринг, дам олинг,
Қўшиқ уч овозда айтилмоқчимас.

Люченцио

Зўрликни қаранг-а! Ҳориганим йўқ!

(Четга.)

Кузатай. Бу бизнинг машшоқ, худо ҳаққи,
Уни севиб қолган ўхшайди ёмон.

Гортензио

Синьора, чолгуни тутмасдан аввал,
Бармоқларингизни қўймасдан унга,
Ўтамиз санъатнинг алифбесини.
Бошқа машшоқлардан кўра яхшироқ,
Аниқроқ гапириб бераман сизга,

Аввало гаммалар тузилишини.
Менда у ёзуғлик, мана гаммалар.

Бъянка

Гаммани биламан ҳаммадан яхши.

Гортензио

Лоақал бир кўринг менинг гаммамни.

Бъянка

(Ўқийди)

«Мен гамма, аккордлар асосидирман,
A, ге — мен Гортензио, мафтунинг сенинг,
B, mi — рад этмагин муҳаббатимни,
C, fa — бўл иффатли хотиним менинг.
bo, sol, ге — сарпарда, икки нота — хат,
E, Ia, pі — ё ўлим, ёки марҳамат.»
Гаммангиз шумиди? Йўқ, синьор, менга
Эскиси маъқулроқ. Уни бундақа
Үйдирма гапларга алишолмайман.

Хизматкор киради.

Хизматкор

Синьора, отангиз, ўқишини қўйиб,
Қарашсин, дедилар Катаринага.
Эртага никоҳи эмиш уларнинг.

Бъянка

Хайр энди, азиз мураббийларим!

Бъянка билан хизматкор кетади.

Люченцио

Унда мен ҳам энди кетсам бўлади.

(Кетади.)

Гортензио

Мен қолсам бўлади, пойлайман бир оз,
 Қандайдир ошиқда ўхшаяпти у.
 Ва лекин, Бъянка, ким кўринганга
 Кўз сузсанг, шунчалар паст бўлса дидинг,
 Бора қол ўшанга. Бироқ Гортензио
 Билсаки, ростданам бўлсанг мунофик,
 Сен билан орани қиласди очик!

(Кетади.)

2-САҲНА

Падуя. Баптистанинг уйн олдида.
 Баптиста, Грэмио, Транио, Қатарина,
 Бъянка, Люченцио ва хизматкорлар
 киришади.

Баптиста

(Траниога)

Синьор Люченцио, бугун Петручонинг
 Қатарина билан никоҳи куни,
 Аммо дараги йўқ ҳамон куёвнинг.
 Кулгига қоламиз. Нима дейди халқ?!
 Күёви йўқолди, черков мунтазир,
 Ҳамма нарса тайёр қачондан бери.
 Не дейсиз бу бизнинг шармандаликка?

Қатарина

Ёлғиз мен шарманда! Уйланишгамас,
 Унашишга шошган бетайин, дараг,
 Такаббур, шилқим бир масхарабозга
 Тегасан, деб кўнгил майлига қарши,
 Бақрайтириб туриб мажбур қилдингиз.
 Айтмадимми уни аҳмоқ деб сизга,
 Сурлиги-да унинг ёмонлиги деб!

Ҳазилкаш, қувноқ деб ном чиқаришга,
 Ҳаёлга ҳам олмай уйланиши у,
 Минг қизга унашиб, ваъда қилиб тўй,
 Одамлар чақириб, кулишга тайёр!
 Ҳамма бигиз қилар энди қўлини:
 Петруччо олмаган қари қиз—шу, деб.

Т р а н и о

Қўйинг, Қатарина, синьор Баптиста,
 Петруччо сизларни алдамайди ҳеч,
 Уни кечиктирган бирон ҳодиса.
 Қўполроқ бўлса ҳам, аммо ақлли,
 Ҳазилкаш ва лекин виждонли одам.

Қ а т а р и н а

Қошкийди, уни ҳеч кўрмаган бўлсам!

Инглаб чиқиб кетади, орқасидан **Бъянка** ва бошқалар
 ҳам чиқади.

Б а п т и с т а

Бор, болам, йиғласанг нима ҳам дейман.
 Қайсарагинг билан сенгина эмас,
 Уни фаришта ҳам кечиролмайди.

Б ъ о н д е л л о қ и р а д и

Б ъ о н д е л л о

Хўжам, айланай хўжам! Янгилик, эски янгилик,
 шундай қизиқ янгиликки, бунақасини тушингизда ҳам
 кўрмагансиз!

Б а п т и с т а

Эски янгилигинг нимаси? Тағин қанақаси у?

Бъонделло

Ахир янгилик эмасми, Петруччо келиши?!

Баптиста

У келдими?

Бъонделло

Йўқ, синьор.

Баптиста

Йўқса, нима гап?

Бъонделло

Келиб қолади у.

Баптиста

Қачон келади?

Бъонделло

Менинг турган еримда туриб, сизга тикилганида.

Трано

Э, эски янгилигингни гапирсанг-чи, бизга!

Бъонделло

Гапираман албатта! Петруччо янги шляпада, эски жулдур камзул, қирқ ямоқ эски иштонда келяпти. Оёғида алмисоқдан қолган чурук этик, бир пойини қоринбог билан, иккинчисини арқон билан тортиб боғлаб олган, белида шаҳар тўпхонасида занглаб ётган эски, банди синиқ, дами қайрилган қинсиз қилич. Тагида куя еб ташлаган әгар, узангилари пойма-пой. Бунинг устига, тагидаги оти манқа, мишиғи оқиб ётибди, яғир, унда-бунда қолган тишлари оғзини очса тушиб кетади-

ган, қораталоги шўлоқлайди, ҳамма ёғи қўтири, бўғин-бўғинлари шишиб кетган, билишимча, бош оғриғи билан сариқ касалга мубтало бўлган бўлса керак. Гижжаси бор, кураклари чиқиб сағридан ой кўриниб ётибди. Олдинги оёғи оқсоқ, сувлиғи узуқ, нуқтаси бўлса қўй терисидан, от бечорани мункимасин дебми, ҳадеб торта-верганидан у савил нўхта қирқулоқ бўлиб кетибди. Айли ҳам олти бўлак чармдан уланган, қуюшқони духобадан, хотинлар эгариники. Қуюшқонда иккита бош ҳарф ёзуғлиқ, уларнинг атрофига чиннигул тиқи-либ, чилвир билан боғлаб қўйилган.

Баптиста

Ким келяпти у билан бирга?

Бонделло

Эҳ, синъор, отидан ҳам баттар—таъвия хизматко-ри. Унинг бир оёғида ип пайпоқ, иккинчисида эса, жун гетр. Уларни қизил ва кўк боғичлар билан боғлаб олган. Бошида бўлса пат ўрнига ола-була қирқта уқа тақилган шляпа. Усти бошлари ана шундай расвойи раддибало, на христиан малайлариницига ўхшайди ва на одамсифат католикларницига.

Транио

Бу хилда келиши бежизмас унинг,
Одатда бунақа кийинмас эди.

Баптиста

Қай хилда бўлса ҳам келганига шукур.

Бонделло

Иўқ, синъор, у келгани йўқ.

Баптиста

Ахир ўзинг айтмадингми, келди, деб?

Бъонделло

Ким? Петруччо келди деб?

Баптиста

Ҳа, Петруччо келди, дединг-ку.

Бъонделло

Йўқ, синьор, мен унинг оти келди дедим сизга.
Петруччо от устида ўтирибди, холос.

Баптиста

Ахир, бунинг қанақа фарқи бор?

Бъонделло

Қайда бунақа бозор?
Бунда бошқача сир бор!
Тўғри, от ва хўжайин
Тоқмас, жуфтлиги тайин,
Лекин иккита эмас.

Петруччо билан Грумийо киришади.

Петруччо

Қаёққа кетишибди? Эй, ким бор уйда?

Баптиста

Бошингиз омонми?

Петруччо

Бўлганда қандай?

Баптиста

Соғми, оёғингиз?

Транио

Усти бошингиз
Бир оз ғалатироқ кўринар, рости.

Петруччо

Яхши кийинсам ҳам шундай шошардим.
 Қани Кет? Қани, у нозик ниҳолим?
 Нимага ҳайронсиз, қалай отахон?
 Нега қор ёғмоқда қовоқларингдан?
 Нима, ҳайкалманми ҳеч ким кўрмаган,
 Думли юлдузманси, ё бирон махлук?

Баптиста

Синъор, ахир бугун тўйингиз сизнинг,
 Узоқ кутдик сизни, қайғурдик шундан,
 Қаттиқроқ қайғурдик бу ҳолда кўриб.
 Ахир либосингиз куёвникимас,
 Куёвнинг шаънига ярашмас зинҳор.

Транио

Келин билан сизни ажратган, қандай
 Муҳим юмуш экан, айтиб берсангиз?
 Ва бу турқларининг боиси нечук?

Петруччо

Боисин сўйласам, тарихи узоқ.
 Кечикиб бўлса ҳам келдим. Сўзимнинг
 Устидан чиқдимми, шунинг ўзи бас!
 Ўз вақти келганда айтиб бераман,
 Ишонинг, ҳаммангиз хурсанд бўласиз,
 Қани Кет? Анча вақт кўришолмадик,
 Черковга кечикиб қолмайлик ахир?!

Транио

Қандайин кирасиз латта-путтада,
 Усти бош берайнин, бу ёққа юринг.

Петруччо

Йўқ, уннинг олдиға шундай кираман!

Баптиста

Никоҳга бу хилда бормайсиз лекин?!

Петруччо

Иўқ, фақат шу хилда бормоқчиман! Бас,
У менга тегади, кийимимгамас!
Унга ем бўлувчи вужудимни ҳам
Ана шу жулдурдай ўзгарта билсан
Унга ҳам, менга ҳам яхши бўларди.
Тавба, нима қилиб вайсаб турибман,
Келиннинг олдига шошилиш керак,
Қутлов, ҳам бир бўса билан хонимнинг
Тасдиқламоғи керак меникилигин.

Транио

Албатта бир гап бор бу қилиғида.
Уриниб кўрайлик, шундай бўлса ҳам,
Дурустроқ кийимда борсин никоҳга.

Баптиста

Ортидан борайчи, нима бўлади?

Баптиста, Грэмио ва хизматкор кетади.

Транио

(Люченциога)

Ҳали, синъор, сизнинг муҳаббатингизга
Розилиги керак отангизнинг ҳам.
Ҳали айтганимдай, бунга албатта
Топилиши керак битта бол одам.
Барибир кимлиги, тушунтирамиз
Пизалик Венченцио бўлади оти.
Сизга кафил бўлсин, майли, ваъда қилсин
Оғзига сиққанча молу пул, дунё.
Орзу амалини кўрасиз шунда,
Баптиста қизини беради шаксиз.

Лючено

Манов музикачи гўзал Бъянканинг
 Кузатмагандайди ҳар қадамини,
 Никоҳлаб олардим яшириначаёқ.
 Кейин бутун дунё қарши турса ҳам
 Қўлидан келмасди бузишга буни.

Трано

Буни аста-секин қиласиз, синзор,
 Ишни фойдамизга буриб оламиз.
 Сизга керак экан шу иш, хўжайин,
 Мияси ачиган Гремиони,
 Муғамбир бобомиз Минолани ҳам,
 Шилқум Личнони ҳам роса боплаймиз!

Гремио қайтиб киради.

Гремио

Мактабдан қочардим аввали шундай.

Трано

Келишяптими келин-куёв ҳам?

Гремио

Кўрмаганман асти бунақасини,
 Тўнгликда ўтади Қатаринадан.

Трано

Ундан ҳам ёмонми? Ҳеч бўлмаган гап!

Гремио

Иўқ, ростдан, иблис у, иблисдан баттар!

Трано

У ҳам ундан баттар, шайтоннинг ўзи!

Гремио

Э, қиз бир қўзичоқ унинг олдида,
 Поп уига оҳиста, Катаринани
 Хотинликка қабул қилдингми, деса,
 «Ҳа, дедим бўлди-да!» дея бақириб,
 Шундай чўқинники, қотиб қолди ҳамма,
 Тушириб юборди китобини поп.
 Уни олиш учун эгилганида,
 Шундай дўнг бердики куёв тўрамиз,
 Юмаланиб тушди китоби билан.
 «Қани!— деб бақирди,— борми талабгор
 Бу муҳтарам зотни йиғиб олгани?!

Транио

Келин нима деди, индамадими?

Гремио

Келин титрар эди. У бўлса сўкар,
 Уни алдамоқчи бўлган гўё поп.
 Кейин расм-русм тугаши билан
 Шароб беринг, деди, қадаҳ кўтарди,
 Овози борича бўкирди, худди
 Кемада довулдан сўнгги базмдай.
 Хўкиздай симирди, қолганини эса,
 Хайр бер, дегандай тиржайиб турган
 Бир кўса руҳоний башарасига
 Кўчага сепгандай сепиб юборди.
 Ба кейин келиннинг бўйнидан олиб,
 Чунон шапиллатиб ўпдики уни,
 Қочиб чиқиб кетдим уялганимдан.
 Бошқалар ҳам қочиб чиқиб кетишди,
 Бўлганмас дунёда бундай расво тўй!
 Эшитяпсизми?

Музика
Тагин музика.

Петруччо, Қатарина, Бъянка, Баптиста,
Гортензио, Гремио ва меҳмонлар киришади.

Петруччо

Ташаккур, дўстларим, хизматингизга,
Бошламоқчиидирсиз энди тантана.
Қўриниб турибди, зиёфат қуюқ,
Аммо, минг афсуски, вақтим кўп тифиз,
Ҳозирнинг ўзида жўнашим керак.

Баптиста

Қанақа бўлди бу? Бевақт, кечаси?

Петруччо

Қоронги тушгунча етиб оламан.
Қандай зарурлигин билсангиз эди,
Рози бўлардингиз, қилмай таажжуб.
АЗИЗ жўраларим, ғоят ташаккур!
Қўрдингиз, менинг хўп нозик, саховатли
Хотинимга бўлган муҳаббатимни.
Отам билан тўйни давом эттиринг,
Менинг соғлиғимга кўтаринг, қадаҳ,
Хўш энди, азизлар, жўнашим керак!

Транно

Илтимос, биз билан бир оз ўтиринг.

Петруччо

Вақтим йўқ.

Гремио

Илтимос қиласман, синьор.

Петруччо

Иложим йўқ асти.

Катарина

Мен сўраяпман.

Петруччо

Хурсандман.

Катарина

Биз билан қолишга...

Петруччо

Йўқ, йўқ!

Сўраганингиэга хурсандман. Аммо,
Асти, қололмайман, сўраманг энди.

Катарина

Севги ҳаққи қолинг...

Петруччо

Отлар тайёрми?

Грумийо

Тайёр, тамом бўлди ем-хашаги ҳам.

Катарина

Агар шундай бўлса, билганингни қил,
Урнимдан бир қарич силжитолмайсан.
Йўқ, йўқ, ўзим истаб кетмагунимча,
Бугун ҳам, эрта ҳам шундай бўлади.
Дарвозалар очик, тўрт томон қибла,
Бошинг оққан ёққа кета бер, майли,
Мен бўлсам, шу ерда қоламан, тамом.
Мана, керак бўлса эс-ҳушли күёв,
Яхши кўрсатдилар кимликларини.

Петр уччо

Сабр қил, қўзичам, жаҳлинг чиқмасин.

Катарина

Чиқади. Хўш, шунга чидайдиларми?
Ота, у қолади, ишонаверинг!
Ҳеч қайга кетмайди мендан беизн.

Гремио

Мана, иш бўтқага айланиб кетди!..

Катарина

Столга марҳамат, қани, синъорлар,
Зарба беролмаган қўрқоқ хотинни
Аҳмоқ қилишдан ҳам осон нарса йўқ.

Петр уччо

Айтганингдай, улар ўтиришади,
Илтимос, қайтарманг, келин сўзини.
Утиринг, аиш қилинг ва ўйиаб-кулинг,
Сиққанича ичинг унинг ҳаққига,
Истаганча шўхлик, маишат қилинг,
Агар қилмасангиз, яна таъбингиз!
Ва лекин хотиним кетади бирга,
Депсимиа, олайтма кўзингни, жоним.
Ўзим хўжайнман молу мулкимга,
Ҳаммаси, жонгинам, бир ўзимники:
Ўй-анжом, омбору, рўзгору бари,
От-улов, қўш хўқиз, ҳамма-ҳаммаси —
Мана у бекаси. Ҳеч тега кўрманг,
Кимки, Падуяда тега кўрсами,
Кунини кўради мендан. Грумио,
Бизни шилмоқчилар, қуролингни ол!
Эр бўлсанг чинакам, бекангни сақла!

Қўрқма, Қет, ҳеч кимса тегмайди сенга,
Бас келаман ўзим қанча бўлса ҳам.

Петруччо, Катарина, Грумio чиқib кетишади

Баптиста

Баттар бўлсин, майли, кетиша қолсин.

Гремио

Ичагим узилиб кетаёзди-я.

Транио

Бундай аҳмоқона никоҳ бўлганмас.

Люченцио

Не дейсиз, синьора, бу ҳақда энди?

Бьянка

Нима бўлар эди тентакнинг тўйи.

Гремио

У уни жиловлаб, әгарлаб олди.

Баптиста

Дўстлар, гарчи энди келин ва куёв
Орамизда эмас, ўринлари бўш,
Ва лекин бўш эмас катта дастурхон,
Люценцио олсин куёв ўрнини,
Бьянка, Катарина ўрнига ўтири.

Транио

Келин-куёвликка ўрганишгами?

Баптиста

Ҳа-ҳа, Люченцио. Қани марҳамат!

(Кетишади.)

IV ПАРДА**1-САҲНА**

Петруччонинг шаҳар четидаги уйи.
Грумио киради.

Грумио

Тфу, тўнғиз қопсин, ҳаммаси: ўлимтиқ қирчангила-
ри ҳам, бетайин хўжайинлари ҳам, бир-биридан баттар
расво йўллари ҳам, ҳамма-ҳаммаси! Одам боласи ҳеч
вақт шунақа расво бўлганми? Одам боласи ҳеч вақт
шунақа шалаббо бўлганми? Одам боласи ҳеч вақт шу-
нақа азоб чекканми? Олдинроқ бориб, олов ёқиб тур,
эмиси. Узлари бўлса тайёрга айёр бўлиб иссиққина ки-
риб келишади. Ёш, серғайрат бўлмаганимдами, совуқ-
дан лабим тишимга, тилим танглайимга, юрагим ош-
қозонимга ёпишиб, яхлаб, қапишиб қолардим. Аммо ле-
кин, олов ёқиб ўзим ҳам исинаман, албатта. Ахир, буна-
қа ҳавода мендан зўри ҳам шамоллаб қолади. Эй, Кертис!
Кертис киради.

Кертис

Ким у мени чақираётган хирилдоқ.

Гремио

Яхлаб қолдим. Ишонмасанг, елкамга чиқиб яхма-
лак отиб кўр, тўғри шигиллаб сирпаниб кетаверасан.
Олов, азизим Кертис, олов!

Кертис

Хўжамиз хотини билан келяптими, Грумио?

Грумю

Келяпти, Кертис, келяпти, олов ёқ, тезроқ, олов, алжираласдан.

Кертис

Келиннинг ҳақиқатан ҳам қизиққон, қайсарлиги ростми, Грумю?

Грумю

Рост эди, азизим Кертис, рост эди. Шу совуққача. Ахир сен биласан-ку, қаҳратон совуқ нималар қилмайди әркагини ҳам, хотинини ҳам. Хўқизини ҳам мулоийим қилиб қўяди. Ана шунаقا, бу эски хўжайнимизни ҳам, янги бекамизни ҳам тавбасига таянтириб қўйди. У ёрини сўрасанг, менинг ўзимни ҳам, дўстим Кертис.

Кертис

Жўна-жўна, аҳмоқ, пакана, бўйи бир қарич! Мен малаймасман.

Грумю

Иўғ-е, наҳотки бир қарич бўлсан? Лекин сенинг шоҳинг ўзи ўн қарич келади. Ҳар ҳолда мен ундан кам эмасман. Хўш, ўт ёқиш хаёлинг борми ёки бекамнинг муборак овозларини эшиитмоқчимисан? Агар шундай деб ўйласанг, майли, у яқинлашиб қолди, ёришиб турган дилингни хуфтон қилиб қўйиш унга ҳеч гапмас.

Кертис

Илтимос қиласман, муҳтарам Грумю, оламда нима гаплар бор, шулардан гапир.

Грумю

Оламдами? Совуқ, Кертис, сенинг ишингдан бошқа иссиқ иш қолганмас дунёда. Қани, яхвиси, оловингни

ёқ, вазифангни бажар, бўлмаса балога қоласан, хўжайнинг билан беканг шамдай қотиб келяпти.

Кертис

Мана олов ҳам бўлди. Қани, чиқар янги гапларни дўстим Грумио.

Грумио

(ғинғиллаб)

«Эҳ, Жек аҳ, Жек!» Ҳаммаёқ янгилик.

Кертис

Ёмон доғулисан-да, бадбахт!

Грумио

Оловни бозиллат! Совуқ ўтиб кетди ҳаммаёғимдан. Ошпаз қани? Овқат тайёрми, уйлар ийғиштирилганми, поллар тозами, ўргимчак уялари супурилдими? Хизматкорлар янги кўйлакларини, оқ пайпоқларини кийиб, тўй безакларини илишдими? Стаканларнинг ичи, чашкаларнинг орқалари ювилганми? Гиламлар тўшалдими, умуман, ҳамма нарса тайёрми?

Кертис

Ҳаммаси тайёр! Шунинг учун баҳузур гапиравер деяпман-да, янгиликлардан.

Грумио

Хўп майли, биринчидан, менинг отим чарчаб қолди, хўжам бўлса, хотини билан ағдарилиб тушди.

Кертис

Қандай?

Г р у м и о

Эгардан тўппа-тўғри балчиққа, албатта,
Ҳамма гапнинг боши мана шу ерда.

К е р т и с

Бошла, қани, азизим Грумio.

Г р у м и о

Қулоғингни олиб ке.

К е р т и с

Мана қулоғим.

Г р у м и о

(уради)

Мана сенга.

К е р т и с

Ҳа, бу гап — дейдиганмас, ейдиганмиди?

Г р у м и о

Топдинг. Шунинг учун ҳам халқда таъсирли воқеа
деган сўз юради-да. Қулоғинг тагига шақиллатиб ту-
ширганим бу — диққат қилишингни сўраганим. Мана
эшит: биринчидан, биз жуда сирғанчиқ тепаликдан
тушаётган эдик, ундан ташқари, хўжайинимиз бекамиз-
нинг орқаларида әдилар...

К е р т и с

Мингашиб олишганмиди?

Г р у м и о

Сенга нима?

К е р т и с

Менгамас, отга...

Г р у м и о

Бор, бўлмасам, ўзинг гапириб ол у ёғини. Халақит бермаганингда, ҳаммасини эшитардинг, отнинг мункиб кетганини ҳам, беканинг от остида қолганини ҳам, бекамизнинг қандай балчиқقا булғангани борми, уни от тагида қолдириб, хўжайнинг, нега от йиқилади, деб мени ура кетгани борми, бечора келиннинг бизни ажратиш учун балчиқда шалоплаганлари, хўжамизнинг эса, болохонадор сўкишлари, умрида ялинишмас, ҳатто илтимос қилишни ҳам билмаган бекамизнинг унга осилиб ёлваришлари борми, менинг бақиришларим, отларнинг тўрт томонга кишиб қочгани, юганларининг узилгани, айлларини йўқотганлари ва тағин қанчадан-қанча жуда қизиқ гаплар боридики, ҳаммасини эшитолмай дунёдан ўтадиган бўлдинг.

К е р т и с

Бу ҳисобингдан маълум бўладики, қайсарликда бизники ундан ҳам ўтар экан-да.

Г р у м и о

Топдинг, сен ҳам, бошқаларинг ҳам у етиб келиши биланоқ, сезасанлар буни. Э, нима қилиб валдираб ўтирибман. Натаниэлни, Жозефни, Никласни, Филиппни, Уолтерни, Какомкани, ҳаммасини чақир бу ёқقا. Сув пуркаб соchlарини тараҳсин, кўк камзулларини яхшилаб тозалаб кийинишишин, пайпоқ боғичларини яхшилаб боғлаб олишсин, келишлари билан чап тиззалирини букиб, хўжамиз ва бекамизнинг қўлларини олиб ўпмагунча, ҳатто отларнинг думларига ҳам тегмасинлар. Ҳўш, тайёр бўлишдими?

Кертис

Тайёр!

Грумио

Чақир, ҳаммаларини.

Кертис

Эй, қаёқдасизлар? Хўжамизни яхшилаб кутиб олинглар, бекамиз олдида юзини ерга қаратиб қўйманглар, тағинн.

Грумио

Беканинг ўзи ердан зўрга турди-ю!

Кертис

Ким билмасакан буни?

Грумио

Сен-да! Унинг олдида хўжайиннинг юзини ерга қаратмаслик учун хизматкорларни йигъяпсан-ку, ахир.

Кертис

Мен уларни бекамизга илтифот кўрсатсилар, деб чақирипман.

Грумио

У сенинг илтифотларингга зормас.

Бир неча хизматкорлар киришади.

Натаниэль

Хуш келибсан, Грумио!

Филипп

Ишлар нечук, Грумио?

Жозеф

Ҳа, Грумио!

Никлас

Дўстим Грумио!

Натаниэль

Аҳволинг қалай, оғайни?

Грумио

Яхшимисан... Ишлар нечук... Ҳа... Бормисан дўстим?.. Бўлди, шунинг ўзи етади бир учрашувга. Энди, хўш, олифта оғайнилар, ҳамма нарса тайёри, ҳаммаси жойидами?

Натаниэль

Тайёр! Нима, хўжамиз яқинлашиб қолдиларми?

Грумио

Оз қолди. Балки, келиб қолишгандир ҳам. Шунинг учун... Нима, жим! Худо урди! Овози келяпти-ку!

Петруччо билан Катарина киради.

Петруччо

Қани у, шалтоқлар, кутадиганлар?
Отни ким ушлайди, ким туширади?
Қани Грегори, Филипп, Натаниэль?

Хизматкорлар

Мана биз, мана биз, мана биз, синъор!

Петруччо

«Мана биз, мана биз, мана биз, синъор!»
Ишёқмас, бетайин, сафсатабозлар!
Қани у, мен олдин юборган ҳайвон?

Г р у м и о

Мана мен, синъорим, эски бетайин.

П е т р у ч ч о

Ҳа, аблаҳ, лапашанг, ялқов, итвачча!
Боғда кутиб олгин бизни, манови
Ишёқмаслар билан, демаганмидим?!

Г р у м и о

Камзули битмабди Натаниэлнинг,
Габриэл бошмоғи тўзиб кетибди.
Питер улгурмади шляпа бўяб,
Уолтер ханжари устада экан.
Адам, Грегори, Ралфгина тайёр,
Қолганлари юпун ва яланг оёқ.
Ҳаммалари чиқди шундай бўлса ҳам.

П е т р у ч ч о

Бўпти, эси пастлар! Дастурхон ёзинг!

Х из м а т к о р л а р кетади.

(Куйлайди)

«Ҷанисиз эй, ўтган кунларим менинг,
Ҷани?..»
Кет, марҳамат, кел, ўтири, қани.
«Эҳ, ҳа-ҳа!»

Х из м а т к о р л а р овқат олиб чиқишиади.

Қўзичам, қўй энди, чиройингни оч.
Эҳ, аблаҳ, қанисан, этигимни торт!

(Куйлайди)

«Бир монах бор экан — художўй банда —
Куилардан бир куни сафар чиқибди».

Қоч, аблаҳ! Оёқни узволаёздинг,
Ма, сенга!

(*Уни уради.*)

Буни ҳам узвола қолгин!
Сув қани? Жонгинам, қовоғингни оч.
Қани менинг итим— Троил?.. Қани
Фердинанд, азизим— амакиваччам?
Чақир тез. У билан ўпишасан, Кет.
Туфлийим қани, эй, келадими сув?

Хизматкорлар тос билан сув олиб киради.

Ювина қол, қўзим, марҳамат қилиб.

Хизматкор кўзани тушириб юборади.

Э, ялқов, итвачча, нима қилганинг?!

Қатарина

Тинчланинг, атайлаб қилмади, ахир.

Петруччо

Итвачча, кўрнамак, бефарқ, бетайин!
Ўтири, Кет, қорнинг ҳам очиқиб кетди.
Ибодат қила қол, ё мен қилайми?
Кўй гўштми?

Хизматкор

Ҳа, ҳа.

Петруччо

Ким келтирди?

Хизматкор

Мен...

Петруччо

Куйиб кетипти·ку. Ҳаммаси куйган.
 Бу нима, қани у муттаҳам ошпаз?
 Хўш, менинг олдимга қайси муттаҳам
 Шундай ифлос овқат тайёрлаб келди?!
 Йўқотинг қошиғу пичогигача!

(Овқатни товоқ·қошиғи билан итқитади.)

Дангаса, танбаллар, бетайин қуллар!
 Тағин олишади. Ҳали шошмай туринг!

Катарина

Эргинам, тинчланинг, сўрайман сиздан,
 Шундай кўрингандир, гўшти ёмонмас.

Петруччо

Кет, жоним, жуда ҳам куйиб кетибди,
 Уни еб бўлмайди. Бундай таомдан
 Ут, сафро йигиб зарданг қайнайди.
 Куйиб кетган овқат егандан кўра
 Бугунча, жонгинам, оч ётган яхши.
 Зардамиз етарли иккимизнинг ҳам.
 Сабр қил, эрталаб бари бўлади,
 Оч ётиб турамиз улфатчиликка.
 Қани, тур, ётоқقا кузатиб қўяй.

Петруччо билан Катарина кетишади.
 Бир неча хизматкорлар қайтиб киришади.

Натаниэль

Хўш Питер, ҳеч бунақасини кўрганмидинг?

Питер

Уз қуроли билан ўзини соляпти·ю, хўжайин.

Кернос киради.

Г р у м и о

У қани?

К е р т и с

Етогида. Сабр ҳақида раҳмон ўқияпти хотинига.
Жанжал қиласпти, у бўлса шўрлик, нима қиласини
бilmайин ҳайрон.

Гаранг ўтирибди суратдай қотиб,
Тезроқ йўқолайлик, келаяпти у.

Кетишади. П е т р у ч ч о киради.

П е т р у ч ч о

Ҳукмимни, наздимда, яхши бошладим,
Ва шундай бўлади натижаси ҳам.
Лочиним қаттиқ оч, аччиғи ёмон,
Енгилмагунча овқат бермайман,
Ўлжага қарамай қўяди йўқса.
Гаҳ десам, қўлимга қўнади ҳали,
Бунинг ҳам йўли бор: Уйқу бермайман,
Уйқу бермагандек қўлга қўнимаган—
Ёввойи, баджаҳл, ўжар қиргийга!
Бугун оч, ҳеч нарса емайди бу кеч,
Кеча ухламади, бу кеча ҳам шу,
Гўшт бермаганимдай, бу кеча унга
Уйқу ҳам бермайман тўполон қилиб,
Кўрпа-ёстиқларни бошга кўтариб,
Ёстиқ парларини сочиб ташлайман.
Буларнинг боисин, «бу сенинг фақат
Хурматинг учун», деб тушунтираман
Тун бўйи, албатта, ухлаёлмайди,
Тўполон бошлайман мудраши билан.
Мана шу — қайсарни қайтариш йўли.
Бундан ҳам яхшиси бўлса мабодо,
Қани сиз кўрсатинг уни, марҳабо!

(Кетади.)

2-САҲНА

Падуя. Баптиста уйи олди.
Транио билан Гортензио киришади.

Транио

Хўш, дўстим, Лично, наҳот Бъянка
Люченциодан ҳам ўзгани севса?
Ёлғиз мени деган эди у фақат!

Гортензио

Ўзингиз кузатинг, ишонмасангиз,
Унинг дарсининг нималигини.

Бъянка билан Люченцио киради.

Люченцио

Дарсдан қалайсиз, биляпсизми?

Бъянка

Синьор, дарслари нимадан ўзи?

Люченцио

Муҳаббат илмини ўргатиш холос.

Бъянка

Яхши биласизми бу илмни сиз?

Люченцио

Сиз мафтун этгандай мени, жонгинам.

Саҳна ичкарисига ўтиб кетишади.

Гортензио

Ром қилиш бунаقا бўлади, дўстим,
Энди ҳам, Бъянка содиқми, дейсиз,
Фақат ёлғиз синьор Люченциога?

Тран и о

Нақадар хиёнат, о, хотин макри!
Бошим ғовлаб кетди, синьор Лично.

Гортензио

Синьор, мен, түғриси, Лично масман,
Машшоқ ҳам эмасман сиз ўйлагандай,
Ортиқча матоҳдир энди ниқоб ҳам.
Афзал деб биламан, ҳаммадан бурун,
Зодагонлигимни. Севгимни бўлса,
Садақа қиласман ўша саёқса
Номим ҳам бошқача — синьор Гортензио.

Тран и о

Синьор Гортензио, сизнинг Бъянкага
Қизгин севгингизни эшигтан эдим.
Бироқ, бугун кўриб ўз кўзим билан
Беқарорлигини, таклиф қиласман:
Бу дардан кечайлик иккаламиз ҳам.

Гортензио

Қаранг, Люченцио ўпишяпти,
Қўлингизни беринг, онт ичаманки,
Бъянка мен айтган қизгин севгига,
Лутфу эсҳонларга арзимайди ҳеч!

Тран и о

Мен ҳам онт ичаман, агар ялинса ҳам
Унга уйланмайман. Қаранг беорни,
Кириб кетяпти бағрига худди.

Гортензио

Бўлди, воз кечамиз, ўшанга бўлсин!
Менга ишқи тушган бир тул хотин бор,
Менинг бу севгимдан уники зўрроқ,

Улгудай бой ўзи. Э, менга нима,
 Уч кунда уйланиб оламан унга.
 Синьор Люченцио, хайр энди, сизга!
 Хотинлар фарқини энди билиб олдим,
 Вафодори керак, чиройлисимас.
 Хайр-хўш, сўзим бир, қасамим қатъий.

(Кетади.)

Транио

(Бъянкага яқинлашиб)

Хўп энди, бахтингиз ёр бўлсин сизга,
 Етдингиз муроди мақсадингизга,
 Ҳийлангизга тушиб кўзим ногаҳон,
 Гортензио билан биз кечдик сиздан.

Бъянка

Иккаловингиз ҳам? Ростми, Транио?

Транио

Рост.

Люченцио

Демак, Лично хавфи йўқолди.

Транио

Бир бева хотин бор, қувноқ, ўшанга
 Бугуноқ уйланиб оламан, деди.

Бъянка

Тангри ёрлақасин!

Транио

Тийиб олади,

Бъянка
Эҳтимол.

Транио
Ахир, бу мактабни ўтди.

Бъянка
Транио, билмадим, қанақа мактаб?

Транио
Петруччо мактаби! Ахир, у қайсар
Хотинларни қандай тийиб олишнинг
Етмиш хил йўлини билади ўзи

Бъондэлло киради.

Бъондэлло
Синьорим, синьорим, итдай чарчадим
Уни пойтайвериб. Охири топдим,
Қирдан тушиб келди нуроний бир чол,
У тўғри келади.

Транио
Ким экан ўзи?

Бъондэлло
Муаллимми ёки савдогармикин,
Ўзим ҳам билмайман. Лекин ҳар нечук
Ухшатса бўлади падарингизга.

Люченцио
Сенинг фикринг қалай, хўш, Транио?

Транио
Үйлаган гапимга ишонса бўлди,
Жон деб Винченцио бўлади, синьор,
Асл отангиздек бўлиб, албатта,

Қафолат беради Баптистага ҳам.
Энди боринг, синьор, ёрингиз билан.

Люченцио билан Бъянка кетади, сайд ҳ
муаллим киради.

Муаллим

Тангри ёрлақасин, синьор!

Транцио

Сизни ҳам!
Анча бўласизми бу ерда, синьор?

Муаллим

Бир ҳафта, кўп турсам, икки ҳафтача,
Кейин яна сафар. Худо хоҳласа,
Римга, ундан кейин Триполига.

Транцио

Қаердан, дедингиз?

Муаллим

Мантуяданман.

Транцио

Мантуядан, синьор? Худо сақласин!
Қасдингиз бормиди ўз жонингизда?

Муаллим

Нима дедингиз? Тушунолмадим.

Транцио

Мантуялик бунда ўлимга маҳкум,
Кемангиз тутилган Венецияда.
Ўзаро урушган герцогларимиз,

Бу эълон қилинди ҳаммага бутун.
Агар бир оз олдин келганингизда,
Ўзингиз эшитган бўлар әдингиз.

Муаллим

Наҳотки, ажалим шу ерда бўлса!
Флоренциядан векселларимни
Ола келган эдим, керак бўлар деб.

Транио

Қандай ёрдам берсам бўларкин сизга...
Хўш, бундай қиласиз: айтинг-чи менга,
Мабодо Пизада ҳеч бўлганмисиз?

Муаллим

Бўлганман, у ернинг одамларидан
Кўпини танийман, не эди, синьор?

Транио

Унда, биласизми Винченциони?

Муаллим

Билмайман ва лекин эшитганим бор,
Ундан ўтар бойи йўқ, дейишарди.

Транио

Ҳа, синьор, у менинг отам бўлади,
Сиз унга жуда ҳам ўхшаб кетасиз.

Бонделло

(Четга)

Ҳа, ҳа, мис қозонга худди лой тувоқ!

Т р а н и о

Сизни фалокатдан қутқариш' учун
 Майли, ёрдам берай падарим ҳаққи.
 Сизнинг унга жуда ўхшашлигингиз
 Ишимизни анча енгиллатади.
 Олинг унинг номи ва маблагини,
 Отам бўлиб киринг менинг уйимга.
 Яхши ўйнанг ролни, эҳтиёт бўлинг,
 Ишингиз битгунча менинг уйимда
 Мен билан турасиз, тушунарлами?
 Маъқулми сизга бу — менинг тадбирим?

М у а л ли м

Албатта, азизим, бир умр сизга
 Қарздорман, эрким ва ҳаётим учун.

Т р а н и о

Эпга келтирамиз барини, юринг,
 Айтгандай, мен сизга билдириб қўяй,
 Мен бунда бир қизга уйланаяпман.
 Аниқламоқ учун келин маҳрини
 Отамнинг келиши эҳтимоли бор.
 Гаплашиб олайлик нима қилишни,
 Юринг, ҳали сизга кийиниш керак.

(Кетишади.)

3-САҲНА

Петруччо уйида бир хона.
 Катарина билан Грумно киради.

Г р у м и о

Йўқ, йўқ, онт ичаман, асти бўлмайди.

К а т а р и на

Тинкам қурияпти қутурган сари,
 Очдан ўлдиришга уйландими у?

Хақ деб келганида гадо ҳам ҳатто
Биэда олар эди садақасини.
Тушганим йўқ-ку мен бу кўргиликка,
Нима кераги бор! Ахир мен очман,
Уйқу босяпти бунинг устига.
На овқат беради, на уйқу менга.
Ухласам, ё таом есам мабодо
Касалга чалиниб ўлар эмишман.
Ишонтирас ишқин солиб ўртага,
Аlam қиладиган жойи мана шу!
Грумио, бўл энди, бирон нарса топ,
Ейдиган бўлса бас, нима бўлса ҳам.

Г р у м и о

Бузоқнинг оёғи бўлса, майлими?

Қ а т а р и н а

Жуда соз, олиб кел уни тез, югур!

Г р у м и о

Лекин, у жигарга таъсир қиласмиш,
Еғлиқ ичак-чавоқ яхши эмасми?

Қ а т а р и н а

Олиб кел, уни мен яхши кўраман.

Г р у м и о

Айтгандай, синьора, бу ҳам заарли,
Мол гўшти бўлса-чи, аччиқ, сермурч?

Қ а т а р и н а

О, менинг у жуда тансиқ овқатим.

Г р у м и о

Зўрайтирмасмиқин аччиғингизни?..

К а т а р и н а

Майли, бемурч ҳам бўлаверади.

Г р у м и о

Йўқ, энди кетмайди бунақа гаплар,
Мол гўшти бўлмайди мурч бўлмаса.

К а т а р и н а

Майли, бирга келтир, ёки, ўзини,

Г р у м и о

Ҳа, майли, мурчининг ўзини фақат!

К а т а р и н а

Тур, жўна, ғаламис, муттаҳам малай!
Мени рўйхат билан боқмоқчимисан?
Нима, мен сенларга мазах бўлдимми?
Қабиҳ тўданг билан қора ерга кир.
Жўна, жўна энди, кўзимдан йўқол!

П е т р у ч ч о лаган кўтариб киради. Орқасидан
Г о р т е н з и о киради.

П е т р у ч ч о

Хўш, қани жонгинам, нега ғамгинсан?

Г о р т е н з и о

Қайфингиз?..

К а т а р и н а

Сўраманг, бўлганча бўлдим.

П е т р у ч ч о

Тетик бўл, жонгинам, кўнглингни чорг қил,
Қарагин, фариштам, қандай ғамхўрман:
Сен учун бир овқат пиширдим ўзим,
Еқади сенга у, имоним комил.

(Столга қўяди таомни.)

Нега индамайсан? Ёқмадими у?
Шунча меҳнатларим зое бўлдими?
Эй, олиб кетинглар!

Катарина
Йўқ, йўқ, тегмасин.

Петруччо
Қани миннатдорлик шунча меҳнатга?
Лоақал раҳмат де, ейиш олдидан.

Катарина
Раҳмат сизга, синьор.

Гортензио
Синьор Петруччо!
Қандай бераҳмсан, уят эмасми?
Қани ўтирайлик, келинг, синьора.

Петруччо
(Гортензионинг қулоғига.)

Қалин дўстим бўлсанг, унга қолдирма.

(Қаттиқ)
Ол, энди, очиқдинг, ош бўлсин, жоним,
Бўла қол, қайтамиз отангникига,
У ерда ўйнаймиз тўйгунимизча.
Бисотингни, жоним, кўриб қўйишишин,
Маржон, билагузук, либосларингни,
Тўру ленталаринг, зебу зийнатинг,
Еллигичингни ҳам, шляпангни ҳам
Бир кўриб қўйишишин улар, жонгинам,
Ҳаммасини, майдо-чўйдасигача.

Бўлдингми? Қутмоқда машиначилар,
Сенга хуш либослар тикмоқчи улар.

М а ш и н а ч и киради.

Қани, машиначи, кўрсат молингни,
Олиб кел.

А т т о р киради.

Қанақа янгиликлар бор?

А т т о р

Қалпоқча буюрган эдингиз, сударь.

П е т р у ч ч о

Нима бу, тувакда дазмолладингми?
Қандай расво нарса! Духоба товоқ!
Фи, фи, фи! Бу ахир келишмаган гап!
Чиганоқ, ёинки ёнғоқ пўчоги,
Болалар қалпоғи ёки ўйинчоқ,
Кўтар! Бор! Қаттароқ қилиб тикиб кел!

К а т а р и н а

Қаттаси керакмас. Ҳозир шу мода.
Яхши хонимларнинг ҳаммасида шу.

П е т р у ч ч о

Аввал яхши бўлгин, кейин оласан.

Г о р т е н з и о

(четга)

Олиб бўпти ундан яқин ўртада.

К а т а р и н а

Менинг ҳам ҳаққим бор сўзлашга, синьор,
Барини айтаман: Мен боламасман,

Яхшироқ одамлар тинглаган мени.
 Еқмаса, беркитинг қулогингизни.
 Юракни сиққандан кўра, бир йўла
 Тилга келганини гапирган яхши.

Петруччо

Гапинг жуда тўғри, ярамас қалпоқ!
 Ипакдан ясалган товоқнинг ўзи.
 Еқмаганлигидан сенга ҳам бунинг,
 Меҳрим сенга тағин товланиб кетди.

Катарина

Хоҳи сев, хоҳ севма, кияман уни,
 Менга ярашади, шунинг ўзи бас.

Аттор кетади.

Петруччо

Қани, машиначи, кўрсат кўйлакни,
 Е тангрим! Нима бу, маскарадгами?
 Бу нима? Енгими? Тўпнинг оғзи-ку!
 Ҳамма ёғи қийик, кемтиқ, буришган!
 Сартарошхонанинг кулдоними бу!
 Е тавба! Бу ўзи қанақа нарса?

Гортензио

(Четга)

Кўйлак ҳам, қалпоқ ҳам кийиб бўпти у!

Машиначи

Чиройли тикинг ва сўнгги модага
 Мувофиқ бўлсин, деб айтган эдингиз.

Петруччо

Ҳа, тўғри. Лекин мен айтмаган эдим
 Қейинги модада бузиб тикинг, деб.

Бор, жўна, ўзинг кий кўйлагингни ҳам,
Кўрарман менингсиз кун кўрганингни.
Кўтар кўйлагингни! Билганингни қил.

Қатарина

Бундан ҳам чиройли бўларми кўйлак,
Мақтога муносиб, нозик тикилган.
Хўш, мени қўриқчи қилмоқчимисиз?

Петруччо

Ҳа, шундай қилмоқчи у бадбаҳт сени.

Машиначи

Синьора менгамас, сизга деяпти.

Петруччо

Аҳ, безбет! Елғончи, писмиқ, пакана!
Ангишвонача ҳам келмайди бўйинг!
Бургасан, қандала, мана кимсан сан!
Менга кўтардингми қўлингни, ғалтак,
Эҳ, лахтак, увада! Ямоқ! Кет, йўқол!
Бўлмаса, шундайин дазмоллайманки,
Умрбод ёдингдан чиқиб кетар баҳс!
Мен деяпман уни бузиб қўйгансан!

Машиначи

Йўқ, сударь, янглишманг, кўйлак тикилган
Бекамизга лойиқ, айтганингиздай,
Грумио айтди шундай тикинг, деб.

Грумио

Мол бердим, буйруқмас сизга, оғайнни.

Машиначи

Қандай тик дедингиз, ўзингиз айтинг?

Г р у м и о

Е тавба! Игна, ип билан, албатта!

М а ш и н а ч и

Ахир, бичимини айтмадингизми?

Г р у м и о

Қўйлакка зар, уқа таққанмисан ҳеч?

М а ш и н а ч и

Бўлмасам-чи.

Г р у м и о

Менга эса аҳмоқликни тақолмайсан. Қанча костюм чиқкан қўлингдан? Менинг қўлимдан эса, чиқиб кетолмайсан. Ана шунаقا, оғайнини, аҳмоқ ҳам қилолмайсан, чиқиб ҳам кетолмайсан. Мана гап қанақа бўлган: хўжайнингга мен, кўйлак бичсин, деганман, бурдалаб берсин, деган эмасман. Кўзимга қараб туриб ёлғон тапирияпсан-а!

М а ш и н а ч и

Мана фасони тўғрисида хат, унда ҳаммаси ёзилган.

П е т р у ч ч о

Ўқи!

Г р у м и о

Агар унда мени шунақа деди дейилган бўлса, хат бекор айтибди.

М а ш и н а ч и

(ўқиайди)

«Биринчидан, кенгроқ бўлсин».

Г р у м и о

Хўжам, агар мен қачон «кенгроқ бўлсин» деган бўлсам, майли, мени ўша кўйлакнинг этагига борлаб пишиқ ип билан ўлгунча уринг.

П е т р у ч ч о

Давом эт!

М а ш и н а ч и

(ўқииди)

«Еқаси жимжима бурмалик бўлсин».

Г р у м и о

Еқасини бўйнимга оламан.

М а ш и н а ч и

(ўқииди)

«Кўпчик енг».

Г р у м и о

Тўғри, ҳатто иккала енги ҳам...

М а ш и н а ч и

(ўқииди)

«Чиройли қийилган».

П е т р у ч ч о

Мана буниси расво.

Г р у м и о

Буниси хато ёзилган, синьор, хато ёзилиб қолган. Мен ўзим тайинлаб айтганман, аввал қийгин, кейин қайталаб тикарсан, деганман. Мен ҳали сенга кўрсатиб қўяман, қўлларингга ангишвона қоплаб олган бўлсанг ҳам.

М а ш и на ч и

Нимаки деган бўлсам, сударь, ҳаммаси тўғри. Бош қа бирон ерда учрашганингда, кунингни кўрсатиб қўярдим.

Г р у м и о

Мен ҳозир ҳам тайёрман. Хатинг ўзингга-ю, менга ўша газингни бер, кейин, майли, аяма мени.

Г о р т е н з и о

Худо ҳаққи, Грумио! Кучлар унда тенг бўлмайди-ку?

П е т р у ч ч о

Қисқаси, бу менга тўғри келмайди.

Г р у м и о

Тўғри гап, хонимга тўғри келади.

П е т р у ч ч о

Хўжайнинг кийсин буни, кўтар, бор!

Г р у м и о

Аблаҳ, агар жонингдан умидинг бўлса, бекамнин кўйлагини кўтариб бориб ўтирма хўжайнингга.

П е т р у ч ч о

Бу гапнинг маъниси не бўлса экан?

Г р у м и о

Аҳ, синьор, гапнинг маъниси сиз ўйлагандан кўра қалтисроқ. Хўжайнин олдида бекамнинг кўйлакларини кўтариб юриш... Фи, уят, номус, шармандалик!

П е т р у ч ч о

(Гортензиога секин)

Айт унга, тўлайман ҳамма ҳақини.

(Машиначига)

Йиғиштири, деяпман! Қани, жўнаб қол!

Гортензио

(Машиначига секин)

Эртага ҳаммасин ўзим тўлайман,
Боравер, қарама койишларига,
Салом айт ҳурматли хўжайнингга.

Машиначи чиқиб кетади.

Петруччо

Не ҳам қилардик, Кет, отамизникига
Оддий шу кўйлакда жўнаймиз энди.
Либос бўлмаса ҳам ҳамёнлар тўлиқ,
Инсоннинг чиройи кўйлакда эмас.
Баланд бўлганидай булутдан қуёш
Бундай лиbosда ҳам баланддир қадр.
Тўргай беданадан қанотигина
Гўзал бўлганидан яхши эканми?
Е афзал деймизми чипорлигига
Заҳарли илондан сув илонини?
Ишон, Кет, хонаки оддий кўйлакда
Хунук кўринмайсан ҳеч қачон сен ҳам.
Уялсанг ҳаммасин тўнкайвер менга.
Очилсанг-чи, ахир, жўнаймиз ҳозир
Отангнинг хурсандлик зиёфатига.
Чақир хизматкорни, шошилиш керак,
Катта хиёбонда отлар тахт бўлсин,
Жўнаймиз сен билан ўша томондан.
Еттига яқинлаб қолгандир соат,
Нақ овқат вақтига етиб борамиз.

Катарина

Еттиси нимаси, иккининг ўзи,
Кечки овқатга ҳам ета олмаймиз.

Петруччо

Еттининг ўзида бораман, тамом,
Ҳамма вақт мен билан баҳлашасан,
Не қилсан, нима деб, нима гапирсан.
Отларни бұшатинг! Бұгун бормаймиз!
Агар бормоқ бўлиб қолсанг мабодо,
Соат кўрсатади айтган вақтимни.

Гортензио

Йўлга солмоқ бўлар қуёшни ҳали.

(Кетади.)

4-САҲНА

Падуя. Баптистанинг эшиги. Транио билан муаллим
киради. Муаллим Винченцио бўлиб кийинган.

Транио

Мана шу. Хўш, нима, қоқаверайми?

Муаллим

Албатта. Эҳтимол синьор Баптиста
Эсларлар: агарда хато қилмасам,
Иигирма йил бурун Генуянинг «Легас»
Меҳмонхонасида кўришган эдик.

Транио

Жуда соз. Лекин, сиз отамга ўхшаб
Ўзингизни тутинг бообрў, сипо.
Ҳеч қўрқманг.

Бъондэлло киради,

М у а л ли м

Ҳа, мана хизматкорингиз,
Таъкидлаб қўйсангиз яхши бўларди.

Т р а н и о

Кўнглингиз тинч бўлсинн. Хўш, Бъонделло,
Эҳтиёт бўласан, маслаҳатим шу:
Унутма, қаршингда синьор Винченцио.

Бъонделло

Биламан, хотиржам бўлингиз бундан.

Т р а н и о

Синьорга айтдингми менинг сўзимни?

Бъонделло

Айтдим Баптистага, Венециядан
Бугуң отангизнинг келаётганик.

Т р а н и о

Офарин! Мана, ол, соғлиғимга ич!
Баптиста келяпти! Дадилроқ, синьор!

Б а п т и с т а б и л а н Л ю ч е н ц и о к и р а д и .

Ҳа, синьор Баптиста, ғоят хурсандман.
Сизга айтган эдим, мана у синьор.
Илтимос қиласман қайнатам бўлинг,
Қизингизни беринг, йўқ, деманг энди.

М у а л ли м

Ўғлим, сабр қилинг.
Мен, синьор Баптиста, Падуядаги
Қарзларни ундиromoқ учун келувдим.
Ўғлим Люченцио гапириб қолди,
Севишиб қолганин қизингиз билан.

Сизни билганимдан орқаворотдан,
 Бир-бирини яхши кўргани учун,
 Болажон бир ота бўлганим учун,
 Қийнаб ўтирмаин ўғлимни, синьор,
 Улар никоҳига розилик бердим.
 Бордию розилик берсангиз сиз ҳам,
 Хоҳлаганингизча бўлур қиз маҳри.
 Бунга мен тайёрман, мана кўрасиз,
 Сиз, синьор, ҳурматга лойиқ одамсиз,
 Ортиқча гапларнинг кераклиги йўқ.

Б а п т и с т а

Синьор, гапларимни кечирадилар,
 Менга маъқул тушди очиқ гаплари.
 Тўғри гап, бир-бирин севади қаттиқ
 Менинг қизим билан сизнинг ўғлингиз.
 Анчайин бўлмаса бу гап, албатта.
 Агар, оталарга муносиб, сўёзсиз
 Бош қўшар экансиз бу ишга дадил,
 Мабодо Бъянка аниқ билсаки,
 Етарли берсангиз келин маҳрини,
 Иш битди, марҳамат, тўйга ижозат,
 Келинликка бердим қизимни сизга.

Т р а н и о

Ташаккур, яхшилар, қаер қулайроқ
 Мажбуриятларни гаплашиб олиб,
 Ўзаро битимга келишмоқ учун?

Б а п т и с т а

Меники қулаймас. Биласиз ўғлим,
 Деворнинг қулоғи бўлади, бу рост.
 Қарол кўп, Гремио қулоғи сизда.
 Ҳамма вақт халақит бериши мумкин.

Т р а н и о

Унда меникига марҳамат қилинг,
 Отам ҳам шу ерда, ҳамма ишимиз
 Бугуноқ битади тинч, осойишта.
 Тезроқ Камбиони юборинг қизга,
 Мен олиб келаман нотариусни,
 Афсуски, яхшироқ зиёфат учун
 Вақтимиз жуда кам, синьор Баптиста.

Б а п т и с т а

Офарин!.. Қамбию, югур уйга, тез!
 Тайёр бўлиб турсин қизим, бориб айт.
 Бундаги гапларни айтиб бер, майли,
 Келди, де, Люченцио отаси бугун.
 Ҳал бўлди, деб айтгин никоҳларнингиз.

Б ъ о н д е л л о

Эй худо, айтгани келсин илойим.

Т р а н и о

Югур тез, эси паст, худойингни қўй!

Б ъ о н д е л л о кетади.

Борайлик бўлмаса, синьор Баптиста,
 Афсуски, биргина таом бор холос.
 Пизада чиқади булар ҳиссаси.

Б а п т и с т а

Борайлик бўлмасам.

Т р а н и о, м у а л л и м в а Б а п т и с т а
 кетишади.

Б ъ о н д е л л о қайтиб келади.

Бъонделло

Хўш, Қамбио?

Люченцио

Не дейсан, нима Бъонделло?

Бъонделло

Транио имосин англадингизми?

Люченцио

Хўш, нима демоқчи бўлди Транио?

Бъонделло

Ҳеч нарса. Лекин у мени ўзининг имо-ишоралари мағзини сизга чақиб бериш учун қолдириб кетди.

Люченцио

Хўш, қани, чақиб бер.

Бъонделло

Масала бундай. Баптистанинг хавфи йўқ, у ҳозир ёлғон ўғлининг ёлғон отаси билан гапиришяпти.

Люченцио

Хўш, нима бўпти?

Бъонделло

Сиз унинг қизини кечки овқатга олиб келишингиз керак.

Люченцио

Кейин-чи?

Бъонделло

Авлиё Лук черковидаги кекса поп сизнинг хизматингизга ҳамиша тайёр.

Люченио

Бундан нима чиқади?

Бъонделло

Билмадим. Лекин, улар у ерда сохта қоғозлар билан шуғулланиб бўлгунча, сиз ҳақиқий иш билан шуғулланинг, қонуний қоғозга ўтказиб олинг уни. Черковга югуринг, бирон поп билан бир неча тўғри, ҳалол гувоҳ топинг.

Шундай қилмасангиз чаққон ва илдам,
Ишонинг, Бъянка кетади қўлдан.

Люченио

Шошма, Бъонделло...

Бъонделло

Вақтим йўқ. Мен бир қизни биламан, азизим, у қуёнларига кашнич олиб келаман, деб қоқ тушда полизга чиқкан-да, ҳаш-паш дегунча никоҳдан ўтиб олган. Сизлар ҳам шундай қилиб олсаларинг бўлади. Хўп, хайр, синьор, хўжам авлиё Лук черковига югур, сизнинг жуфтти ҳалолингиз билан бирга боришларингизга, поп тайёр бўлиб турсин, деб буюрди.

(Кетади.)

Люченио

Истайман ва лекин розимикин у?
Йўқ, йўқ, у розидир, чекил эй, гумон.
Нима бўлса бўлди, бораман, ғап шу,
Минг лаънат, қайтмасам агар ёима-ён.

(Кетади.)

5-САҲНА

Серқатнов йўл
Петруччо, Катарина, Гортензио
ва хизматкорлар келишади.

Петруччо

Илдамроқ, отамиз кутиб қолдилар,
Е раббий, ой бугун бунча ҳам ёруғ!

Катарина

Нима, ой? Офтоб-ку, тунга ҳали, бор.

Петруччо

Йўқ, у ой — ёп-ёруғ нур сочаётган.

Катарина

Пўқ, қуёш — ёп-ёруғ нур сочаётган.

Петруччо

Қасамёд қиласман, онамнинг ўғли,
Яъни, хўш, ўзимнинг ҳаққимга шуки,
Менга нур сочади истаган нарсам.
Ой, юлдуз, бўлмасам бормайман, гап шу!
Эй, отни қайтаринг! Унга нуқул баҳс,
Нуқул баҳс, нуқул баҳс, баҳс бўлса бас!

Гортензио

(Катаринага)

Олишманг, бўлмаса йўлда қоламиз.

Катарина

Илтимос қиласман, қайтарманг, майли,
Айтганингиз бўлсин, хўп — қуёш, хўп — ой.
Менга деса уни шағам деб атанг,
Мен ҳам шундай дейман сизга қўшилиб.

Петруччо

Ой, дедим, ой.

Катарина

Ха, ха, ха, албатта ой!

Петруччо

Тагиң алдаяңсан, қүёш-ку ахыр.

Катарина

Ха-я, у қүёш-ку, қандай роҳатбажш!
Қүёшмас десангиз қүёшмас, тамом.
Ойдан фарқингиз йўқ ўзгаришда ҳам.
Нима деб айтсангиз ўша бўлади,
Ва шундай ҳамиша Қатаринага.

Гортензио

Муборак, Петруччо, ғалаба қилдинг!

• Петруччо

Илдамроқ, илдамроқ! Шар ўзи зотан,
Ўргамас, пастликка юмалаши шарт!
Шошманг-чи! Келмоқда биз томон бирор.

Винченцио киради.

Петруччо

Ассалом, синьора, йўл бўлсин сизга!
Қара, Қет, бу қизни, жуда ҳам гўзал,
Соҳибжамол экан, шундай эмасми?
Юзини оқи оқ, қизили қизил!
Мана шу кўзлардай юлдузлар, жоним,
Осмонни ёритиб туради доим.
Нақадар чиройли, ниҳол қиёфа!

Синьора, ҳасанот қадамларига!
Кет, қани бориб ўп гўзал санамни.

Г о р т е н з и о

Ути ёрилади чолнинг ҳазилдан.

Қ а т а р и н а

Еш, гўзал санамга саломлар бўлсин!
Йўл бўлсин, қаерда кулбаи хонанг?
Қандай баҳтли экан шундай санамнинг
Ота-оналари! Қайси баҳтиёр,
Қайси мурувватли юлдуз амри билан
Сени атар экан хотиним дея?!

П е т р у ч ч о

Ҳушиңг ўзингдами, нима деяпсан?
Ахир бу эркак-ку, чуриган чол-ку,
Ақлингни йиғ ахир, қизинг нимаси!

Қ а т а р и н а

Ҳурматли отахон, кечир хатрим:
Кўзларим қуёшда қамашганидан
Зўрға кўряпман ҳамма нарсани.
Нуроний, мўйсафид экансан, кечир —
Мендан ўтганини, энди пайқадим.

П е т р у ч ч о

Узрин қабул қил, йўл бўлсин, синьор?
Эҳтимол, йўлимиз биргадир балки,
Агар шундай эса, ҳамроҳимиз бўл.

В и н ч е н ц и о

Синьор, шўх экансиз, сиз ҳам синьора,
Лутфи эҳсон билан қилдингиз ҳайрон.
Отим Винченцио. Пиза шаҳридан,

Ўғлимни кўргани келаётирман,
Анча бўлди уни кўрмаганимга.

Петруччо

Оти нима, синъор?

Винченцио

Люченцио, синъор.

Петруччо

Тасодифни қаранг, худди вақтида!
Энди ота, десак, бўлади сизни.
Ҳаддимиз бор бунга: ҳозир ўғлингиэнинг,
Менинг хотинимнинг эгачисига
Никоҳи ўқилган бўлса эҳтимол.
Асти ҳайрон бўлманг, хафа ҳам бўлманг,
Келинингиз ғоят баодоб, камгап,
Баобрў, бадавлат оила қизи.
Барча эътиборли синъорларнинг
Хотинлари каби илмли, доно.
Қани бир қучоқлай, синъор Винченцио,
Ўғлингиз олдига жўнаймиз бирга,
Сизни кўриб боши кўкка етади.

Винченцио

Ростданми ва ёки ҳазилми бу ҳам?
Одатда йўловчи тўқнаш келганда,
Тегишмай ўтмайди бири бирига.

Гортензио

Йўқ, йўқ, йўқ, отахон, ҳаммаси тўғри.

Петруччо

Ҳа, кетдик, ўзингиз бориб кўрасиз,
Ишонмай турибсиз ҳазилдан кейин.

Гортензиодан ўзга ҳамма кетади.

Гортензио

Петруччо, оғайни, кўзимни очдинг,
Кеккайиб кетмоқда бизнинг бева ҳам,
Энди мен оламан қолган жойидан.

Кетади.

У ПАРДА

I-САҲНА

Падуй. Люченционинг уйи олди. Аввал Гремио кириб саҳна ичкарисига ўтади, кейин Бъонделло, Люченцио ва Бъянка киришади.

Бъонделло

Аста, лекин тезроқ бўлинг, синзор, пои кутиб қолди.

Люченцио

Учганим бўлсин, Бъонделло! Сен, ахир, уйда уларга керак бўлиб қолишинг мумкин, сен боравер.

Бъонделло

Йўқ, синзор, мен аввал сизларни черковгача кўзатиб қўяман-да, ана ундан кейин оёғимни қўлимга олиб югурамай келинникига.

Люченцио, Бъянка ва Бъонделло чиқишади.

Гремио

Қизиқ! Бу Қамбио ҳалигача йўқ.

Петруччо, Катарина, Винченцио, Гремио ва хизматкорлар киришади.

Петруччо

Мана уйи, мана эшиги Люченционинг,
Қайнатамники бозор олдида,
Кечиринг, мен энди боришим керак.

Винченцио

Йўқ, йўқ, сабр қилинг, уйга кирамиз,
Озгина майхўрлик қиласиз, ҳали.
Зиёфатга у-бу топилса керак.

(Эшикни қоқади.)

Гремио

Улар машшатда, қаттиқроқ уринг.
Муаллим деразадан бошини чиқаради.

Муаллим

Ким у, эшикни бузгудай ураётган?

Винченцио

Синьор Люченцио уйдами, синьор?

Муаллим

У уйда, синьор. Лекин ҳозир унинг сиз билан гаплашибишга вақти йўқ.

Винченцио

Агар, борди-ю, мен унинг машнатига ҳамён тўла пул билан келган бўлсам-чи?

Муаллим

Ҳамёнлари ўзларига буюрсин, ҳали менинг кўзимтирик экан, у ҳеч қачон ҳеч нарсага муҳтож бўлмайди.

Петруччо

Мана айтмадимми сизга, Падуяда ўғлингизнинг ҳурмати баланд деб. Менга қаранг, синьор, ҳазилни қўйинг. Барака топкур, синьор Люченциога айтинг, бу киши Люченционинг отаси, ҳозиргина Пизадан келди, сенга қараб турибди эшигингда, денг.

Муаллим

Кўп валдирама. Унинг отаси Пизадан аллақачон келган, у сизга деразадан бақрайиб турибди.

Винченцио

Ҳали сен отасимисан?

Муаллим

Ҳа, синъор. Онаси ҳам буни тасдиқлайди, агар унга ишонсалар.

Петруччо

(Винченциога)

Бу ёғи неча пулдан тушди, синъор? Лекин дунёда бирорларнинг номини ўғирлаб юришдан ёмон фирибгарлик йўқ.

Муаллим

Ушланг у абраҳими. У, балки, мен бўлиб бирорни чув туширмоқчи бўлиб юргандир.

Бъондэлло қайтиб келади.

Бъондэлло

Уларни черковга қўйиб келдим. Кўшақаришсий. Бу тағин ким бўлди? Менинг кекса хўжайиним Винченцио-ку? Энди шўримиз қуриди, тамом бўлдик.

Винченцио

(Бъондэллони таниб)

Қани-қани, берироқ кел, қароқчи!

Бъондэлло

Оғизларига қараб гапирсинглар, синъор.

Винченцио

Бу ёққа кел деяпман, аblaҳ! Нима, мени эсингдан чиқардингми?

Бъондeлло

Эсимдан? Иўқ, синъор. Мен сизни ахир қандай эсимдан чиқарайки, умримда бир марта ҳам кўрмаган бўлсам.

Винченцио

Бу тарин қанақаси бўлди, ярамас ,аблаҳ! Винченциони умрингда ҳеч кўрмаганмисан? Уз хўжангнинг отасини-я!

Бъондeлло

Менинг ҳурматли, кекса хўжамними? Бўлмасам-чи, синъор, албатта кўрганман. Мана у киши ахир, деразадан қараб турибдилар.

Винченцио

Ҳали шунақами?

(*Уни уради.*)

Бъондeлло

Ёрдам беринг, ёрдам беринг, ёрдам беринг! Дод, бир жинни мени ўлдирмоқчи. (*Қочади.*)

Муаллим

Бу ёққа чиқ, ўғлим ёрдам қилинг, синъор Баптиста!

(*Деразадан узоқлашади.*)

Петруччо

Четроққа чиқайлик, Кет. Нима билан тамом бўлар экаи бу гавғо? (*Четга олишади ўзларини.*)

Муаллим, Транио, Баптиста ва хизматкорлар чиқадилар кўчага.

Транио

Сиз ким бўласиз, синъор, нима учун менинг хизматкоримга қўл кўтардингиз?

Винченцио

Мен ким бўламан? Йўқ, сиз ким бўласиз, синъор? О, умри боқий тангрилар! Доғули! Ипак либослар! Духоба иштон! Қизил плашч! Тик қалпоқ! О, мени худо урибди! Хонавайрон бўлибман! Мен у ёқда хўжалигимиз ҳақида жон куйдирсаму, ўғлим билан хизматкорларим ўқиш деб бу ёқларда ҳаммасини совуриб юрса.

Транио

Нима-нима? Нима дейди?

Баптиста

Ақлдан озганми, шўрлик?

Транио

Синъор, кўринишдан анчагина эътиборли мўйсафидга ўхшайсизу, аммо гапингиз ақлдан озганларникига ўхшайди. Бўлмасам, менинг олтин, кумуш, марваридларга ўралиб юришим билан нима ишингиз бор? Дадамнинг даргоҳи кенг экан, нима қилсанам, шуни қиласман.

Винченцио

Дадамнинг даргоҳи?! Вой, муттаҳам-е! Сенинг отанг Бергамо шаҳрида елкан ясад юрибди.

Баптиста

Сиз адашяпсиз, синъор, адашяпсиз. Хўш, бўлмаса, номи нимади, унинг сизнингча?

Винченцио

Унинг номи! Унинг номини билмаслигим ҳам бормиди ҳали. Уч ёшидан бери менинг уйимда у. Унинг номи — Транио.

Муаллим

Йўқол, йўқол бу ердан, эшшак мия! Унинг номи Люченцио. У менинг яккаю ягона ўғлим, менинг, яъни синъор Винченционинг бутун ери сувига ёлғиз меросхўр!

Винченцио

Люченцио! Демак, у ўз хўжайинини ўлдирибди! Ушланг уни! Герцог номи билан буюраман, ушланг уни! Оҳ, фарзандгинам, яккаю ягона фарзандим! Менинг Люченциом қани, жавоб бер, аплаҳ!

Транио

Соқчиларни чақиринг бу ёққа!

Соқчилар кирншади.

Манави тентакни авахтага жўнатинг. Падари бузрукворим Баптиста, илтимос қиласман сиздан, буйруғимнинг адо этилишидан боҳабар бўлинг.

Винченцио

Мени авахтага?

Гремио

Тұхтанг, соқчилар! У авахтага бормайди!

Баптиста

Үзларини босиб олсингилар, синьор Гремио. У авахтага боради. Буни мен айтяпман.

Гремио

Синьор Баптиста, үзингизга әхтиёт бўлинг, бу шубҳали ишга аралашманг. Қасамёд қилишга ҳам тайёрмани, ҳақиқий синьор Винченцио мана шу киши.

Муаллим

Қасам ичиб кўр, юрагинг дов берса.

Гремио

Йўқ, қасам ичолмайман.

Транио

Сиз мени ҳали Люченциомас ҳам дерсиз.

Гремио

Йўғ-е, сизни биламан, Люченциосиз.

Баптиста

Олиб чиқинг бу фирибгарни, авахтага олиб боринг!

Винченцио

Ҳа, муҳожирларни ҳали шунаقا кутиб оласизларми?! Нақадар қабиҳлик бу!

Бъонделло, Люченцио ва Бъянка киришади.

Бъонделло

Шўримиз қуриди! Ана, ана у. Қайтинг ундан, сиз ҳам рад қилинг. Бўлмасам, ҳаммамиз ҳам онамизни кўрамиз.

Люченцио

Кечиринг, ота.

Винченцио

Тирикмисан, болагинам, бормисан?

Бъонделло, Транио ва муаллим қочиб қолишади.

Бъянка

Кечиринг, отажон.

Баптиста

Сенинг айбинг не?

Қани Люченцио?

Люченцио

Мана, бундаман,
Ҳақиқий отанинг ҳақиқий ўғли!
Тугагунча сохта ота жанжали,
Қўнди бошимизга никоҳ чамбари!

Гремио

Бу — фитна. Бизларни алдаб кетмоқчи.

Винченцио

Қани Транио, аглаҳ масхарабоз,
Алдоқчи кўрнамак, беномус шайтон?

Баптиста

Шошманг, Қамбию-ку, ахир, бу жаноб.

Бьянка

Қамбию әйланди Люченциога.

Люченцио

Мұҳаббат мұғызыза яратди, дүстлар,
Мен үрин алмашдым Бьянкани деб —
Транио билан. Мен бўлиб юрди.
Мен бўлсам бу маҳал, кўпдан кутилган
Хузур соҳилига етиб келолдим.
Сўрайман, отажон, кечиринг уни,
Менинг хоҳишимни бажарди, холос.

Винченцио

Мени авахта қилмоқчи бўлган у найрангбознинг
тумшуғини ерга ишқалаб қўяман ҳали.

Баптиста

(Люченциога)

Менга қаранг, синьор, қандай қилиб сиз менинг
измимсиз менинг қизимга уйландингиз?

Винченцио

Ташвишланманг, Баптиста, ҳаммаси тўғри бўлади.
Лекин мен у абраҳмининг жазосини беришим керак аввал.

Кетади.

Баптиста

Мен ҳам бу товламачилик, фирибгарликларнинг тағига етишүм керак.

Кетади.

Люченио

(*Бъянкага*)

Құрқма, отангнинг арази узоққа бормайды.

Гремио

Ниятга етмадим. Шундай бўлса ҳам, лоақал тўйида бўлайнин бир дам.

Кетади.

Петруччо билан Катарина олдинга чиқишади.

Катарина

Эргинам, орқаларидан борайлик, қандай тугар экан бунинг охири.

Петруччо

Аввал бир ўп мени, кейин борамиз.

Катарина

Нимади, кўчанинг ўртасида-я?

Петруччо

Нимайди, эрингдан уяласанми?

Катарина

Уятим сенданмас, ўпичдан холос.

Петруччо

Шундайми? Бўлмаса, қайтдик уйга, юр!

Катарина

Иўқ, шошмал Ўпаман, жонгинам, ҳозир.

Петруччо

Мана бу бошқа гап, ўргилай сендан,
Кеч бўлгани яхши ҳеч бўлмагандан.

Кетишади.

2-САҲНА

Падуя. Люченционнинг меҳмонхонаси. Баптиста,
Винченцио, Грэмио, муаллим, Люченцио,
Бьянка, Петруччо, Катарина, Гортензио
ва тул хотин, Транцио, Бъонделло ва
Груминолар киришади. Грумис хизматкорлар
билин ноз-неъматлар олиб киради.

Люченцио

Ниҳоят тугади ҳамма баҳслар,
Орзулар ушалди; худога шукур.

Уруш замом бўлди, ўтган дағдағалар
 Устидан кулишнинг соати етди,
 Тахлиф эт, Бъянка, менинг отамни,
 Кўрдинг-ку отангга эҳтиромимни.
 Хоним Катарина, азиз Петруччо,
 Гортензио, гўзал хоними билан,
 Марҳамат, дастурхон интизор сизга.
 Шириналик ва шароб келади ҳозир.
 Сўрайман, ўтиринг. Хуш бўлсин, дўстлар,
 Самимий суҳбату зиёфатимиз.

(Ўтиришади.)

Петруччо

Ҳамиша мана шу ўтиру, егин!

Баптиста

Падуя кутади ҳамиша шундай.

Петруччо

Марҳамат ва ҳиммат кўрдик бу ерда.

Гортензио

Бизга ҳам шунисин этсайди ато.

Петруччо

Кўнгли ғаш бевадан Гортензионинг.

Бева

Кўрқита олмайсиз мени бу билан.

Петруччо

Зийраксиз, лек гапни англамадингиз,
У сиздан қўрқади демоқчи эдим.

Бева

Ҳар ким қилар экан ўзидан қиёс.

Петруччо

Қизиқ гап.

Катарина

(Бева хотинга)

Нима деб тушуниш керак?

Бева

Мен тутдим!

Петруччо

Меними? Хўш, Гортензио?

Гортензио

Фикринг маъносини тутдим, демоқчи.

Петруччо

Тузатиш зўр бўлди.

(Бевага)

Бир ўпинг уни.

Катарина

«Ҳар ким қилар экан ўзидан қиёс».
Бу сўзни нима деб тушунмоқ керақ?

Б е в а

Қийиқ хотин уни қийнаб қўйибди,
Эримга ҳам рано кўрмоқчи буни,
Хўш, энди маънисин тушундиларми?

К а т а р и н а

Бемаъни бир маъни!

Б е в а

Сизни ўйловдим.

К а т а р и н а

Сиз билан бўлардим ярамас хотин.

П е т р у ч ч о

Ҳа, бопла уни, Кет!

Г о р т е н з и о

Бўш келма, бевам!

П е т р у ч ч о

Кет уни боплайди, гаров ўйнайман.

Г о р т е н з и о

Ўйнайман, мен таклиф қилмоқчи эдим.

П е т р у ч ч о

Қойилман! Қани ол, соғлиғинг учун!
(Гортензио билан қадаҳ уришиширади.)

Б а п т и с т а

(Гремиога)

Қалай сизга, синьор, аскиябозлар?

Гремио

Сузишлари, синьор, гоятда аъло.

Бьянка

Манглайингиз қичиб турибди чоги,
Зора бошингиздан шох чиқиб қолса.

Винченцио

О, мана, қизча ҳам уйғониб қолди.

Бьянка

Хавотир олмангиз, ухлайман яна.

Петруччо

Иўқ энди, тегибсиз бизга ошкор,
Сизга ҳам бир жуфт ўқ отишими бор.

Бьянка

Қушмани? Бўлмаса учиб кетаман!
Хўш, қани, мўлжалга олиб кўринг-чи?
Синьорлар, биз кетдик, хушвақт қолингиз.

Бьянка, Катарина ва Бева кетади.

Петруччо

Эҳ, учиб кетди-я. Бу қуш, Транио,
Сизни ҳам қолдирган эдими доғда?
Доғда қолганларнинг соғлиғи учун!

Транио

Мен овга тозидай кирувдим, синьор,
Хўжамга келтирдим не тутган бўлсан.

Петруччо

Емонмас, қиёси итга бўлса ҳам.

Т р а н и о

Сиз енгмоқ бўлдингиз оҳуни, лекин,
У ҳатто ёнига йўлатмасимиш.

Б а п т и с т а

Петруччо! Нишонга тегди-ку бу ўқ!

Л ю ч е н ц и о

Бопладинг Транио, офарин сенга!

Г о р т е н з и о

Тан беринг, у ахир, боплади сизни.

П е т р у ч ч о

Бўйнимга оламан, сал ялаб ўтди,
Ва лекин бу кулги сачраб қайтдию
Сизни тешиб ўтди, гаров ўйнайман.

Б а п т и с т а

Сенга ачинаман ўғлим, қайсаликда
Ҳаммадан ўтади сенинг хотининг.

П е т р у ч ч о

Иўқ, буни ҳозироқ исбот қиласман!
Ҳаммангиз чақиринг хотинингизни,
Итоаткор бўлса кимнинг хотини,
Келади биринчи чақиришидаёқ,
Уники бўлади гаров ҳам шаксиз.

Г о р т е н з и о

Розиман, қанчадан?

Л ю ч е н ц и о

Иигирма крон.

Петруччо

Иигирма? Отмиди, итмиди хотин?
Хотинга йигирма баробар керак!

Люченцио

Бўлмаса, юз крон!

Гортензио

Розиман!

Петруччо

Бўлти!

Гортензио

Ким олдин бошлайди?

Люченцио

Мен. Бъонделло!
Бориб айт бекангга, тез етиб келсин.

Бъонделло

Хўп, синьор.

(Кетади.)

Баптиста

Мен бир тан Бьянка учун.

Люченцио

Йўқ, нега? Бир ўзим тикаман, ота.

Бъонделло қайтиб киради.

Бъонделло

Бекамиз банд эмиш, синъор,
Вақтлари йўқ эмиш келишга зинҳор.

Петруччо

Бандмилар? Келишга вақтлари йўқми?
Қойилман!

Гремио

Бу ҳолва. Ҳали ўзларини
Бундан баттаридан сақласин худо.

Петруччо

Сақлайди, Гремио!

Гортензио

Бор, Бъонделло,
Хонимга, эрингиз келишингизни
Илтимос қилди, де.

Бъонделло чиқади.

Петруччо

Илтимос?.. Унда
Шубҳасиз келади.

Гортензио

Лекин қўрқаман,
Сизники кўнмас-ов илтижога ҳам.

Бъонделло қайтиб келади.

Хўш, қани оғайнини, менинг хотиним?

Бъонделло

Қўйинг ҳазилини, бормайман, агар
Керак бўлсам ўзи келсин, дедилар.

Петруччо

Бу — ёмон! Қелмасмиш! Эшилдингизми?
 Қандай беодоблик, нақадар даҳшат!
 Грумио, бекангга бориб айт, хўжам
 Буюрдилар, дегин, тез етиб келсин.

Грумио чиқади.

Гортензио

Иўқ, дейди, вассалом.

Петруччо

Шундайми?

Гортензио

Ха-да!

Петруччо

Зарари бизники, фойдаси сизга.

Баптиста

Ё раббий! Қаранглар! У келяпти!

Катарина киради.

Катарина

Не керак, синьорим, чақирдингизми?

Петруччо

Қани Гортензионинг хотини, синглинг?

Катарина

Эзмалик қилишиб ўтиришибди.

Петруччо

Бу ёққа олиб кел. Келмаса агар,
Телиб сол уларни, аяб ўтирма!
Бор тезроқ олиб кел, мен айтяпман!

Катарина чиқади.

Люченцио

Мўъжиза бор бўлса агар — мана шу!

Гортензио

Мўъжиза-ку, аммо нимаси яхши?

Петруччо

Севгиси, ороми, шодлиги, синьор,
Қаттиққўл олдидা доно итоат!
Қисқаси, дўстларим, баҳт дегани шу!

Баптиста

Азизим Петруччо, баҳтинг ёр бўлсин,
Сен ютдинг. Уларнинг ютқизигига
Йигирма минг крон қўшаман мен ҳам.
Бошқача қизимнинг бошқача сепи!
Тамоман ўзгариб кетибди қизим.

Петруччо

Бу ютуқ, синьорлар, мутлақо ҳалол,
Нақадар мулојим, хушфеъл, хушвақт,
Итоаткорлигин яна кўрасиз,
Мана у, беодоб хотинларингизни
Ҳайдаб келаяпти олдига солиб.

Катарина Бъянка билан Бевани олиб киради.

Петруччо

Кет, сенга шапкачанг ярашмабди ҳеч,
Ол, жоним, бошингдан улоқтири уни!

Қатарина шапкасини олиб улоқтиради.

Бева

Худо кўрсатмасин бундай хўрликни,
Шунақа аҳмоқдай ўтмай ҳасратда!

Бьянка

Бу энди одобмас, тентаклик холос.

Люченио

Яхшийди шунақа тентак бўлсангиэ,
Сизнинг кўп доно хулқ-авторингиздан
Юз крон йўқотдик, билсангиэ, жоним.

Бьянка

Яна ҳам тентаклик қилибсан, агар
Баҳс ўйнаб ютқизган бўлсанг мен учун.

Петруччо

Бу тантиқ хонимлар англааб олишсин,
Эрига итоат қилишни ўргат.

Бева

Нимади? Насиҳат нимаси тағин?

Петруччо

Дадил бўл, ўшанинг ўзидан бошла!

Бева

Бўлмайди!

Петручо

Бўлади! Сиздан бошлайди.

Катарина

Уятсиз! Қошингни чимирма ортиқ.
 Ва қўпол, ғазабли қарашиңг билан
 Қишилар дилини қилмагин сиёҳ.
 Ғазаб ҳазон қиласар ҳуснингни, совуқ
 Ҳазон қилганидай кўм-кўк чаманини,
 Олиб кетганидай куртакни шамол,
 Номинг ҳам ўчади. Ҳеч ерда, ҳеч вақт,
 Ҳеч кимга керакмас қовоғинг сенинг.
 Дейдилар, аччиғи хотин кишининг
 Лойқаган, синиққан, чиройи ўчган
 Бўтана чашманинг сувига тенгмиш.
 Бир хўплам ичмайди ҳеч кимса ундан,
 Ҳар қандай чўллаган бўлса ҳам шаксиз.
 Эр — сенинг соҳибинг, тириклигинг ва
 Энг катта давлатинг. Сен уйда экан,
 Иссиқ ва роҳатда яшаб бемалол,
 Билмайсан хатару ҳалокат нима.
 Бу вақт сени деб эринг тинчимас,
 Сувдами, қуруқда кечаю кундуз
 Олишар довулу қаҳратон билан.
 Ва ёлғиз муҳаббат истаги сендан,
 Бир лутфу карому, ёлғиз итоат,
 Арзимас мукофот минг азобига!
 Миннатдор бўлгандай шоҳга фуқаро,
 Хотин ҳам ўзининг эрига шундай.
 Агар у заҳардир, ўжардир ёмон,
 Итоат қилмаса эрига ҳалол,
 Үз ҳукмдорига хиёнат қилган
 Исёнкор малъундан нима фарқи бор?
 Уяғга қўйдингиз мени, хотинлар!
 Тиз чўкиб, сулҳ сўраш ўрнига, бунда

Жанг қилиб юрибсиз. Итоат билан
 Мулозамат қилмоқ жойида эса,
 Уялмай ҳокимлик қиласиз талаб.
 Заифлигимиз, нозиклигимиз,
 Нотавонлигимиз машаққатларга,
 Тану фикр билан ва идрок билан
 Итоаткорликнинг гувоҳимасми?
 Эҳ, аянч, бесабр, ожиз бандалар!
 Мен ҳам сизга ўхшаб такаббур эдим,
 Ўлгудай гердайган, димоғдор, қайсар,
 Дардга дард оларди, ўлга ўл, мендан.
 Энди мен англадим, отганларимиз
 Ўқ эмас, пахтавон ўқ экан холос,
 Заифликда экан кучимиз фақат.
 Ўзгалар ролини қўййлик энди.
 Бас энди, не фойда кибру ҳаводан?
 Бош эгинг эрларинг оёқларига.
 Эрим нима деса тайёрман шу зум,
 Адо этмоқ учун хотинлик бурчим.

Петруччо

Бопладинг, ўп энди, мана бу — хотин!

Люченцио

Қойилман, оғайни, баҳтли экансан.

Винченцио

Улар қобиллиги — баҳтимиз бизнинг.

Люченцио

Хотиннинг қайсари эса — жаҳаннам.

Петруччо

Кет, жоним, ётишга бўлмадими вақт?
 Хайр энди, икковинг чув тушдиларинг.

Хеч ким ишонмаган бўлса ҳам менга,
Мен ютдим. Азизлар, хўп, хайрли кеч!

Петруччо ва Катарина чиқиб кетадилар

Гортензио

Қийиқ қиз қуюлди, муборак бўлсин!

Люченцио

Қандай қуюлди у, тушунолмадим.

Кетади.

Парда

МУНДАРИЖА

5

ҚИРОЛ ЛИР.

Fafur Fugom таржимаси

203

ЮЛИЙ ЦЕЗАРЬ.

Üйғун таржимаси

339

ҚИЙИК ҚИЗНИНГ ҚУИИЛИШИ

Türob Tüla таржимаси

На узбекском языке
ВИЛЬЯМ ШЕКСПИР
Избранные произведения в 5-ти томах
том II
ТРАГЕДИИ
КОМЕДИЯ

Редактор *Р. Абдурашидов*
Расмлар редактори *А. Бобров.*
Техн. редактор *Т. Смирнова*
Корректор *З. Турсунбекова*

ИБ № 1666.

Босмахонага берилди 24.04.81 Босишга рухсат этилди
16.11. 81. Формати 70x90 $\frac{1}{4}$ ss Босмахона қорози № 1
Адабий гарнитура. Юқори босма. Шартли босма л.
17.84. Нашр л. 20.53. Тиражи 10000. Заказ № 1398.
Баҳоси 2 с. 30 т., мелований қорозида 4 с. 10 т.

Faafur Fулом номидги Адабиёт ва санъат нашриёти.
Тошкент, 700129, Навоий кӯчаси, 30.

Ўзбекистон ССР Нашриётлар, полиграфия ва китоб
савдоси ишлари Давлат комитетининг Тошкент
«Матбуот» полиграфия ишлаб чиқарниш бирлашмаси.
Тошкент, Навоий кӯчаси, 30.

Шекспир, Вильям.

Танланган асарлар: 5 жилдлик (Таҳрир ҳайъати С. Азимов ва бошқ.).—Т.: Адабиёт ва санъат нашриёти, 1981.

2-жилд. Қирол Лир. Юлий Цезарь.
Қийиқ қизнинг қўйилиши. 1981. 488 б.

В. Шекспир «Танланган асарлар»ининг иккинчи жилдида сиз икки фожна ва бир комедия билан танишасиз.

«Қирол Лир»—инсон фожиасининг энг юксак чўққиси бўлса, «Юлий Цезарь» халқ ва шахс тақдирни фожиасининг бекиёс кўзгу-сидир.

«Қийиқ қизнинг қўйилиши» гаройиб можароларга тўла коме-диядир.

Бир-биридан ўоявий-бадиий йўналиши жиҳатидан кескин фарқ-ланувчи бу асарларда Шекспир маҳорати ўзинга хос камоли билан баралла ярқираб туради.

Шекспир, Вильям. Избранные произведения. В 5-ти т. Т. 2. Трагедии. Комедия.

И (Англ)